



# **Notulen van de vergaderingen der Staatscommissie voor de herziening van het Wetboek van Koophandel, ingesteld bij koninklijk besluit van 22 November 1879, no. 26**

<https://hdl.handle.net/1874/225773>

I 1-II

LIBRARY  
OF THE  
MUSEUM OF  
ART AND  
ARCHAEOLOGY

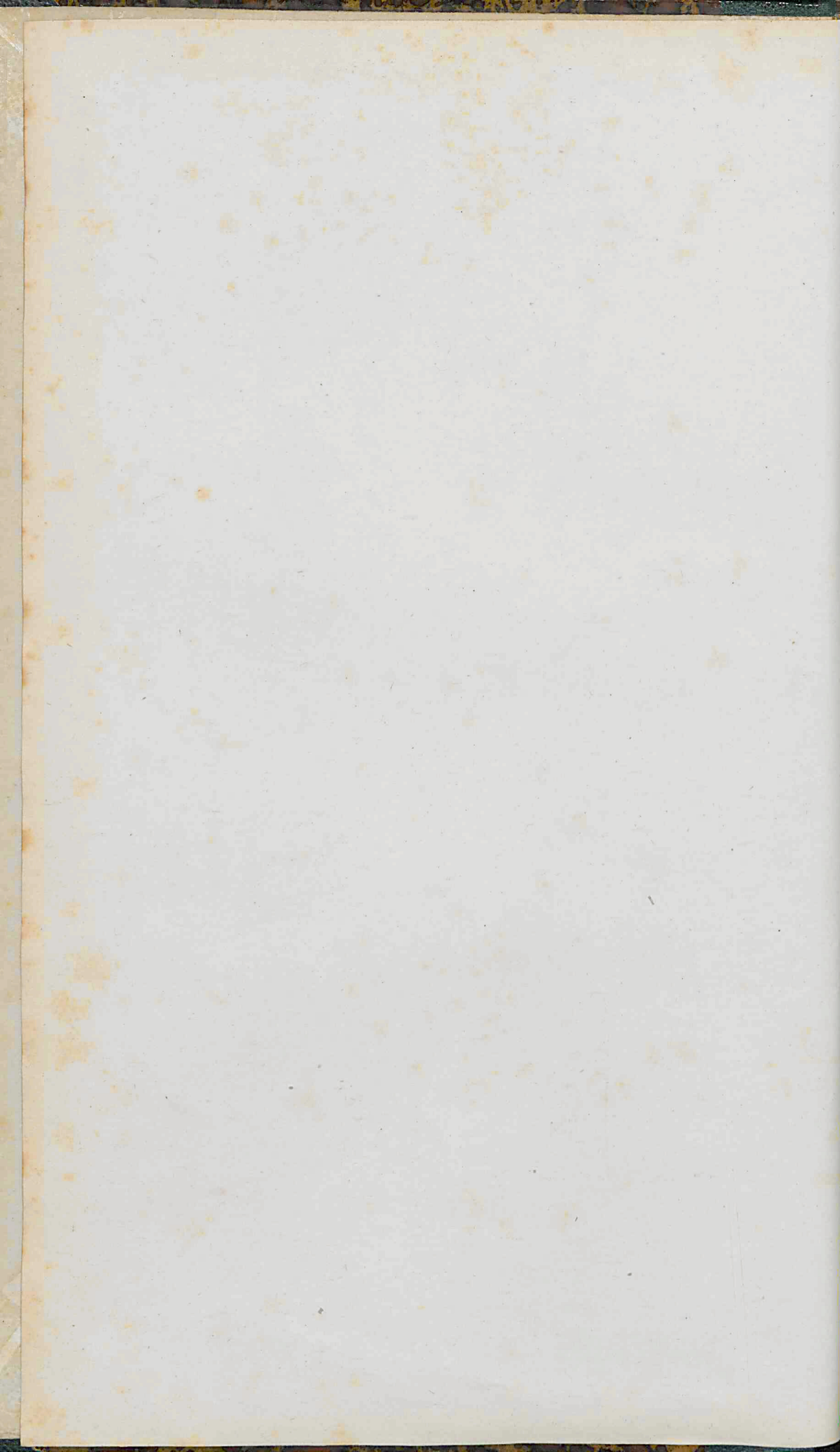
100

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK UTRECHT



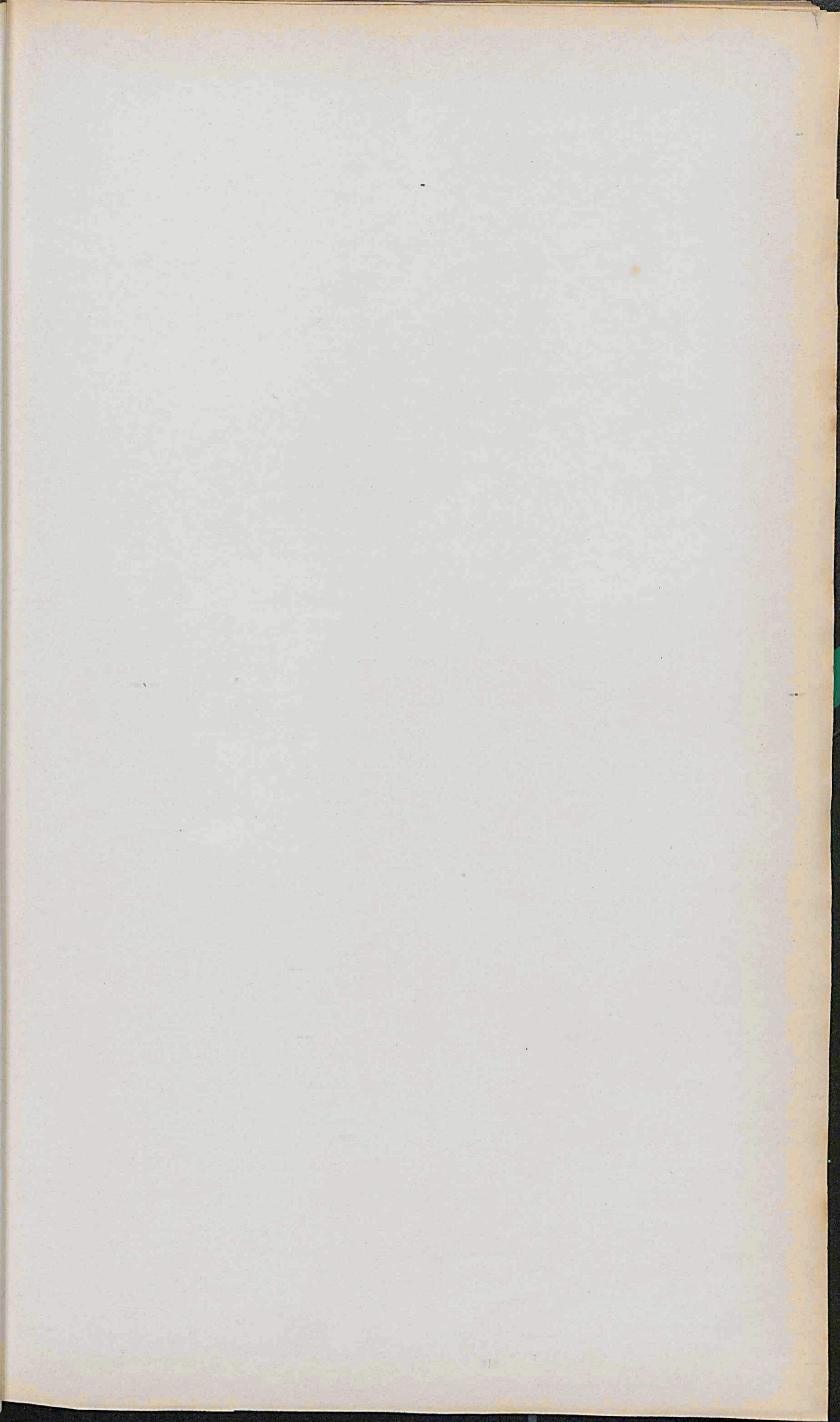
3655 4883

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

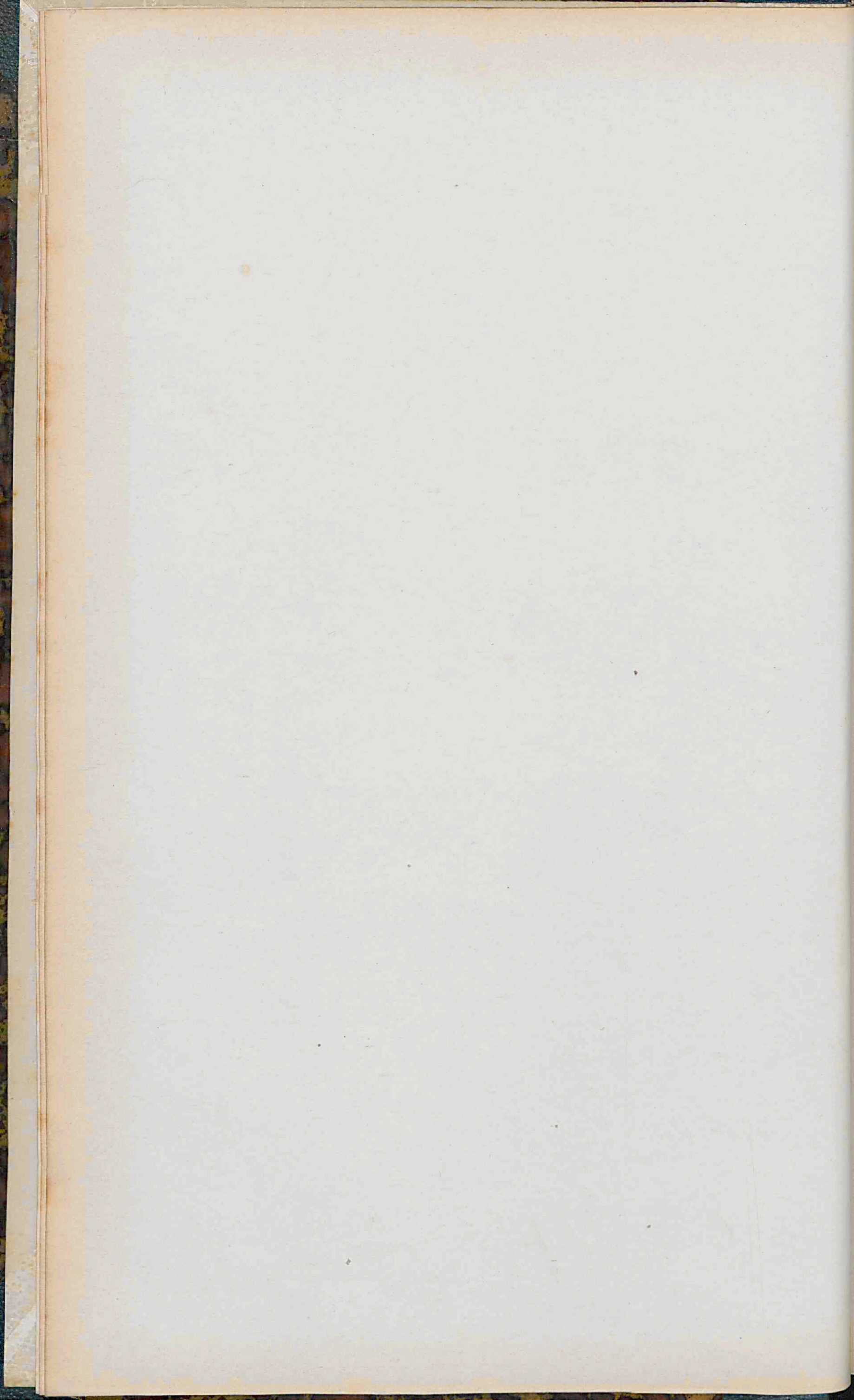












Inhoud.

- Verg. 10 - 21 - - - - - Vennootschaps onder firma, eerste lesing.  
Verg. 22 - - - - - Commanditaire vennootschap, " "  
Verg. 23 - 31 - - - - - naamloze vennootschap, " "  
Verg. 31, 32 en 33 - - - - - handelsregister, " "  
Verg. 33 - - - - - vraagpunten over daden van Verkoophandel.  
Verg. 34 - 44 - - - - - wisselwet, 1<sup>e</sup> lesing.  
Verg. 45 - - - - - Commandit. vennootschap op aandelen, 2<sup>e</sup>  
onderlinge waarborgmaatschappij, 1<sup>e</sup> lesing.
-

- handelsrecht

347.7.001.7(492)(094.4)  
(094.4)347.7.001.7(492)

Kant Molengraaff  
(1) II-1#2

# Tweede Deel.

---

Achttiende Vergadering  
op Zaterdag 16 October 1800  
in de Raadhkamer van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Ver-  
gadering ten 10 ure.

Alle leden benevens de ad-  
-junct-Secretaris zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige Ver-  
gadering worden gelezen en goed-  
-gekeurd.

Is ingekomen een brief van  
den Minister van Justitie, ten  
geleide van twee exemplaren van  
het werkje van J. den Blaauwen,  
boekhandelaar en onderwijzer te  
Leiden, getiteld: "Aanpak van den  
Raad op financieel gebied".

Wordt bevolen dit werkje  
waarin een verbeterde wijze  
van boekhandeling wordt aanbevolen.

— ten

len, hij de leden te doen rondgaan.  
 Aan de orde is de eerste  
 lezing der redactie van den titel  
 over vermaatschappent en maatscha  
ppijen, ontwaapen door den Heer Ad.  
Her.

De Heer van der Laeff meent  
 dat het opschrift van den titel niet  
 volkomen juist staat op den geheel-  
 den inhoud, vooral indien men let  
 op de „Coöperatieve Vereeniging“.

De Heer Kist stelt voor om  
 in het opschrift alleen van vermaats-  
 chappent te spreken, daar in degen  
 titel niet alle „maatschappijen“  
 zullen worden geregeld. Dit voor-  
 past ook aan de Coöperatieve Ver-  
 eeniging, daar deze ook het karakter  
 van een vermaatschappent heeft.

Het voorstel wordt met alge-  
 meene stemmen aangenomen.

Evenzoo om te lezen „Vermaats-  
 chappent“ in plaats van „Part“ (ver-  
 maatschappent).

Art. 1, 2. De Heer Kist wil dat art. 1 de

door.

Daargenaemde ligehamenet naeme  
 vennootschappen van koophand.  
 „del. Van de zoudanige boek alleen  
 hoort de regeling in het Wetboek  
 van koophandel. thins. Daaraan  
 staat ook niet in den weg het voor  
 de commissie aangenomen bejinsel  
 dat de vormen der handelsven-  
 „nootschappen voor de burgerij.  
 „belijde vennootschappen zullen ten-  
 „niet gebezigd worden.

De heer van der Laeff stelt  
 voor de twee artikelen in één arti-  
 „kel samen te vatten met de wij-  
 „ding van het woord „erkent“ in art. 1,  
 en wel aldus: „Door zouverre niet bij  
 deze wet daaraan wordt afgezien,  
 zijn de bepalingen van het Pub-  
 „gerlijk Wetboek omtrent de maad-  
 „schap of vennootschap ook van  
 toepassing op de vennootschap on-  
 „der een firma, enz.“

Dit voorstel wordt met stem-  
 „gen stemd. Die voor den heer Stiedt,  
 aangenomen.

De

De Heer Beelaerts stelt de  
 „deze wet“ te veranderen in „dit Wet-  
 „boek“. Het is het mogelijk dat de  
 „de titel afzonderlijk niet woord,  
 hetzij bij den Koning al dan niet  
 afzonderlijk <sup>moet</sup> worden aangeboden;  
 doch de Commissie behoort niet  
 te gaan van het begrip dat de  
 bepalingen een onderdeel vormen  
 van het heyzijne Wetboek van Koop-  
 „handel.

Het voorstel wordt met olge-  
 „meene stemmen aangenomen.

Op voorstel van den Heer Bee-  
 „laerts wordt wijders aangenomen  
 in dit artikel de beide soorten de  
 Commanditaire vennootschappen  
 samen te vatten onder het voor-  
 „de Commanditaire vennootschap

De Heer Kint wil in het  
 artikel ook noemen „de handeling  
 voor gemeene rekening“, daar deze  
 een soort van maatschap is, een  
 actio pro socio ontstaat daer.

De Heer Koper en van der Laan  
voeren

waeren voorgegeven, gelijk vroeger, aan  
dat de handeling voor gemeene  
rekening niet is eene maatschap.

De woordt, op voorstel van den  
Heer Bofer, besloten, voorloopig de  
uitdrukking „Coöperatieve Vereeni-  
ging“ niet te veranderen in „Coöpe-  
ratieve maatschappij“. Het sluit  
„Vereeniging“ het dael uit van woordt,  
in tegenstelling van het woord  
„maatschap“, maar aan den an-  
deren kant is nu eenmaal die naam  
voor de zaak de gebruikelijke.

De Heer Fruijnt verklaart voor  
de vroegere amendementen op de  
twee artikelen alleen te hebben  
gehoord voor het geval die arti-  
kel en in het ontwerp behouden ble-  
vent. Hij wordt zich acht die ar-  
tikelen overbodig. Den inhoud  
van het oorspronkelijke artikel 1.  
acht hij overbodig omdat uit  
de behandeling hier onderwerpen  
in de wet van zelf blijkt, dat  
de wet ze erkent. De waarde

van



want het oorspronkelijke artikel 2  
 acht hij overbodig in te drukken om  
 dat art. 1 van het Wetboek van Koop-  
 handel voor het geheele Wetboek  
 in eens die waarheid uitdrukt. Logisch  
 zou men dan hi nog wel van on-  
 dere onderwerpen in het Wetboek  
 van Koophandel hetkens diezelfde  
 waarheid maken herhalen. Het  
 geldt hier de wet, niet een Comman-  
 daat van de wet.

De heer Kofer antwoordt, dat  
 wat het eerste punt betreft, die of  
 „naemling een navolging is van de  
 Fransche, de Belgische en onze te-  
 „genwoordige wet. Nult is hi niet  
 noodig. Wat het tweede punt be-  
 „treft, is het soocent de vraag of  
 art. 1 van ons tegenwoordig Wetboek  
 van Koophandel niet door een be-  
 „spaling in den geest van art. 1 van  
 het Duitsehe zal vervangen worden  
 iets wat spreker overigens kon be-  
 treuen. Maar al wordt ook eenigens  
 artikel gehandhaafd, dan mag in het

niet

niet overbodig het beginsel van art. 1 hier op nieuw van toepassing te verklaren. Want het gevaar is niet geheel denkbeeldig dat de een of andere advocaat anders dan gaan pleiten: Wij hebben hier instituten met een eigen naam, aan welke regeling veel zorg is besteed; wat niet geregeld is maakt uit de algemeene Regtbejinselen, niet uit de regeling van een instituut in het Burgerlijk Wetboek, worden aangevuld. Eene redeneering, die van dien kant onder de nieuwe wet te meer zal te vreezen zijn, door de vorm van de vennootschappen van koophandel op die van het burgerlijk recht zullen toevoegelijk zijn.

Over het voorstel van den Heer Truim de „Algemeene Regelingen“ te doen vervallen, staken de stemmen. Voor stemmen de leden Truim, Tijnappel en Beelaerts.

De Heer Tijnappel stelt voor

eene

eene nieuwe bepaling, welke, woord  
 artikel 1 van ons Wetboek van koop-  
 handel behouden, naar - Bewoold de  
 artikel, hier in een nieuw artikel 2  
 zal moeten komen te staan. Die  
 bepaling is: "Deze vormten van ver-  
 mootschap kunnen hoewel voor  
 burgerrechtelijke handelingen als  
 voor zaken van koophandel ge-  
 bezigd worden".

De Heer Beelaerts meent, dat  
 die stelling reeds volgt uit de de-  
 finitie der verschillende soorten  
 van vennootschappen, b.v. door de  
 vennootschap onder firma niet art  
 3, waarin niet wordt gezegd dat  
 het object van eene vennootschap  
 onder eene firma, moeten zijn van  
 "deltsdader". Spreker blijft overigen  
 op de in de 2. Reguleering aange-  
 geven gronden die zijne begrip  
 van de in het Wetboek van koop-  
 handel be-regelede soorten van ver-  
 mootschap afkemen.

De Heer Synappel beduurt

dat

dat art. 3 iets decideert. Men moet  
uitdrukkelijk zeggen dat de Normen,  
in het Wetboek voor koophandel  
geregeld, gelden voor een gebied  
aan dat Wetboek meent.

De heer Royer heeft geen  
overwegend bezwaar tegen het voor-  
stel doch meent dat die bepa-  
ling eigenlijk thuis hoort in het  
Burgerlijk Wetboek

Het woordel wordt met ste-  
gen stem, die van den heer Bee-  
laerts, aangenomen; de Redactie  
is slechts voorloopig.

Uranien wordt aangenomen  
het woordje „van“ in het opschrift  
der tweede afdeeling te laten weg-  
vallen.

Art. 3. De heer Trint wil „naam“ ver-  
anderen in „firma“, daar aange-  
merkt is, dat de handelaars  
aan ieder koopman een firma is.

De heer Klot merkt op dat  
„gemeenschappelijke“ of „venoot-  
schap“ staat ook een Contradic-  
tie

tie is. De naam der vennootschap  
 is gemeenschappelijk, niet aan de  
 vennootschap, welke een eenheid  
 is, maar aan de vennootten. Zijn  
 tweede bezwaar betreft de tweede  
 zinnede der definitie. De definitie  
 moet bevatten de essentialia  
 van het Contract. Zal er alhoewel  
 de geen vennootschap onder een  
 firma zijn, wanneer het Contract  
 van vennootschap de aansprakelij-  
 kheit van een of meer der ven-  
 nootten beperkt? b.v. Wanneer het  
 Contract zegt dat ieder vennoot  
 slechts pro rata parte voor de  
 verbintenisfen der vennootschap  
 aansprakelijk is?

De Heer Tynappel stelt de  
 volgende definitie voor: "De vennoot-  
 schap onder een firma is de ver-  
 eeniging van twee of meer per-  
 sonen, die onder een gemeenschappelij-  
 kelyken naam handelen, en waaraan  
 de aansprakelykheit van geen der  
 vennootten op de rugge bij een  
Volgende

volgende afdeelingen beperkt is.

De heer Bofer zegt dat de mogelijkheid van den heer Kist zoo niet wordt opgelost. Want, ook indien de handel een niemand wijze van beperking inhoudt? Zal dergelyk Contract dan steeds een vennootschap onder een firma zijn? Hij wijst er op dat de de. definitie niet slechts past op de vennootschap onder een firma, maar ook daarop alleen past. Beperkingen der hoofdelijkheid kan men uitsluitend door een niemand laatste lid toe te voegen van art. 44.

De heer van der Laeff ver. wijst de aandacht op het eigen. aardige der Duitsehe definitie.

Art. 05 van het Duitsehe Wetboek zegt niet wat deze vennootschap is, maar wanneer zij er is. "Eine offene Handelsgesellschaft ist sohanden." Zij definieert niet het Contract, maar het product van

het

12  
het contract. Dit vergemakkelijk  
het bewijs voor devent. Wij kan  
den de vooreen geest aan: "Er is  
eene vennootschap onder eene fir  
ma waarmede, enz."

De heer Koper maakt ten te  
gemakking aan de gezegen de  
zwaren op, dat de definitie mo  
schien aldus zou kunnen liden  
"De vennootschap onder eene fir  
ma is de goodanige waartij te  
of meer personen onder een  
meerschappelyken naam hande  
len, en de aansprakelykheid van  
geest kunnen, op de wijze by een  
der volgende afdeelingen omschre  
is beperkt.

"Tegenover devent wordt het be  
staan van goodanige vennootschap  
aangenomen, wanneer twee of  
meer personen onder een gemeen  
schappelyken naam handelen."

Op voorstel van den heer K  
wordt besloten het 2. lid voornae  
te laten vervallen, daan het een

herhaling

herhaling bevat van de in de de-  
finitie voorkomende woorden. Die  
alinea kan beter op een andere  
plaats worden opgenomen.

De Heer Kofer meent op dat  
het meermalen voorkomt, dat A  
van B tegen geldelijke belooning  
verlof bekent om een handeling  
aan te gaan onder den gemeent-  
schappelyken naam van A en B,  
als wanneer van vennootschap  
toch geen sprake is.

Art. 4. De Heer Kofer meent dat dit  
artikel kan vervallen als alleen  
hebbende een historische betekenis.

Dit voorstel wordt unaniem  
aangenomen.

De Voorzitter sluit de ver-  
gadering ten 3 ure.

De Secretaris:  
(was get.) De laere van Dolkland.

De Voorzitter:  
(was get.) J. G. Hoed.

Regentende



Tegenwoordige Vergadering  
 op Zaterdag 23 October 1881  
 in de Raadhkamer van  
 den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-  
 gadering het 10 ure.

Alle leden benevens de adjunct  
 Secretaris zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige ver-  
 gadering worden gelezen en ge-  
 goedgekeurd.

Aan de orde is eene nader  
 overweging van art. 3, naar aan-  
 leiding van eene geuwigde re-  
 solutie, ingekonden door m. Lij-  
 spel. (Stukken n. 7<sup>a</sup>).

De heer Kiob wil in plaats  
 van „onder een gemeenschappelijk  
 firma” lezen: „onder een gemeensch-  
 apelyken naam”, omdat deze ver-  
 moetschap met de naamloze  
 vermoetschap gemeen heeft eene  
 firma, maar hier moet die firma  
 zijn een persoonsnaam, daar de

naam

naam van een noomeip.

De Heer Tynappel antwoordt dat als een persoon mag handelen onder de firma „de Saekmans“, een vennootschap onder een firma dat ook mag magen doen. Dierigen hoort naar het gevoelen van de meerderheid deze kwestie thuis bij de behandeling der wettelijke regelen omtrent de firma, niet hier.

De Heer Boyer zegt in antwoord op den Heer van der Laeff, dat de definitie van den Heer Tynappel teregt, evenals de door Specker ontworpen, in aansluiting van art. 1655. B. D., betrekking heeft op de overeenkomst van vennootschap en niet op het product van de overeenkomst, op de vennootschap onder een firma, magelad, gelijk vooral blijkt uit het tweede element der definitie. Anders doch kon men het criterium moeten uitdenken: dat alle vennoten hoofdelijk

Boyer.

wordt het geheel aansprakelijk tijt  
 Het wetenschappelijk denk-  
 beeld tacht van de vennootschap  
 onder een firma beoort: 1.° hand-  
 len onder een gemeenen naam,  
 2.° hoofdelijke aansprakelijkheid.

Volgens art. 01 Duitche Wet  
 wordt het bestaan van een  
 handelsvennootschap onder firm  
 aangenomen zodra er een ven-  
 nootschap is, waarvan de leden  
 handelen onder een gemeenschap-  
 pelijke firma, en niet blykt van  
 beperking hunner aansprakelijk-  
 heid op de eigde als by Com-  
 manditaire vennootschap of  
 aandeelmaatschappij. Men kan  
 daarvoor het tweede criterium de  
 negatieve vorm, omdat de posit-  
 ieve vorm mischien zou kunnen  
 doen meenen dat de hoofdelijke  
 aansprakelijkheid moet bedonge-  
 nijn.

De Heer Tynappel maakt  
 tegen deze voorstelling in Loover

eenig

17.  
eenig voorbeeld, dat hij een verb.  
"maatschap niet beschouwt als een  
gewone overeenkomst in eigenlij.  
ken zin, en meent dat men bij art.  
1685 een niet nauwkeurige re.  
dactie voor zich heeft, tenzij  
in dien titel van het D. W. het  
woord maatschap of vennootschap  
in drielei betekenisse voorkomt.

Op voorstel van den heer  
van der Laeff wordt unaniem  
aangenomen de laatste zinrede  
van de definitie - Tijnsappel aldus  
te lezen: "zonder dat de aan.  
sprakelijkheid van een hennep  
op de wijze bij een der volgen.  
de afdeelingen omschreven, is  
beperkt".

De heer Rofer kent op het  
woord "leden": Lid is het onderdeel  
van een geheel. De vennoot is  
dit als goederlijk niet, vooral  
niet, wanneer de vennootschap  
geen rechtspersoon is. In het  
dagelijksch leven mag men al

Speker

spreekt van „lij van de firma“; loes  
 niet van „lij van de vennootschap“

Het woord „lij“ kan aan een  
 vereeniging daer denken als be-  
 „daeld bij de wet van 22 April 1855  
 (Staatsblad n. 32).

De Heer Kirk stelt voor te  
 lezen „waaraan de vennoten“ hier  
 over staken de stemmen. Pöör stem-  
 men de leden Kirk, Koper en Pöör  
laerts.

De Heer Tijnappel zegt dat  
 hij niet van „handel deijnen“ maar  
 van „handelen“ in zijne definitie  
 spreekt, omdat blijkens het op zijn  
 voorstel aangenomen art. 2 wij  
 voortaan vennootschappen onder  
 een firma zullen hebben die niet  
 tot object hebben daer van koop-  
 handel. Waaraan gorden wij hier  
 als object der vennootschap on-  
 der een firma het species „hand-  
 deijnen“ vermelden, tenzij dat ob-  
 ject het genus „handelen“ omvat?

De Heer Truim merkt daerop  
 op

op dat het eigenaardige object van een vennootschap onder een firma zijn baten van koophandel, en zij ook daaraan in het Wetboek van koophandel geregeld wordt. Dat zij, in tegenstelling van de handeling onder een gemeene redering, beonderstelt een bedrijf, en dit wordt niet door "handelen" uitgedrukt.

De Heer Boyer antwoordt op het laatste, dat ook zijn intiens vennootschap of maatschap onderstelt een bedrijf, d. i. het uitoefenen in gemeen van een bijzonder soort van handelingen. Maar dat bedrijf behoeft niet te zijn een handelsbedrijf. Tal van maatschappen oefenen niet-Commerciele bedrijven uit. Men denke aan de publieke werkzaamheden.

De Heer van der Laeff merkt hier ondersteuning van het gevoelen van den Heer Truist op, dat men logisch anders ook het woord

"firma"

"firma" in de definitie hande ma-  
 "den schrappen, want dat is de ma-  
 waarden de koopman in de han-  
 "del zijne zaken doet. My stelt  
 voor voorloopig "handel zijnen"  
 lezen.

Dit voorstel wordt met 4  
 tegen 2 stemmen, die der leden Kist  
 en Synappel, aangenomen.

Art. 5. wordt aangenomen, met verandering  
 van "hand oprichting" in "oprichting  
 der vennootschap".

Art. 6. De heer Synappel merkt op  
 dat eenige artikelen die nu vo-  
 "gen in den titel over het han-  
 "delregister thuis behooren, die  
 nu welke den vorm van de ver-  
 "plichtingen der vennooten betref-  
 "fen. Zoo de artt. 6, 9, 10 en 11.  
 Spreker wenscht die artikelen thans  
 niet te behandelen.

Met 4 tegen 2 stemmen, die  
 der leden Kist en Synappel, wordt  
 echter besloten ook die artikelen  
 thans reeds te behandelen, al

worden

woorden zij later wellicht naar el-  
kanders overgebracht.

Art. 6, alinea 1, worden  
de woorden „in het vorige arti-  
kel bedoeld” kortheidshalve weggelaten.

Op voorstel van den Heer  
van der Laeff wordt „schriftelijk”  
veranderd in: „bij authentieke akte”,  
opdat derden door een valsche  
aangifte niet iemand als tot de  
firma behoorende konden erkennen,  
die er niet toe behoort.

Het woord „authentiek” wordt  
gehozen in plaats van „notariële”  
om niet te prejudicieren dat de  
authentieke akte een notariële  
maakt zijn. Dit dezelfde red-  
enen wordt in de tweede alinea  
„notariële” veranderd in „authen-  
tieke”.

Op voorstel van den Heer  
Fruij wordt „manier aangena-  
men” achter „gemagtigden” in  
plaats van „wat er nu staat, te

lezen



lezen: „gedaan worden aan den griffie  
 ofier, die daarvan eene dood hand  
 mede te onderteekenen alke op.  
 „maakt“.

2. alinea. De Heer Tynappel stelt  
 voor dat ieder vermoed de aan-  
 „gifte ter griffie, in deze alinea  
 bedoelt, zal kunnen doen. Het is  
 toch mogelijk dat, nadat de  
 notariële acte is opgemaakt,  
 een of meer der vermoeden tot  
 de aangifte weigeren mede te  
 werken, en inmiddels handelingen  
 tegenover derde verrichten die hun  
 „ne in de acte beperkte bevoeg-  
 „heid te buiten gaan.

Dienovereenkomstig wordt  
 aan het slot gelezen: „Dit door  
 de vermoeden of een hunner of  
 schriftelijk, enz.“

De Heer Tynappel maakt  
 verder op dat nu, wanneer de  
 vermoeden hun Contract bij authen-  
 „tiek acte vangaan, elk hun-  
 „ner het authentiek afschrift van

„van  
 —

„van ten griffie mag deponeren.  
 Maar dezelfde reden voor die  
 bevoegdheid van iedereen vernoot  
 bestaat, wanneer zij bij onderhand-  
 „sche akte hun contract hebben  
 aangegaan. Het bestaat het be-  
 „zwaam dat de onderhandsche akte  
 waarmede de eene vernoot bij den  
 notaris komt, eene valsche zij. Maar  
 zullen wij bij het aangaan der vernoot-  
 „schap niet bevoelen, wat  
 wij waarschijnlijk bij de ontbin-  
 „ding wel zullen bevoelen. (Inde  
 ontbinding bij onderhandsche akte);  
 daar toch is het verkrijgen eener  
 authentieke akte niet altyd mo-  
 „gelijk.

De heer Rofer antwoordt dat  
 wij hier te hiezen hebben twopen  
 tweed gevaar. Bevoelen wij aan  
 ieder vernoot de aangifte ten  
 griffie te doen bij authentiek of-  
 „schrift eener onderhandsche akte,  
 dan loopen de deident gevaar van  
 niet een gewaande vernoot te  
 handelen

handelen. Want welken waabook  
 geeft een authentiek afschrift een  
 onderhandse akte? Veroolouwen  
 mij het niet, dat loopt de een  
 Vermoot na het aangaan der over-  
 eenkomst van vennootschap ge-  
 vaar, dat de andere niet tot de  
 aangifte wil medewerken, en in-  
 middels handelingen verricht die  
 zijne bevoegdheid te buiten gaan.  
 Maar de keuzen tusschen die twee  
 maateel wordt berispt door de over-  
 weging, dat de Vermoot zijn ge-  
 vaar kan voorkomen, door niet  
 bij onderhandse, maar bij authen-  
 tiek akte het Contract te slui-  
 ten.

Trouwens het komt in de pra-  
 kijk nooit voor, dat een Vermoot  
 zoo kort na het sluiten van de  
 vennootschap weigert tot de aan-  
 gifte mede te werken.

De Heer Sijnappel geeft toe  
 dat hij de vraag inzondersheid van  
 gewigt acht voor de ontbinding  
 der

der vennootschap.

Art. 6 wordt voorhands aangenomen, waarna men wegens het ruime verband overgaat tot de behandeling van Art. 10.

Art. 10, 1. alinea. "tot vertegenwoordiging der vennootschap" wordt veranderd in "tot teekening der firma". Het woord "persoonlijk" wordt geschrapt als overbodig en op voorstel van den heer Tijnappel wordt "hijne handteekening" namens de firma" veranderd in: "hijne teekening der firma en hijne persoonlijke naamteekening".

Het slot der 1. alinea: "door eenent schriftelijk tot die nederlegging gemachtigde" wordt geschrapt, daar men met den voorzitter van gevoelen is, dat hier zelfs mede een mondelinge magtiging kan volstaan.

Op voorstel van denzelfden wordt hetgeen volgt achter "schrijven" geschrapt, en in de plaats

daarvan

daarvan gelezen: „ of het overstaan  
van een notaris, die daarvan een  
in originali mit te geven akte op-  
maakt. Deze akte wordt door de  
namens de bevochten her griffie  
medegeleef:

De heer Tijnappel neemt op  
zich, in verband met de gevallen  
besluiten eene nader redactie  
te ontwerpen van de artt. 6 en 10.  
Art. 7. N: 1. De woorden „ het bevoegen  
wordt weggelaten als minder no-  
dig en aanleiding gevend tot dub-  
belzinnigheid.

De naam en „ wordt veranderd  
in „ de naam, de:

N: 2. De heer van der Laeff  
merkt op dat een hoofdkantoor met  
andere kantoren veranderstelt, wat  
eene uityondering is.

Men besluit te lezen: „ waas  
het kantoor of ingeval er meer  
dan een kantoor is, het hoofdkan-  
toor gevestigd is:

N: 4. wordt gelezen: „ de bepaling

„ gen

ogen omtrent het begin en den duur  
der vennootschap.

N. 5 Worden geschrapt de woorden  
„den „ de aanwijzing der vennoot-  
„ den die van de teekening der  
firma zijn uitgeoloten en als reeds  
begrepen in hetgeen volgt. In het  
„ band hierna te bevoelt het woord  
„vaerijens“.

N. 6. „zoodanige gedeelten“ worden  
veranderd in „de bepalingen“.

Art. 8. Op woordel van den Heer Tynappel  
„spel woord „almende“ geschrapt.

Evenzoo de zin: „die na het aan-  
„ gaan der vennootschap is tot stand  
„ gekomen“.

De Heer Tynappel kent van  
die „ andere oorzaken „er die:  
doed een vormis, doed opzegging,  
doed ontbinding bij onderhandse  
akte. Zijn ingiens moet in het  
eerste geval naar analogie van  
art. 6, en ook in de andere ge-  
„ vallen elk der vennooten de  
ontbinding kunnen openbaar ma-

„den  
—

„ker.

De Heer Asper merkt op, dat  
 vooral wijziging, als vernieuwing  
 en ontbinding der vennootschap  
 iemand kan libereren, en meent  
 dat in het algemeen ieder ven-  
 noot moet kunnen openbaar ma-  
 ken die bepalingen die ten zij-  
 nen gunste zijn gemaakt, en  
 niet anderszins volgens de wet  
 niet behoeft te worden openbaar  
 gemaakt. Spreker meent op zich in  
 dien zin een artikel te ontwerpen.

In afwachting hiervan wordt art.  
 8 voorhands aangenomen.

Art. 9. De Heer van der Laeff merkt  
 op dat dit artikel niet harmoniseert  
 met het Britsche handelsregister.  
 Daar wordt over kolonnen de  
 inhoud der aangifte verdeeld.

Het artikel wordt voorloop-  
 aangenomen.

Art. 11. De Heer Deelaers stelt een  
 wijziging in de nieuwbladen  
 naar het handelsregister gevoeg.

Hij  
 /

Hij stelt voor het artikel te lezen aldus: „Van de opnemmg in het handelsregister wordt aankondiging gedaan in de nieuwbladen op de in art. .... bepaalde wijze”.

Bepaald men richt hier tot verrijping, dan wordt de Staat veel eenvoudiger en voorkomt men alle moeijelikheden, voortspinnende met verschil tusschen het „geen in het handelsregister en in de nieuwbladen is openbaar gemaakt”.

Hierover zal nader van g. gedacht worden gewisfeld.

De Voorzitter sluit de vergadering ten 3 1/2 ure.

De Secretaris:

De Voorzitter:

(masjet.) Beelaers van Blokland.

(masjet.) J. G. Kist.

Teuntergote



Twintigste Vergadering  
op Zaterdag 6 November 1851  
in de Raadkamer van den  
Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 ure.

Alle leden, behalve den Heer van der Laeff, die voor Regeering-Raken afwezig is, benevens de adjunct-Secretaris, zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Van de orde is de bespreking der beslissing over art. 11.

In verband met het deels der vorige vergadering voorgedruide ontwerp-art. 39, besluit men tot volledige publicatie in de Staat-Courant van het ingeschrevene in het handelsregister. Ook neemt men zich met het gevoelen van den Heer Paulaert, dat daarmede een enkele aankondiging in de

nieuws.

nieuwsbladen voldoende is en dat  
 de Koning voor de openbaarmaking  
 in de Staatscourant het bes is op  
 te dragen aan den griffier. Deze  
 openbaarmaking heeft bekeft de  
 aangiften in haar geheel, en  
 hoort dus te huis bij den griffier, die  
 voor die openbaarmaking diezelfde  
 aangiften in het handelsregister  
 heeft moeten inschrijven. De griffier  
 leent ook meer waarborgen  
 voor de juistheid der publicatie  
 dan de Vermaaken; hem met die  
 taak belassende heeft men niet te  
 onderstellen en dus ook niet te  
 waagjen het geval dat de inhoud  
 van het in de Staatscourant open-  
 baargemaakte afwijkt van den  
 inhoud van het handelsregister.

Betreft wordt echter, of  
 men, gelijk de Heer Deelaerts, over-  
 eenkomstig het door hem in de  
 H. Vergadering aangevoerde verzoek,  
 ook de aankondiging in de an-  
 dere nieuwsbladen (Zoo genaemd  
 in

in tegenstelling der voornoemde  
openbaarmaking in de Haatscour  
daar hij niet de geheele aangifte  
van het handelsregister bekeft  
hoofd op te dragen aan den griffier

De Heer Jynappel vertijft  
de aandacht der leden op het ve  
band van deze vraag met art. 12  
Hil men in dat artikel aanne  
men dat de aangifte ten griffie  
in het handelsregister ingeschree  
ven is, begeert derden niet meer kennis  
is aangekondigd in de nieuwsbla  
den, dan maaken de vennooten  
hoor niet verplicht, dan ook te  
voegd zijn, zelf de aankondiging  
in de nieuwsbladen te doen. Ander  
zullen zij moeten hoeken voor de je  
len van den griffier. Maar beho  
ve dat ook de griffier in de  
aankondiging een fout kan be  
gaan, kan de spoedige aan  
kondiging voor de vennooten  
van het grootste belang zijn. Het  
dat de aankondiging bekeft de

ontbinding

ontbinding der vennootschap of  
de ontkenning van het regt van  
vertegenwoordiging van een der  
vennooten, en onder de vennooten  
bevindt zich een kwaadwillige.

Spreekers wil dus dat de  
vennooten de aankondiging in de  
nieuwsbladen zullen mogen doen,  
welke genoege zal zijn om de  
aangiften tegen verdere te doen  
gelden. Want dat de Staatscon-  
sant, welke de openbaarmaking  
van den griffier bevat, later,  
dan het het nieuwsblad voor  
den derde de aanleiding geweest  
zijn om het handelsregister te  
gaan injeren. Ook zou men een  
alternatieve bepaling kunnen  
aanbrengen ten dien: "Hetgeen voor  
het handelsregister is aangegeven,  
gelot tegenover verdere niet voor,  
dat daarvan openbaarmaking  
in de Staatscourant door den  
griffier of in de nieuwsbladen  
door de vennooten is geschied".

Gene

Eene alternatieve bepaling  
vindt echter geen bijval, daar  
men algemeen eene advertentie in  
de nieuwbladen volbrecht onmisbaar  
acht.

De Heer Beelaerts merkt  
overigens tegen het door den Heer  
Synappel gezegde aan, dat in  
dat stelsel de openbaarmaking  
in de Staatscourant in de oogen-  
den het publiek op den achtergrond  
kon geroken. Zoo die openbaar-  
making niet absoluut noodzakel-  
ijk zijn voor de werking der  
aanwijzing tegen derden, dan kon  
hij in het stelsel Synappel liever  
ook die publicatie aan de her-  
wrooken niet opgedragen. Maar  
spreker wil beide publicaties op-  
dragen aan den griffier. Vertra-  
ging heeft men z. i. niet te vreezen  
en waar belanghebbenden af spoed-  
aandringen, zal die ambtenaar  
ongehavensfeld bereid zijn, de ad-  
vertentie te brengen te dien plaatse

Bovendien

Bovendien acht spreker wensche-  
 .lijk een bepaling dat de pu-  
 .blicatie eerst tegen de derde week  
 na een gekeren termijn, b. v. van  
 vijf dagen. De derde zaak kunnen  
 om mogelijk den inhoud der aangif-  
 .ten kennen op het oogenblik dat  
 de publicatie geschiedt, en zij  
 mogen niet gefingeerd worden hoor-  
 te kennen, voordat die kennis woor-  
 .schijnlijk is. (Vgl. art. 10 der  
 Belgische wet).

De heer Kofer wenscht dat  
 wanneer de aankondiging aan  
 de vermoeten wordt opgedragen,  
 deze aan een bepaalden vorm  
 voor die aankondiging worden  
 gebonden. Hij stelt voor de bepa-  
 .ling, dat de griffier aan de  
 aangevers een kort regu geve,  
 wat de belanghebbende voorde-  
 .lijk in de courant moeten laten  
 zetten.

De heer Frunt merkt baste-  
 .gen aan dat de griffier dat regu  
 niet

niet zoo spoedig klaar zal hebben  
 Ware het wel zoo, dan kon men  
 veilig ook de aankondiging aan  
 hem overlaten. Wand niet het ge-  
 „den van de advertentie naar de  
 Courant, maar het opmaken van  
 de advertentie doet hem mora  
 van den griffier vreezen.

De heer Royer antwoordde  
 dat voor die advertentie, welke  
 niet veel behoeft te bevatten, de  
 griffier een vast formulier kon  
 bezigen.

Het voornemen van den heer  
Royer wordt met 11 tegen 1 stem  
 bij van den Voorzitter, verworpen.

Ten slotte wordt art. 11 aldus  
 gelezen:

„De in art. 5 en 6 bedoelde aan-  
 „giften worden door den griffier  
 openbaar gemaakt in de Neder-  
 „landsche Staatscourant.

„Van de opneming in het ho-  
 „delaregister wordt door belang-  
 „hebbers aankondiging gedaan

in

in de in ook..... bedaalde niemand.  
„bladen“.

Met tweede lid wordt aangenomen met 3 tegen 2 stemmen, die der leden Rofer en Beelaerts.

De Heer Sijnappel geeft aan eene gerangschikte rangschikking der volgende artikelen de voorkeur. Eerst de artikelen 13, 14 en 10, die de regten der vernoodent beschaffen, dan de artikelen 12, 14, 15 en 19, die de verhouding knapchen der vernoodent en derden beschaffen, tenzij artikel 16 behoort te vervallen.

De Heer Rofer zal niet tegen de volgorde van den Heer Sijnappel niet verzetten. Zijne gedachte bij de rangschikking der artikelen was: eerst de artikelen over de oprichting der vernoodent, de vorm der publicatie, de rechtsgevolgen van het verzuim die vorm, der volgens de artikelen over het

beheer.



bekeer der vennooten en de ge-  
 „volgent van dat bekeer, de artt.  
 13, 14, 15; daarna de bepalingen  
 die uitsluitend de onderlinge  
 verhouding der vennooten betref-  
 „fen, de artt. 16, 17, 18 en het Slot  
 „te de bepalingen over de ont-  
 „binding, de artt. 20. Alz. Maar  
 hij erkent dat art. 19 hoort vóór  
 art. 16.

Op voorstel van den Heer  
Synappel wordt besloten na de  
 artt. 12 en 13 te behandelen de artt.  
 17 en 18.

In behandeling komt de ver-  
 „kie van art. 12 door den Heer Klein  
 voorgesteld. (Stukken N. 16.).  
 P. Alina. De Heer Kooper wil  
 wel een vermoeden aannemen dat  
 wanneer twee of meer personen  
 onder een gemeenschappelijke  
 firma handelen, enz. tegenover  
 derden eene vennootschap of  
 „der eene firma geacht wordt  
 te bestaan; maar hij wil van

de quasi-vermoeten het beuyl  
van het bejendeel veroeloven.

Men denke aan het geval, dat  
twee personen onder een gemeen-  
schappelyken naam handelen,  
zonder helpe vermoeten te zyn.  
Dan komt artikel 1355 B. W.  
te pas, want het is onder geen  
der in de wet geregelde Contracten  
te brengen. Spreker veruylt  
hierby naar art. 305 van het Pra-  
giliaansche Wetboek.

De heer Klot antwoordt  
dat men dergelyke Contracten  
dan maar niet moet sluiten,  
en wel in het belang van den  
handel.

Ouerenkomstig art. 3 wordt  
in alinea 1 op woordel van den  
heer Fynappel, veranderd:  
het woord "naam" in "firma"  
en aan het slot van alinea 1.  
gelesen: "zonder de beperking  
der aansprakelykheid van een  
hunner op de wyse by een

der

der volgende afdeelingen ontseker  
te hebben openbaar gemaakt?

Alinea 1 wordt daarop aang-  
"nomen met 3 tegen 2 stemmen, die  
der leden Rofer en Beelaerts.

De 2. alinea wordt geschrapt  
als overbodig.

De aanhef van art. 12 naar  
het ontwerp van den Heer Rofer  
laat de Commissie vervalten. Over-  
gens merkt de Heer Rofer op, dat  
bij art. 12 heeft ontworpen naar de  
beginselen door de Commissie ten  
aanziens van het handelsregister  
in de vergadering van 12 Junij jl.  
bij meerderheid van stemmen aan-  
"genomen. Hij heeft toen geotend  
tegen de bepaling van art. 12. W.  
en blijft ook thans daartegen. Het  
stelsel, dat bij verschil suofken  
het ingeschrevene en het in de  
dagbladen gepubliceerde, deeden  
Dicht op dit laatste kunnen be-  
"open, schijnt hem onaanneemlijk.

De Commissie heeft, en heeft  
Kraestige

krachtige waarborgen noodig ge.  
 acht voor de nauwkeurigheid  
 der inschrijving. Opdat geen on.  
 bevaegde de inschrijving kon  
 kunnen laten doen en de inschrij.  
 ving waar hij, is aangenomen  
 dat alle nemmers in persoon  
 of dood bij authentieke akte  
 gemachtigd de aangifte bij  
 den griffie moeten doen,  
 en dat de van die aangifte  
 onmiddelyk op te maken  
 akte door de aangevers mede  
 moet worden onbetekend; dat,  
 indien de aangifte niet mon.  
 deling geschiedt, een authentiek  
 afschrift van eene authentieke  
 akte ter griffie moet worden  
 nedergelegd, van welke nederleg.  
 ging de griffie eene akte moet  
 opmaken. En zal nu die met  
 alle mogelijke waarborgen van  
 waarschijnlijk omgeven aangif.  
 te, in het handelsregister door  
 den griffie overgeschreven,

maakt

moeten wijken voor de advertentie  
 der dagbladen? Zullen, wanneer  
 de advertentie van de vennooten  
 een plaats tegen deelden oplegt,  
 waaraan zij nooit hebben gedacht  
 en welke daarom ook in hunne  
 in het handelsregister oorgeschiede  
 over aangifte niet is vermeld,  
 zullen dan deelden zich op die  
 advertentie tegen hen kunnen  
 oeffenen? b.v. wanneer de ad-  
 vertentie de oprichting vermeldt  
 eener niet bestaande vennootschap  
 onder eene firma.

Wat is nu een advertentie  
 Eene aankondiging, zonder onder-  
 teekening of eenig kenmerk van  
 echtheid. Een gedrukt stuk, en  
 daarom van nature voor bewijs  
 ongeschikt.

En men beroepe zich niet op  
 art. 29, al. 2. D. v. N.; daar geldt  
 het libererend inschrijven,  
 waaraan het ontbreken of de  
onvolledigheid bij de publicatie

door

door deeden van belanghebbenden  
kan worden tegengevoerd; maar  
naar het tegenwoordige Regt kan  
niet de aankondiging in de Dag-  
bladen eene verplichting opleggen,  
die anders niet kon bestaan.

Het ingeschrevene maakt de  
hoofdzakelijk. Tegen deeden eek.  
ter is het niet genoeg, wel ten  
gunste van deeden. God komte mij  
tot de volgende drie regels:

1°. Het ingeschrevene werkt alleen  
tegen deeden, als daarvan aan-  
kondiging is geschied in het aan-  
gevezen Dagblad.

2°. Het ingeschrevene werkt ten  
gehoede van deeden, ook zonder  
die aankondiging.

3°. Het gaat in de aankondiging  
en niet tevens in de inschrijving  
overkomt, heeft geenlei werking.

De eerste nieuwe regel van  
den Heer Rofer wordt met alge-  
meene stemmen aangenomen.

De Heer Beelaerts stelt

word de bepaling: De aankondiging werkt eerst tegen de den 24 na verloop van den dag, die als dagtekening op het dagblad vermeld staat: Spreker heeft zoo de vereischten termijn tot een minimum teruggebracht, maar acht dat minimum dan ook volstrekt noodig. Het publiek moet den tijd hebben om, na bekend te zijn met de aankondiging, het handelsregister te raadplegen.

De heer Roser acht dien termijn onnoodig.

De heer Tjinnappel meent dat de derde lid hebben te onthouden van handelen, zoolang hij niet den tijd heeft om het handelsregister of de Staatscourant in te zien.

Het voorstel wordt aangenomen met 3 tegen 2 stemmen, die leden Roser en Tjinnappel.

In de nieuwe eerste regel van den heer Roser komt het slot van

het

het gedrukte Art. 12, N: 3 "sensijber  
"wegen woord dat het feit of het  
beding der deeden bekend is geweest."

De tweede en de derde  
nieuwde regel van den Heer Royer  
worden met algemeene Stemmen  
aangenomen.

Op voorstel van den Heer  
Synappel wordt aangenomen de  
aangenomenen 2. alinea van den  
Heer Kist of art. 12 te laten  
volgen in een art. 12 bis, en aldus  
bejinnende: "Dok zonder inschrijving  
of aankondiging wordt ten aanzien  
van deeden de Vermaatschap geacht  
te bestaan etc."

Nader redactie van art. 12  
wordt opgedragen aan den Secretaris.

Art. 13. De Heer Royer merkt op dat art.  
13 betreft de bevoegdheid der Ver-  
maatschap om namens de Vermaats-  
schap te handelen, in het algemeen,  
art. 14 tegenover deeden.

Op voordrag van den Voorzitter  
der en van den Heer Beelaerts zal

in



in art. 13 niet afzonderlijk van het  
 voornamelijk der vennootschap" worden  
 gewag gemaakt en op voorsel van  
 den Heer Tjonnappel leest men een  
 "dij:" "hoor zoverre zijne bevoeg-  
 "heid daartoe niet is uitgesloten  
 of beperkt."

De Heer Truin zag het voor  
 "rechtshandeling", als te bevestiging  
 gaarne verneden. (Zgl. hierna bij  
 16).

Op een vraag van hetzelfde  
 lid zegt de Heer Kooper dat ten  
 "me der vennootschap" wil zeggen  
 dat bij de schriftelijke handeling  
 niet de firma wordt geteekend, bij  
 mondelinge handeling verklaard  
 wordt dat zij het name der firma  
 geschiedt.

De Heer Truin stelt het ge-  
 "maal dat de vennoten in het algem-  
 "meen aan een hunner de bevoeg-  
 "heid hebben gegeven om namens de  
 vennootschap te handelen. Nu  
 wordt hier in een bepaald geval

de bevoegdheid ontrenten. Het deze  
ontrenting van niet gelden tegen  
derden.

Met den Heer Royer vindt men  
goed daarvan niets in de wet te  
zeggen.

Art. 14. De Heer Peelaerts heeft be.

„Huiden tegen de uitdrukking „de Ker.  
„bindtenissen ten name der Vermoot.  
„schap aangegaan“ daar de verbint.  
„tenissen en lege bonden geacht wor.  
„den daaronder niet begrepen te  
zijn, en toch de bepaling ook  
deze moet omvatten, b.v. een ver.  
„moot ontvangt een onverschul.  
„digde betaling van behoort de  
betaler dat betaalde ook van  
de andere Vermooten te kunnen  
terugeischen (art. 1397. B. W.).

De overige leden achten  
het genoegzaam duidelyk, dat  
de gebruyde uitdrukking ook de  
betaalde verbinttenissen omvat.

De Heer Tynappel stelt  
voor: a. in de 1<sup>e</sup> alinea te schraps.

pen

„spont de woorden“ en met hun gant  
 vermogen; en b. achter „hoofdelijk  
 te waagen.“ voor het geheel: Maar  
 het is een algemeen rechtsbeginsel  
 dat men voor zijne verbindtenis  
 zij mag het geheel of een deel  
 van een voornem omvatten, met  
 geheele vermogen aansprakelijk is.  
 Nadat is voorgesteld de aanspra-  
 kelijkheid der vermoeten voor de  
 verbindtenissen der vermoeten  
 komt het er op aan wat te stel-  
 len, dat zij niet slechts ieder voor  
 een deel, maar voor het geheel  
 der verbindtenis kunnen worden  
 „gesproken. En dit wordt door „ho-  
 delijk“ niet uitgedrukt.

De Heer Hofen antwoordt  
 wat het eerste betreft, dat het  
 „genaardige van deze vermoeten-  
 schap in tegenstelling van de  
 behandeld, in de volgende op-  
 deelingen, is, dat de vermoeten  
 allen met hun geheele vermogen  
 voor de verbindtenissen der ver-

„vermoeten-  
 schap“

„nooachap aansprakelyk Rjcht. En  
 want het tweede betreft, dat vol-  
 gens de artt. 1314, H. v. R. een  
 hoofdelijke verbintenis die is  
 waary de medeschuldnaars  
 elk voor het geheel der verbintenis  
 aansprakelyk is. Evenwel leit  
 hij de byvoeging van den Heer  
 Synoppel om wille der duidelij-  
 keid gaarne overnemen vooral  
 in art. 10 H. v. R. het voorbeeld  
 geeft.

Voortel a wordt aangenomen  
 met 3 tegen 2 stemmen, die der le-  
 den Synoppel en Beelaerts. Voor-  
 tel b wordt met algemeen stem-  
 men aangenomen.

De 2. en 3. alinea worden  
 met algemeen stemmen aangenomen.  
 Evensoo het voortel om  
 als 4. alinea te lezen: „Ottolm-  
 sing of beperking van de in  
 het eerste lid ongeschreven aan-  
 sprakelykheid is nietig“.

Art. 15. De Heer Koper zegt liever het  
 tegen.

tegenovergestelde beginsel als regel in de wet te vallen aan. nemen dan dat ook in het artikel is mitgeduid.

De overige leden geven de voorkeur aan de ontvoering te spaling.

Op voorstel van den heer Fruij worden geacht de voor- den: "op dezelfde wijze als voor die na zijne toetreding oange- gaan", en "het begendeel" be- vonden in "iets anders".

Art. 10. wordt besloten te schrappen met 4 tegen 1 stem, die van den heer Sijnappel.

Art. 16. De heer Bojer zegt dat hij de vertegenwoordiging in Regten der vennootschap voor een der ven- nooten, thans belooft; voor de de- delijkheid uitdrukkelijk wil er- kennen. In dien zin wordt ook in de jurisprudentie meestal be-<sup>slist</sup>schikt. Het betreft de vraag of een verhoor op vraagstukken

een  
—

een eed, enz., aan een der vennooten  
 kan worden opgedragen, Pi. al die  
 verrichtingen in regten waartoe  
 men geen procureur behoeft. De  
 vennootschap breed op, maar eens  
 opgetreden zijnde kan elke ven.  
 "nood handelen."

De aanhef van het artikel  
 leidt God omdat het G. v. D. D.  
 uitzondering op onzen regel kan ma.  
 "het. b. v. door te eischen dat een eed  
 persoonlijk door iederen vennoot  
 worden afgelegd. De laatste zin  
 slaat op de vraag of de schuldeiser  
 tegen een der hoofdelijke debiteu.  
 "ren alleen ageren kan voor het  
 geheel."

Woods besloot dit artikel  
 weg te laten maar den aanhef van  
 art. 13 aldus te lezen: "Ieder ven.  
 "noot is bevoegd handelingen in  
 en buiten regten ten name der  
 vennootschap te verrichten."

Art. 13. De Heer Beelaerts wil het ar.  
 "tikel daer evenvallet. Dit ond.

weef

„worp is Meer spaarzaam met facult  
 „tatieve voorschiften en hier voor  
 „zonder noodzaak van de vermo  
 „den een raent gegeven om af te w  
 „ken van twee regels: a. van den  
 „regel, dat ieder vermoed bevoeg  
 „to tot alle handelingen, voor zo  
 „ver die bevoegdheid bij de over  
 „eenkomst niet is beperkt; b. van  
 „den regel „vinculum eodem modo  
 „dissoluitur quo colligatus.

De Meer Rofer verrijkt  
 naar de artt. 104 en 100. D. P. Polp  
 kent maect een vermoed den laet  
 kunnen insrekken, door het concert  
 van ieder vermoed voor de praes  
 „ratio vereischt word, en de laet  
 „geving herroepelijk is.

Het artikel wordts aange  
 „nomen met 4 tegen 1 stem, die  
 van den Meer Beelaerts.

Op voorstel van den Meer  
Tynappel wordts besloten het ar  
 „tikel te lesen als art. 13 bis, de  
 het bij art. 13 behoort.

Art. 10

Art. 18. onderwint van onderscheidene Nij.  
den betekenis.

De Heer Boyer zegt dat de  
Commissie vaejer heeft aangenomen  
het bejinsel van dit artikel, om  
dat anders volgens het B.W. al  
leen van spinst sprake is, die een  
deely wordd naar gelang van het  
ingebrachte kapitaal. In ieder Con-  
tract van vennootschap wordd de  
bepaling over de rente gemaakt  
en 4 Lo. is de gewone rentestandaard  
in die contracten. Hij wil het  
artikel echter wel schrappen, daer  
het contract toch eene maatstaf  
maakt aangeen voor de verdeling  
der winst.

Alsdus wordd met algemeene  
stemmen tot weglating der bepa-  
ling besloten.

Art. 20. wordd aangenomen met 4 tegen 1  
stem, die van den Heer Fruijnt, die  
onder veruyking naar de vaejer  
ontwikkeling van zijn gevoelen  
en in verband met hetgeen des.

.. vaejer



wege reeds bij art. 14 door hem is  
opgemerkt, zijne beschouwing ont-  
kent de rechtspersoonlijkheid der  
vennootschap onder eene firma  
tegenover de meerderheid handhaaft

De Voorzitter sluit de ver-  
gadering ten 3<sup>3/4</sup> ure.

De Secretaris: (waarget.) Beelaerts van Blokland. De Voorzitter: (waarget.) J. G. Nieuwenhuis

Eerst twintigste vergadering  
op Zaterdag 13 November  
in de Raadkamer van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-  
gadering ten 10 ure.

Alle leden, behalve m<sup>r</sup>. van  
der Laeff, nog voor regeringszaken  
afwezig. Zijn tegenwoordig benevens  
de adjunct-Secretaris.

De

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goed gekeurd.

Van de orde is de nieuwe alternatief gestelde redactie van de artt. 6, 7, 8 en 9, ontworpen door den Heer Synappel. (Hutten W. J. C.).

De Heer Synappel zegt dat de door hem in de tweede plaats voorgestelde redactie desvolk wensde de Commissie van oordeel blijft dat bij de oprigting der vennootschap de nederlegging ten griffie van een onderhandsche akte niet voldoende is en steeds een authentiek woord vereischt.

Spreeker zou echter te dien aanzien twyfel de oprigting aan den eenen, en de wijziging of ontbinding der vennootschap aan den anderen kant, niet wenschen te onderscheiden.

De Commissie blijft evenwel bij haar gevoelen, verkiest den

eersten

eersten naam van redactie, en meer  
het geruysigde art. 6. <sup>van</sup> nadat in de  
is gelesent: „hetzij door medele-  
ging van een authentiek  
akte of een authentiek uittreksel  
daarvan, de vereischte opgave  
inhoudende”.

Voorts worden vermeld de  
artt. 7 en 8. met toevoeging van  
niemand lig aan het slot van dit  
laatste artikel op voorstel van  
den Heer Synappel, als volgt:  
„De medegeleide acte kan in  
dese gevallen ook een ondeck-  
te acte of een authentiek  
„schrift of uittreksel daarvan  
zijn”.

Art. 9. Alinea 1 doet de vraag ontstaan  
of ook de niet tot bekening der  
firma bevoegde vennoten hun  
eene persoonlijke naam bekening  
behooven openbaar te maken.

De Heer Synappel antwoor-  
de bij nader injunct bevestigend en  
beraapt zich o.a. op art. 17. van

is bepaald dat het vanstellen van  
een procuratiehouder de toetstem.  
„mino van alle vennoten vereischt.

De meening van den Voorzitter,  
dat daas alleen de beheerende ven-  
„noten zijn bedoeld, evenals in art.  
104 D. O., wordt door de overige  
leden niet gedeeld. Ook wijst men  
op ontbinding der vennootschap  
tijds, openbaar te maken  
door een onderhandsche acte, te  
teekenen door alle vennoten.

Op voorstel van den Heer Dee-  
laerts wordt alinea 1 gelezen: „ De  
vennoten maken hunne persoon-  
„lijke naamteekening, en, voort-  
„verre zij tot teekening der firma  
bevoegd zijn, ook hunne teekening  
der firma, ter griffie van de art  
art. 5 bedoelde rechtbanken openbaar  
maken:”

Pervolgens gaat men over tot  
de behandeling van

Art. 21. Alinea 1. De Heer Truin stelt  
voor te schrappen „nog in leven zijnde”

als

als overbodig.

De Heer Royer zegt dat die woorden dienen om den twijfel weg te nemen of ook de erffgenamen van een overleden vermoet wettelijke vereffenaars kunnen zijn. Ook de sche wet leidt aldus.

De Heer Truim replicceert dat erffgenamen nimmer kunnen vallen onder de uitdrukking „de vermoet die het regt van bekeer hebben gehad“.

Het voorstel wordt aangenomen met 4 tegen 1 stem, die van de Heer Royer.

De Heer Beelaerts merkt op dat de van art. 32 W. v. K. ontleene uitdrukking „die het regt van bekeer hebben gehad“ niet strookt met de in art. 13 en elders in 't ontwerp gebezigde terminologie. Hij stelt voor: „die bevoegd waren de vermoetschap te vertegenwoordigen“.

Dit voorstel wordt unaniem aangenomen.

De

De Meer Kooper zegt dat niet.  
 .schien de woorden, die hooftent haak.  
 .jes geplaatst zijn, kunnen vervallen.  
 Zij daeren op het geval dat eenige  
 vermoeden, die het zegt van bekeer  
 hebben gehad; de 2. alinea op het  
 geval dat al die vermoeden ont.  
 .behoort zijn. Moet men te wil.  
 .len behouden, dan meent hij dat  
 er hij moet worden gevoegd de  
 vrouw. Socia, wier man verklaard  
 heeft haar niet de bevoegdheid te  
 geven als openbare koopvrouw op  
 te treden.

Met unaniem goedgevonden wor.  
 .den de woorden geschrapt.

Op voorstel van den Meer  
Frui wordt "ware" veranderd in "zij".

Op voorstel van den Meer  
Beelaerts wordt in fine gelezen "een  
 of meer andere vereffenaars"; daar  
 de redactie van deze en de vol.  
 .gende bepalingen anders aantien.  
 .ding kon geven tot de meening  
 alsof er steeds meer dan één vereff.  
 .enaars

fenaar behoorde te zijn.  
 Alinea 2. De woorden „overlijden  
 failliet. verklaring, onder. curatele  
 „ling“ worden geschrapt en vervan-  
 „gent door „onbekwaamheid“, en  
 woorden „door eenige andere oorzaken“  
 worden geschrapt.

De Heer Truim komt op de  
 „gent de uitdrukking:“ geschiedt de  
 „benaeming“. Deze uitdrukking  
 het doet schijnen alsof de tweede  
 „de alinea verkortte de regel  
 de tweede helft der eerste alinea  
 uitgedrukt, terwijl het tegendeel  
 de bedoeling is, nl. dat wanneer  
 het Contract van vennootschap  
 of een besluit van de meerderheid  
 der Vennooten (ingeval voornamelijk  
 Contract wijzig) de bereffenaar  
 aanwijst, de benaeming door de  
 regtbank niet te pas komt. Dat  
 komt stelt hij voor te lezen: „wo-  
 „den door de regtbank..... ge-  
 „sicht is, bereffenaar benoemd.“

Het voorstel wordt unaniem

aangenomen.

De heer Deelaerts stelt voor te schrappen "behoorlijk". Dit vaak geberigde stopwoord is z. i. zonder nadere bepaling van wat al dan niet behoorlijk is, geheel doelloos en kan slechts leiden tot geschillen.

De heer Asper antwoordt dat deze in onze bestaande wetgeving gebruikelijke uitdrukking weggen wil, dat de partij moet zijn opgeroepen. Hij dat hij aan de oproeping heeft kunnen voldoen, en hij hem dienen kan daartoe, waartoe de wet haar in zijn belang heeft voorgeschreven.

Het voorstel wordt verworpen met 3 tegen 2 stemmen, die der leden Fruijn en Deelaerts.

De heer Fruijn stelt voor het slot van alinea 2 te veranderen in: "maar steeds nadat alle verzoeken zijn gehoord of behoorlijk opgeroepen". De tegenwoordige redactie legt te veel klem op het niet verzoeken.

men.



met tijt der opgeroepen, bevestigd  
 alleen aankomt op een behoorlijk  
 „geroepen tijt.

Dit voorstel vindt echter geen  
 bijval.

Alinea 3. De Mees Beelants stelt  
 woord „de“ voor „overeenkomst“ te schij-  
 „pen. Immers die overeenkomst be-  
 „staft niet die van vermoetschap-  
 „te tijt; hij mag ook later door de  
 „vermoeten tijt aangegaan.

Het voorstel wordt unaniem  
 aangenomen.

Daarna stelt hetzelfde lid  
 woord „mede“ te veranderen in „of  
 „gelijk verzoek“ om duidelyk te  
 „daen uitkomen, dat ook in het ge-  
 „vol van deze alinea verden de  
 „benaeming van vereffenaars aan  
 „de rechtbank kunnen verzoeken.

De Commissie vereenigt zich  
 hiermede en stemt tevens in met  
 opmerking van den Mees Fruij  
 om in de 3. alinea het beginsel  
 van het slot van alinea 2 te

herhalen

herhalen ter voorkoming van red-  
 „neringen à Contraria.

De Heer Tynappel stelt  
 voor bij het slot der 3<sup>e</sup> alinea het  
 geval te vermelden dat de ven-  
 „nootschap door den Regter is ont-  
 „bonden verklaard. De regtbank  
 looch ontbindt de vennootschap in  
 den regel, wanneer een der vennoo-  
 „ten het Contract niet heeft uitge-  
 „leefd. Deze kan iemand zijn die  
 het recht van vertegenwoordiging  
 heeft gehad, of die door het Contract  
 van vennootschap of een later con-  
 „tract als vereffenaar is aange-  
 „wezen, en dus nu niet meer geschikt  
 blijkt om vereffenaar te zijn.

Het voorstel wordt emanent  
 aangenomen, tenzij men met den  
 Heer Rofer de wenschelijkheid be-  
 „aamt om duidelyk te doen uit-  
 „komen, dat ook in dit geval steeds  
 de in alinea 2 aangevoerde regt-  
 „bank tot de benoeming bevoegd  
 is, en nimmer een geregtshof of

andere

andere regtbank.

Int verband met deze besluiten neemt de Secretaris op zich een nieuwe redactie der 2 laatste artikelen van het artikel te leveren.

Deze luidt:

„Perfectionaars worden benoemd door de regtbank:

1. ingeval van onbekwaamheid of ontstentenis van alle memmers die bevoegd waren de memmerschap te vertegenwoordigen;
2. ingeval dit tusschen de memmers is overeengekomen, hetzij in het algemeen, hetzij voor bijzondere gevallen;
3. ingeval de memmerschap bij wanis is ontbonden verklaard.

„De benoeming geschiedt door de regtbank van het arrondissement waar het kantoor of ingeval er meer dan een kantoor is, het hoofdkantoor der memmerschap gevestigd is, in Toedieningen getale als de regtbank

Het verneemen te behooren, op den  
 „Laak hetzij van een of meer der  
 vermoeten, hetzij van andere be-  
 „langhebbenden, nadat in elk ge-  
 „val alle vermoeten gehoord, op-  
 na behoorlijke oproeping, niet  
 verschenen zijn“.

Art. 22. Op voorstel van den Heer Apfer  
 wordt van de dubbele lusphen  
 haakjes gesteld in drukking het  
 woord „door“ gekozen.

Op een vraag van den Heer  
Beelaerts verklaart de Heer Apfer  
 dat de regtbank aan de door  
 haar benaemde veroeffenaars, deze  
 bevoegdheid om afzonderlijk te  
 handelen nimmer behoort te kun-  
 „nen geven.

Art. 23. 1. alinea. Het voorstel der leden  
Frument Pynappel om het slot  
 dezer alinea te schrappen wordt  
 door de andere leden verworpen,  
 en daarna unaniem besloten om  
 het gelijk de Voorzitter aangeeft,  
 in den oorspronkelijken alinea te

plaatsen

plaatsen.

De Heer Sijnappel wijst het gevaar van een onbepaalde bevoegdheid tot het ondernemen van nieuwe zaken.

De Heer Beelaerts stelt voor de woorden „indien hun wenschelijk schijnt” te vervangen door „indien dit aan de beëindiging der loopende zaken bevoorderlijk is.”

De eerstgenoemde uitdrukking is te rekbaar, terwijl het eenig doel mag zijn: spoediger afsluiting der hangende zaken.

Het voorstel wordt unanimiteit aangenomen.

De bepaling luidt nu:

„Gij vertegenwoordigt de vennootschap in en buiten regten. Hij is belast met de beëindiging der loopende zaken, de uitvoering der door de vennootschap aangegeven verbintenissen, de invoering hare

inverschuld

inschulden en het te gelde maken  
der eigendommen.

„Nieuwe zaken kunnen zij als  
„leest ondernemen, indien dit  
aan de beëindiging der loopen  
„de zaken bevordert is“.

2. alinea: Evenals voores art. 16  
wordt nu met algemeene stem  
„men besloten deze alinea te  
schrappen“.

De Heer Fruijnt vestigt  
de aandacht op art. 134 D. W., re.  
„gelende hoe de vereffenaar  
kunnen worden aangeset. Men  
heeft drie gevallen:

1. de vereffenaar zijn als zoo  
„ding door het contract van  
vennootschap aangevesen;
2. door een later besluit der ven.  
„nooten bij meerderheid van stem-  
„men;
3. door de rechtbank.

De Heer Gynappel meent  
dat evenals indien voor de ontbint  
„ding een der vennooten tegen het

Contract

contract van vennootschap hand  
 de ontbinding van het contract  
 regten kan worden gevraagd. Zoo  
 moet na de ontbinding in een  
 „gelijk geval door een Analooz  
 „del de afzetting van een beoeffe  
 kunnen worden tot stand gebrag

De Heer Boyer keurt goed  
 het Engelse gezichtspunt, volge  
 hetwelk van ontbinding der ve  
 „nootschap eerst na de beoeffe  
 „ning gesproken wordt. Gedurende  
 de beoeffening bestaat er nog  
 een eigenaardige rechtsband tuss  
 de vennoten, die door de re  
 „bank moet kunnen worden ont  
 „bonden.

De Commissie besluit over  
 als art. 21 bis te lezen:

„De door de vennoten be  
 „de beoeffenaars kunnen door  
 bij meerderheid van stemmen wor  
 „den ontolagen.

„Beder beoeffenaar kan door  
 rechtbank op vordering van een

meel

meer der vermoeten worden ont.  
„slagen“.

De Heer Boyer is van oordeel  
dat in dit laatste geval een Contra.  
„dictair geding noodig is.

Art. 24 wordt unaniem aangenomen.

Art. 25. Alinea 1. De aanhef wordt gele.  
„ten: „ De bepalingen der wet en  
die der overeenkomst, enz“.

De woorden „alsmede - naam“  
worden geschrapt.

Alinea 2. De aanhef wordt gele.  
„ten: „ Ook gedurende de bereffening  
hebben de schuldeischers der Ven.  
„nootschap het recht ont, enz“.

De Heer Tynappel wil uitdruk.  
„kelijk dat wat de bereffenaars bin.  
„nen den kring hunner bevoegdheid  
verrichten, geldt tegenover deiden, in  
dien zin dat deiden voorvoor de  
vermoeten, en veel hoofdelijk voor  
het geheel, kunnen aanspreken. Ten.  
„mers deiden kunnen niet beoordeelen  
wat al of niet „aan de beëindiging  
der loopende zaken bevoordelyk is“.

De



De heer Rofer wil dit laatste niet uitdrukkelijk in de wet zeggen. Hij bedoelt met deze alinea dat de vennootschap bestaat tot na de vereffening. De operaties en "digen"; maar de rechtbank blijft.

De heer Kiob meent dat de vereffenaars, ook die door de rechtbank benoemd, altijd de vennooten verbinden.

Alinea 3. De heer Beelaerts is tegen deze alinea bij gemis aan een gepaste sanctie.

De heer Rofer antwoordt dat de bijvoeging, in den handel reeds gebruikelijk, dient om te voorkomen dat anders die bijvoeging misfeiten kon beduiden, dat het niet meer gelos de firma.

aan het slot deze alinea wordt toegevoegd: "en daaronder de persoonlijke handtekening van den vereffenaar geplaatst".

Art. 26 wordt geschrapt als reeds vervat in art. 8.

Art. 27

Art. 24. De Heer Beelaerts stelt voor,  
om niet aan de vermoeten maar  
aan de vereffenaars kelve deze verp.  
„pligting tot publicatie op te  
leggen.“

Met 3 tegen 2 stemmen, die  
van de leden Traut en Beelaerts,  
wordt dit voorstel verworpen.

De Heer Tijnaappel acht het  
te streng dat het niet publiceren  
van de handtekening der vereffe.  
„naars de vermoeten jegens der.  
„den aanprakelyk stelt. Het doet  
de regbank de vereffenaars heeft  
benaemd. Hij stelt voor in de eerste  
alinea te liden „benevens hunne  
handteekeningen“ en aan het arti.  
„kel als derde lid toe te voegen:  
„De in de eerste zinrede be.  
„doelde vereffenaars zijn verpligt  
hunne handtekening op de wijze  
bij artikel 10 omschreven, openbaar  
te maken“.

Dit voorstel wordt goedgekeurd.

Het artikel wordt aangenomen

met

72.  
met 3 tegen. 2 stemmen, die den heer  
Fruijn en Deelaerts.

Art. 20. Wordt geacht „ten aanzien der  
benoeming van Vereffenaars voor  
„Lien“, en het artikel na die  
„Rijging aangenomen.

Van het einde deser behan-  
„deling van de vennootschap  
„der ene firma verlijt de heer  
Deelaerts de aandacht op eenige  
bijzondere punten:

1. de bepaling van art. 105 D. W.  
omtrent bevoegdheid van onder-  
„zoek naar den gang van zaken  
voor niet - beheerders vennooten.

De overige leden zijn eekter  
van oordeel, dat een dergel-  
„ge bevoegdheid per se bestaat  
en dat het niet noodig is, het  
door een afzonderlijke ver-  
„paling te bekrachtigen;

2. de aan het slot der derde ver-  
„gadering aangehouden beslis-  
sing over vraagpunt 30.

De commissie besluit, dat de  
bepaling

bepaling te huis behoort in het  
Burg. Oetb.

De Heer Synappel is aan-  
vankelijk van oordeel dat het  
hier geldt eene wijziging in  
het P. W. die niet voortloopt  
uit het Oetb. v. Kooph., maar  
komt daarvan terug nadat de  
Heer Beelaerts had gewezen op  
het verband tusschen deze vraag  
met de hoofdelijke aanspra-  
kelijkheid der vennoten. Op  
voorstel van laatstgenoemde  
wordt bepaald, de Raad te  
regelen in het welcontuef  
tot wijziging van het P. W.,  
dat de Commissie bij de vol-  
tooiing van haren arbeid zal  
hebben in te dienen. Algemeen  
is men van oordeel, dat het  
bestaand P. W. tot rigtmaat  
moet worden genomen, en dat  
men niets ontrent voortgely-  
ke zaken niet in betrekking  
heeft te stellen tot de Staats.

Commissie

„Commissie met de herziening van  
het Wetboek belast;

3<sup>o</sup>. de in de 15<sup>e</sup>. Vergadering aangeho-  
rene vraag 30. d.

Eene bijzondere voorziening  
wordt onnoodig geacht.

De Voorzitter sluit de verga-  
dering het 3 $\frac{1}{2}$  ure.

De Secretaris:  
(was get.) Deelaerts van Dordland.

De Voorzitter:  
(was get.) J. G. Kist

Twee en twintigste vergadering  
op Zaterdag 20 November 1866  
in de Raadkamer van den  
Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de verga-  
dering het 10 ure.

Alle leden, behalve de heer  
van der Laeff, nog om Staatszaken  
afwezig, zijn tegenwoordig, benevens

de adjunct. Secretaris.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Van de orde is de behandeling der ontworpen artikelen over de Commanditaire vennootschap.

Art. 29. De heer Beelaerts stelt de volgende definitie voor: "De commanditaire vennootschap is de zoodanige waaruin de vennoten onder een gemeenschappelyken firma handel drijven en waar bij een of meer hunner hoofdelijk en voor het geheel aansprakelyk zijn, een of meer andere vennoten niet verder dan tot het bedrag, waarvoor zij in de vennootschap hebben deelgenomen".

Met deze definitie bedacht Spreker:

V. deze definitie te doen verbonden worden met de definitie der vennootschap onder eene firma van art. 3; van daar de nieuwe

aankes

aanhef;

2. De uitdrukking "in hare verlijzen dragen" te veranderen in "aanvoert het lijk".

Wat het eerste punt betreft wordt die verandering door al de andere leden beaamd, in Hoovers bij deze definitie met die van art. 3 daer verband houdend. Maar zij betwisten dat deze vennootschap een gemeenschappelijke firma behoeft ook dan wanneer zij bestaat slechts één complementair en één commanditair gesloten is. De leden Nick en Fruijnt voegen daarbij de naam van het Commanditair in de firma zelfs niet mag voorkomen wanneer het een stille Geselschap is, terwijl deze definitie beide noemen van Commanditaire vennootschap moet omvatten, evenals van ons tegenwoordig P. v. W.

De heer Boyer merkt echter tegen dit laatste op, dat deze definitie met de stille Geselschap

betreft

behoefte te overlaten. Immers de  
 wet regelt dat contract niet, maar  
 „by de eigendom van den inbreng  
 des Commanditairs op den comple-  
 „mentair overgaat. Dat contract  
 blijft geoorloofd, maar het treedt niet  
 op tegenover het publiek. En alleen  
 met de Contracten van deze laatste  
 soort hebben wij te doen.

De Heer Rofer komt ook op tegen  
 het plurale „vennoothen“.

De woorden „onder de gemeen-  
 „schappelijke firma“ worden ge-  
 „schrapt met 3 tegen 2 stemmen, die  
 der leden Rofer en Deelaerte.

De Heer Kist merkt op in den  
 „band met art. 30 dat art. 29 niet ook  
 niet uitrukt dat de gemeenschap-  
 „pelijke firma niet noodig is.

Daarop wordt, op voorstel van  
 den Heer Synappel, de aanhef van  
 het artikel gelezen: „De Comm-  
 „ditair vennootschap is de Mo-  
 „danige waarbij met of zonder  
 gebruikmaking eener gemeenschap,  
 „pelijke



„schappelijke firma en of meer  
vermoeten, enz“.

Wat het tweede punt zijner  
definitie betreft, zegt de Heer  
Laerte dat de uitdrukking in de  
Heer Hofers definitie „in haren  
„liegen drager“; slaat op de reuk-  
„ding der vermoeten onderling,  
„niel het eigenaardige van de  
vermoetschappen want hoophad-  
„del ligt daarin dat zij als het  
„dang tegenover deeden optreden  
en dus ook in haren definitie  
„de verschillende verhoudingen  
tot deeden moet worden terug-  
„geven. Daaronder stelt hij voor  
de uitdrukking „aansprokelijk zij“

De Heer Hofers zegt dat de  
definitie van den Heer Beela  
het doet schijnen, alsof deeden  
ook de commanditaire ver-  
„moeten kunnen aanspreken, het  
„geen spreken beviid.

De Heer Gynopfel stelt  
daaronter voor te lezen: „en de  
„pligtingen

„plichtingen van een of meer van  
 „deze vennooten beperkt zijn tot  
 „het bedrag waarvoor zij in de  
 „vennootschap hebben deelgenomen.“

De Heer Klot zegt dat de  
 „de uitdrukking de kwestie ont-  
 „beslist laat, temwijl het woord  
 „verplichtingen“ veel te onbepaald  
 is.

Nadat de Heer Trunt het  
 oploofing van het door den Heer  
 Hofer vermelde bezwaar had ge-  
 „weerd op de bepaling van art.  
 31, besluit de Commissie ont, over-  
 „eenkomstig het voorstel Beelaerte,  
 „niet van. het dragen in de ven-  
 „digen; maar van het al dat niet  
 onbepaald aansprakelijk zijn  
 der vennooten te gevoegen.

Wat de uitdrukking „handel-  
 „drijver“ betreft, bepaald men ont  
 het feit dat hier alleen van hand-  
 „drijvende vennootschappen  
 sprake is, bij de tweede lesing  
 der artikelen, of in art. 1 in een

woord al deze vennootschappen op  
in de art. 3, 19, en ik wil te denken

Op voorstel van de Heer Van  
woordt, om het verband met art. 14  
in de definitie gelezen: „hoofde-  
lijk woord het geheel en met het  
gansche vermogen?“. .

Het artikel luidt nu:

„De Commanditaire vennootschap  
is de zodanige waartij, met  
of zonder gebruikmaking eener  
„meenschappelijke firma, een  
meer vernooten hoofdelijk voor  
het geheel en met hun gansche  
vermogen aansprakelijk zijn, en  
een of meer andere vernooten  
niet verder dan tot het bedrag  
waarvoor zij in de vennootschap  
hebben deelgenomen.“

Als art. 19 hier wordt, gelijk  
de Heer Beelaerts aangeeft, aan-  
genomen het laatste lid van art.  
30 aldus ingericht: „Voorzover  
daarvan bij de derde afdeling  
niet is afgevoerd, is de tweede

afdeling

afdeeling van Regent titel mede  
op de Commanditaire vennoot-  
schap van toepassing."

Art. 30. De alinea's 1 en 2 vervallen,  
als reeds in art. 29 hier begrepen.

De Heer Tjnrappel stelt  
voor de derde alinea aldus te  
lezen: "Bij de aangifte voor  
het handelsregister wordt ver-  
meld welke vennooten, enz." De  
verwijzing naar art. 7 behoort te  
vervallen, want dat artikel schijft  
ook de aangifte van de firma  
voor. Dit voorstel wordt aan-  
genomen.

Art. 31. De leden debatteren bij meer  
mening over de in de 3<sup>e</sup> ver-  
gadering besproken drie stelsels  
naar het geval der Commanditair  
zonder publiciteit in de zaken  
der vennootschap opbreed.

De Heer Rofer vindt het  
tegenwoordige stelsel onmoedig  
streng naar het der Command-  
itaire voor alle verbindingen.

—  
—  
—

„den der complementairien aan  
„sprakelijk steld, ook van wanneer  
de deident niet is, dat hij zelf slecht  
Commanditair is, en ook voor de  
verbindtenissen anterior van zijn  
faut.

De Heer Tynappel blijft het  
Belgische stelsel verkiesen, dat  
vindt geen bijval.

De leden Kirk en Beelaert  
willen het stelsel van ons Wet-  
v. koopk. behouden, dat in de pro-  
„dijk hier te lande tot geen be-  
„gwaard heeft geleid.

De Heer Royer verrijkt een  
„ter die leden voor de begwaard  
van dit systeem naar de motie  
„vent der wet tot wijziging van  
art. 20 C. d. C. in 1863 in Frankrijk.

De Heer Truid geeft te ken-  
„nen, dat hoewel in beginsel een  
voorzitter van het tegenwoord-  
„dige stelsel, hij dat alleen kan  
samenemen in geval de ver-  
„schep eene rechtspersoon is. Nu

de Commissie, door art. 20 goed te keuren gebound heeft, het begrip der teghoperzaamlykheid niet te willen, kan spreken hier geen Noo der reikende aansprakelykheid aannemen, en wenacht ook by tweede lezing voor te stellen om art. 16 weg te laten.

De Heer Kist stelt voor het artikel te doen eindigen met het woord „aangegaan“.

Het voorstel wordt bevoor-  
spert met 3 tegen 2 stemmen, die der leden Kist en Beelaerts.

Op voorstel van den Heer Synappel wordt het slot der 2. alinea gewyzigd aldus: „aange-  
gaan met gebruikmaking dier firma, op med betrekking tot de  
beten waarin by kelce handelen-  
rijt opgetreden.“

Daerigens wenacht de Heer Synappel dat de regter een ma-  
der righnaer voor sijne bealid-  
sing sal vinden in de wet.

Na

Na gedachtenwisseling met  
den Heer Rofer stellen beide leden  
voor alinea 3 aldus te lezen:

„De Commanditaire vennooten  
kunnen door den Regter op dezel-  
„de wijze worden aansprakelijk  
gesteld voor alle andere verbinten-  
„tenisfen der vennootschap, aan-  
„gaand nadat een der in het twee-  
„dij bedoelde gevallen niet heeft  
voorgegaan, voor zover ten voore-  
„aangenomen dat bij het aangaan  
dezer verbintenissen de Comm-  
„ditaire vennooten als onbepaald  
aansprakelijk zijn aangemerkt.

Het voorstel wordt aange-  
„nomen met 3 tegen 2 stemmen,  
die der leden Kist en Beelaert.

Art. 32. De Heer Rofer is bij nader  
inzien van oordeel, dat de be-  
„lijng van het tweede lid ontbet-  
„lijkt ware het aanzien van vroe-  
„gere crediteuren, door de pub-  
„licatie van een later gemaakt  
beding hun niet baad.

Op  
L

Op zijn voorstel wordt geschreeft  
 wat volgt op "verreicht woord",  
 en vervangt door "wederom in  
 te brengen hetgeen zij tot beëin-  
 "ding van het bedrag hunner deel-  
 "neming hebben ontvangen".

De heer Deelders herinnert  
 aan de in de 5<sup>e</sup>. Vergadering op  
 voorstel van den heer van der  
Laeff aangenomen bepaling om-  
 "trent de wind. Met besluit, die  
 knoepen al. ter 2. in te brengen,  
 en als nieuwe alinea 2 te lezen:

"Geen wind wordt geacht gemaakt  
 te zijn, tenzij de voegere vertie-  
 "ten zijn aangevuld".

Art. 33 wordt aangenomen met wijziging  
 van de woorden: "door de vent-  
 "rooken".

Art. 34. De heer Deelaerts wenst de  
 bevoegdheid niet te drukken, om  
 van deze bepaling bij de acte  
 van vernootschap af te wijken.

Op voorstel van den heer  
Fruin wordt de aanbeveling:

"Lentij."



„Tenzij bij de overeenkomst anders  
is bepaald, wordt de Commanditaire  
vermaatschap, enz”.

De Voorzitter sluit de ver-  
gadering ten 3 ure.

De Secretaris: (waargt.) P. de Boer van Blootland. De Voorzitter: (waargt.) J. G. Kieckhefer.

Drie en twintigste vergadering  
op Zaterdag 24 November 1888  
in de Raadkamer van de  
Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-  
gadering ten 10 ure.

Alle leden, benevens de adjunct  
Secretaris, zijn tegenwoordig!

De notulen der vorige ver-  
gadering worden gelezen en goedge-  
keurd.

Wat de orde is de behand-

sling

"Linc der ontwerpen artikelen over  
de aandeelen - maatschappij.

Over den aard van deze aandeelen - maatschappij zegt de Heer Asser dat zij, die haar oprichten, aanstaan een contract van een vennootschap, maar het product van dat contract is een tegenover de oprichters zelfstandig staand wezen, dat Crediteur en Debitieus wordt van de derden; dat wezen is de aandeelen - maatschappij.

Dit is een der redenen waarom ont bij de benaming "naamlooze vennootschap" afkeurt. Die naam is bovendien onjuist, en werd, oorspronkelijk voor de Com. manditaire vennootschap gebruikt.

Art. 35. De Commissie besluit om de definitie eerst vast te stellen van de behandeling der verdere artikelen. Alsdan zal bevestigd worden bepaald, in hoever een splitsing der 4<sup>e</sup> afdeling in

§§ aanbeveling verdient.

Na uitsluiting van gedachten  
wordt het artikel aldus gelezen:

De aandeelen-maatschappij  
wordt bij notariële akte opgericht.  
De partijen die niet in persoon  
„schijnen”, worden bij notariële  
volmacht vertegenwoordigd.

Art. 37. De Heer Koper en eenige and.  
„deze leden willen de uitdrukking  
„Statuten” in de wet erkend zien,  
omdat het is een gemakkelyk woord  
voor de praktijk.

De Heer Deelaets zag het  
woord liefst overgelaten aan de  
reuningen, bedacht bij de  
wet van 22 April 1855 (Bl. N. 30)  
maar in elk geval wenscht spoed  
„ker te voorkomen dat men andere  
„Statuten”, indien dit woord ook  
van de aandeelmaatschappij  
hal geldt, iets anders versta  
dan de akten van oprichting  
en van wijziging in haar op  
„heel. De onderscheiding om  
alleen

alleen de in artikelen verdelde bepalingen der acte. Statuten" te noemen, heeft thans somtijds aanleiding gegeven tot misbruik. Men vermeldde b.v. in het ont. der artikelen gebragte deel der acte niet van de plaatsing van het kapitaal, en alleen van het slot der acte stond dat Slechts  $\frac{1}{5}$  was geplaatst, en het loopend  $\frac{4}{5}$  binnen zekeren termijn moest geplaatst zijn. Uitwendig de "Statuten" werden gedrukt en rondgedeeld, zodat de lezers der "Statuten" van dit slot niet te zien kregen en van den fatalen termijn tot plaatsing geheel onbewaard waren.

Op de vraag wat de Statuten zijn, antwoorde de Heer Gynappel, dat Statuten zijn het geheel der bepalingen die de vennootschap beheerschen en in de acte van oprichting of in de acte van wijziging vermeld zijn. Alzoo zijn

Statuten

statuten niet de akte van oprig-  
ting, maar de akte van oprigting  
minus de notariële vorm, en de  
„als die wellicht later zal zijn  
gewijzigd.

De heer Rofer geeft in over-  
weeging over, met weglating van  
de parenthesis in art. 37, aan art.  
36 als derde lid toe te voegen: De  
inhoud der akte van oprigting  
en der akten die daarin wijziging  
hebben gebracht, worden statuten  
genaemd.

Eerst en ander wordt tot later  
aangehouden.

„Maet vermeldt“ wordt „vermeldt“  
a. wordt unaniem aangenomen.  
b. in plaats hiervan wordt de uit-  
drukking „hore firma“ voorlopig  
aangenomen.

c. „Ieder“ wordt vervangen in „elk“.

De heer Beelaerts wil ook  
vermeld hebben of de aandelen  
zijn op naam of aan toonder.

De heer Rofer stelt deze ver-  
plichting

„pligting voor de oprichters kwaa  
 en voor derden onnoodig. Het eer-  
 ste, omdat de oprichters dit punt  
 bij de oprichting bijkijls mag niet  
 weten; het tweede, omdat het voor  
 derden genaeg is, te weten, dat de  
 aandelen niet aan honderd tijl  
 gesteld voor hunne vaststelling, ge-  
 lukt art. 49 voorschrijft.

Id. De Heer Deelaets wil „en  
 woonplaatsen“ schrappen, als onnoo-  
 dig en omdat anders de bevestiging  
 te veel is dat verandering van  
 woonplaats verandering der akte  
 van oprichting het gevolg moet  
 hebben.

De Heer Kofer acht die ge-  
 volgtrekking evenmin juist als in  
 geval de aandelen van honderd  
 veranderent.

Na de opmerking van den  
 Heer Kist dat de notariswet reeds  
 de vermelding der „namen en  
 woonplaatsen“ eischt, worden beide  
 geschrapt, en wordt letter d aldus  
 gelezen

gelesen: Het bedrag waarvoor door  
ieder der oprichters wordt deelge-  
"nomen".

Evenvald, op voorstel van den Heer  
Beelaerts, in verband met hetgeen  
hieronder bij art. 30 besloten wordt.  
f. De Heer van der Laeff kent  
deze verplichting voor de oprichters  
op. Het dat de oprichters haard  
hebben met hunne maatschappij van  
den dag te komen, omdat b. v. and-  
"deren dezelfde onderneming eivil-  
"len beginnen. Nu kijkt hij met de  
"ter klaar behalve met hun dier-  
"ken. Zullen zij nu dezes benoe-  
"ming niet aan Commissarissen over-  
"geren overlaten en alreeds begin-  
"nent mogen? Een voorloopig be-  
"stuur is voor derde onnodig, om-  
"dat met de bestuurders het orgaan  
ontbreekt door middel van welk  
derden met de maatschappij in  
aansaking komen.

De Heer Asper daarentegen  
houdt vol dat derde er belang

bij

lij hebben te weten wie als de  
"Stuuder jegens het aansprakelijk  
is.

De woorden "eerste" en "verl. Com.  
"mifaniser" worden geschrapt, het  
laatste met 4 tegen 2 stemmen, die  
van de leden van der Laeff en  
Roper.

g. De heer Peelaers stelt voor  
om achtel. waarop "te lezen: "en  
de nieuwbladen waarin".

Het voorstel wordt vernomen  
met 4 tegen 2 stemmen, die van de  
"den Heint en Peelaers.

h. en i worden op voorstel van den  
heer van der Laeff geschrapt, daar  
al. 2 en 3 van art. 30 voorzien in  
het geval dat de achtel hiervan  
gevoegt.

Art. 30. Naar aanleiding van dege last.  
"de beslissing wordt in de eerste  
alinea "onder a - g" geschrapt.

De heer Peelaers wenst  
zich het oppzicht van den heer  
der maatschappij te houden aan

hes



het besluit door de Commissie in  
de 2e Vergadering genomen. Hij stelt  
voor als nieuwe 2e alinea te lezen:  
„Indien de akte geen bepaling  
bevat omtrent den duur der maats-  
schappij wordt zij geacht te zijn  
aangegaan voor den tijd van twee  
hig jaren, te rekenen van de dag  
teekening der akte van oprig-  
ting“.

Het voorstel wordt unaniem  
aangenomen.

In verband hiermede liidt de  
aanhef der voorgere 2e en 3e Alinea  
de: „Indien de akte geen aanwij-  
zing van den zetel bevat, wordt  
zij geacht dien te hebben ter plaat-  
te“ enz.

De 3e alinea wordt geschrapt.  
Men besluit, om hetzij in een of  
ganderlyke bepaling, hetzij telken  
pro re nota door de te kiezen  
Redactie duidelyk te doen uit-  
komen, dat overal waar bevoeg-  
heid tot afwijking van de wet be-

„Staat en van die bevoegdheid wordt  
gebruik gemaakt, deze afwijking  
alleen in de akte van oprichting  
of wijziging kan worden bepaald.

Art. 39. Alinea 1 wordt aldus gelezen: „En  
authentiek afschrift der akte van  
oprichting wordt nedergelegd ten  
griffie der rechtbank van het ar-  
„bandissement, waarin de Koning  
der Maatschappij gevestigd is.

Alinea 2, 3 en 4 blijven voortloo-  
pig rusten in verband met de  
nader te bepalen regelen voor  
het handelsregister.

Alinea 5. De Heer Beelaerts heeft  
het verschil op dat volgens art.  
30 alinea 1 der akte van oprig-  
ting nietig is, maar gezwegen wordt  
over de aansprakelijkheid van  
de personen die gehandeld heb-  
ben, terwijl volgens art. 39, 1<sup>o</sup> ali-  
„nea, de bestuurders van een maat-  
„schappij, welke akte van oprichting  
geldig maar niet gepubliceerd is,  
hoofdelijk zullen aansprakelijk zijn.

Spreeker

Spreekers wenschte aan art. 30 alinea 1  
een bepaling toe te voegen in  
het geset van artikel 34 der Belg.  
„gische wet.

De Heer Sofen bevestigde dit  
gevoelen. Hij acht het ook konde  
speciale wetbepaling niet hoog-  
„felachtig, dat zij die namens een  
„nietige maatschappij gehandeld  
hebben, persoonlijk voor die ver-  
„bindtenissen aansprakelijk zijn.

In het geval echter solidariteit  
aan te nemen ware in strijd met  
het algemeen beginsel. onder wet-  
„geving.

De Heer van der Laeff betuigde  
de opvatting van den Heer Sofen.  
Hij acht het onjuist, dat indien  
de wet gezegt, de bestuurder van  
een volgens de wet nietige maat-  
„schappij, namens die maatschappij  
handelende, zelf het subject die  
„verbindtenissen wordt. Hij wordt al-  
„leen tot schadevergoeding aansprak-  
„kelijk.

Hij

Nij kon in dat geval, op het voor-  
 „beeld der Belgische wet, de opzig-  
 „ters, en met de bestuurders, aanspra-  
 „kelijk willeit stellen want die heb-  
 „ben de fout in de acte begaan.

Tegen dit laatste voert de heer  
Krid aan, dat de bestuurders met  
 de derden handelen, en de fout ken-  
 „mer of moeder kennen.

Naar aanleiding van een en an-  
 „der komt de Commissie terug op art.  
 30, alinea 1.

Het voorstel om de opzichten  
 aansprakelijk te stellen, wordt ver-  
 „worpen met 4 tegen 2 stemmen, die  
 van de leden van der Laeffen Dee-  
laerts.

De heer Krid stelt daarop voor,  
 niet te drukken de aansprakelijk-  
 „heid van hen, die namens Goda-  
 „nige nietige vennootschap ge-  
 „handelt hebben.

Dit voorstel wordt unaniem  
 aangenomen.

Daarna stelt de heer Krid

voor

wordt dat deze persoon hoofdelijk  
aanvankelijk is.

Dit voorstel wordt met 4 tegen  
2 stemmen, die den leden Boyer en  
Synappel, aangenomen.

De eerste alinea van art. 38 wordt  
nu geredigeerd als volgt: "Wanneer  
de akte niet notarieel is opgemaakt  
of niet inhoudt het in het vorig art.  
artikel vermelde, bestaat de maatschappij  
regtens niet. Het dat ge-  
maal zijn allen die namens haar ge-  
handeld hebben, de den Hoge ge-  
voonlijk en hoofdelijk aan deeden  
verbonden".

Wat art. 39 alinea 5 betreft, wil  
de Heer Synappel, dat in het ge-  
maal alleen beperking van de aan-  
sprakelijkheid en de andere geest-  
loofde afwijkingen van de wet  
ongeldig zijn, maar dat overigen  
de akte ook tegen deeden als de  
staande worden erkend).

De overige leden vertieken  
de regeling van het ontwerp; al-

leen

„leer woord, in aansluiting aan art.  
22 W.V.K., op voorstel van den heer  
van der Laeff, ... geldt zij tegen den  
„leer niet“ veranderd in: „kan hij  
van derlaer niet worden begrepen“.

Art. 40. Op voorstel van den heer Koep  
wordt hetgeen volgt op: „van haer  
„jing“ geschrapt.

Art. 41. De voorstel wordt veranderd in:  
„De bepalingen van de artikelen  
36, 38, 39 en 40“, enz.

De voorzitter sluit de ver-  
gadering ten 3 1/2 uur.

De Secretaris: (was get.) Deelmaats van Holland. (was get.) J. G. Kist.

24<sup>e</sup> Vergadering op Zatur-  
dag 4 December 1880 in de  
Raadhuis van den Hoogen Raad.

De voorzitter opent de vergade-  
ring

„zingt ten ure.

Alle leden, benevens de adjunct-  
Secretaris zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige verga-  
dering worden gelezen en goedge-  
keurd.

~~De orde is de voortzetting~~  
~~der besadslaging over de van-  
del-maatschappij.~~

De Heer Kooper deelt mede dat  
door het Departement van Punt-  
landsche Zaken zijne aandacht is  
vestigd op de wenschelijkheid,  
dat aan de Conculaire ambte-  
nen bij de wet uitdrukkelijk de  
bevoegdheid worde gegeven, om  
in de gevallen van art. 74 en de  
gelijke W. v. K. deskundigen te be-  
noemen. - Wordt tot nader aange-  
houden.

Is ingekomen een brief van  
den Minister van Justitie, be-  
treffende een schijven van den  
Engelschen gezant met bijlage,  
betreffende de Merchant Seamen

(Payment)

(Payment of wages and rating) act.  
1800. - Wordt aangenomen voor her-  
arranging.

Wat de orde is de voortzetting  
der beraadslaging over de aan-  
deelen - maatschappij.

De Heer van der Laeff komt  
 terug op art. 36, in zoverre door de  
Commissie niet is bepaald omtrent  
de vraag, wat het gevolg is, indien  
partijen, bij de oprichting der maad-  
schappij, zich door een monden-  
ding of bij onderhandse akte  
gevolmachtigde hebben laten ver-  
tegenwoordigen. Hij stelt voor  
daarover alsnog een bepaling in  
de wet te stellen.

De leden Boyer en Tynappel  
 vinden het mogelijk bovoren iets  
in de wet te bepalen. Laatstge-  
noemde meent dat zoodanige ver-  
maat niet mislekt voor het for-  
mele van de oprichting der maad-  
schappij, wel voor het materiele,  
wanneer hij later de handeling

van



van zijn gemagtigde erkent heeft.

Het voorstel wordt met 4 tegen 2 stemmen, die der leden Kint en van der Laeff, verworpen.

Art. 42. *be. alinea.* "Eedere" woord. "Elke".

De leden van der Laeff en Boyer verklaren zich evenals vroeger tegen de sanctie van dit artikel. Somtijds zal het onderzoek van bekwindig onoverdragelijk zijn. Het dat een koopje of een kien van zijn zaak een onderdeel maatschappij wil maken, dan zal een paar Collegie van a tot zijn handel komen onderzoeken. Somtijds zal het onderzoek onmogelijk zijn. Het dat het gelot een kien de lande gevestigde tabak, onderneming welke eigendomme liggen in Sumatra. In gevallen als het laatste zal men zelfs het bejendeel van zijn doel bereiken, want het bevolag der bekwindig tegen zal derden van eigen onderzoek doet affien. En men denke

ook aan de bedenkelijke gevolgen  
van een en ander, wanneer de zaak  
niet doorgaat.

De heer Tjonnappel antwoordt,  
dat het artikel vooral viceers de  
prospectusfen, waarin de oprig-  
kers de ingebrachte Maat op eene  
„gembonnenen” wez baven hunne Maat-  
„de plegen aan te prijken en aan-  
„derden als een Lokas voor te hou-  
„den. Wordt nu de Maat met  
gaedvinden van den eigenaar als  
Lokas gebruikt, dan hebbe hij niet  
in het belang van de Deelnemers  
het onderzocht van beklundigen  
te laten welgevallen. Zal de  
sacatie in verre vorderen voor de-  
„klundigen moeijelijk zijn, zij zal  
voor de Deelnemers bijna on-  
„mogelijk zijn; waarbij komt dat  
hae verden het onroerend goed  
afligt, hae gemakkelijken het be-  
„drag voor de oprighters te pte-  
„gen valt.

Het beginsel van het arti-

„kel  
—

„het blijft met 4 tegen 2 stemmen,  
 die het ledent van den Laeffen Hof  
 gehandhaafd.

De Heer Beelaerts stelt voor  
 a. te schrappen de woorden: „van  
 een der oprichters eener aandeelen  
 Maatschappij“, en b. achter „akte  
 van oprichting“ te voegen „of wij-  
 ziging“. Het eerste omdat de op-  
 richters hier naam ontvangen bij  
 het tekenen der akte van oprich-  
 ting; het tweede, omdat ook bij  
 een latere uitbreiding van het  
 kapitaal de hier bedoelde inbreng  
 mogelijk is.

Het eerste voorstel wordt niet  
 aangenomen.

Wat het tweede voorstel be-  
 treft, stellen de leden van den  
Laeffen Synappel, na de opmer-  
 king van den Heer Hof, dat in-  
 breng ook behalve bij de akte van  
 oprichting of van wijziging niet  
 mogelijk is, voor de woorden „van“  
 het verlyden der akte van op-

„richting“  
 I

"richting" te veranderen door "voorsaf".  
 Gij kunt niet met de tegen-  
 waardige redactie niet overeen-  
 uigert omdat men dat de niet kon  
 ontduiken, door na de alle van  
 oprichting in te brengen.

Het voorstel - Beelaerts sub  
C en dat van de leden van den  
Laeff en Tynappel worden te gelijk  
 in stemming gebracht. Voor het  
 eerste stemmen de leden Kirk en  
Beelaerts, voor het tweede de  
 overige leden, dat alzood wordt aan-  
 genomen.

Op voorstel van den heer Kooper  
 wordt met S. Hege stem, die van  
 den heer Beelaerts, aangenomen,  
 dat alle tijd de beekundigen  
 door de rechtbank zullen worden  
 benoemd.

De heer van den Laeff stelt  
 voor dat de benoeming der be-  
 kundigen zal geschieden op een  
 Hoek van hem die best inbreng  
 daer zal. Immers, op verzoek van

belang.  
 f

"belanghebbendes" is te vaag, en als  
 men er niets in de wet over het,  
 dan is dat nog vager. Het is  
 overigens billijk, vooral wanneer  
 iemand zijn zaak zal inbrengen,  
 dat het onderzocht van den inbre-  
 nger uitga.

Het voorstel wordt unaniem  
 aangenomen.

De laatste kinrede der al-  
 mede komt nu te luiden: "te be-  
 noemen door de rechtbank van  
 het arrondissement, waar de ge-  
 schel der Maatschappij zal wor-  
 den gevestigd of reeds gevestigd  
 is, het verzoek van hem die de  
 inbreng doet zal".

D. alinea: Op voorstel van den heer  
Tjorappel wordt met algemeene  
 stemmen aekter "nuod" gevoegd en  
 vermeldt bij verschil ieders gevoel  
 "len".

De heer van der Loeff merkt  
 op, dat het in het aangenomen  
 stelsel van taxatie niet genoeg

is dat de inbreng na de taratie  
geschiedt, wanneer niet die tarat.  
"die eerst eenigen tijd ten inzage  
van de den der griffie is neder.  
gelegd. Voorts denke men aan  
het geval, dat hij die inbrengen  
kan met den uitslag der taratie  
niet bevestigen is, en daarom niet  
meer inbrengen wil; dat is het  
voor hem noodeloos onaan-  
vaardbaar dat de bestuudigen hun  
beslag der griffie hebben neder.  
gelegd. Daarom meent hij dat  
die nederlegging van de deli.  
gentie van hem die inbrengen  
zal moet worden overgelaten.

Al de overige leden deenen  
zegt zich met de beide meen-  
ingen van het vorigen spreken, hou-  
dat de tweede zin der alinea  
wordt vervangen door de volgen-  
de bepaling: "De inbreng ge-  
schiedt niet dan acht dagen na  
dat het beslag door den ver-  
zoeker der griffie der regtbank

der ..

her inzage want een ieder is mede-  
geleed, en van die mededeeling  
aankondiging gedaan in het nieuws-  
blad of de nieuwsbladen door de  
regbank bij de benoeming der  
beskuldigend aangenomen?

De Heer Synoppel stelt voor  
hier bij de taxatie iets over de  
prospectusaf te zeggen.

De Heer Boyer meent dat de  
prospectusaf juridisch niet te  
regelen zijt.

Met 5 tegen 1 stem, die van  
den Voorzitter, besluit men, althans  
voor dit punt op zich zelf niet  
over prospectusaf te handelen.

De Heer Deleens vestigt de  
aandacht op de beslissing in de  
zesde vergadering sub N. 44 gene-  
men omtrent het vestigen eener  
aandeelen-maatschappij door middel  
van inschrijvingen. - Met  
bevestiging op dat besluit, bepaalt  
de Commissie, dat geen andere  
wijze van oprichting eener aan-

„Declinaatschappij magelijk zal  
zijn als die bij notariële akte, ver-  
meld in art. 36.

Art. 43 laat men vervallen.

De Heer van der Laeff neemt  
op zich eene redactie van art. 44  
te stellen.

Art. 45. De Heer Rofer zegt dat indien  
men van meening blijft dat de  
sandeelen-maatschappij een ver-  
enootschap is, dit artikel kan wor-  
den geschrapt, omdat art. 1663.

B.W. het beginsel van alle ver-  
enootschappen vasthoudt.

De Heer Truist merkt op dat  
art. 45 stilzeggend de saepoor-  
lijkhed van art. 1663 B.W. in deze  
vintarukt.

De stemmen stemmen over de  
schrapping van het artikel. Voor  
de schrapping stemmen de leden  
Ried, Truist en Gynappel.

Art. 46. Alinea 1. In het aanhef woord  
het eerste „op“ geschrapt, het tweede  
veranderd in „en“, tenzijl. van wel-

—  
—



„het aard ook“ verwacht.

De Heer van der Laeff stelt voor deze alinea te schrappen, en in art. 37. b algemeen verplichtend te stellen het woord „Aandeelen-Maatschappij“ in den naam der maatschappij op te nemen. Het gevolg is dat <sup>indien</sup> het <sup>indien</sup> van de Maatschappij naam met haar naam minus die bijvoeging, zij niet genaemd is en bijgevolg die acte of onderzins nietig zijn. Het het stelsel van het artikel krijgt met de ongerijmdheid, dat de Maatschappij niet heteloo anders naemen maekt, dan zij door andere mag genaemd worden. Men kan art. 37. b kinnen waegen: „waaronder het woord aandeelen-maatschappij een noodzakelijk bestanddeel is“

De Heer Fijnappel stelt voor als art. 46, al. 1 te lezen: „In alle stukken waarin de Maatschappij partij is of welke van haar niet gaan“ Hij wil die stukken niet af

„Cifereer“

«cificeren. Tegen het voordel-van  
den Laeff meekt hij op, dat indien  
 later iemand uit den naam der  
 aandelen-maatschappij de bij-  
 «waeging, aandelen-maatschap-  
 «pij» weglaat, toch wel te bewij-  
 «ken zal zijn wie of met wie men  
 onder dien naam gehandeld heeft.

Ook de heer Krist meekt op,  
 dat het woord, aandelen-maad-  
 «schappij», als generieke benaming,  
 nooit kan zijn de naam van enke-  
 «le vennootschap en acht in alle  
 «len gevallen nietigheid der hande-  
 «ling veel te streng. Dat hulk groot  
 gewigt acht hij de nakoming van  
 deze alinea niet.

De Voorzitter brengt in stem-  
 ming een voordel van den heer  
Sijnappel, aldus luidende: «In alle  
 «schrijven, gedrukte stukken en aan-  
 «kondigingen, waarin de Maatschap-  
 «pij partij is, of welke van haar  
 uitgaan, wordt aan hare firma  
 de uitdrukking Aandelen-Maad-

«schappij»

„schappij toegevoegd“.

De Stemmen Staten. Voor Stemmen  
de leden Kist, Fruijt en Sijnappel,  
beroopt de andere leden van het  
voorstel van den Heer van der Laeff  
de vooken geven.

Alinea 2. Achter „waarvoor“ wordt  
op voorstel van den Heer Peelaerts  
„lezen“ ten tijde vier vermelding:

Om duidelyk de bedoeling te  
doen uitkomen dat de laatste goedg-  
keunde balans verlies aanrijst het  
„lang de verliezen van vorige ja-  
ren niet zijn gedekt“, worden op voor-  
stel van den Heer Fruijt de woorden  
„dat een verlies geleden is“ veranderd  
„dat dit kapitaal door verlies ver-  
mindert is“.

Art. 47. De Heer Bofer zegt dat de eerste  
alinea strekt om niet te drukken  
beneden welk bedrag, de tweede ali-  
nea, boven welk bedrag de aan-  
deelhouders niet aansprakelyk zijn.

De Heer Sijnappel meent dat  
het tweede lid herhaalt wat het

eerste heeft gezegd. Het beginsel van dat tweede lid moet in de definitie der Aandeelen-maatschappij worden uitgedrukt.

Over het voorstel van den Heer Beelaerts om "tegenover de Maat-  
schappij" te schrappen, staken de stemmen. Voor stemmen de leden Kist, Truist en Beelaerts.

In de tweede alinea wordt de "veranderd in "samen".

Art. 40. alinea 1. "Nietbegenstaande de "woord  
"bij". Men wil meer wijken van ond.  
"slag veroorloven. Evenwel kon de  
vrijheid te groot worden indien men  
achter "maatschappij" voegde "of op  
eene andere bij de statuten vastge-  
"stelde wijze"; daar de statuten van  
Gand kunnen vaststellen dat de  
enkele eigendomsverdracht der va-  
"rige aandeelhouders ontolaat.

Daarop wordt op voorstel van den Heer Truist unaniem bevolend het slot der alinea aldus te lezen: "tenzij hij door het Bestuur der Maatschap-

spij

114.  
„zij of, indien de bevoegdheid hiertoe  
bij de akte van de algemeene ver-  
gadering is voorgehouden, door de  
uitdrukkelijk ent“.

Alinea 2. De Heer Sofer erkent dat  
het bestuur in gebruik kan zijn met  
de inschrijving van art. 52. b. Dit  
is onaangenaam voor den aandeel-  
houder, maar erger zijn de gevol-  
gen voor de zaak indien tegen de  
de eigendomsoverdracht voor bedacht  
de inschrijving werkt. Hou.

De Heer Tijnappel stelt voor  
het eerste „ingeschreven“ te verander-  
den in „betaalbaar“, en bij het  
tweede „ingeschreven“ de alinea  
te doen eindigen. Immers op den  
dag dat de aandeelhouden zijn  
aandeel verkooft, moet hij zeker  
zijn van den duur zijner aanspra-  
kelijkheid.

Het dubbele woordel wordt  
voorgezet met 4 tegen 2 stemmen, die  
den leden Prinzen en Tijnappel.

Alinea 3. Ook wordt geschrapt.

Alinea

Alinea 4. Het regt van regres van  
den „ouijer aandeelhouder“ wordt op  
voortel van den Heer Van der Laeff  
met 4 tegen 2 stemmen, die der leden  
Kist en Koper, uitgebreij tot iederen  
lateer houder van het aandeel.

De voortellen neemt op zich,  
hiervan een nieuwe redactie te  
ontwerpen.

De Heer Van der Laeff ver-  
laat vervolgens de vergadering.

Art. 49. „Echter kon geen aandeel“ wordt  
veranderd in „Geen aandeel kon“.

De Heer Beelaerts vraagt of  
ook de gebruikelijke receptiefen niet  
moeten worden genoemd om te wa-  
ken dat men niet door dat mid-  
del ontduite de voorschiften voor  
aandeelen voorgeschreeven.

De overige leden achten het  
echter ook zonder uitdrukkelijke  
uitspaling niet twijfelachtig,  
dat hetgeen de wet ontrent  
aandeelen voorschijft mede voor  
receptiefen geldt.

Op

Op wensch van den Heer Beelaers  
 zal dit dat in de memorie van  
 toelichting worden gezegd.

Art. 50. De verkoop wordt aldus gelezen  
 „Bij de akte kan worden verqueerd  
 een pandeel, ..... des eigenaars te  
 splitsen; en in de laatste zin  
 „de woord „voor“ veranderd in „ten  
 bedrage van“.

Art. 51. De woord achter „geschiedt“ wor-  
 „den vervangen door: „door eenen  
 „klaring van den vorigen en den  
 nieuwen eigenaar in de boeken  
 der Maatschappij ingeschreven of  
 aan het bestuur der Maatschappij  
 bekend“.

De Voorzitter sluit de ver-  
 gadering ten 3½ ure.

De Secretaris: De Voorzitter:  
 (was get.) Beelaers van Blokland. (was get.) J. G. Kist

25<sup>e</sup> Vergadering

25<sup>e</sup> Vergadering  
op Zaterdag 10 December 1880  
in de Raadkamer van den  
Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-  
gadering ter 10 ure.

Alle leden, benevens de adjunct-  
Secretaris zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige ver-  
gadering worden gelezen en goedge-  
keurd.

Naar aanleiding van de vele  
stakingen van stemmen vooral in  
de laatste vergadering, komt de  
Heer Prins terug op het denkbeeld  
in de eerste vergadering geopperd  
ont over het punt, waarover de  
stemmen staken, in de volgende  
vergadering nog eens te stemmen,  
en aldaar bij een nieuwe sta-  
king, van de stem van den pre-  
sident een beslissende kracht toe  
te kennen.

Na dat al de andere leden

Hick



zich met het gevoelen van den Heer  
Fruij hebben vereenigd, heeft ook de  
 Raayster daaraan zijne goedkeuring  
 en wordt dienovereenkomstig bevestigd.

De Heer van der Laeff komt  
 naar aanleiding der in de laatste  
 vergadering gedaan toezegging, om  
 van art. 40 laatste alinea eene  
 nieuwe redactie te ontwerpen, op  
 die alinea nog eens terug. Het oorspronkelijke  
 degen die de uitgeschrevene storting  
 op zijn aandeel weigert te betalen,  
 in staat van deconfitue is  
 wat een der twee gevondene redacties  
 men van dergelyke weigering is  
 van het de vroeger aandeelhouder  
 over, daartoe krachtens art. 40  
 geoproten, door betaling van de  
 storting op dat aandeel, de failliete  
 maatschap ten gunne van de  
 Creditoren van den failliet met  
 eene waarde, gelijkstaande aan  
 het bedrag der storting, verhoogd  
 en later wanneer hij tegen de  
 failliete maatschap zijn regresrecht

intaefend  


---

uitoefent niet, ten wille diezelfde  
 Crediten, met een percent maer  
 een vergaagen. Dat is onbil-  
 .lyk. God wit, dat is hier voor  
 een privilegie grond, een privi-  
 .legie van den waegeren aandeel-  
 .houder, die de storting op een  
 ander's aandeel betaalt, op dat  
 aandeel.

Reverend is de gewone uitwin-  
 .ning die een bonnie enj. becon-  
 .derstelt hier te onvolgig. Men  
 kon kunnen bepalen (dat bij we-  
 .gering der storting de beaun-  
 .der der maatschappij (krachtens  
 een onherroepelyke volmagt als  
 die van art. 1220, b. B. W.) zullen  
 sijn gemaghtigd dat aandeel te ver-  
 .koopen. Men kon ook kunnen be-  
 .palen, op het voorbeeld van art. 220  
 der Duitsche wet, dat by weig-  
 .ring der storting, iemands recht op  
 sijn aandeel vervalt.

De Heer Synappel wil dat  
 by die de ingeschreven storting  
 op

in de wet, wat  
 sommige sta-  
 .tuten beoatten,

op een ander's aandeel, ten gevolge  
van diens weigering dien betaling  
geheel betaald, het recht hebbe om  
eigenaar van dat aandeel te wor-  
den. Dat, wanneer die betaling  
door meer dan een der voegere  
aandeelhouders geschiedt, het eig-  
endom van het aandeel bij den  
weigerachtigen betaald verbleeft.

De Heer Koep daaren tegen-  
over, dat in geval krachtens art.  
40 b anderen dan de aandeelhou-  
der stotingen op een aandeel  
hebben gedaan, het aandeel door  
de Maatschappij kon mogelijk in  
het openbaar wordt verkocht en  
de opbrengst komt ten bate van  
hem die de laatste stoting heeft  
of van hem die de laatste stoting  
hebben gedaan pondoppondogeruyle  
tot op het bedrag der stoting en in  
mindering van hetgeen hij op zij re-  
kent in dit artikel aangeveerd te  
zijn terug te worden hebben.

De Heer van der Duff neemt

op

op zijn, het gesprokenen nader te over-  
weegen, en vervolgens een bepaald  
voorsel te doen.

Art. 52. Alinea 1. Het voorsel van den  
Heer Beelaerts om geen verplichtend  
officieel model van het geregte  
woord te schrijven, wordt met 3 tegen  
1 stem, die van den Voorzitter, ver-  
worpen.

De woorden „der aandeelen“,  
„maatschappij“ vervallen, „door ons  
wordt veranderd in „de voorrecht-  
„heit“, en achter „bestuur“ gevoegd  
„te geven“, en geschrapt „naar de  
stellet model“. Worden voorts ge-  
„schrapt de woorden „met bemiddeling  
- alomede van“, en het woordje „teeds“.  
Alinea 2. „het“ wordt veranderd in  
„dat“.

De woorden „voorts“ en „aan het  
Bestuur bekende“ worden geschrapt.

De Heer Beelaerts houdt met  
het oog op deze bepaling in een  
minue tweede Minuted van art.  
51 van den verffenaam, die eigenaar

van

van het aandeel woord, de verplichting  
 willen hebben opgelegd van die  
 eigendomsverrijging van het bestuurs  
 kennis te geven, opdat het bestuur  
 in die gevallen tegenover de ver-  
 plichting dezer alinea zich niet  
 kan beroepen op hare onbekendheid  
 met die eigendomsverrijging.

De meerderheid acht dat on-  
 noodig en vereenigt zich met het  
 gevoelen van den Heer Rofer, dat  
 die eeffgenaam valt onder art. 40  
 alinea 1.

"Eigendomsverrijging" wordt niet  
 "aandeel in eigendomsverrijging".

De Heer Rofer zegt met. andere  
 de handelingen "het oog te hebben  
 op overeenkomsten tusschen het be-  
 stuur, den Crediteur en den aan-  
 deelhouders, den Debiten der  
 Storting, b.v. dat de laatste in plaats  
 van geld te storten een voorwerp zal  
 inbrengen, of wel dat hij voor  
 een deel der Storting intotiel van  
 betaling krijgt. Maar het is niet

mogelijk

mogelyk alle dergelijke gevallen  
in de wet op te noemen.

Andere leden opperen de vraag  
op het bestemd tot dergelijke over-  
eenkomst wel bevoegd mag zijn.

De Heer Synappel stelt voor  
te lezen: „ook alle wijshelling of  
scheuring van verbintenissen tot  
storting in de gevallen waarin  
daarom de bevoegdheid bestaat“.

Dit punt wordt aangehouden  
tot aan de behandeling der be-  
voegdheid van het bestuur.

Alinea 3. „Dit“ wordt veranderd  
in „het“.

Alinea 4. De woorden „op naam  
staande en“ worden geschrapt.

„aan het Bestuur bekend zijn“ wordt  
veranderd in „in het register ver-  
meld staan“.

„Voor of op den 30 Junij“ wordt ver-  
anderd in „Voor den 1<sup>o</sup> Maart“.

Naar aanleiding eener vraag  
van den Heer Deelaerts, op er  
geene bevoegdheid moet worden  
begeerd

toegekend om van de lijst afschrijven  
te nemen, wordt echter „door het  
Bestuur“ gevoegd „aan het handels-  
„register en“; belanghebbende kan  
„niet zien dat om afschrijven van  
het bureau van het handelsregis-  
„ter vervaegd.

„levers“ wordt geschrapt.

Art. 53. alinea 1. De Heer van der Laeff  
dingt nader aan op zijne bij de  
vraagpunten te kennen gegevene  
pienswijze, om eene wakte uit-  
„keering van renten toe te laten  
althans gedurende een bij de  
Statuten vast te stellen tijd. Door  
deze laatste bijvoeging verwoelt  
het bezwaar dat de vandeelhou-  
ders bedrogen worden, door de  
waan dat zij renten krijgen van  
hun geld, terwijl in waarheid die  
renten van hun kapitaal worden  
afgenomen.

De Stemmen Staten. P<sup>ro</sup>o<sup>o</sup> Stem-  
men de leden van der Laeff, Prin-  
en Beeltoets.

Alinea 2.

Alinea 2 wordt een afzonderlijk artikel 53 a.

„Eekher“ wordt geschrapt.

„die“ wordt veranderd in „de“.

Het beding van het Tweede deel wordt aldus gelezen: „Behoudens beding van het tegendeel wordt in het geval, wanneer de ruind; enz.“

„geweesd“ wordt geschrapt.

„rente“ wordt veranderd in „rent.“

„mit de keeren“ wordt veranderd in „te doen“.

„maet woeden“ wordt geschrapt en na „aangezien“ gelezen: „Voordat daarmede enige andere uitkeering geschiedt.“

Art. 54. Alinea 1. „tenintwaengelegd“ wordt „uitgevoerd“.

„na verloop van“ wordt geschrapt.

Na het woord „gebracht“ begint een nieuwe alinea, welke in plaats van „met kennisgeving enz.“ aldus luidt: „De Schuldverschies der

Maatschappij



maatschappij kunnen binnen dien termijn tegen dat besluit in bezet komen".

Alinea 2. De eerste regel wordt veranderd in: "Dit bezet geschiedt bij een van de maatschappij leden. Het exploit met dagvaarding".

Worden geschrapt de woorden: "tegen - dagvaarding", "op de grond van in het exploit vermeld", en "tot vermindering van het kapitaal".

Met het oog op het recht van anticipatie (art. 344, 407. R.v.) wordt achter deze alinea de volgende nieuwe alinea gevoegd: "De maatschappij kan den termijn waaraan zij gedagvaard is, verkorten door bij de akte van procureurstelling een vroegeren dag te bepalen, waaraan zij de zaak zal aanbrenge".

Alinea 3. "Bemiddeling" wordt "uitvoering".

Alinea 4. "Statuten" wordt "akte".

Derde woorden geschrapt de woorden: "wel", "voorgenomen", "meer".

127

en „der maatschappij“, vervuylt in  
plaats van „de rechter“ gelezen wordt  
„hij“.

De heer Beelaerts stelt voor  
„de schuldeischer“ te veranderen  
in „de opposant“, daer het regeet  
niet verder mag gaan dan het be-  
lang van den opposerenden schul-  
eischer.

Het voorstel wordt verworpen  
met 4 tegen 2 stemmen, die de  
leden van den Lauff en Beelaerts.

Alinea 5 is door de samenvoeging  
der nieuwe tweede alinea te  
„vallen“.

De heer Beelaerts verlaat  
hierop de vergadering.

Art. 55. De heer Roper merkt op dat ook  
door inkoop van eigen aandelen  
uit de winst het kapitaal der  
maatschappij wordt verminderd,  
indien hij die ingekochte aandelen  
later vernietigt. Het bedrag van het  
ingekochte gaat dan van het kapitaal  
af, en verhoogt het dividend

van

van het jaar.

Woudt besloten over de amock  
"satie bij de "balans" een bepaling  
te maken.

De Heer van der Laeff stelt  
voor de bepaling, dat de inkoop  
van eigen aandelen alleen het  
"aankoop" zijt: "mit ter mitdeeling  
aan de aandeelhouders per saldo  
beschikbare winst" opdat men niet  
maar aandelen als men eenig voor  
deel heeft verkregen, dat mogelijk  
wellicht wordt gencentraliseerd, aan  
aandelen gaat inkoopent.

Het voorstel wordt met 5 tegen  
1 stem, die van den Voorzitter, ver-  
worpen. Zijnde de meendeelheid van  
aandelen dat het door m<sup>r</sup>. van der  
Laeff voorgesteld den tekst in de  
redactie van den Heer Lofer reeds  
voldoende is ingedrukt. Ten over-  
vloede wordt nog "winst" der  
maatschappij" veranderd in "winst"  
"hare" wordt geschrapt.

De woorden "zoolang" geschrapt

worden

woorden verwangen door: "voor de  
voltoering".

Letter "na" wordt gevoegd. de.  
Op voorstel van den heer van  
der Laeff wordt om wille der  
„delijkheid als 2. alinea aangenomen.  
„men: De bepaling van dit ar-  
„tikel gelod niet, voor zoover de  
inkoop van aandelen steld ten  
uitvoering van een besluit als in  
het vorige artikel bedoeld".

Art. 56. „Elke Aandeelen" wordt. De.  
„Opname" wordt „opneming".  
„Aandeel" wordt geschrapt.

2. alinea. De eerste regel wordt  
aldus gelezen: „Binnen benygfde  
termyn wordt een afschrift ten  
handbreng".

De heer Rofer geeft aan de  
leden in overweging op het wensch-  
„lyk hou tijt van van de. winst-  
„en verliesrekening" in deze bepa-  
„ling en elders te zuygen, omdat  
er toch al genoeg nieuwigheden  
van dien aard door ons ontbreep

wordt

worden ingevoerd, waaraan het jaar  
 „blijft rich met honderd maasie  
 hal gewonnen; en ont in de plaats  
 daarvan in art. 57 als 9<sup>de</sup> vereischte  
 voor den inhoud der balans voor  
 te schrijven: „Het saldo der winst  
 en verliesrekening van het jaar  
 waarop de balans betrekking heeft  
 wordt als afzonderlijke post in de  
 balans opgenomen.

De Voorzitter sluit de ver-  
 gadering ten 3<sup>¼</sup> ure.

De Secretaris:

De Voorzitter

(was get.) Beelaert van Blokkland. (was get.) J. C. Kie

26<sup>e</sup> Vergadering  
 op Maandag 24 December  
 1800 in de Raadhkamer  
 van den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de verga-  
 dering

„bering ten 10 ure.

Alle leden benevens de adjunct-  
Secretaris, zijn tegenwoordig.

De motulen der vorige ver-  
gadering worden gelezen en goed-  
„gekeurd.

Van de orde is de vraag be-  
treffende art. 53, op, en in hoeverre,  
waar renten mogen bedongen wor-  
den, waarover in de vorige ver-  
gadering de stemmen hebben op-  
„tloopt.

De Heer van der Laeff meent  
op dat indien men het geveel van vaste  
renten vergunt voor het tijd dat  
de maatschappij hare werkzaam-  
„gende werkzaamheden nog niet  
heeft aangevangen, men daarom  
nog niet dat geveel van vaste ren-  
ten ook daarna moet veroorloven.  
Want in het eerste geval ontstaat  
de behoefte aan de verbinding van  
de maatschappij tot die vaste  
rente daarmede dat aan de een kant  
hare onderneming gebuurd dien

lijdt

zij krachtens den aard der zaak vol  
 „strekt geen winst kan opleveren, ten  
 „wijl van den anderen kant konde  
 betaling van renten het kapitaal  
 voor de onderneming niet in lijn  
 te krijgen.

De heer Fruij heeft ook indien  
 het bezwaar tegen de meening van  
 den voigenz spreek, dat de aan-  
 „deelhouders worden bedrogen, de  
 kwestie kon beslifen, men dan ook  
 kon maken verbiedt het uitgeven  
 van aandelen beneden pari.

De heer Pijnappel meent dat  
 als het publiek door die zaak  
 renten niet in een even werd ge-  
 „bragt, het even goed zijn kapitaal  
 aan de maatschappij kon geven  
 konde die zaak renten, door deze  
 het in waarheid geen voordeel der-  
 „schaffen. Bovendien zijn die zaak  
 renten een gereed middel voor twee-  
 „de praktijken; men deelt renten  
 uit zonder winst.

De heer Koper blijft het groote  
 bezwaar

bezuurde Kien in den naam van het  
 publiek. Hij wil echter met den heer  
van der Laeff meegaan, mits med een  
 vorm van openbaarmaking der  
 realiteit wete te vinden, waardoor  
 het publiek duidelyk begrijpt,  
 dat de uitkeering der renten het  
 kapitaal vermindert.

Nadat de heer van der Laeff  
 zich daarmede vereenigd heeft, wordt  
 onder die voorwaarden het begin-  
 sel der vaste renten aangenomen  
 met 4 tegen 2 stemmen, die de  
 leden Kies en Tjirappel.

Pervolgens is aan de orde de  
 redactie van art. 40, alinea 4, ont-  
 woepen door den heer van der Laeff,  
 overeenkomstig het besluit der  
 vorige vergadering.

De heer Hof heeft tegen  
 het voorstel van den heer van der  
Laeff, om aan de vroegere aandelen-  
 houders, die de storting op een  
 anders aandeel verricht hebben, op  
 dat aandeel mede een regt van  
 eigendom



eigendom toe te kennen, theoretische  
 en praktische bezwaren. Theoretisch  
 acht hij het niet geregtvaardig,  
 dat de hander van een aandeel,  
 dat hem een recht geeft en verplichtin-  
 gen oplegt, door het feit, dat an-  
 deren die verplichtingen vervullen  
 gedwongen wordt zijn recht met die  
 anderen te deelen. Praktisch zal  
 dat Codominium tot groote onve-  
 rlykeden leiden. Men denke slechts  
 aan het stemrecht in de algemeene  
 vergadering. Gullen de mede-eige-  
 naren dan vooraf eens onderlin-  
 inge vergadering maaken houden, om  
 de eene stem te regelen, die hij  
 in de vergadering der maatschappij  
 "zij mogen inbrengen?"

Daarom stelt hij tijt in de  
 vorige vergadering geopperd aan te  
 deelen. De maatschappij  
 bepraeft het aandeel te rekoopen  
 Gelukt dit, dan wordt de op-  
 brengst onder de stocken verdeeld.  
 Gelukt het niet, dit is, heeft het  
 aandeel

aandeel ook na de storting geen waarde, dan vervalt alle bezwaar, want dan hebben de storten de waarde der massa van het fait. 'licb niet vernedeed; het is dan niet onbilligt dat de storten, even als de andere Creditoren van het fait, slechts een percent hunner vordering ontvangen.

De heer Pijnappel acht het laatste bezwaar van het vorigen spreker vooral van gewigt, omdat men thans in den handel verlangt dat een aandeel niet in slechts een hand bevindt. Zoo eischen de statuten gewoonlijk dat de eigenaars van een aandeelkonde een regt hebbende op het aandeel aanwijzen. Zoo het nu niet de heer Pijn in de wet juist het begen deel van die handelsuwtie voor te schijnen?

Het voor hem in de vorige vergadering gedane voorstel drookt geheel met de begrippen van

van den handel. De vorige aandeel-  
houder, die de geheele storting be-  
haalt, wordt alleen eigenaar van  
het aandeel. Bestaat hij slechts  
een gedeelte, dan krijgt hij er hoe-  
veel genaamd geen recht op. Maar indien  
het aandeel nog waarde heeft, zal  
ieder wel, om het aandeel te be-  
houden of te bekomen, de geheele  
storting willen doen; en heeft het  
aandeel geen waarde, dan heeft hij  
ook niets dan een recht van mede-  
eigendom, en evenmin aan het be-  
drag van den koopprijs. Die niet,  
of nagenoeg niet, bestaat. En men  
zegt niet, dat zoo doende het be-  
stuurde begeren zijn verlangen iemand  
als aandeelhouder krijgt. Want  
niemand kan storten tenzij doot  
door het Bestuur aangesproken.

De Heer van der Loeff zegt  
dat indien men zijn stelsel aan-  
neemt, men daarbij zal hebben  
te voegen een voorschifft dat de  
mede-eigenaar van het aandeel

geen  
—

geen recht in de Maatschappij  
mogen uitoefenen, waarmede zij  
daarvoor een huwelijk hebben aan-  
gezien, evenals dat nu volgens  
de Statuten bij de medeafge-  
namen geschiedt.

De leden Rofer en Synappel  
nemen op zich hun stem te geven  
de volgende vergadering in  
een artikel in de bukket. Met  
het oog daarop wordt de discussie  
over het tweede gedeelte van de  
advies van Heer van der Laeff ont-  
worpen laatste alinea van art.  
48 aangehouden.

Op voorstel van den Heer van  
der Laeff wordt de aanhef der twee-  
de alinea van art. 48 gelezen aldus:  
"In dit ontwerp verleden, dat wordt  
de aansprakelijkheid van den vaa-  
geren aandeelhouder beperkt tot  
alle stortingen." Daarna heet  
men terug tot

Art. 57. De Heer Rofer zegt dat hij dit  
artikel aldus heeft gereviseerd om.

word

„dat hij de „Algemeene Registraar“  
 de Commissie meende dat het en-  
 kele voorschrijven van de open-  
 baarmaking der balans allicht  
 in de praktijk een ijdel voorschrijf  
 kon blyken. Hij heeft, overeenkom-  
 stig de desijds te kennen gegeven  
 wensch der Commissie enige hoof-  
 den van naamlooze vennoot-  
 schappen over dit punt geaad-  
 opleeg. Sommigen van dezen  
 waren zeer tegen de verplichte  
 openbaarmaking der balans, om-  
 „dat, zedert hij, dat fact niet ge-  
 anders waren daar in beginsel  
 niet tegen, maar wat van de ba-  
 lans zander te groot ongerief kan  
 worden gepubliceerd, hangt toe of  
 van den verschillenden aard der  
 maatschappijen, dat de wet on-  
 mogelijk daaraan te regelen  
 kan stellen, of die met algemeen-  
 heden moet bepalen, die geen nut  
 hebben. De hoofzaak is of de  
 taxatie der goederen juist is: maar

dit kan niet blyken uit de balans,  
 of men kan de waarde der ver-  
 schillende voorwerpen, die de ge-  
 deent der maatschappij intima-  
 ken, maaken vermelden en dit is  
 voor de meeste maatschappijen  
 ondoenlyk, b. v. voor een bankiers-  
 chuis.

Spreekers vraagt zich dan ook af  
 of het niet beter ware over den in-  
 houd der balans niets voor te schry-  
 ven, mits of de openbaarmaking  
 der winst- en verliesrekening, of  
 het opnemen van hoar saldo in de  
 balans goede voorgeecheuen.

De Heer Deelaerts blijft de  
 verplichting tot openbaarmaking  
 der balans afkeuren, doch nu de  
 Commissie die verplichting oplegt,  
 heeft men hooveel doentlyk te zorgen,  
 dat zij niet geheel illusoir wordd.  
 Spreekers zal daarom ten gunste van  
 eenige nadere regelen in de wet  
 stemmen. Hij stelt voor in den  
 aanhef van het artikel te lesen:

Bij

„Bij het opmaken en vaststellen  
 der balans: De stemmen Staten.  
 Voor stemmen de leden Kind, van  
der Loeff en Beelaerts.

N. 1. De Heer Synappel meekt op  
 dat het ook na de oprichting der  
 maatschappij kan gebeuren dat  
 zij, en terecht, een uitschieting  
 waaraan de kosten moeijelijk voor  
 een jaer kunnen worden gedragen.

Daarna worden met algemeen  
 stemmen „de oprichtingskosten“ ver-  
 eend in „de oprichtings- of on-  
 derste kosten“, „de oprichtings-  
 kosten“ in „de eerste kosten“, en wordt het  
 laatste „de oprichtingskosten“ geacht  
 „het volle bedrag“ wordt ver-  
 eend in „het volle bedrag“.

De Heer Synappel zegt dat  
 de uitdrukking „uitgebroekt in“  
 het tegendeel zegt van wat bedoeld  
 wordt, waaraan hij voorstel. had  
 te veranderen in „het laatste bedrag“  
 van?

Het voorstel wordt unaniem

aangenomen.

vangenomen.

"Een Heker aantal jaren" wordt ver-  
anderd in: "eenige jaren".

Hetgeen volgt op "wordt ver-  
deeld" wordt geschrapt, en veran-  
derd in: "wordt het overblijvende  
onder een afzonderlijken post op  
de balans gebracht".

N<sup>o</sup> 2. De Heer Rofer zegt met  
"machinerien" te bedoelen ook  
die, welke volgens het Burger-  
lijk Wetboek onroerend zijn. Het  
is zoo gemakkelijk hare waer-  
de, die aanzienlijk is, afzonder-  
lijk te beproeven.

De Heer Sjnapfel stelt voor  
het woord "machinerien" te schr-  
apen. Ook zal het gebouw kon-  
deer machinerien, wanneer dit  
namentlijk alleen om de machine-  
rien is opgetrokken, van luttel  
waarde zijn.

Het voorstel wordt met 8 te-  
gen 1 stem, die van den voorzitter,  
verwoopen.

Om



Om de bedaefting van den heer  
Rofer beter te doen uitkomen, wordt  
 op voorstel van den heer Kist, met  
 algemeene stemmen besloten te lezen  
 „machinieren, Zoo saecende als  
 onsaecende”.

Op voorstel van den heer Kist  
 wordt op gelijke wijze besloten  
 achter „Spoorwegen” te voegen „en  
 andere ondernemingen van we-  
 „voer”, beneinde ook de tramway  
 en omnibusser te omvatten.

Op een vraag van den heer Gynse  
pel antwoordt de heer Rofer dat  
 ook bij schepen de machinieren op  
 „zonderlyk dienen te worden ver-  
 „meld, en dat „obligation” slaakt  
 op private ondernemingen „effec-  
 „tuel” op ondernemingen die van den  
 Staat uitgaan.

„de aandelen in andere maats-  
 „chappijen” wordt veranderd in:  
 „de aandelen in andere onder-  
 „nemen”.

De heer Rofer zegt dat „materi-  
 „aiaal

"materieel" niet alleen staat op de  
markt, maar vele bankiers handel  
daer in marktmateriaal.

Op voorstel van den Heer Free  
"laerte" wordt oekter, de kasvoor-  
"raad" genoeg: "de saldo's van kas-  
"fiets- en depositorekeningen".

Het voorstel om een aparte  
post voor locomotieven voor  
te schrijven, wordt met 4 tegen 2  
stemmen, die den leden Rofer en  
Beelaerts, verwoepent.

"en de sacrende goederen enz" wordt  
geschrapt, hoodat het slot wordt:  
"en de inschulden".

N: 3. De Heer Rofer wijkt op de  
waardevermindering daar gebruikt.

De Heer van der Laeff wil  
dit nummer schrappen, want,  
wat of al of niet is afgeschreven,  
lijkt niet de vergelijking der ba-  
"lans van het vorige jaar met die  
van het tegenwoordige jaar.

De Heer Beelaerts verzoekt  
in ieder geval het voorchrift tot  
behouden

bebouwde eigendommen te beperken, daar vooral de waarde der onbebouwde aanzienlijk ten toevoren inkoop gelegen zijn.

„Bekende” afschrijving achter beide sprekers ook voor bebouwde eigendommen vrij vaag.

De heer Tijndrop merkt op dat ook de bebouwde eigendommen aanvankelijk in staat kunnen zijn gelegen.

De stemmen staken. Voor de regeling stemmen de leden Kist van der Loeff en Beelaerts.

N:4. „het plaasce - zich bevinden woort gescreft”.

„den marktprijs” woort „den prijs” gedurende de maand en veranderd in „gedurende de laatste maand van het boekjaar waariop de balans betrekking heeft”.

N:5. De heer Rofer zegt dat dit nummer strekt om te beletten dat men alle inschulden uittrekt voor het nominaal bedrag. De

hier

hier bedoelde onderscheiding is ook  
 vooral gemakkelijk voor een ma-  
 „ gelijk later onderzoek van den  
 „ Civilen- of Strafrechter. Het kan  
 hij van den Heer van der Laeff  
 „ gegeven dat „ afschrijven „ grond-  
 „ matikaal juist betekent af-  
 „ stand doen van waarde, maar  
 de handel heeft die uitdrukking  
 in den zin van dit nummer ge-  
 „ rikt. Naar aanleiding der be-  
 „ merking, dat nummer 2 voorschijft  
 welke posten op de balans ma-  
 „ ken worden gebracht, en nummer  
 3 en volgende, hoe de voorevige  
 „ die posten moeten worden ge-  
 „ lanceerd, wordt inmanier geadje-  
 „ vonden, van het slot van nummer  
 2 achter „ inschulden „ te vagen:  
 „ met afzonderlijke vermelding  
 van het gezamenlijk bedrag der  
 „ wijfelachtige; en nummer 5 al-  
 „ dus te lezen: „ Bij het post voor  
 „ wijfelachtige inschulden wordt  
 „ gaanel het gezamenlijk nom-

„naal

„naal bedrag als de daarop afge-  
„schreven vorm vermeld“.

N.º 6. Op voorstel van den Heer Tijnd  
„pel wordt dit nummer geplikt in  
tweeen, daar het eerste gedeelte te  
veel moet omvatten, hetwelk al-  
„dus komt te luiden: „Het geestte  
maatschappelijk kapitaal, onder  
afrek van het bedrag, geestte op  
de aandelen, die de maatschap-  
„pij zelf in eigendom heeft, en van  
het overeenkomstig art. 53 als re-  
„de van de aandeelhouders toegek-  
„de bedrag, wordt onder het papier  
uitgetrokken, met vermelding van  
het bedrag waarvoor is deelgenomen“.

N.º 6a. Dat het tweede gedeelte te-  
„keft, acht men de uitdrukking  
„reservefonds“ niet genoeg, daar er  
reserves mogelijk zijn die geen  
afzonderlijke fondsen vormen, en  
evenmin de uitdrukking „reserve-  
„rekening“, daar deze de reserve-  
„fondsen niet omvat.

De Heer Rofer stelt voor dit

nummer

nummer aldus te lezen: "Het te-  
drag als reserve of tot vernieu-  
wing bestemd wordt afzonderlijk  
onder het passief uitgetrokken".

De heer Gynappel stelt daarop  
als amendement voor de woorden  
"onder het passief" weg te laten.

Na het ongeamendeerd  
voorstel. Rofer stemt de leden  
Kist, van der Laeff, Rofer en Stuin,  
dat dus wordt aangenomen, de  
leden Gynappel en Beelaerts voor het  
amendement.

N. 4. De heer Rofer zegt dat  
hij deze wijze van boekhouding  
voorkelt omdat hij er in de  
praktijk het meest gevolgd wordt,  
en rationeel is. Hij heeft tot veel  
stryd aanleiding gegeven.

"Kadab. daartegen" is veranderd  
in "daartegenover" wordt het num-  
mer unaniem aangenomen.

N. 5. alinea 1 wordt unaniem aan-  
genomen.

De heer Rofer stelt voor een

N. 6.

N.º 9, luidende: "Het saldo der winst- en verliesrekening van het jaar moet op de balans te boek staan, wordende als afzonderlijke post in de balans opgenomen". Men kan het voorschift van de publicatie der winst- en verliesrekening uit art. 56 daer verduyren. Die openbaarmaking der winst- en verliesrekening is nog in geen een land voorgeschreven. Daardoor zal men verplicht worden tot publicatiemakingen die allernaamde naamstrijd. Het is wel waar dat de balans ook kan worden ingevuld dat zij evenig licht geeft, maar daartegen strekt juist art. 57.

De heer Synappel acht de openbaarmaking der winst- en verliesrekening noodig. Aan een balans alleen met de saldopost der winst- en verliesrekening heeft men niet, b.v. de maatschappij heeft aan goederen eene waarde van f 100000. verliest er van voor eene waarde

Paul

van f 10000.-, en koopt er meer bij voor  
een waarde van f 10000.- Het is  
dan ook omdat men begrijpt dat de  
balans weinig licht geeft, dat men  
sich hooger tegen de openbaar-  
making der winst- en verliesreke-  
ning verzet.

Daarna wordt de vraag, of  
de woorden „winst- en verliesrekening”  
in art. 56 zullen blijven, algemeen  
bevestigend beantwoord, tenzij  
tegen het nieuwe nummer 9 van  
den Heer Kofer de overige leden  
sich verklaren, omdat nu de open-  
baarmaking van het saldo der  
winst- en verliesrekening reeds van  
zelf spreekt.

En der leden stelt voor om voor  
de 2. alinea van N. O. der positie,  
den vorm, als eenvoudiger, te kiezen.

De Heer Kofer is daar tegen  
omdat een winst- en verliesrekening  
denkbaar is, waarin geen een punt  
van art. 57 ter sprake komt.

Het voorstel wordt aangenomen.

—



„men met 4 tegen 2 stemmen, die  
 der leden Kooper en Smid, en de ali-  
 gemeen aldus gelezen: „De winst- en  
 verliesrekening wordt ingezigt in  
 overeenstemming met de in dit ar-  
 tikel voor de balans gestelde  
 regelen”.

Art. 50. De Heer Sijnappel wil dit ar-  
 tikel laten vervallen, omdat het  
 tot verkeerdheden in de balans kan  
 leiden. Men kan allerlei kunstvoes  
 bezigen om toch maar niet tot op  
 het verliescijfer van 10% te komen.  
 (Ag. Notulen 9<sup>e</sup> Vergadering).

De Heer Kooper kan niet daad-  
 mede overeenigen, mits men op tijd  
 afgeekend nieuw N. 9 van art. 50  
 terugkome, hetwelk luidde: „Het  
 saldo der winst- en verliesrekening  
 wordt als afzonderlijke post in  
 de balans opgenomen”. Met alg-  
 gemeene stemmen wordt nu dat  
 voorstel aangenomen, en daarna  
 met 5 tegen 1 stem, die van den  
 Heer Smid, besloten art. 50 te lat-

Men

ken vervullen.

Art. 30

Alinea 1. De Heer Rofer zegt dat het zegt der 1<sup>o</sup> alinea van de Crediten en dat der tweede alinea van de obligatiekouders toegekeend. Hij kan vindt niet in de Statuten, maar in het met hem gemaakte beding, bevestelt eerst weest wanneer het in de Statuten is opgenomen.

De alinea wordt met alge. meene stemmen goetgekeend.

Alinea 2. De Heer Plectant stelt voor het zegt dezer alinea even algemeen als dat der eerste alinea toe te stemmen en niet te beperken tot een bepaalde Categorie van schuldeischers; er is p.i. geen genoegzame reden, hier de vrijheid der vennooten te beperken; beide bepalingen kunnen dan in één zinne worden zamengevoet.

De Heer Rofer kan het weening vinden dat andere schuldeischers

dan

van de obligatiehouders aan de  
 Algemeene Vergadering bekramen.  
 Moge het geval zich voortaan  
 dat een groot schuldeischer dat  
 recht eische, dan kan hij inschuld  
 in obligatiën worden geconver-  
 teerd.

Het voorstel Beelaerts wordt  
 verworpen met 5 tegen 1 stem, die  
 van den voorsteller.

De heer Koper vraagt of aan  
 de obligatiehouders niet meer reg-  
 ten dan dat van hoegijde kan  
 mogen worden toegekend. Bij  
 de Centraal-Spoorweg-Maatschappij  
 is bij maatschappij de besluiten der al-  
 gemeene Vergadering worden  
 goedgekeurd door een Commissie  
 door de obligatiehouders uit hun  
 eigen midden benoemd, b. v. het  
 besluit waarbij een nieuw Di-  
 recteur wordt benoemd. Zoo kan  
 het regt van veto niet mogen toe-  
 kennen, wanneer het geldt het aan-  
 gaau van nieuwe leeningen, het  
 benevenden

verreenden of verbindent van eigen-  
dommen der maatschappij?

Op verlangen der overige le-  
den neemt de Heer Rofer op zich  
een nieuwe redactie der twee-  
de blinde in dien geest tegen de  
volgende vergadering te ontvee-  
ren.

De Heer Struik geeft in over-  
weging "het recht van deelneming  
aan de Algemeene Vergadering  
te veranderen in "het recht van  
beaardelaging aan de Algemeene  
Vergadering".

De Voorzitter sluit de ver-  
gadering het 3<sup>3/4</sup> ure.

De Secretaris:  
(was get.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:  
(was get.) J. G. Kieft.

24. Vergadering

---

24. Vergadering  
op Zaterdag 15 Januarij 1801  
in de Raadkamer van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-  
gadering ten 10 ure.

Alle leden, benevens de adjunct-  
Secretaris, zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige ver-  
gadering worden gelezen en goed-  
gekeurd.

Van de orde zijn de artike-  
len waaraan in de vorige ver-  
gadering de stemmen hebben ge-  
staakt en die niet anders hoofde  
zijn aangehouden.

De Heer Soyer deelt mede  
dat over het onderwerp van art. 44,  
alinea 4 een geschrift is uitgeko-  
men te Parijs van den Heer Berge,  
dat hij spoedig zal ontvangen, en  
waaraan hij het wenschelijk acht  
dat de leden kennis nemen, voordat  
zij tot de behandeling van art. 40.

alinea 4

alinea 4 overgaan.

Dienovereenkomstig wordt de  
behandeling van art. 40. al. 4., en  
bijgevolg ook die van de 2. alinea  
van de redactie - van den Loeff  
uitgesteld.

Daar in de vorige verga-  
dering is besloten het beeding  
van vaste renten onder Keere  
voorwaarden toe te laten, wordt  
overgegaan tot de vaststelling  
eener nieuwe redactie van:

Art. 53. Op voorstel van den Heer Smid  
wordt gelezen: "Bij de acht mo-  
den ten behoeve van de aandeel-  
houders vaste renten bedongen  
worden voor den tijd dat de maad-  
schappij hare werkzaamheden nog  
niet heeft aangevangen, doch al-  
leen voor een bepaald aantal ja-  
ren, bij de acht vast te stellen".

Art. 54. van der Over het voorstel van  
den Heer Beelaerts, om te lezen: "Bij  
het vaststellen en opmaken der  
balans worden er" is de stemming

dezelvde

dezelfde als in de vorige verga-  
dering, en wordt derhalve ook voor-  
stel door de beslissende stem van  
den voorzitter aangenomen.

Metzelfde geschiedt met  
Art. 57. N. 3, dat derhalve wordt geschrapt.  
Art. 59. alinea 2. De heer Rofer zegt dat  
na nader overweging hij mee-  
ning is dat men aan de Sandoer-  
len-maatschappij een algemeen  
en bevoegdheid moet geven om de  
deuren invloed op haar doen en la-  
ten uit te oefenen. Immers maakt  
de Sandoerlen-maatschappij noch  
de deuren kunnen daardoor schade lij-  
den, door de overeenstemming  
van beiden die invloed tot stand  
komt. Hij stelt daarom voor het ge-  
heel art. 59 in één alinea at-  
dus samen te vatten: "De Sandoer-  
len-maatschappij kan de regel-  
matigheid van handelingen of be-  
sluiten van het Bestuur, van Commis-  
sarisfen of van de Algemeene Ver-  
gadering afhankelijk maken van  
de

de medewerking of bevestiging  
van deelen, mits het daarenteen  
bepaalde in de akte woord op-  
genomen.

De Heer Synappel stelt voor  
achter "deelen" te voegen: "of het  
een regt van bezigt hoe te ken-  
nen".

De Heer Rofes meent dat de  
bevestiging van bezigt in de ak-  
te niet behoeft te worden op-  
genomen, daar dit op de regten  
van deelen geen invloed heeft, doch  
heeft tegen de bijvoeging geen be-  
zwaar.

Het voorstel Rofes en het amend-  
ement Synappel worden unaniem  
aangenomen.

Peruolgens gaat men over tot  
de behandeling van:

Art. 60 en 61. Op voorstel van den Heer Beelaerts  
wordt in art. 60 achter "benoeming"  
gevoegd "schorsing".

De Heer van der Laeff oppert  
het denkbeeld om van een bepaald

persoon



persoon de Hoog op te dragen voor de huidige naleving der bepaling van dit artikel, b.v. aan de Pool. zitting der Vergadering waaraan het besluit genomen is.

De heer Gynappel meent op dat deze zaak dient voortzet, die den volgenden dag kan gedefungeerd hebben, eigenlijk niet aangast. Peter word het dan, die Hoog aan de bekeerders op te dragen.

Na uitsluiting van gedachte menaacht de Commissie voorhandt geen bepaald persoon hiertoe in de wet aan te wijzen.

Op voorstel van den heer van der Laeff worden de artikelen 60 en 61 in één artikel samengetrokken door aan het slot van art. 60 toe te voegen: „en in opschijft medege- deeld aan den griffier der rechtbank van het arrondissement waar hiertoe met de maatschappij gevestigd is, ter opening in het handelsregister.“ Hierop volgt dan als twee.

„de alinea die van het begen.  
„woordige art. 61, aldus: „De be.  
„spaling van art. 9 is ook op De.  
„Bestuurders van Handels-maatschap.  
„spijl toepasselijk“.

Art. 62. Het woord „alinea“ wordt behou.  
„den om duidelijk te doen uitke.  
„men dat de aansprakelijkheid  
„der Bestuurders die der Commis.  
„sarisfen niet medebrengt, en onge.  
„heerd.

De Heer Bechaert stelt voor  
te schrappen de woorden „word toe.  
„nere dege zegt van medebrengt heb.  
„ben“, omdat, wanneer de Commis.  
„sarisfen geen zegt van medebre.  
„ngen hebben, het wel minder dit.  
„ingel zal gebeuren dat beiden scha.  
„de liden door hunne overtreedijng  
„van wet of statuten, maar dat  
„toch kan gebeuren, en dat aldan  
„gelijke grond word aansprak.  
„kelijk bestaat.

Het voorstel wordt unaniem  
aangenomen.

Dezelfde

Dezelfde vraagt, of met overste-  
ding van de wet of de statuten  
niet gelijk te stellen is het in thijp  
handelen met een besluit der Al-  
gemeene Vergadering. De Heer  
Royer antwoordt ontkennend, om-  
dat dezelv geen recht behooren te  
ontleenen aan besluiten der Alge-  
meene Vergadering.

„Behalve enj” wordt onveemin-  
deed hunne aansprakelijkheid  
begevoerd de maatschappij”.

Art. 63. Voor „wanneer” lees „waarin”.

Nadat besloten is hier niet te  
verwijzen naar het „burgerlijk recht”  
wordt met 3 hegen stemmen, die van  
den Heer Synappel, goedgevonden, dit  
artikel te laten vervallen en het  
slot van art. 62 aldus te lezen:

„ook begevoerd dezelv hoofdelijk  
aansprakelijk voor de schade door  
dezelv enj”.

Art. 64. De Heer Royer leest de betee-  
kenis van dit artikel, vooral ook  
in verband met de artikelen 62 en

63 toe. Laatstgenoemde artikelen,  
 nu in art. 62 gezamenlijk getrokken,  
 strekken om te bepalen a dat wan-  
 neer eene overtreding (negatieve  
 of positieve) van wet of statut.  
 het door een bestuurder of Com-  
 missaris begaan aan derden scha-  
 de veroorzaakt, de overtreder,  
 dwangelaten zijne aansprakelijk-  
 heid als mandataris aan de  
 maatschappij, aan de derden de  
 door deze geleden schade vergoeden  
 moet, en b dat, indien de overtre-  
 ding door meer dan een bestuur-  
 der of Commissaris is begaan, de  
 overtreder hoofdelijk jegens de  
 derden aansprakelijk zijn.

Daarna bepaalt dit artikel dat  
 indien voornoemde overtreding  
 is begaan krachtens een besluit  
 hetzij van bestuurders hetzij van  
 commissarissen, ieder bestuurder of  
 ieder commissaris voor de over-  
 treding jegens de derden aanspra-  
 kelijk is, tenzij hij kunne bewij-

Het  
 —————

„Mer dat hij en tot het nemen van  
het besluit niet heeft medegedeeld,  
en zoo spoedig mogelijk na de  
kennioeming van het besluit, dit  
aan de Algemeene Vergadering  
of aan het Collegie van Commit-  
teerden heeft medegedeeld, het  
laatste, zoo het een besluit van  
bestuurders was, aan het toericht  
van commissarissen onderworpen.  
Alzoo rust de last van het be-  
veigen dat de overtreding krachtens  
een Collegiaal besluit genomen  
is op de deede, en als dat gete-  
uurd is, het beveigen van tot het be-  
sluit niet te hebben medegedeeld  
enz, op den bestuurder of den Com-  
missaris.

De Heer Beelaerts heeft drie  
bezuuren: a. hij is van oordeel, dat  
in de praktijk Meer vaak de over-  
treding door een bestuurder wordt  
begaan, met medewerking of mede-  
weeten van meermalen. Onder dat  
er een Collegiaal besluit is: daer.

want wil hij tusschen besluit en  
 niet - besluit niet onderscheiden, en  
 ingeval van overtreedings de mede-  
 werkschap van alle bestuurs-  
 anders presumeren; C. het bevestigde  
 niet - medewerking en het niet -  
 medewerkschap zal door den bestuurs-  
 bestuurder d'kruisde keer mogelijk  
 zijn; daarom wil hij den bestuurder  
 van de mede aansprakelijkheid be-  
 vestigen indien hij slechts be-  
 vestigt dat hij zoo spoedig mogelijk  
 de overtreedings heeft gedencieerd;  
C. die denunciatie moet geschied  
 zijn en aan de Algemeene ver-  
 gadering en aan commissarissen;  
 want een van beiden is niet genoeg.  
 Spreker vernijgt naar art. 52 Belgij-  
 sche wet.

De heer Synappel antwoordde den  
 vorigen spreker dat indien slechts een  
 bestuurder heeft gehandeld en er mede-  
 werking van nog andere bestuurders  
 is zonder een Collegiaal besluit,  
 de derde, evenals anders het besluit,

ms

nu die medewerking zal hebben te  
bewijzen. Menk ook civielrechtelijke  
medeplichtigheid mag niet worden  
veranderd. En wat het derde be-  
zwaar van den Heer Deelaerts be-  
treft, vraagt hij of het den onschul-  
digen bestuurder niet mogelijk zal  
vallen te bewijzen dat hij opzigtend  
de denunciatie diligent is geweest.

De Heer van der Hoeft uit,  
evenals de Heer Deelaerts, geen onder-  
scheidingsverschillen besluit en niet be-  
sluit, en, evenals de Heer Kefer, dat  
de bestuurder de niet-medewerking  
hebbe te bewijzen, maar dat de  
derde hebbe te bewijzen dat de be-  
stuurder met zijne denunciatie  
niet diligent is geweest.

Na re- en dupliec worden in  
stemming gebracht de volgende re-  
gelen,gesteld door den Heer Synappel.

1. De bestuurder of Commissaris die  
wet of statuten overtreedt, is per-  
soneel aansprakelijk, en wel  
hoofdelijk indien de overtreedings

voor meerdere geschiedt.

2. Indien de overtreiding geschiedt krachtens een Collegiaal besluit, is ieder lid van het Collegie hoofdelijk mede aansprakelijk jegens de deure, tenzij hij bewijze tot het besluit niet te hebben medegewerkt.

3. Ieder bestuurder is jegens de deure aansprakelijk indien hij van de overtreiding verzuimd heeft kennis te geven, en indien deze krachtens een besluit geschiedt, indien hij van het besluit geen kennis heeft opgegeven.

Het eerste beginsel, als reeds in art. 62 begrepen, wordt op nieuw algemeen aangenomen. Zoo ook het tweede beginsel.

De Heer van der Laeff dringt sterk op de aanneming ook van het derde beginsel aan, als volgende uit de algemeen verplichting der bestuurders om voor de belangen der maatschappij te waken.

De Heer Kooper meent dat dit

beginsel



beginnel te ver gaan, indien het geldt  
 de overtreding niet traaktens een  
 Collegiaal Besluit begaan. Hoe  
 kan de medebestuurder voor de  
 schade, welke de derde door de  
 overtreding lijdt, aansprakelijk  
 zijn tengevolge van zijn verzuim  
 van denunciatie, wanneer hij dat  
 verzuim eerst beging nadat de schade  
 reeds geleden was? Spreker  
 wil daarom de medebestuurder  
 jegens de derde alleen aansprakelijk  
 stellen voor de schade die deze  
 door zijn verzuim van denunciatie  
 hebben geleden.

De heer Tynappel antwoordt,  
 dat de medebestuurder door zijn  
 verzuim van denunciatie zich  
 aanspreekt van de begane overtreding  
 en van hare ook reeds plaats  
 gehad hebbende gevolgen.

Het derde beginsel wordt daarop  
 met 4 tegen 2 stemmen, die de  
 leden Wiss en Rofer, aangenomen.

De heer Tynappel neemt af

Licht

Nick eene nieuwe Redactie der artt. 62 en 64 te ontwerpen.

Art. 65.

Evensals in art. 60 wordt in dit artikel de "schorsing" met het "ontslag" gelijkgesteld en daamevens vermeld.

"eener Aandeelen-Maatschappij" wordt geschrapt.

De vraag, of de ontlagene of geschorste directie tot aan de openbaarmaking van het ontslag of van de schorsing de maatschappij blijft verbonden, wordt unaniem bevestigend beantwoord. (Zg. art. 31, W.v.K.)

De vraag, of de sanctie van dit artikel ook slaat op de opening in het handelsregister, wordt met 4 tegen 2 stemmen, bij de leden van de Loeff en Tjonnappel, bevestigend beantwoord.

Daar de bepaling van dit artikel behoort te staan bij art. 60, wordt zij bij dat artikel gevoegd als tweede lid, hetwelk luidt: "Het

ontslag

ontslag en de schouwing werken niet tegen deiden, zoolang hij niet op de zige wijze zijn openbaar gemaakt.  
 De heer Rofer merkt op dat de uitdrukking „niet tegen deiden” aan duidt: „wel werking ten voordeele van deiden”.

Art. 66. De heer van der Loeff stelt om wille der duidelijkheid voor, de eerste alinea te lezen aldus: „aan de Algemeene Vergadering van overdeelhouders behoort binnen de door de akte gestelde grenzen alle bevoegdheid, die niet aan het Bestuur, aan de Commissarissen of anderen is toegekend”.

Het voorstel wordt unaniem aangenomen.

De heer Beelaerts kon in de tweede alinea het tegenovergestelde beginsel als regel willen aannemen, nl. bevoegdheid tot wijziging der akte tenzij en voor zover die bevoegdheid is uitgevloet. Dit sluit niet nader aan

by

by de praktijk en stroomt g.i. med  
het begrip der Aandeelen-maatschap-  
pij als regtopersoon. De overige  
leden geven echter, op de naegen  
ontwikkelde gronden, de voor-  
keur aan het beginsel der ont-  
woopen redactie.

In de derde alinea wordt  
„omvat” veranderd in „betroft”.

Het artikel wordt met alge-  
meene stemmen aangenomen.

Art. 67. Ter einde te doen inthomen het  
ook van de bepaling der tweede  
alinea het woord „afgevoerd”, wor-  
dent beide alinea's in één alinea  
zamengetrokken.

Na de opmerking van den heer  
Pijnappel, dat volgens dit arti-  
kel als het nominaal bedrag van  
een aandeel is f1000, iemand die  
f stukjes van f100 heeft, solocht  
geen stem mag uitbrengen, hemijl  
wanneer het nominaal bedrag f100  
is, een ander f20 stem mag uitbre-  
ngen, wordt besloten van de onder-  
aandeelen

aandeelen niet te spreken. Derhalve  
wordt na schrapping van. bezamen  
het artikel alom gelezen:

„Indien in de akte niet anders  
bepaald is, wordt in de Algemeene  
vergadering voor elk aandeel  
van gelijk nominaal bedrag éene  
stem uitgebragt, en is bij verschil  
tusschen het nominaal bedrag  
der aandelen de omvang van  
het stemrecht evenredig aan het  
nominate bedrag“.

De Voorzitter sluit de ver-  
gadering ten 3<sup>3/4</sup> ure.

De Secretaris: (voorgt.) Deelvertrant van Holland. De Voorzitter: (voorgt.) J. G. Krot

28<sup>e</sup> Vergadering

20<sup>e</sup> Vergadering  
op Zaterdag 22 Januarij 1881  
in de Raadhuis van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Ver-  
gadering ten 10 ure.

Alle leden, behalve de Heer  
Cyropel zijn tegenwoordig, bene-  
vens de adjunct-Secretaris.

De notulen der vorige Ver-  
gadering worden gelezen en goed-  
gekeurd.

Naar aanleiding van de  
opmerking van den Heer Ronde  
Laeff dat art. 6<sup>e</sup> eerste en tweede  
gedeelte met elkaar strijden, blijkt  
dat de leden over de betekenis  
van het artikel verschillende  
meeningen hebben. Na discussie  
komt men overeen dat tengevolge  
van dit artikel de wet geen  
onder-aandeelen kent, maar dat  
het kleinste aandeel een stem geeft,  
en de grootere aandeelen veel

veel

142.  
veel meer stemmen zullen geven  
als zij het bedrag van dat kleinste  
aandeel bevatten.

Om den tijd te scheiden de twee  
gedeelten van het artikel op te  
heffen, wordt dit aldus gelezen:  
"Indien hi de akte niet anders  
bepaald is, wordt in de Algemeene  
vergadering, indien de aandeel-  
deelen zijn van gelijk nominaal  
bedrag, voor elk aandeel een stem  
uitgebracht, en is bij verschil van  
nominaal bedrag de omvang van  
het stemrecht van dat bedrag even-  
redig."

Om het in dit artikel aan-  
genomen beginsel dat de wet geen  
ondersaandeelen kent, wordt in art.  
50 "in twee deelen" veranderd in:  
"in twee aandeelen".

Art. 60. Op voorstel van den Heer van  
den Laeff wordt in de andere  
aandeelhouders "de" geschrapt,  
omdat de aandeelhouders als zoo-  
danig niet meer stemmen mo.

—  
—

ogen mitbrengen niet alleen van  
het geheele Corps der overige aan-  
deelhouders, maar ook van el-  
ke aandeelhouder in het byzon-  
der.

Het artikel wordt met alge-  
meene stemmen aangenomen.

Art. 69. De aanhef wordt gelezen: "Ten-  
zij de acte anders bepaalt, kun-  
nen afwezige aandeelhouders  
ent".

Het artikel wordt unaniem aan-  
genomen. Evenzoo de

Art. 70.

Art. 70. Alinea 1. Aan het slot wordt ge-  
lezen: "tenzij de acte anders be-  
paalt".

Alinea 2. De Heer Rofer stelt voor  
ook aan de bepaling aan den  
eersten zin afwijking bij de stad  
teeken toe te laten. Niemand kan  
zich bij de stemming daaroer be-  
klagen, daar de Statuten door  
de stemgerechtigden onbetastend  
zijn.

Het



Met voorstel wordt veruorpen met 3 tegen 2 stemmen, die de leden van der Laeff en Hofer.

Op voorstel van den heer Pruis „laets wordt ont wille der consequentie ook van de bepaling van den tweede tuit afwijking bij de Statuten verboden, en de geheele alinea aldus gelezen:

„Tot wijziging der acte en tot ontbinding der maatschappij voo of hare voortzetting na den bepaalden tijd, wordt eene meerderheid van twee derde der uitgebragte stemmen vereischt“.

Op voorstel van den heer van der Laeff wordt een art. 72<sup>a</sup> aangenomen, aldus luidende: „Bij stemming met billetten worden de niet ingevulde onder de uitgebragte stemmen niet mede geteld“.

„Bij staking van stemmen over personen besluit het lot“.

Art. 73 Na verandering van „moet word

den

"den" in "woord", wordt het artikel  
invariant aangenomen.

Art. 24. Alinea 1. Wordt aldus gelezen:  
De Algemeene Vergadering wordt  
bijeengeroepen door het Bestuur  
of door het Collegie van Commis-  
sarisfen.

Alinea 2. Na de opmerkingen a dat  
indien het Bestuur in gebruik blijft  
aan de aanvraag van  $\frac{1}{10}$  der aan-  
deelhouders gevolg te geven, de  
Commissarisfen de oproeping maek-  
ten doen, en b dat het slot der ali-  
nea wel hegt wanneer het Bestuur  
maek oproepen, maar niet tegen Mel-  
ken dag, wordt deze alinea aldus  
gelesen: "Op schriftelijke aanvra-  
ge van aandeelhouders, ten minste  
een tiende van het maatschappelij-  
k kapitaal, waarvoor deelgenoot  
is, vertegenwoordigend, in  
het Bestuur, en indien dit in ge-  
bruik blijft, is het Collegie van Com-  
missarisfen, verplicht een Alge-  
meene Vergadering te doen hou-

den

den binnen een maand na ontvangst  
der aanvraag en zulke met een be-  
mijnt van oproeping van het ministerie  
hier dagen".

De Heer Beelaerts wil dat,  
indien ook de Commissarissen in ge-  
breke blijven de oproeping van  
dit artikel te doen, de aandeelhoud-  
ders die de aanvraag hebben ge-  
daan, zelf de oproeping mogen doen;  
men moet hier een middel geven om  
aan de geschonken bevoegdheid te kon-  
nen gebruik maken. (O.g. Not. g'een-  
igadeing; art. 150 Hongarije). Men  
kan als derde minner kunnen lezen:

"Bijgebreke van tijdige volde-  
ning aan die verplichting door  
bestuurders en door Commissarissen  
zijn de aanvragers te ver tot de bij-  
eenroeping bevoegd". De bepaling  
zal vooral preventief werken, door  
het bestuur, beseffende dat. ver-  
stet niet baat, wel zelf de ver-  
gadering zal bijeenroepen.

De Heer Kist wil aanvandeig

de

de bevoegdheid tot oproeping ge-  
lykelyk geven aan Bestuurders, Com-  
missarissen en Ho der aandee-  
ldees.

De Heer Bofer meekt tegen  
beide vorige Sprekers op, dat de  
geldigheid van de besluiten eener  
vergadering afhangt van de geldig-  
heid der oproeping. Deze geldig-  
heid maakt derhalve de opge-  
roepen aandeelhouders niet de op-  
roeping held kunnen bevoeden.  
Maar hoe zullen zij daarmede kun-  
nen weten of de aandeelhouders  
die de oproeping doen, daarmede be-  
voegd zijn. Men denke slechts aan  
het geval dat deze allen of gedeelte-  
lyk zijn eigenaars van aandeel-  
len van honderd. Bovendien kan  
in het geheel Beleent het beuys  
van de geldigheid der oproeping  
door de Ho der aandeelhouders ge-  
staan, verdeen het beuys dat  
de oproeping bevegeeft aan het  
Bestuur en aan de Commissarissen.

140.  
"feet vooraf was gevraagd.

Wat dat betuigt te leeren?

Het eerste bezwaar is alleen op  
te heffen door aan de aandeelhouders  
overs die de oproeping willen doen,  
de verplichting op te leggen hun  
aandeelelde te deponeren bij  
het Besluit, en God dit laatste zullen  
niet gedooft, dan in de Consignatie  
kas. Spreker neemt op zich, een  
nieuw redactie van het geheele  
artikel te ontwerpen.

Art. 15. Wordt op voorstel van den Heer Stuur  
aldus gelezen: "Tenzij de akte  
andere bepaald geschiedt de op-  
roeping wanneer de aandeel-  
de of gedeeltelijk aan boorden  
luiden, door middel der in art. ... te  
daelde nieuwbladent, worden de te  
behandelen onderwerpen daarbij  
vermeld en is de termijn van oproe-  
ping terminata hier dagen".

Art. 16. Naar aanleiding van de aan-  
dring in art. 12, alinea 2, wordt  
besloten, deze bepaling voor de  
beide

beide soorten van besluiten die  
alinea te laten gelden, en met weeg-  
saling van dit artikel van het Stat  
van Art. 72. te lezen: "Van deze  
besluiten wordt een notariëel pro-  
ces-verbaal opgemaakt".

De Heer Beelaerts herinnert  
dat ingevolge hetgeen ontrent  
vraagpunt 101 is beslist, hier een  
bepaling konde worden aangebracht,  
over de wijze waarop besluiten  
der algemeene vergadering ma-  
ken worden geconstateerd. Hij  
wadev inzien besluit men echter  
dit geheel aan de Statuten over  
te laten.

Art. 72. De Heer Truin stelt voor het  
geheele artikel te vervangen door  
de bepaling: "Indien de akte  
niet anders bepaalt, geschieden  
de benoeming en het ontslag der  
Bestuurders door de Algemeene  
vergadering".

De Heer Beelaerts wenst,  
op voeger aangevoerde gronden,  
hier

hier geene afwijking bij de acte  
tae te laten.

Med 4 tegen 1 stem, wordt echter  
de voorgestelde bepaling aange-  
nomen.

Art. 20. wordt, als overbodig, geschrapt.

Art. 20. Aan de leden Kistner Smid, die de  
eerste alinea onduidelijk achten,  
antwoordt de Mevr Roeping dat zij sticht  
om eene vraag uit de praktijk te be-  
antwoorden. Men heeft namelijk ge-  
vraagd of niet de overeenkomst, waer-  
bij de bestuurder ingeval hij bin-  
nen bekeerd tijd overbessopen, sche-  
devergaeding werd toegestaan, eene  
ongevoolde oorzaak had, dan  
toch een dergelyke overeenkomst de  
hervormelijkheid van bestuurders  
jure hominum van opzake orde,  
belemmerde. Deze eerste alinea  
verklaart dergelyke overeenkomst  
geldig.

De overige leden achten het  
beding van schadeloosstelling niet  
gevoelooft voor het geval van her-

Roeping

„Raeping van een beestumder om met  
„hige redenen.

De Heer van der Laeff stelt  
de volgende redactie van de eerste  
alinca voor:

„Niettegenstaande alle bedingen  
van het bevestigende in de Algemeen-  
„me Vergadering ten allen tijde be-  
„voegde de Bestumders te ontlaan.  
„Houdt zodanig ontslag gegeven  
honderd gegronde redenen, ter be-  
„voedeling van het Regter, en in  
„thijf mede aangegeven bedingen,  
dan heeft de ontslagene recht op  
„schadeloosstelling. Hoe Hij niet  
vooraf bedongen is door het Regter  
te bepalen.

De Heer van der Laeff wijst  
er op dat in deze redactie gebruyk  
„haaft is de bepaling van de ont-  
„beperkte herroepelijkheid der  
Bestumders en tevens de herroep-  
„open Bestumder kan worden scha-  
„deloos gesteld indien beide voor-  
„waarden aanvankelijk zijn: a een

aan



aan de herroeping voorafgaand be-  
ding daaraan teent en 6 herroeping  
die door de omstandigheden niet  
wordt gevorderd.

De Heer Kiob wil de moos-  
den. ter beoordeeling van den reg-  
ster "schrapen", daan het van het  
spreekt dat de regter de gegrond-  
heid van de seden en van ontslag  
beoordeelen moet, indien daaronder  
verschil hoefden den ontslagen De  
"Stunnen en de maatschappij ont-  
stoot. De wet moet echter den  
regel stellen, niet de regter.

De Heer van der Laeff ant-  
woordt dat de door den vorigen  
spreeker gevraakte woorden betrek-  
kenen dat het beding van schade-  
vlooffelling geen gevolg mag hebben  
voordat de regter bij betwisting  
over de gegrondheid van het ont-  
slag heeft uitspraak gedaan. (Reg.  
art. 1604. F. O. P.)

De Heer Reyer is het met den  
Heer van der Laeff eens. Alleen kan  
hij

hij aan den regter niet willen toe.  
 .kennen de beoordeeling der gegrond-  
 .heid van die Edener Part ontslag,  
 welke als noodanig in het Contract  
 van schadevergoeding zijn opgege-  
 .ven. Daarom houd hij de woorden  
 .der beoordeeling van den regter  
 willen vervangen door een mis-  
 .stand, aldus luidende: „Als ge-  
 .gronde redenent worden beschouwd  
 .zamen die welke bij het beding  
 als noodanig zijn aangevoerd  
 als die welke naar i regter oor-  
 .deel genaezaam gevoelig zijn. De  
 .betekenis hiervan is ood. dege, dat  
 al bestaat voor het ontslag niet een  
 der redenent als noodanig in het  
 beding van schadevergoeding op-  
 .gegeven, de schadeloosstelling.  
 .bovendien mag worden gevoegd  
 indien de regter intencatt dat  
 er een andere gegronde reden  
 voor het ontslag bestaat. Anders  
 houd het een bestuunders wijstaan  
 de hervoeplijtheit van hun man-

daar

• doot nagenoeg geheel op te heff.  
 • fen, door als wettige redenen  
 slechts geldigame feiten in het con-  
 tract de bedingen.

Het eerste lid der de redactie  
 van den Loeff wordd aangenomen - het  
 tweede lid med het amendement. Art.  
1er met 4 tegen 1 stem, die van den  
Heer Kist, aangenomen.

Art. 80. alinca 1. De Heer Kist zegt dat  
 dit artikel dient om de benoeming  
 van een andere naamloze ver-  
 eenooschap tot bestuurders te  
 verbieden. De hoofdelijke en  
 algeheele aansprakelijkheid der  
 bestuurders, een correctief van de  
 beperkte aansprakelijkheid der  
 vennooten kon dan te lood gaan.

De alinca wordd aangenomen  
 met 3 tegen 2 stemmen, die  
 der leden van den Loeff en Beelaerts  
alinca 2. Deze wordd aldus gete-  
 stemd: "Dienij de alle andere bepaal-  
 tingen ook niet-aandeelhouder  
 tot bestuurders wordden benoemd".

Art. 81.

Art. 21. De Heer Rofer wijst er op dat  
"voorrang" Goedel privilege als  
pand onruad.

Na de opmerking van den heer  
van der Laeff dat wat pandrecht be-  
treft de eerste alinea overbodig  
is, daad zeds het B. W. door dat regt  
de aandeelen van maatschappijen  
vatbaar verklaart, en dat door het  
hier toekennen van privilege men  
dan ook nog de rang van dat voor-  
recht kon maken bepalen, worden  
de twee alinea's aldus samenge-  
strotten: "Tot vestiging van pand-  
recht ten behoeve der maatschappij  
op aandeelen van Bestuurders of  
Commissarissen ter verzekerijng van  
de nakoming hunner verplichtin-  
gen als Goodenig, is voldoende  
word de aandeelen aan boorden  
hunner inbewaaring te plaatsen  
voor geregelijke consignatie  
aangewezen, of op een andere  
bij de akte bepaalde plaats, en  
word hier op naam een aanbeke-

ening  
P

„ning in het register van Aandeel-  
 „houders in den naam de akte be-  
 „paaldt voort?”

Art. 82. De Heer Truist maakt op dat, in-  
 „dien de Aandeel- maatschappij  
 een rechtspersoon is, wat tusschen de  
 leden nog een betwist punt is, de  
 Bestuurders z. i. niet zijn lasthebbers  
 maar het orgaan der maatschappij.  
 Ten einde niet ontrent die kwestie  
 hier niet te prejudicieren, en ver-  
 „den ont wille der kortheid, stelt  
 hij voor het artikel aldus te lezen:  
 „De bepalingen van het Burger-  
 „lijk Wetboek ontrent lastgeving  
 „zijn op de Bestuurders toepasselijk  
 „tenzij de akte anders bepaalt,  
 hebben zij ook zonder uitdrukkelijk  
 „de lastgeving de bevoegdheid be-  
 „doeld in het tweede lid van art.  
 „kel 1833. Burg. Wetb.

„Deperking hunner bevoegdheid  
 „wordt bevestigd deeden alleen voor  
 „Goedeel die in de akte opgeno-  
 „men en op de naam de niet voor-  
 „

„gerekenen

geschreeven wijze openbaar gemaakt is.

Het voorstel wordt unaniem aangenomen.

Art. 83. Om duidelijkheid te doen uitkomen de strekking van dit artikel, en namelijk te zeggen, wie de storting mag inschrijven, wordt het, op voorstel van den Meed van den Loeff, aldus gelezen: "Tenzij de akte anders bepaalt, bevest de bevoegdheid om storting op de aandelen niet te schrijven, bij het Bestuur".

Art. 84. De Meed Beelaert stelt voor, deze bepaling te schrappen, als lacunig voor de praktijk, kwalijk stoupende met art. 85 en weinig bevoegdheid voor het algemeen.

De Meed Kofer zegt dat art. 84 regelt de houding van het Bestuur tegenover de maatschappij, art. 85 die van het Bestuur tegenover de aandeel. De bepaling van het eerste punt is niet overbodig.

want

want dikwijls wordt door de B. v.  
 "stuurders een besluit genomen, tot  
 "dat men zeggen kan dat hij  
 "een "vergadering" houdt.

De voortzetting der bekon-  
 "deling van het artikel wordt niet  
 "gesteld tot de volgende verga-  
 "dering.

De voortzetting sluit de  
 vergadering der 3<sup>1/2</sup> ure.

De Secretaris: De voortzetting  
 (voorget.) Beelaert. (van Blokkend.) (voorget.) J. G. Kieft.

20<sup>de</sup> Vergadering  
 op Zaterdag 29 Januarij 1800  
 in de Raadkamer van  
 den Hoogen Raad.

De voortzetting opent de ver-  
 "gadering der 10 ure.  
 Alle leden, benevens de ad-

— "junct

„junct. Secretaris, Nijnt tegenwoordig.  
De notulen der vorige Red.  
vergadering worden geleest en goed.  
gekeurd.

Daar de orde is de nieuwe  
redactie der artikelen 62-64, ont-  
worpen door den Heer Tynappel.

Art. 62. Nadat in het slot der laatste  
alinea de woorden „voor Hooveel  
Nij niet“ om de duidelijkheid der-  
zanderij Nijnt in „met uitzondering  
van het tie“, wordt het artikel  
unaniem aangenomen.

Art. 63. De Heer Boyer heeft tegen de  
redactie drie bezwaren:  
a. De verplichtingen van den  
bestuurder of Commissaris, die  
van de dood een of meer hennep  
collegas begane overtreding kennis  
krijgt, van maatregelen te nemen  
en te denuncieren, moeten niet als  
„denuncieef maar cumulatief worden  
opgelegd. Zoodra men de redac-  
tie tusschen, zal hoedanige bestun-  
den niet verplicht Nijnt te denuncieren.

„Cicero“



„licent, Goodra hij maan een po-  
 zing gedaan heeft waardoor hij  
 meende de gevolgen der overtre-  
 ding te kunnen opheffen.

b. Hij wil niet den Bestuurder schep-  
 pen, die de overtreding begaan  
 noch gekend heeft. Dat is de stem  
 „Gouerdient „ behoort te weten“ is  
 een heel vaag begrip.

c. De Bestuurder die de over-  
 treding niet begaan heeft maar  
 de last schouwt in zijne verplichtin-  
 gen tot het wettelijk en het kennige  
 wering, kan wel de schade door dat  
verzuim veroorzaakt, hebben te ver-  
 goedent maar nooit de schade, die  
 veroorzaakt door de overtreding.

Daarom stelt hij drie drie  
 aenzendingen voor:

a. in het eerste gedeelte der redac-  
 tie de woorden „of anders te ver-  
 sandert in een“;

b. in het tweede gedeelte te schref-  
 pen de woorden „indien hij niet  
 op zijne onbekendheid met de over-

„treding  
 —————

"beding bevoegd - kennis te dragen";  
 C. wat daarna volgt te verstaan  
 agent door, is hij ook bevoegd  
 dezent aansprakelijk voor de  
 schade door zijn verzuim veroor-  
 zaakt".

Eindelijk zal men voor de dien-  
 stelijkheid in eenen minner alid-  
 urend maekt bepale: "De bepa-  
 ling van art. 62, alinea 2, is op  
 deze aansprakelijkheid van toe-  
 spasing".

De heer Gynappel meekt  
 begint de eerste verandering van  
 den heer Koper op, dat hij de de-  
 nunciatiepligt niet absoluut  
 heeft willen opleggen wegens het  
 sakelijke aan denunciaties eigen.  
 Het absolute dien pligt kan  
 vooral bij kleine overredingen toe-  
 steede gevolgen hebben. En vol-  
 gens zijne redactie is het niet  
 genoeg, gelijk de vorige sprake  
 zeide, dat de bestuuder een  
 spasing heeft gedaan waardoor hij

meende

meende dat de gevolgen der over-  
 „bedding konden kunnen worden  
 afgewend, maar hij heeft Goddani-  
 „ge maatregelen hebben genomen,  
 waardoor voornoemde gevolgen in  
 „werkelykheid en ten volle hadde  
 kunnen worden afgewend.

„Spreeker kan zich echter met de  
 „Cumulatie der beide verplichtin-  
 „gen vereenigen onder voorbehoud  
 „dat de Bestuurder niet altijd heb-  
 „be te demuncieren aan de „Alge-  
 „meene Vergadering“.

„Spreeker merkt nog op, dat „on-  
 „der zijn bereik liggende maate-  
 „regelen“ doelt op de goddani-  
 „gemaakte de Bestuurder de magt  
 „en de bevoegdheid heeft. Dit laat-  
 „ste niet te denken is overbodig en  
 „kan tot scrupules leiden.

„De eerste verandering door  
 „den heer Hofen voorgesteld, wordt door  
 „op unaniem, door den heer Dijnap.  
 „apel echter onder voornoemd voorbe-  
 „houd, aangenomen.

De

De Heer Beelaerts wenschte  
eene algemeene verplichting tot  
kenniggeving aan de algemeene  
vergadering, ook al zijt er Com-  
missarissen. Dit doctaat strekkend  
voortel wordt met 3 tegen 1 stem,  
die van den Voorzitter, verwor-  
pen.

De Heer Tynappel stelt dese  
redactie voor: "en van de overtree-  
ding mededeeling te doen aan het  
Collegie van Commissarissen, of in-  
dien er geen Commissarissen zijn,  
of wel het eene overtreding geldt  
door het Collegie van Commissar-  
issen, van de Algemeene vergadering".  
Dit wordt unaniem aangenomen.

Op voortel van den Heer Beelaerts  
wordt met 3 tegen 1 stem, die  
van den Heer Tynappel, de aanhef  
der laatste aangenomen redactie al-  
sdus gelezen: "en van de overtreding  
zo spoedig mogelijk mededeeling  
te doen".

De leden Roos en Tynappel

merken

merken op dat het tweede voorstel  
Beelaerts om namelijk aan het  
 slot der laatste aangenomen Res.  
 "actie te lezen" aan de eerstkomende  
Algemeene Vergadering  
 met een aangenomenheid is geworden.  
 Het zou de uitdrukking "Hoe  
 spoedig mogelijk" bezwollen. De  
 "de uitdrukking wil zeggen dat  
 indien bij die aangeifte daer moet  
 niet de bevoegdheid tot oprac-  
 ping der Algemeene Vergadering  
 heeft, bij de eerstkomende Alge-  
 meene Vergadering moet afwach-  
 ten; heeft hij wel die bevoegd-  
 heid, dan moet hij hoewel moge-  
 lyk de Algemeene Vergadering  
 verzoeken.

De heer Beelaerts houdt  
 bedaelt voorstel vol, waaroer  
 de stemmen staken. Voor stemmen  
 de leden van de Lauff, Trin en  
Beelaerts.

Tegen de tweede door de heer  
Roep voorgestelde Resondering moet

de

de Heer Sijnappel op, dat het niet-  
 afwenden der gevolgen van - of  
 de niet-bemiddeling van een  
 overtreding door een bestru-  
 degenant aan een ander ook dat  
 woord aangeraken, wanneer hij  
 niet-kennet der overtreding een  
 gevolg was van niet behoort  
 waarneming zijner plicht als be-  
 stru-der.

Het voortel-rofen om Culpa  
 ignorantie niet aan kennis gelijk  
 te stellen, wordt daarop met 4 her-  
 rofen 2 stemmen, die der ledet tiel  
 en rofen, bevoepen.

Daarna wordt op voortel van  
 den Heer van der Schaff monnik de  
 "Sloten de woode op fundie hij tich  
 op zijn onbetandheid - kennis te  
 dragen" de verdragen door een men-  
 "me slot-alinea, aldus luidende:  
 "Dood de beparfing van dit ar-  
 tikel wordt de Bestru-der of  
 commissaris geacht kennis te heb-  
 ben gedragen van iedere over-

speding

afreding, die hem bij behoortijde  
waarneming zijner betrekking niet  
ontbeent kon gebleven zijn.

De Voorzitter doet stemmen  
over de vraag of het woorde aan-  
genomen algemeen aansprakelijk-  
heid, dan wel aansprakelijkheid  
van ieder alleen voor eigen deel  
wordt.

De stemmen staken. Voor het  
eerste stemmen de leden Heint, Tijns,  
Spel en Beelaerts. Men komt overeen  
dat de stem van den Voorzitter  
dadelijk beslissend zal zijn, zoo  
dat het tweede gevoelen wordt  
aangenomen.

Daarna wordt gekend over  
de derde. Verandering door den  
Heer Kofer voorgesteld, om na-  
melijk de straf niet facultatief  
maar verplichtend te stellen.

Het voorstel wordt aangenomen  
met 4 tegen 2 stemmen, die de  
leden van den Laeff en Tijnappel.

Het tweede gedeelte der over-

spronkelijk

„spronkelijke redactie - Dynappel  
 wordt nu op voorstel van den Heer  
Sofer aldus gelezen: „Bij gebrek  
 daarvan is hij ook tegenover den  
 aansprakelijk voor de schade  
 door zijn verzuim veroorzaakt“.

Ook de nieuwe stinea van  
 den Heer Sofer wordt menigmal aan-  
 genomen, welke aldus luidt: „De  
 bepaling van artikel 62, stinea 2,  
 geldt ook bij deze aansprakelijk-  
 heid“.

Art. 74. De Heer Sofer deelt de vol-  
 gende nieuwe redactie mede:

„De Algemeene Vergadering  
 kan worden opgeroepen door het  
 Bestuur, door het Collegie van  
 commissarissen en door aandeelhou-  
 ders tezamen ten minste 1/10 van  
 het maatschappelijk kapitaal,  
 waaruor deelgenomen is, verbe-  
 renswoordigende.“

De aandeelhouders moeten  
 ten uitoefening van dit recht hun-  
 ne van honderd luidende van

„deelen“



„deelen tot na afloop der vergade-  
ring in bewaring geent ter plaatse  
„de voor geregtelijke consignat-  
„toren bestemd.

Als de akte dit bepaald had  
de bewaargewing op eene andere  
plaats geschiedt, onverminderd  
in elk geval de bevoegdheid der  
aandeelhouders om die overeen-  
komstig het tweede lid te doen.

Bij de oproeping tot de Al-  
gemeene Vergadering wordt tijd  
en plaats der bewaargewing ver-  
meld.

Nadat in de eerste alinea  
„kan worden“ is veranderd in „wordt  
en in de tweede alinea de woort-  
den „tot afloop der vergadering“  
met 5 tegen 1 stem, die van den heer  
van der haeff, zijn geïschapt, wordt  
na eene langdurige discussie over  
de voorwaarden waaronder aan-  
„deelhouders het recht van bijeenro-  
eping der Algemeene Vergadering  
zullen uits oefenen, naar aanleid.

J

ding

ding van de opmerking van den  
 Heer Koep dat tinte 1830 hier dit  
 wijls in de Statuten van aandeel.  
 houdens de bevoegdheid gegeven  
 is de Algemeene Vergadering of  
 de Raep, indien Bestuurders of  
 Commissarissen of hunne aangez  
 walaten die oproeping te doen,  
 en dat het nog nooit is voorgeko-  
 men dat Bestuurders die oproe-  
 ping nalieten, waerd met 4 tegen  
 2 stemmen, die den leden Kist en  
Beelaers, besluten tot het begin-  
 sel van de voorsprankelijke bedae-  
 tid van aed. Zij beny te keeren, en  
 bevalde de in de vorige verga-  
 dering voorsloping gekoene bedae-  
 tid definitief aan te nemen, met  
 deze verandering van het eerste lid:  
 „Behoudens ruime bestemming  
 by de akte van het recht tot bij-  
 weensroeping der Algemeene Ver-  
 gadering, zij tot die bijeen-  
 roeping hoewel het Bestuur  
 als het Collegie van Commissarissen

"fen bevoegd".  
Art. 59. De Heer Koper stelt voor in  
 dit artikel de later ingelachte  
 woorden: "en hant een regt van  
 boezigt boezennent" te schrappen.

De bekekenis hier woorden is,  
 dat indien van derden een regt  
 van boezigt over de zaken der  
 maatschappij gegeven wordt, dit in  
 de Statuten moet worden vermeld.

Door deze verplichting bestaat geen  
 grond, want dat boezigt heeft op  
 de regten van de overige derden  
 geen invloed. Bovendien is een  
 dergelyk boezigt veelal van tijt  
 "lijken aard".

Het voorstel wordt unaniem  
 aangenomen.

Art. 64. Het voorstel van den Heer Deelaer  
 om dit artikel te schrappen wordt  
 met 4 tegen 2 stemmen, die van de  
 leden van de Loeffen en Deelaer,  
 verworpen.

Het voorstel van den Heer Kruis  
 om te schrappen de woorden welke

de volgent op "Revisie" wordt una  
animu aangenomen.

Art. 05. Dit duidelyk te doen kennen  
de tegenstelling met het vorige  
artikel, wordt het artikel op  
voortel van den Meen van der Laeff  
aldus gelesent: "Innemende de  
voorgaande bepaling en behou  
dens andere regeling by de st.  
de wordt de maatschappij te  
genouwd werden door ieder der  
Bestuurders affzonderlyk teke  
genwoordigh".

Art. 06. Nadat in de aanhef der tweede  
stinea "deze" is veranderd in "de";  
wordt het artikel momentaant  
aangenomen.

Art. 07. Het begint van het tweede ge.  
deelte van het hoofdzint wordt  
aldus gelesent: "wordt het hier  
aanzien, wat hinnen enj".

De Meen Rofer stelt voor van  
het slot van de uapen: "Gonden  
dat de bepaling van art. 63 op het  
soepaafelyk is".

Doer

Door stemmen de leden Hofen,  
van den Laeff en Beestaete.

Men vindt goed ook hier de  
stem van den Voorzitter bodelijk  
beslijpend te doen zijn. Hoewel het  
voornel is veruopen.

Art. 88. De Heer Hofen merkt op dat  
het woord „verkeide” gekogel is en  
ook dankbed en lichtzinnigheden  
omvattende.

Op voornel van den Heer van  
de Laeff wordt de eerste alinea  
aldus gelezen: „Ieder aandeel-  
houder is gerechtigd de aanspra-  
ke bij het lot bequaeding van  
schade die op een Beestaete be-  
grooten de maatschappij moet  
worden zijn aandeel tegen die Be-  
staete te doen gelden, voorzook  
niet die schade reeds aan de maats-  
chappij ont”; en de tweede ali-  
nea: „Van die bevestiging kan  
geen gebruik worden gemaakt na  
naafloop der Algemeene verga-  
tering, behoudt het behouding

De

des rekening en verantwoording  
des Bestuurders over het jaar,  
waarin de schade is begrepen:

De Voorzitter sluit de  
vergadering het vier uur.

De Secretaris: De Voorzitter:  
(waarget.) Peelaerts van Blokkland. (waarget.) J. G. Kist.

30<sup>de</sup> Vergadering  
op Zaterdag 5 Februarij 1881  
in de Raadhuis van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de  
vergadering het 10 uur.

Alle leden, benevens de ad-  
junct. Secretaris, zijn tegenwoordig.  
De notulen der vorige ver-  
gadering worden gelezen en goed-  
gekeurd.

Het voorstel van den heer

Peelaerts

Beclachte ont in art. 63 te zeggen  
 „van de eerstkomende vergadering“;  
 vermaand in de vorige vergade-  
 ring de stemmen hebben gekocht,  
 wordt nu met de tegen 2 stemmen,  
 die des leden Heint en Beclachte,  
 vernoopt.

De heer Koper stelt voor de  
 vooraatste alinea van artikel 63  
 te schrappen. Hoofdelijkheid tocht  
 verondersteld verschillend ver-  
 bindenisfen die allen hebben een  
 zelfde object. Maar requint van  
 niet-kenning van het bij de eerste  
 bestuurder zijn aangevangen op  
 een ander tijdstip dan bij den  
 ander, de schade door het requint  
 van den een is gebracht, kan dus een  
 andere zijn dan die door het re-  
 quint van den ander geleden, het  
 wat wij hier wel meedere ver-  
 bindenisfen, maar dat ook twee  
 verschillende objecten hebben.

Het voorstel wordt unaniem  
 aangenomen.

Art. 89

Art. 89.

De Heer van der Hoeft stelt voor de 2. en 3. alinea te versamen tot eene alinea, aldus luidende: „Hun overkoming kan bij de akte buiten de grenzen van dat keizerrijk worden uitgebreid“.

De Heer Smil daarentegen wil die nieuwe alinea aldus lezen: „Hunne overkoming kan bij de akte ook daarbij bepaalde boden van hetzelve worden uitgebreid“.

De Heer Bojer heeft tegen het beginsel van het eerste voorstel, wat van onbepaalde vrijheid, ook bij de behandeling der vraagpunten aangenomen, dit bezwaar, dat daarmede het verschil tusschen het traktaat van bestuursland en dat van Commisseries te lood gaat. Het traktaat van Bestuursland is bekeerd, dat van Commissarie overijft. Van het andere kant heeft hij tegen het tweede voorstel bezwaar, in hoeverre dat niet taeloos een tijdelijke opdracht van het bekeerd

van



aan commissarissen. Hij zou niet  
dehalve met dit laatste voorstel  
kunnen vereenigen, indien de raad  
shellen het dus wilde wijzigen.

Stemde werking van bij de ak-  
te tot daarbij bepaalde baten  
van bestuur en Helfs tot tijdelijk  
saamening van het bestuur wor-  
dent uitgebreid.

Maakt eerst beide voorge-  
stelde voorstellen tegelijk in  
stemming waart gebragt, en dat  
van den Meed van der Laeff op tuit  
had vereenigt de stemmen der te-  
dent van der Laeff, Kofer en Beelaert  
wordt het dood van Meed Kofer met  
goedvinden van den voorstellen ge-  
samendeide voorstel tenint manier  
aangenomen.

In de eerste alinea wordt. over  
veranderd in "op"; en "eenen hande-  
len. maatschappij" geschrapt.

Art. 90. Op voorstel van den Meed Beelaert  
wordt dit artikel met het oog  
op het genijstigh artikel 77 geschrapt

om te worden opgenomen in het  
volgend artikel.

Art. 91. wordt ingevuld met de artt. 77, 79,  
80, 81, 82, al. 1, 84.

De Heer Rofer wil in art. 87  
het beginnel van art. 85 hebben uit-  
gedrukt, en het geheele artikel  
aetten de artt. over de Commis-  
sien plaatsen, daer het op de be-  
sturende commissien moet toe-  
spaselijk zijn.

Met het oog op art. 89 wordt  
in art. 87 "bepaalde" geschrapt, en  
"beheer" veranderd in "bestuur". Het  
woord "die" op een bestuurd be-  
reid de maatschappij niet, veran-  
derd wordt in "die" op een bestuur-  
der of commissien begeroed art.

in art  
88

De Heer Rofer wijst er op hoe  
het hier niet geldt een mindere  
age, maar een maatschappij die  
een orgaan behoeft. Bij sticht van  
belangen, in den engsten, gewonen zin  
van dat woord, heescht Bestuur  
en maatschappij, behoeven den de

Commissien

Commissariefunctie niet de rol van  
 beziender maar de speeler, maar  
 behoudt de Algemeene Regeding  
 Bij hetgeen alreeds hier alle de  
 regelen van de maatschappij ten  
 opzichte der Bestuurders haer segt zal  
 handhaven. Onder onze tegenwoor-  
 dige wet maak in een dergelyk  
 geval het Bestuur eerst ontlagen  
 worden.

Nadat over een en ander lang-  
 eduing van gedachten was gewit-  
 teld en daarbij o.a. was besloten  
 om het begrip "stijf van belangen"  
 niet in de wetbepaling niet te  
 drukken, wordt het slotte door den  
 Heer van der Laeff de volgende be-  
 redactie voorgesteld: "Rechtsgebonden  
 krachtens besluit der algemeene  
 Regeding door de maatschappij."  
 Bij de waerheit tegen Bestuurders  
 worden het name der maatschappij  
 niet gevoerd door de Commissariefunctie  
 of door Goddanzige andere  
 personen als daerom door de

Algemeene  
 \_\_\_\_\_

Algemeene Vergadering worden  
aangenomen.

Op nog voor dat Hoofding  
besluit door de Algemeene Ver-  
gadering is genomen, Hijt Commissie  
„fairiefert bevaegt tot het nemen van  
alle Conservatoire maatregelen  
tegen de „Beekvanden“.

Het slot der eerste alinea  
best op het geval dat er geen Com-  
missiefairiefert Hijt.

De voorgeselde redactie vindt  
in hoofzaak bijval. Enige leden  
hebben begraan tegen het tweemaal  
„waeren“ in het eerste lid; de heer  
Beelaerts wenscht echter voor de  
eerste lezing de uitdrukking te  
houden, de heer Rofer het tweede  
„waeren“ te veranderen in „beloof  
met“, de heer van der Laeff in  
„opbreeden“.

Het eerste voorstel wordt mede  
aangenomen met 4 tegen 2 stemmen  
die der leden Tynappel en Beelaerts,  
„laerts“, over het tweede en derde

Haken

staken de stemmen; voor het tweede  
stemmen de leden Rofer, Tynappel  
en Beelaerde, die tegen het derde  
stemmen.

De tweede alinea wordt unan-  
mient aangenomen.

Art. 93. Op voorstel van den heer Rofer  
des Laeff wordt dit artikel her-  
voerd, en op voorstel van den heer  
Tynappel aan het slot van art.  
93 geheerd, aldus: „Buiten of me-  
tamen kan bij de afkeuring afge-  
zonderlijke uitspraak worden toe-  
gekeurd”.

Art. 94. wordt achter art. 92 geplaatst, en  
daarachter de in de 12. Regade-  
ring behandelde artikelen van  
den heer Beelaerde over het on-  
verjaakt naar het facoband der  
maatschappij door den Regheer af-  
verjaakt der bonden van een tiende  
van het kapitaal.

Art. 94 wordt unaniem aangenomen.

Art. 95 De eerste alinea wordt geschrapt  
als reeds aangenomen in de nieuwe

Redactie

redactie van de artt. 72-76.

De Heer Rofer mededeelt de  
hoofdelijke aansprakelijkheid van  
Beoekhouders met de opmerking,  
dat deeden alligt niet met de  
maatschappij konden hebben ge-  
handeld, indien zij hadden geweten  
dat zij op het punt stonden van te  
liquideren.

Nadat echter op Boordel van  
den Heer Kiort die bepaling is ge-  
schraapt wordt het artikel aldus  
gelesen: Het besluit tot ontbin-  
ding wordt ingeschreven en open-  
baar gemaakt op de wijze in  
art. 39 voor de acte van oprigting  
bepaald.

Alleen hierna is voldaan,  
het het ook deeden niet worden  
tegengevoerd.

Art. 96 alinea 1 wordt aldus gelesen: "Niemand  
tegenstaande hare ontbinding  
wordt de maatschappij geacht te  
blijven bestaan voorzover dit  
tot de vereffening hare zaken nood-

"dij

"bij is", en alinea 2 aldus: "Na  
de ontbinding worden in de ge-  
"vallen bij art. 46 vermeld aan het  
woord "Handelen - maatschappij"  
"gevoegd de woorden "in liquidatie"

Art. 97 "voor Hoover - Statuten" wordt ver-  
"anderd in "indien niet bij de akte"

De Heer Boyer merkt op dat  
de maatschappij in stand blijft  
tot na afloop der liquidatie. De  
chambre is het meest natuurlijke te  
de Bestuurders onder toezicht van  
Commissarissen vereffenen.

Op voorstel van den Heer van  
den Laeff wordt het artikel aldus  
gelesen: "Bij het ontbreken van  
vereffenaars door de akte of door  
de Algemeene Vergadering aang-  
"ewezen, geschiedt de vereffening  
behalve in het geval van in-  
"solventverklaring, door de Be-  
"stuurders."

Art. 98 "verdbepalingen" wordt veranderd  
in "bepalingen", en "omtrek de  
vereffenaars" in "door de vereffenaars"

Art. 99

Art. 99. alinea 1. "eenen ontbonden aandeel  
 "lent. maatschappij" wordt veranderd  
 in "een ontbonden maatschappij"; -  
 en de laatste regel wordt aldus  
 gelezen: "tot het op hunne aandeel  
 "lent. gestorte bedrag verbeeld".

alinea 2. Op voorstel van den heer  
van der Hoeff worden aan het slot  
 toegevoegd de woorden: "doordien  
 "del van een aan de beeffenaar  
 bekeerd exploit", en aan het slot  
 van alinea 3: "totdat het verzet is  
 ingetrokken of bij een in kracht van  
 gerechtigde gegaan vormis ongegrond  
 verklaard".

De commissie is van oordeel  
 dat het verzet zal moeten gespaard  
 gaan met een tegenspraak in het  
 geest van art. 64.

Art. 100. Daar "bekende" schuldeissers en  
 die met voorwaardelijke verbinding  
 "benoemen" geen tegenstelling voor  
 "men", wordt "bekende" geschrapt.  
 Evenzoo de woorden "van hiet aan  
 te melden".

De  
 —



De aanhef wordt aldus gelezen:  
 „Lent: „De schuldeischeus worden  
 door middel der in art... bedoeld  
 „de dagbladen en, voornamelijk bij  
 bekend zijn, bovendien door brieven  
 opgeroepen.“

De heer Bofer neemt op zich  
 een nieuwe redactie der artt. 99  
 en 100 te ontwerpen.

Art. 101. wordt unaniem aangenomen.

Art. 102. „Indien daaronder - overeenge-  
 komen“ wordt veranderd in: „in  
 dien niet anders bij de akte is be-  
 spaald“.

„tot de ontbonden maatschappij  
 behoord hebbende“ wordt veranderd  
 in „der ontbonden maatschappij“.

Art. 103 „(fusie)“ wordt geschrapt.

„krachten eenent“ wordt veranderd  
 in: „krachten een besluit door elk  
 der maatschappijen genomen.“

Daar de fusie ontbinding der  
 afzonderlijke maatschappijen als  
 goederling veronderstelt, wordt een  
 2. alinea aangenomen, aldus luidende

ende

„dende :“ De bepalingen van  
de artt. .... zijn in dit geval toe-  
spoefelijc.

Art. 104. „By de openbaarmaking - in des-  
„het te komen“ woord veranderd in:  
„Eeder schuldeischer heeft het recht  
tegen de zamensmelting in verzet  
te komen“.

„het uitvoerlegging“ woord veran-  
derd in „uitvoering“.

„of verworpen - vormis“ woord ver-  
anderd in „of bij een in kracht van  
gevoerde gegaan vormis ongegrond  
verklaard“.

Art. 105. „Maatschappij“ woord veranderd in  
„Maatschappijen“.

„die wenschen Namen te smelten“  
woord geschrapt, evenkoo de woorden  
„door de wet“.

De heer Kofer merkt op dat  
men veel kan overzien de schul-  
deischer en contracten, maar on-  
mogelijk die ex lege, waarom  
hij voorstelt het gehele artikel  
te schrappen.

Kofer

Het voorstel wordt met 8 stemmen  
 „gen 1 stem, die van den Heer van  
den Laeff, aangenomen.

de Art. 106, 107 worden unaniem aangenomen.

Art. 108. De laatste zin wordt aldus ge-  
 „lesen: „ is hij van alle bepalingen  
 „gen der Nederlandsche wet onder-  
 „worpen.“

Art. 109. Wordt unaniem aangenomen.

De Voorzitter sluit de ver-  
 „gadering ten 4 ure.

De Secretaris:

(waarget.) Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter:

(waarget.) J. G. Kist

31<sup>ste</sup> Vergadering  
 op Zaterdag 12 Februarij 1804  
 in de Raadhous van  
 den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-  
 „gadering ten 10<sup>1</sup>/<sub>4</sub> ure.

Acte

Alle leden, benevens de adjunct-  
Secretaris, zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Naar de orde is de vraag of in art. 92, al. 1, de uitdrukking "besluit" bevestigend of ontkennend is te verstaan, bevestigend of ontkennend is te verstaan, waaraan in de laatste vergadering de stemmen hebben gestemd!

De uitdrukking "besluit" bevestigend of ontkennend is te verstaan, bevestigend of ontkennend is te verstaan, waaraan in de laatste vergadering de stemmen hebben gestemd!

De uitdrukking "besluit" bevestigend of ontkennend is te verstaan, bevestigend of ontkennend is te verstaan, waaraan in de laatste vergadering de stemmen hebben gestemd!

plaat

plaats hebben.

Art. 35. Na kort overleg wordt met algemeene stemmen voorschots aan- genomen een bepaling ontworpen door den Heer Tynappel, aldus luidende:

„De Aandeelen-maatschappij is de vennootschap waarbij een in aandeelen verdeeld kapitaal wordt bijeengebracht met het doel om het gemeenen bate van de eigenaars der aandeelen te worden geberigt. Honderd het een heet als Hoofdanig persoonlijk tegenover de anderen voor de vertiening der maatschappij aansprakelijk is.“

Art. 37. Unaniem wordt aangenomen in den aanloop der hofschet haakjes gestelde woorden te schrappen. De Heer Royer wenst, op het voorbeeld der Engelsche wet, een nieuw artikel in dezer voege:

„De wet bestaat onder alle titelen den inhoud der akte van

oprigting

oprichting en deed alken die daan  
 "in wijziging hebben gebracht".

Het bejuvaad van den Heer  
Pijnappel dat "statuten" minner  
 iets anders kan omvatten dan  
 bepalingen die iets algemeen  
 beteekenen, niet b.v. de bepaling  
 wie op een gegeven oogenblik  
 bestuurd is, - acht spreken niet  
 gewichtig, daan volgens Nijl Boek-  
 ukel het woord krachten de med  
 het meerdere Gal omvatten, waar  
 int het mindere van den Heer Pijn-  
appel vereenigd is.

De Heer Kist antwoordt, met  
 verwijzing naar het bechandelde  
 in de 23<sup>e</sup> vergadering, dat hij  
 geen reden weet waarom de med  
 van het woord "statuten" een min-  
 nner beteekenis Gal geven dan  
 die welke het woord in de med-  
 stelytheid heeft.

Daan het woordel. Rofer  
 Staten de stemmen; voor stemmen  
 de leden van den Loeff, Rofer en

Stuin

Stuim, de andere tegen, Goodat  
 door te weten herkend woord, het  
 voorstel verworpen is.

De Heer Beelaert stelt  
 voor een nieuw art. 110, aldus  
 luidende:

„Onder de uitdrukking „de  
 akte“ wordt in deze afdeling  
 „staan houwel de akte van op-  
 rigting als de laatste akte  
 wijziging“.

Het voorstel wordt unaniem  
 aangenomen:

Op voorstel van den Heer De  
 Loeff zal, ten nadere overwe-  
 ging bij de D. lezing, beaumeent  
 „drukke woorden“. Het Kamers  
 der bepalingen verook in de  
 akte van oprigting en in de  
 akte van wijziging, tot  
 die er tijd, wordt statuten ge-  
 noemd“.

Art. 114. Men besluit tot voorloopige  
 aanneming der door den Heer  
van der Loeff ontworpen artikelen

„le“

...ent ontrent bijzonder voorde  
...ent toegekend aan personen bij  
of kort na de oprigting eene  
naamlooze vennootschap. (Stuk  
...ent n. 3).

Art. 45. De heer Kofer zegt dat, met  
de definitie zegt dat de aan-  
...deelen-maatschappij eene ven-  
...nootschap is, art. 1663 B.W. dit  
artikel overbodig maakt.

Daarna wordt het artikel  
met algemeen stemmen goedgekeurd.

Art. 46. alinea 1. De heer Synappel  
wenscht, gelijk vroeger, deze  
alinea aldus te lezen: "In alle  
Schrifturen, gedrukte stukken en  
aankondigingen, waarin de maatschappij partij is of welke van  
haar uitgaan, wordt aan haar  
firma de uitdrukking "Aandeel-  
...deelen-maatschappij" toegevoegd".

Het in de 25<sup>e</sup> vergadering  
gedane voorstel - van het Laeff  
wordt met het voorstel - Synap-  
...pel tegelijk in stemming gebracht.

Joos



Voor het eerste stemmen de le-  
 den van de Loeff, Koper en Pe-  
laerts, de andere leden voor  
 het voorstel - Tijnappel, dat de  
 halve, door te stand, heestend voor  
 is aangenomen.

Art. 47, alinea 1. Voor het voorstel om  
 de woorden "tegenover de maas-  
 schappij" te schrappen, stemmen  
 de leden Kort, Smid en Peelaerts  
 Goodot het is aangenomen.

De heer Tijnappel stelt  
 voor de artt. 60-65 te plaatsen  
 achter art. 93.

Het voorstel wordt met 4 te-  
 gen 2 stemmen, door de leden Ad-  
der en Peelaerts, aangenomen.

De heer Tijnappel stelt voor  
 de uitdrukkingen "indien bij de  
 acte niet anders is bepaald" en  
 dergelijke, in de artikelen te  
 schrappen, en daarvoor een nieuw  
 slot-artikel in de plaats te stel-  
 len, behelst aldus het luidende:  
 "Van de bepalingen der artikelen

len

„het ..... kan bij de akte worden  
afgeveken.“

De Heer Kofer acht het be-  
hoevend omgekeerd te bepalen:

„Dat de bepalingen der akte  
„het ..... kan niet worden afge-  
veken“, omdat in het obligatie-  
recht en in het handelsrecht regel  
is dat de partijen van de wettelijke  
bepalingen kunnen afwijken. Door  
dien vorm van het artikel wordt  
bovendien de tegenstelling der  
twee categorieën van artikelen  
sterker uitdrukt.“

Op praktische gronden kan  
eenigzins echter de Commissie zich  
voorschande met het voorstel  
van den Heer Synappel.

Art. 99 & 100.

De Heer Kofer biedt den  
leden de volgende redactie aan:

„Art. 99. De schuldecker der  
ontbonden maatschappij wordt  
„het afgeroepen om zich bin-  
nen een bij de oproeping be-  
paalden termijn, die niet korter  
„kan

„het  
\_\_\_\_\_

„het van des maanden mag Hijn, de  
 de verspreiden aan te melden.  
 „Die oproeping geschiedt door  
 middel der in artikel.... bedoel-  
 „de dagbladen. De bekende  
 schuldeischers worden bovendien  
 bij brieven opgeroepen.

„Het van de bekende schulde-  
 „eischers, die binnen den gestel-  
 „den termijn niet Hijn opgekomen  
 verschuldigd bedrag, wordt in  
 bewaaring gegeven ten plaatse  
 tot het ontvangen van gere-  
 „delijke consignatie van gere-  
 „den.

„Dit laatste geschiedt mede  
 ten aanzien van betuimete, mag  
 niet opzichbaar of voorwaar-  
 „delijke veranderingen, voor Hoo-  
 versie niet de verdeeling van  
 het vermogen der maatschappij  
 tot na de regeling die ver-  
 „anderingen wordt mitgekeld of  
 ten behoeve der schuldeischers  
 voldoende zekerheid wordt ge-

Atled

„Held, met inachtneming der be-  
„spalingen van art. 612. v. van  
„het Wetboek van Burgerlijke  
„Regtervoering.

„art. 100. Het vennootschap  
„samenstel moet overeenstemmen  
„met het voorgevoerde artikel. De  
„aandeelhouders in verhouding tot het  
„op hunne aandelen gestorte  
„bedrag verdeeld.

„Elk der mag gaarne uitkeering  
„aan de aandeelhouders geschied,  
„zoodat het minste des maan-  
„samenstels aan alle belangheb-  
„benden de gelegenheid is gege-  
„ven om te overleggen in vergadering  
„over het.

„Daarom wordt het voornemen  
„om de uitkeering te doen,  
„door de vereffenaars openbaar  
„gemaakt door middel der in  
„artikel..... vernoemde dagbladen.

„Het vergaderingsgeschieds doormid-

„del van een van de vereffenaars  
 bekeerd exploit met daquaardie  
 der vereffenaars voor den be-  
 voegden Regter, ten einde te hou-  
 den verklaren dat de uitteering  
 niet of slechts tot een geringen  
 bedrag zal geschieden!

„Door goedaartig verzet wordt  
 de voorgenomen uitteering ge-  
 schiedt tot dat het verzet in-  
 getrokken of bij een in kracht  
 van gewijde gegaan vanis o-  
 rgegrond verklaard is“.

De redactie wordt met  
 algemeene stemmen goedgekeurd.  
 Nu komt aan de orde  
 der eerste lezing der door den heer  
van der Laeff ontworpen artikel  
 „betreffende het handelsregister,  
 (stukken N. 10).

Art. 1. & 2. worden unaniem aangenomen.

Art. 3. De Voorzitter heeft beswaar  
 tegen het hier voorgestelde artikel  
 van den Regter-Commissaris; hij  
 stelt niet in dat hier een spec

...aal haericht noodig is, en heeft  
dit zelfs bevestigd in verband  
met de aansprakelijkheid der  
griffiers in art. 2.

De heer Tijnappel oppert  
het denkbeeld van een inspecteur  
voor het haericht op alle handels-  
registers.

De leden van den Lauffen  
Belechts verdedigen de noodza-  
kelijkheid van een haericht over  
den griffier met behoud tevens  
van zijne aansprakelijkheid.

Laatstgenoemde spreker wreekt  
eekter voor tegenwoordige instancie-  
ken van den griffier een deels  
door den Regter-Commissaris, en  
een deels door het departement  
van justitie. Dit woude te voort-  
amen door den Regter-Commissa-  
ris, gelijk de Voorzitter aangeeft,  
hied te vervangen door den of-  
fisiar. Overeenkomstig dit  
denkbeeld wordt het artikel aldus  
gelesen: "Hij staat onder door-

loopend

„loopen loezigt van den officier  
van justitie.“

Art. 4. „dagelijks“ wordt veranderd in „  
„seged“.

De Heer Beelaerts wil bij  
de wet geen voorschift geven  
omtrent de wijze waarop de  
tabel moet worden ingericht, en  
stelt voor het artikel aldus  
te lezen: „Mij koop voor het  
aanleggen en geregeld bijhou-  
den van een alphabetische  
tabel op het handelsregister  
met inachtneming der voorschriften  
„den heer van Oost Minister der  
Justitie te geven“.

Het voorstel wordt unaniem  
aangenomen.

Art. 5. Het artikel wordt na wijf-  
eling van gedachte aldus ge-  
lezen:

„Het handelsregister en de al-  
phabetische tabel, benevens een  
volledig exemplaar van de  
in artikel 11 bedoelde Bijvoeg-  
sel“

"bels der Nederlandische Staatscon-  
stant en alphabetische tafels lig-  
gent ter griffie hoekeloos voor een  
"ieder ter inzage".

Art. 6. wordt unaniem aangenomen.

Art. 7. De eerste punt wordt aldus ge-  
"lesen: " Aan den Griffie wordt daar-  
"bij overgelegd eene gedagtesken-  
"de en door den Verzaker onder-  
"teekende opgave der verlang-  
"de inschrijving", en wat volgt  
over de brengen naar artikel 8.

De Heer Kofer wil dat de  
wet voorschijne dat de opgave  
der inschrijving in het Nederduitsch  
maakt zijn gevelly, vooral met  
het oog op succursalen van bintz-  
landische vennootschappen.

Adapt met 4 tegen 2 stem-  
men, die der leden van der Laeff  
en Prin, is bevolid dat het niet van  
zelf spreekt dat de taal der Ne-  
derduitsche maect zijn, en alle le-  
den hebben te kennen gegeven dat  
die taal verplighend maect zijn,

wordt



wordt de vraag, hoe die verplichting  
in de wet zal worden voorgeschreven  
aangehouden tot aan de volgende  
vergadering.

De Voorzitter sluit de ver-  
gadering ten 4 ure.

De Secretaris: (waasget.) Beelaerd van Blootland. De Voorzitter: (waasget.) J. G. Kie...

32<sup>e</sup>. Vergadering  
op Zaterdag 26 Februarij 1800  
in de Raadkamer van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-  
gadering ten 10<sup>1</sup>/<sub>4</sub> ure.

Alle leden behalve de Heer  
Pijnappel, afwezig wegens bevestigde  
belijde ziekte van een Hijnre kind.  
indien, Hijn tegenwoordig, beneemt  
de adjunct-Secretaris.

De

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goed-gekeurd.

Van de orde is de voorstel-ting der beaardolaging over het Handelsregister.

Art. 7. alinea 2. De twee laatste re-geels worden gelezen aldus: "dan wordt die opgave ook door de-ker met vermelding van de dag-kekening ondeckend".

Art. 8. De sankef wordt aldus gele-zen: "De griffier weigert de in-schrijving eener aangifte waan-by: 1.° ent".

Op voorstel van den heer van der Laeff wordt als een nieuw N. 1 gelezen: "ent word is geberigd niet in overeenstemming met on-der krachtens artikel 4 voor de inrichting van het handelsre-gister gegeven voorschriften".

N. 1. "meed of minder" wordt veranderd in "minder of meed".

De heer Beelaerts Wansell

in

in plaats van „wied“ te lezen. Met  
 „boek“. Dat is de thans behan-  
 „deeld materie en het stroomt  
 ook meer met het denkbeeld van  
 Codificatie; vooe latere afwij-  
 „king of aanvulling bij bijzon-  
 „dere wetten blijft doch minste.

De andere leden geven de  
 voorkeur aan het woord „wied“ het  
 „welk in onze wetboeken het ge-  
 „bruikelijke woord is, terwijl het  
 woord „wiedboek“ niet in het minst  
 afwijking van het Codificatie- den-  
 „beeld zal tegenhouden.

Overeenkomstig het op het  
 eind der vorige vergadering  
 beslotene woord als nieuw N. 2  
 aangenomen: „ene andere dan  
 de Nederlandse taal gebruyk  
 is“.

N. 2. De heer Kofer meent dat  
 de vraag of een uitdrukking der-  
 „den of dubbelzinnig is, dikwijlt  
 twijfelachtig zal zijn, en acht  
 het bedenkelijk om den griffier

Noo groote magt van berisping  
te geven.

Het nummer wordt daarna  
geschraapt met 4 tegen 2 stemmen,  
die den ledent van den Loeff en  
Finis.

N<sup>o</sup> 3. De heer Rofer meekt op dat  
de griffier reeds door W. 1 verpligt  
is de inschrijving te weigeren bij  
niet-ingending van andere stukken  
van de wed. Saelaet.

Daarna worden die woorden  
geschraapt, en wordt het nummer  
aldus gelezen: "de stukken die de  
wed. Saelaet, niet worden overge-  
"legd".

N<sup>o</sup> 4. Op voorstel van den heer  
Rofer worden de woorden "of ten  
lijnen genoegen verzekeerd"; uit de  
wed. op de fabrieksmarkten overge-  
nommen, met 4 tegen 2 stemmen,  
die den ledent van den Loeff en  
Beclaets, geschraapt.

Art. 9. alinea 1. Het den secretaris hier  
heeft de volgende omzetting  
plaat

plaats: " door den griffier en door hem en den verzoeker of diens gemachtigde ondertekend proces-verbaal opgemaakt, waarvan de alinea 2. De verandering in art. 3 gebracht noopt tot verandering in deze alinea. Na langdurige discussie over de vraag, wie het geschil bij de rechtbank zal aanhangen, en daarvoor noch de griffier help, noch de Officier van justitie is gewild, worden de twee eerste alinea's op voorstel van den Heer van der Laeff aldus zamengevoegd: " Bij weigering van inschrijving geeft de griffier kosteloos de aangifte met de daarbij behoorende stukken, door hem gevaarments, aan den verzoeker tenzij met schriftelijke opgave van de gronden der weigering.

" Onder overlegging dezer stukken kan de belanghebbende zich bij verzoekschrift wenden tot de

Arrondissement

Arrendiementen - rechtbank, die  
het geschil na verhoor of behoor.  
"lyke opraeping van den verhoor.  
ken en het Openbaar ministerie  
gehoord, onvermijld in Raadka-  
mer beslist".

alinea 3 wordt moment aange-  
moment.

Art. 10. De woorden „volgens een door  
Ond raad te stellen briefwoorden  
in den aanhef van dit artikel  
en ook in N. 4 van artikel 8 ge-  
schraapt, en vervangen door een  
algemeen bepaling over de  
hoofden van het Glos van bejant  
titel.

De aanhef wordt nu aldus  
gelesen: „In den vorm door Ond  
te bepalen bij den in artikel 1  
bedaalde algemeene moethe  
„gel van inwendig bestuur kan  
een ieder tegen betaling, der  
hoofden van den griffie der ar-  
„rendiementen - rechtbank beta-  
men.“

N. ten 2.

Artikel 2. De Heer Rofer wil de beide in deze nummer vermelde verklaringen beschaffen. Hij richt niet in, dat iemand ook de verplichting zal zijn het negatief bewijs te leveren dat er "geenerlei wederse inschrijving" bestaat. De tegenpartij, waarvan die richt op die "wederse inschrijving" beroept, moet haar trachten art. 1902. B.W. bewijzen. In die verklaring alzo niet noodzakelijk, dat wil hij dat laat van die verklaring niet op den griffier laden.

De Heer Truist beroept zich tegen het vorige spraken op hetgeen geschiedt bij de hypotheek- en registers.

De Heer van der Loeff wil de "verklaring", omdat private personen in het handelsregister niet niet thuis vinden.

Men besluit in het N. 1 de waarden, bevestigd - voortaan

ent  
—

en het geheele N. 2 cursief te  
drukken voor de tweede lezing.

Art. 11. Alinea 1. "Dart den 5<sup>den</sup> en 20<sup>den</sup>  
dag van elke maand" wordt ver-  
anderd in: "Dart den eerste en  
derden Woensdag van elke maand";  
omdat huifel kon kunnen ont-  
staan welk Bijvoegsel bedoeld  
is, wanneer de 5<sup>de</sup> dag der maand  
op Maandag valt.

De laatste zin wordt aldus  
gelesen: "en worden... tafels op  
de aankondigingen van het ver-  
sige jaar voor iedere regtbank  
afzonderlijk".

Alinea 2. Deze wordt aldus ge-  
lesen: "Het spaarwinkende...  
departement, bevestigend, te-  
gen betaling der kosten verzoeg-  
de aankondiging gedaan".

De Heer Royer merkt op  
dat bij het handelsregister de  
Koning het orgaan is van het Con-  
traal gezag, behalve in het en-  
schels geval van art. 4. Voor

die



die uitzondering bestaat geen te-  
 uken, en daarom stelt hij voor in  
 art. 41 "Orken minister van Justie."  
 "die" te veranderen in "Ork".

Het voorstel wordt unaniem  
 aangenomen.

Art. 12. De Heer Bofer heeft tegen de  
 redactie van het artikel twee  
 bezwaren: a. de uitdrukking „geldt  
 als bevestigend“ is niet juist. Bering  
 „het is aantoonend dat iets waar  
 is, bevestigend het artikel gevallen  
 moet omvatten, waarin van de  
 „gelijk aantoonend geen sprake  
 is. Bovendien sluit de uitdruk-  
 king tegen bevestigend niet uit; b. de  
 uitdrukking: „die her goeder trouw  
 hebben behandeld“ is niet juist.

Hij die naar de inschrijving met  
 een vennootschap handelt, ver-  
 stand dat in de inschrijving een  
 onjuistheid staat, handelt. Daar-  
 om nog niet her goeder trouw.  
 Daarom kon nog een hande-  
 ling noodig zijn!

Ork

Om beide beproeven te ont-  
 deruangen stelt de Heer Stunt de  
 volgende redactie voor: "De  
 inhoud der inschrijving geldt als  
 waarheid ten voodele van de  
 den, hetzij beverent woord dat  
 zij gesproken hebben tot het inge-  
 schrevene niet met de waarheid  
 overeenstemt".

Het voorstel woord inanimen  
 aangenomen.

Art. 13. Om dezelfde reden als in het  
 vorige artikel wordt de uitdruk-  
 king "geldt als bevestigend" veran-  
 dert in "geldt als waarheid".

Art. 14. De Heer Royer wil de affen-  
 diging voor allen Gonden onder-  
 schied op denzelfden dag laten  
 meeten. Het handeloregister beeng  
 per se het vermoeden van bekend-  
 heid van het ingeschrevene mede.  
 Het staat in handelsbetrekking.  
 "geen met iemand is een begrip dat  
 hoerendia tot veel twyffel kan  
 leiden. Wij beinnent aan hetgeen

geldt

geldt voor de afkondiging der wetten. Maar er een onderscheid gemaakt worden van God hi med den Heer Trin gelooven dat voor het punt in kwestie betreft, Hij die niet met den inschrijver in relatie staat, eerder moesten begunstigd worden van Hij die met hem wel in relatie staat.

De Heer van den Loeff wil toegeven dat het laatst gezegde strikt logisch misfeiten juist is. Maar de onderscheiding, en wel zooals hij de heeft gemaakt, is gegrond op hetgeen in het verkeer plaats grijpt. Indien een handelaar in zijne Naken een verandering brengt, die voor hem, die met hem handelt, van gewicht is, maakt hij de verandering aan dege lood Poste bij circulaire bekend. De Verden, die met god iemand in handelsrelatie staat, rekenen dan ook op die circulaire, welke het ontbreekt van den onsp.

hondelijken

„handelyken laet ont op te letten  
 of er ook soms dood ten anderen  
 verandering in Nijnt Katen woord  
 gebracht. Die Circulaires Nijnt  
 bouwendt onontbeerlyk door de  
 deeden die in afgelegen plaad,  
 iden wonen, en die nooit de Staate.  
 „Courant in handen krijgen.

De andere leden vereenigen  
 zich eekten met het gevoelen  
 van den Heer Royer, Goodat het  
 2. en het 3. lid van het artikel  
 worden geschrapt, en het eerste  
 lid aldus luidt: „Derden wor-  
 .den gerekend den inhoud der in-  
 .schrijving te hebben gekend op den  
 3. den dag na de dagtekening  
 der Staatscourant waarin hij is  
 aangekondigd, Gonden dat tegen-  
 .bewijs hunnerzijds woord toege-  
 .laten“.

Ten aanzien van art. 13 merkt  
 de Heer Royer nog op dat het  
 feit, indien het woorde inachting  
 .ning van een derde bekend is,

Door

wordt deze ook voor de inschrijving  
reeds geldt, hoodat de uitdrukking  
„die haar gekend hebben” niet juist  
is. Spreker neemt op zich de artt.  
13 en 14 in een nieuw artikel te  
„men te vatten.”

Art. 15. alinéa 1. In den oorspronkelijken tekst  
„Bij afwijking” veranderd in „Bij  
verschil”.

De Heer Beelaerts wil den  
laatzakent hier aldus lezen: „hetwelk  
Kong draagt voor eenen koetseloo-  
„ke, verbeterde aankondiging in  
een binnen drie dagen na de be-  
„mijgeving afzonderlijk uit te ge-  
„ven nummer van de reeks der  
Bijvoegsels van de Staatscourant  
in art. 11 bedoeld”.

De Heer Roep wil aan den  
inschrijver de bevoegdheid geven  
om de verbetering zelf te be-  
„werkstelligen, voor het geval  
het departement van Justitie haar  
niet doet. Tot dit laatste kun-  
„nen verschillende redenen aan-

leiding

„leiding geven.

„Spreekers meent op Hesk in dien geest eenen nieuwe redactie van het artikel te ontwerpen.

Art. 16. wordt inamien aangenomen.

„Over de hooft wordt het volgende nieuwe artikel aangenomen:

„Het brief der hooft in de artikelen . . . . . bedoelt, wordt door ons bij algemeene maatregel van inwendig bestuur vastgesteld.

„De Heer Royer vraagt of de wet van hant, in dien eenen inschrijving in het handelsregister is geweigerd, en die daarvan een proces voert, niet de gelegenheid moet geven om de inschrijving voorloopig te doen publiceren te doen, hoewel, indien hij het proces eint, het vernieuwen van de inschrijving eenen terugkeer van de kracht hebbe.

De

De Voorzitter sluit de vergadering ten 3  $\frac{1}{2}$  ure.

De Secretaris: (waasget.) P. Claerts van Blokkland. De Voorzitter: (waasget.) J. G. Kist.

33<sup>de</sup> Vergadering  
op Zaterdag 5 Maart 1881  
in de Raadkamer van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10  $\frac{1}{4}$  ure.

Alle leden, behalve de Heer Pijnappel, zijn tegenwoordig, benevens de adjunct-Secretaris.

De resolutie der vorige vergadering wordt gelijktijdig goedgekeurd.

Van de orde is de nieuwe Redactie van eenige artikelen over het handelsregister, ontworpen door den Heer Koppe.

Voorsaf

Vooreaf woorden, op doordel van  
den Heer Deelaerts, in de artikelen  
1, 10 en 16 bis in de uitdrukking  
„door Ons bij algemeen maats-  
regel van inwendig bestuur“ de  
woorden „door Ons“ geschrapt.

Art. 9 bis. De Heer Bofer merkt op dat  
bij de voorloopige inschrijving  
eene voorloopige aankondiging  
in de nieuwbladen Hol ma-  
schert konent.

Andere leden zijn van meed-  
ening dat in het artikel veel goeds  
is, maar twijfelen of deze Com-  
missie van de hoch reeds voor  
den handel geheel minna inkel-  
ling van een handelsoegiker niet  
in de praktijk tot veel bezwaren  
Hol leiden en dat de aanmerking  
er van eene ingrijpende wijzi-  
ging van het titel Hon maats-  
chengevolgd hebben, door het ar-  
tikel een denkbeeld bevat dat  
in het breed Hon maatsch worden  
uitgeroekt.

Kada



Nadat in overeenzeijning was  
 gegeven om niet algemeen voor  
 „loopige inschrijving te be-  
 „ten maar alleen in sommige  
 der in art. 9 vermelde gevallen,  
 waarin de weigering des griffiers  
 bijzonder betwistbaar is, en na-  
 „dat de Heer Beelaerts had ge-  
 „weerd op het met eenen voor-  
 „loopige inschrijving tot weigering  
 van gelijknamige firmas, even-  
 „als thans bij de fabriekmeesters,  
 wordt, op voorstel van den Heer  
van der Loeff, besloten het arti-  
 „kel curseus te drukken voor de  
 tweede lezing, en in artikel 11  
 in de voege achter het woord  
 „inschrijvingen“ de woorden „en  
 „voorloopige inschrijvingen“.

Art 12. De Heer Boyer richt opzigt  
 de verandering van het arti-  
 „kel volgens zijne redactie  
 op, dat de niet te drukken be-  
 „stelling moet zijn niet wat al  
 of niet geldt tegen dezer, maar

wat

waer al of niet geldt tegen den  
 inschryver. Doordoor vervalt te  
 vens de mogelijkheid der over-  
 keerde opvatting, alsof iemand  
 die niet heeft medegeweekt maar  
het onrecht genoemd is, ook door  
 de inschrijving van hemmet wal-  
 den benadeeld.

Het artikel zal nu aldus  
 luiden: "Tegen hem het wiens ver-  
 moeden de inschrijving is gedaan,  
 geldt de inhoud daarvan als waar-  
 heid."

Deze bepaling kan niet worden  
 ingeroepen door hen die ge-  
 weeten hebben dat het ingeachte-  
 re niet met de waarheid over-  
 eenstemt.

Art. 13. De eerste Minnede van de  
 Redactie. Bofen wordt aangena-  
 men, nadat op voorstel van den  
 Heer Beelaerts het woord "aangekon-  
 digde" was geschrapt als overbodig  
 door het gevolg van den Minnede  
 als taalkundig hier minder juist

Daar

Daar het Hof daer denken aan een  
inschrijving die eerst in de toekomst  
maakt plaats hebben.

Daar in te denken dat de  
„gere kennis van den inhoud der in-  
„schrijving moet zijn eigent geveest  
aan hem tegen wie de inschrij-  
„ver zich op voegere kennis be-  
„roeft, wordt de tweede alinea  
aldus geleest: „Tegen ieder staat  
het bevestigd zij, dat die inhoud  
hem voeger is bekend geveest”.

Art. 14. alinea 1. De Heer Hofes heeft  
dat hij de uitdrukking „onvermijld”  
heeft veranderd in „Honderd ver-  
„zinnig”; omdat „onvermijld” niet  
heeft „onmiddellijk na de aan-  
„kondiging”; waaraan de inschrij-  
„ver niet altijd in staat is. Men  
denke zich het geval dat hij in  
Rusland woont.

De leden Kist en Belearts wil-  
„len niet van „verplichting” spreken.  
Het geldt hier een recht van den  
inschrijver, waaraan hij af of niet  
mag

mag gebruik maken.

De Heer Bofer verdedigt  
 zijne redactie. Praeger was op zijn  
 voorstel het beginsel aangenomen  
 dat bij verschil tussen het in-  
 "geschrevene en het aangekondig-  
 "de alleen het ingeschrevene te  
 "gen den inschrijver geldt. Hij  
 ging alleen over tot het beginsel  
van der Laeff, omdat volgens dat  
 beginsel alleen het voortbestaan  
 van het verschil den inschrijver  
 kan deen, en dat voortbestaan  
 zelf van zijn eigen nalatigheid  
 is toe te schrijven.

Het voorstel van den Heer  
Kirk om niet van "verplichting" te  
 spreken, wordt aangenomen met 3  
 tegen 2 stemmen, die den leden van  
der Laeff en Bofer.

Wat de uitdrukking "Loo-  
 "der vergoeding" was veranderd in "Loo-  
 "spaadig mogelijk", wordt op voor-  
 "stel van den Heer Beelaerts, die  
 meent dat ook dit nog aan eenen ver-

plichting

„pligting doet denken en dat de heer  
 „mijner in de volgende alinea's  
 gesteld, de uitdrukking overbodig  
 maakt, - die uitdrukking geschrapt  
 met 3 tegen 2 stemmen, die de heer  
 „den Van der Laeff en Koep.

De alinea komt nu aldus te  
 luiden: „Bij verschil trofchen het  
 in het handelsregister ingeschre-  
 „ven en het in de Staatscourant  
 aangekondigde, geeft hij ten wien  
 verzoekt de inschrijving is gedaan,  
 daarvan kennis aan en?”

In de gedrukte 3. alinea  
 woorden nu ook met 4 tegen 1 stem,  
 die Van der Meer Van der Laeff, de  
 woorden „en de heer bij het 1<sup>ste</sup>  
 lid - nagelief” veranderd in: „en  
 de bij het 1<sup>ste</sup> lid van dit arti-  
 „kel vermeldde kennisgeving heeft  
 gedaan”.

Alinea 2. De woorden „tegen  
 hem het wien verzoekt de in-  
 „schrijving is gedaan” worden alge-  
 „meen goedgekeurd.

De

De heer Rofer verdedigt  
den hemijl van "eent maand" met  
de opmerking, dat de inschrijver  
ver af kan komen.

De andere leden antwoor-  
den dat god iemand krachten ord.  
toe schick hier te lande een gemag-  
tigde moet hebben om rangijfe  
te kunnen doen.

De heer Beelaerts maakt op  
dat de hemijl van alinea 1 moet  
worden verlengd, daer het depou-  
tement van Justitie, alvorens aan  
het verzoek om verbetering gevoolg  
te geven, wenschen dat doorvoor  
den griffier in kwestie te raad-  
splegen, van wien hij dan eerst een  
rapport moet afwachten.

De hemijl van de eerste  
alinea wordt op 10-, die der twee-  
de op 20 dagen gesteld.

De derde alinea wordt al-  
"bus gelezen: " Binnen die termijn  
" vijftien dagen geldt tegen hem, ten  
wien verzoekt de inschrijving is  
gedaan

gedoan, alleen het ingeschrevene,  
 beny hij ter kwader trouw ghan.  
 dely, of de in het 1<sup>de</sup> lid vermeld.  
 de kennisgeving niet gedaen heeft!  
 De Heer Beelaerts verlaat  
 de vergadering.

Naar de orde zijn de vraag-  
 punten over de Daden van Koop-  
handel; ontworpen door den heer  
Kiob.

De Heer Hofer heeft Kiob  
 te hebben afgevraagd of niet de  
 scheiding tusschen het burgerlijk  
 recht en het handelsrecht eigen-  
 lyk moer komen te vervallen. Het  
 is waar in een der nieuwste wet-  
 boeken, in het Duitseke, heeft men  
 nog een afzonderlijk wetboek voor  
 het handelsrecht behouden, maar  
 het was om de orde te brengen, daar  
 het geregeld, aan het burgerlijk  
 recht der afzonderlijke Staten te  
 onttrekken, en Goddoende een vor-  
 migheid van wetgeving voor  
 die onderwerpen te bekomen.

Die

Die groote vraag noopt hem thans de vraag te behandelen of de wet mag onderscheiding tusschen daden van koophandel en andere handelingen behoeft te maken, en bijgevolg of de Commissie wel eene definitie van "daden van koophandel" te ontwerpen heeft.

De beantwoording dezer laatste vraag hangt mederom hiervan af: of de rechtsgevolgen thans van daden van koophandel als Goodanig verbonden, moeten worden gehandhaafd?

Men kan die rechtsgevolgen verdeelen in twee Categorieën: A. de rechten en verplichtingen van daden van koophandel als Goodanig verbonden; B. het be-  
"grip" daden van koophandel is een element van de definitie van eenige instituten van het handelsrecht.

ad A. Hierover komt in aan-  
merking: X. het beuige van art. 1. b.

H. K.



P. v. M.; β. de proceeuroment van  
 Boek I, titel IV, P. v. B. K. γ. de  
 interesse van de wet van 1848.  
 „Cember 1857, n. 171.

ad α. Men is het er tegenwoordig  
 mij veel over eens dat het ver-  
 „schil tusschen het getuigenbe-  
 „ruyt in burgerlijke zaken en  
 „dat in handelyaken moet ver-  
 „vallen, en dat aan het eerste  
 „meer vryheid moet worden ge-  
 „loten.

ad β. Voornit is er een afdoen-  
 „de reden te vinden voor het  
 „verschil in de proceeuftoer-  
 „matiteit. Ziecht de dagvaas-  
 „ding in Civile zaken een twee  
 „mijl van acht dagen, dan ook  
 „in handelyaken. So de regel, al-  
 „hoewel sequitur forum rei juist in  
 „Civilibus dan ook in handelya-  
 „ken. So ook de plaats waar de  
 „verbinding is onttoan een ge-  
 „schikt forum in handelyaken,  
 „dan ook in Civile zaken. Speker

Beuland

verlangt voor alle civiele hand-  
 "kent een eenvoudiger procedure,  
 ongeveer als die bij den Kantoor-  
 "Regter.

ad J. De wettelijke interesten  
 van 5% en 6%. Zijn soms te hoog,  
 soms te laag. Het cijfer heeft hier  
 altijd iets willekeurig. Er is geen  
 reden om het cijfer voor den hand-  
 "del hooger te stellen.

ad P. Hiervoor komen in aanmer-  
 "king & twee handelsovereenkomsten:  
 de vennootschappen van koop-  
 "handel en het Commissiecontract;  
 B het begrip "koopman" welke ken-  
 "nis noodig is bij de leed van het  
 faillissement, "lijfbedwang" en "koop-  
 "mansbaken".

ad Q. Voor de handelsvennoot-  
 "schappen kunnen wij de definitie  
 "die van "Badant van Koophandel"  
 misfen, daar wij zullen voorschel-  
 "ken dat de vorm en formaliteit  
 "ken door ons voor genant moet  
 "gesteld, ook in burgerlijke hand-  
 "kent

„het kunnen worden aangewend.  
 Wat het Commissie Contract be-  
 „treft heeft Spreker nooit begrepen  
 waarom ook niet in burgerlij-  
 „ke zaken een mandaat denkbaar  
 is, waarbij de mandataris op ei-  
 „gen naam handelt.

ad B. Voor het faillissement heeft  
 reeds de Deutsche wet van 1877  
 zeer wijdelijk alle verschil tus-  
 „schen kooplieden en niet-koopli-  
 „den opgeheven.

Wat de „Lifedwang“ betreft,  
 deze wil Spreker geheel afschaf-  
 „fen.

Eindelijk acht Spreker het  
 niet juist een bepaalde cate-  
 „gorie van personen te verplicht-  
 „ten zekere boeken te houden.

Hij wil aan de boeken, door  
 wie ook gehouden, bevestigrecht  
 boekenen, mits Hij aan zekere  
 „de vorming voldoet. Het feit  
 dat een koopman het boek ge-  
 „houden heeft, maakt het niet ge-

„loofwaardiger

„loofwaardiger. Daarent geen  
privilegie meer voor kooplieden  
„den.“

Ten slotte mekt spreker nog  
op, dat de definitie van „den  
„den van koophandel“ in ons Wet-  
boek tot vele proceessen heeft  
geleid.

Wat de uetgevingen betreft,  
mag spreker zich alleen op het  
Zwitserisch ontwerp beroepen.

Spreker vraagt zich echter af  
of voor de toepassing zijner denk-  
beelden de tijd niet reeds daar is.

De heer Kist gelooft dat de  
„gent hetgeen de vorige spreker  
gezegd heeft, veel wat is in te  
brengen. Eigenlijk wil de heer  
Kist bijzondere bepalingen  
van het handelsrecht uitbreiden  
tot alle burgerlijke zaken.  
Voor vele handelscontracten  
is het getuigenbewijs onmisbaar,  
beuyl hij er nog niet voor is  
om in civiele zaken dat de

uige

„wijze zoo uit te breiden.

Volgens den voorigen Spreek is er geen afzonderlijk regt voor den handel meer, en behoort eigenlijk deze Commissie haar naam op de Commissie voor het Burgerlijk Wetboek over te dragen.

De Heer Truist is het in het „de generali met den Heer Rofen eens. Het handelsregt als afzonderlijk regt is historisch, niet philosophisch te regtvaarden. Het had zich in de middeleeuwen niet plooijen naar de methode der jurisprudenten, en naar deze opvatting van het Romeinische en Kanonische Regt. Hij maakt langzamerhand te rugkomeit tot de methode van de Groot, die de Contracten van den handel behandelt in het Algemeene deel der Regpogeleendheid. De handelspersonen zullen dan komen in het 1<sup>ste</sup> Boek

B. W., heb overige bij. de over.  
 "eenkomst". Men zal dan de  
 definitie van "handel van koop-  
 handel" kunnen misfen. Ook het  
 begrip van koopman? Spreken ge.  
 looft van men. Het laatste gewit.  
 "seseke ontveep ja, kent ook dat  
 begrip niet, maar volgens de  
 voorafgaande ontveepent was koop-  
 "man een ieder die in het hand-  
 "delregeiken is ingescheent.

De revolutie die de heer  
Koper kon willen, kon niet alleen  
 verandering in het W. v. K. maar in  
 de gehele Regt noodig maken,  
 want ook daarin komt het begrip  
 van koopman meermalen voor.

Spreken geloofte echter dat voor  
 dergelyke groote ommekeer de  
 tijd nog niet gekomen is. Het  
 "koopke" zal eene wijziginge  
 regeling van het handelrege  
 heilzaam inweeten of eene wij-  
 "zinge regeling van het al-  
 "gemeen burgerlijk regt. Men

leze

leze de Duitseke handboeken  
over het handeloregt. Deze kule-  
digen de denkbeelden van den  
Heer Bofer, maar meenen dat men  
op dit oogenblik het oude stels-  
sel nog niet misfeert kan.

Wat hetken van den Luuff  
is van meening dat in ieder ge-  
val thans met het oude stels-  
sel nog niet geheel kan gebed-  
eld worden.

Bijgevolg wordt overge-  
gaan tot de behandeling der  
door den Heer Kiob ontworpen  
vraagpunten.

Vraagpunt 1. De Heer Kiob heeft  
dat zijne bedoeling is, dat de  
verkoop van den voortbrenger  
geen zaak van koophandel is.

Op voorstel van den Heer Thun  
wordt de beslisfing over het  
vraagpunt aangehouden tot  
na vaststelling der verschillen-  
de categorien van zaken van  
koophandel.

Vraagpunt 2.

Vraagpunt 2. De Heer Bofer zegt dat onlichschamelijke zaken al. "leer" waeren "hij", indien hij zijn beligchaamd; b. v. papier van loonder.

De Heer Stuut merkt op dat het vruchtgebruik van een saerend goed geen "waer" is, tenzij dat loch valt onder de uitdrukking "saerende" gaederend.

Men besluit dat onder "waer" voederingen op naam niet begrepen zijn.

Vraagpunt 3. Ook onsaerend goed wordt als object van handel erkend.

Vraagpunt 4. De Heer Kiss beand. "woordt deze vraag ontkennend.

De voortbrenger die verkoopt, speculeert niet. Het feit dat hij van een koopman verkoopt, kan het karakter van zijn handeling niet wijzigen. De inkoop van het zaad door den landbouwer is evenzoo een daad van

Loophandel



koophandel zijn.

De Heer Kofer beantwoordt de vraag bevestigend. De aankoop van den landbouwer is de eerste handeling in de reeks van handelingen die het voortgebrachte bij den verbruiker brengen.

Men kan de landbouwer hier met den fabrikant gelijkstellen.

Het zaad, is de stof, welke hij gekocht heeft, de grond is de fabriek, waarin hij het te verwerken gelegd heeft. Waaronder worden die groote grondbezitters geen kooplieden zijn, zij die voor de aankoop van de producten van hun grond de beurt bezochten?

De Heer Simon meent op dat het Duitche Wetboek de vraag ontkennend heeft beantwoord, maar dat de zwaarte grond, die daarvoor werd aangegeven, hier bevestigend tot de andere bevestiging.

Het vraagpunt wordt bevestigend beantwoord met 3 tegen

thent, die van den Heer Kiob.  
Praagpunt 5. Men vindt goed  
 niet van „gewoon beoep“ maar  
 van „beoep“ te spreken, daan  
 het onverschillig is of de koop-  
 „man mag een ander beoep uit-  
 „roepen!

De Heer Rofen vraagt of  
 een kunstschilder die versien pa-  
 „neelen kooft en verkooft, koop-  
 „man is.

De Heer Kiob antwoordt  
 ontkennend, omdat hij den kunst-  
 „schilder het artistieke op den  
 „voorground staat.

De Heer Finis wil de  
 vraag of een photograaf koopman  
 is, en andere dergelijke twee-  
 „ties, in de wet uitmaken, ont-  
 „dat hij tot hooveel procesen aan-  
 „leiding geeft.

Praagpunt 6. wordt inaniem  
 beantwoord.

Praagpunt 7.

a. De Heer Rofen stelt voor

ant

om als hoofdcriterium uit te drukken: het doel om winst te maken.

De heer Finis zegt daarentegen, dat hij die koop om te verhoopen, winst tot doel heeft.

Voer het voorstel stemmen de leden Kist en Royer, tegen de leden van der Laeff en Finis.

b. Men merkt op dat iemand die van A. geld ontvangt om een winstzuchtige op te zetten, geen doel van koophandel doet.

Het vraagpunt wordt daarom gelezen: "Ook andere bezigheid onder bevoorendentitel met gelijk doel".

C. g. worden bevestigend beantwoord.

h. De leden Kist en van der Laeff achten iedereen, daad van Commissie, die den handel specht, een daad van koophandel.

De heer Royer wil als daad van koophandel hier vermeld

hebben

hebben: „loofgeving tot het doen van zaken van Hoophandel“.

Hij wil de privilegie van bestaande wet, gelijk ook deze wet, alleen toekennen aan het Commissie-bedrijf.

De Heer Tuin wil in de wet hebben uitgemaakt of Commissie zonder provisie een zaak van hoophandel is.

Op zijn voorstel wordt het vraagstuk aldus gelezen: „Alles wat het Commissie-Contract en het Commissiehandel betreft“.

i. De Heer Hofer merkt op dat wij de gewone makelaars van burgerlijke zaken van het Duitse Wetboek niet kennen.

Men besluit dat iedere afzonderlijke zaak van makelaar zal zijn een handeldaad.

ii. Het pacht van de Combienda zal ook een zaak van hoophandel zijn.

Om

Om de uitdrukking „handel“  
te vermijden, wordt het vraagpunt  
aldus gelezen: „Alles wat den  
wifel en het oordeelbrieven be-  
treft“.

l. Men besluit dat aofignation  
en hoofispapier zullen zijn  
uitgeoloten.

m. De vraagpunten van dit  
nummer worden allen bevesti-  
gend beantwoord, behalve dat  
verzekering alleen van de zijde  
van den verzekeraar een bood  
van koophandel zal zijn.

n. De heer Smits wil lezen:  
„Alle ondernemingen van ver-  
voer; anders zou het korter-  
loos meenemen van een postje  
van den Haag naar Amsterdam ook  
een ander ook een bood van koop-  
handel zijn.“

Achter „Reizigers“ wordt ge-  
voegd: „en bevestigd“.

Het vraagpunt wordt beves-  
tigend beantwoord.

o. Pöo "voor eigen rekening"  
 woord "enz." gevoegd.  
p. Aan dit vraagpunt wordt  
 toegevoegd: "en muzikant van  
 "zingen".

De heer Boyer geeft in de  
 "denking als slot. nummer te  
 leraar: "en in het algemeen alle  
 ondernemingen die het doel heb-  
 ben om in te behouden".

De andere leden meenen  
 dat dat al het voorafgaande  
 overbodig kon worden.

Op voorstel van den heer  
Tuin wordt als N. 9. aangenomen:  
 "met: "de ondernemingen van  
 publieken verkoop".

Vraagpunt o. a. d. worden bevel-  
 zigend beantwoord.

De heer Boyer vindt dat  
 in C. handes van administrat.  
 "hiekantoor van publiek fond  
 "den" niet algemeen genoeg is.

Men hoort b.v. ook bij de di-  
 "recties van onderlinge woord.

"boez"

"Bouwmootschoppjen en Bacthou-  
wden van Schepers.

Spreekend verlijkt nog de aandracht op art. 5 D. v. N. Men zal dienen te vermelden dat het handelen op dezelijke zaken voornamelijk is.

De Voorzitter sluit de vergadering ten 11 ure.

De Secretaris:

De Voorzitter:

(waarget.) Beelaerts van Blokland. (waarget.) J. G. Kisth.

34<sup>th</sup>e Vergadering  
op Zaterdag 19 Maart 1881  
in de Raadhous van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10<sup>1</sup>/<sub>4</sub> ure.

Alle leden, benevens de adjunct-Secretaris, zijn aanwezig.

Beelaerts

behalve de Heer Beelaerts, die  
door ongesteldheid verhinderd  
is.

De notulen der vorige  
vergadering worden gelezen en goed-  
gekeurd.

Wat de orde is de eerste  
lezing van den titel over "Wit-  
sels", ontworpen door den Heer  
Kriek.

De Heer Kriek merkt op dat  
hij bij dezen titel vooral de Scan-  
dinavische wisselwet gevolgd  
heeft. Hij weest echter van de  
volgende hier ook en soms ook  
van hare beginselen af, en be-  
spracde een definitie van  
den wissel.

Art. 1-4. De Heer Hofen van de vier  
eerste artikelen willen laten  
vervallen. In Duitschland en  
in Scandinavie had men het  
noodig omdat in die landen  
het Burgerlijk recht te onvolle-  
dig was om de grondslag van  
het



het handelsrecht, vooral van het  
 wisselrecht te zijt. De regelen van  
 deze artikelen zijt deels elders  
 uitdrukkelijk in de wet erkend,  
 deels wij algemeen als stilzwijgend  
 geldende erkend. In ieder geval  
 niet zij niet in waarom die te  
 regelen afzonderlijk voor het wissel-  
 recht moeten worden voorge-  
 schreven.

De Mevr Smid verdedigt  
 art. 1. Het is een stijdvraag on-  
 den onze juristen of de wissel-  
 verbindtenis of of niet ont-  
 staan uit overeenkomst. Nu  
 regels het burgerlijk recht alleen  
 de bevoegdheid van partijen  
 om verbindtenis aan te gaan  
 uit overeenkomst. art. 1366. B. W.  
 art. 1365 B. W. heeft geen andere  
 strekking blykens zijne plaats  
 in de 2. afd. van den 2<sup>en</sup> titel,  
 III<sup>e</sup> Boek. Daarom acht hij het  
 goed de bevoegdheid om wissel-  
 verbindtenis aan te gaan,  
 hier

hier uitdrukkelijk te erkennen.

De Heer van der Laeff  
meent dat onze wet reeds de  
bevoegdheid van ieder erkent om  
zich quasi een Contract te  
verbinden.

De Heer Synoppel geloofde  
dat hetgeen de Heer Stuintje ge-  
zeegd heeft, alleen kan pleiten voor  
het algemeener stellen dezer ar-  
tikel. Men denke b.v. aan  
het papier van boorden.

De Heer Klop zegt dat hij  
deze artikelen vooral hier heeft  
geplaatst, omdat hij ze in de  
Duitsche en in de Scandinavische  
wetten heeft gevonden.

Het voorstel van den Heer  
Royer art. 1 te schrappen, wordt  
verworpen met 3 tegen 2 stemmen,  
die den leden Royer en Synop-  
pel.

De Heer Royer stelt nu voor  
den tweede titel van artikel 1  
aldus te lezen: « Die behoort te

en

ont overeenkomsten aan te gaan; daard het van zelf spreekt dat iemand die tot alle species van het genus bevoegd is, ook tot een species bevoegd is.

Het voorstel wordt unaniem aangenomen.

De Heer Stuin stelt voor in art. 2 de uitdrukking: "wordt geregeld door" te veranderen in "wordt beoordeeld naar". De aanwezigen hebben daartegen geen bezwaar.

De Heer Ayer merkt op dat het beginsel van artikel 3, al. 2 door velen wordt erkend. Hij doet Toelien, die hier juist opmerkt dat art. 10 A. V. een bevoegdheid geeft, geen verplichting oplegt. In het beginsel juist, dat moet het echter algemeen worden uitgedrukt.

Speker merkt nog op dat de letter van art. 4 verder gaat dan art. 10 A. V. de buitenlandsche

met een algemeen bestienfend veel.  
de handelingen noodig zijn tot  
"de uitoefening enz".

Met voorstel van den Heer  
Synoppel ont de artt. 2-4 te la-  
ten vervallen, wordt met 3 te-  
gen 2 stemmen, die der leden  
Klob en van der Laeff, aangenomen.

Op voorstel van den Heer  
Truin wordt met gelijke stem-  
men besloten de artt. 1-4 Cursief  
te drukken voor de tweede lezing,  
omdat veel voorloopig wordt be-  
steld dat hij niet in den titel  
over de "Wissels" zullen komen,  
maar in het midden wordt getal-  
den of hij in eenen afzonderlijken  
titel op het geheele Wetboek sul-  
len komen.

Art. 5. De Heer Truin stelt voor hier  
het geens eenen bepaling gevaar-  
lijk. Hij wil haer overlaten  
aan de wetenschap, en in de  
wet alleen de formele verwijsing.

—

"kent van den wijfel stellen.

De woorden "waarbij iemand (brekker) zich door zijne andere beekening verbindt" maken eenen tweskie uit waaroer noch de geleerden noch onze jurisprudentie hier heb een rijt of namelijk de wijfelbeekenaar door zijne andere beekening alleen verbonden is. Dit oekt hij verkeerd.

De leden van den Loeff en Koper willen den laatste zin der definitie schrappen, daar het kon schijnen, tegen de bedoeling van den steller in, alsof de wijfel wou de acceptatie hier geen wijfel in. Laatstge. noemde, wil ook niet weten van een acceptatie van eigen vaden.

De heer Fynappel merkt op dat als de definitie moet bevatten een kort résumé der volgende artikelen, thymog niet volledig is; b.v. art. 6. W. S. voocht

ook vermelding van de plaats  
 der uitgifte, enz; "dat een and-  
 erder of order of een tijt eigen  
 order" kan vervallen, want dit  
 kan op allerlei manieren. Indien  
 echter de definitie volledig  
 wordt, dan is hij een repeti-  
 tie der volgende artikelen.  
 Maar vooral acht spreken het  
 verkeer der misfel en de ad-  
 ceptatie in de wet gelijk te  
 stellen. Dit is in strijd met ons  
 taaleigen en ons spraakgebruik.  
 De uitgever eener promose  
 is naar ons taaleigen geest. trek-  
 ker".

De Prozigthed beruht eerst  
 in stemming de vraag of de  
 zaak eene definitie hal geest.  
 Deze vraag wordt met 3 begen  
 2 stemmen, die der leden Prin  
 en Tynappel, bevestigend beant-  
 woord.

Vervolgens de vraag: of de  
 zaak eene definitie hal geest,

waarin

waarin het woord wijfel ook de acceptatie omvat, of twee afzonderlijke definities. Voor het eerste stemmen de leden Kist en Kuini, de drie andere leden voor het tweede.

Na een wij langdurige discussie stelt de heer van der Laeff de volgende definitie voor: "De wijfel is een aan de wettelijke vereischtey voldoende geschrift, waarin de onderteekenaar zich verbindt om een zeker som gelds op een bepaalden tijd, of op na tijd aan een ander of ouder, of aan zijn eigen ouder voor een derde te gaan betalen."

De heer Synappel zegt dat het van hem spreekt dat de wijfel "aan de wettelijke vereischtey" moet voldoen.

De heer Royer zegt dat art. 11 bepaalt, dat indient geen bepaalden betaaldag is aange-

wezent

wezen, de wijfel op recht be-  
haalbaar is, dat dus de bepa-  
ling daaromtrent in de definitie  
overbodig is.

Tot slotte blijft dat de  
definitie nog weinig kan be-  
vatten, dat zij geheel overbodig  
kan worden. Daarom wordt  
unaniem besloten haar weg te  
laten.

Art. 6. De Heer van der Laeff meent  
dat, vooral nu de definitie  
is vervallen, de van het van  
dit artikel krachtiger moet bli-  
ven, en stelt daarom voor dien  
aldus te lezen: "De vereischte  
van den wijfel zijt".

Het voorstel wordt unaniem  
aangenomen.

De woorden "acceptatie",  
"orderbiljet" vervallen.

N. 1. De Heer Kies stelt voor  
het slot aldus te lezen: "of wat  
meer hij in een vreedende taal  
gehoord is, van het woord van

gelijk



gelijke betekenis in die taal.  
 Het voorstel wordt unaniem  
 aangenomen.

N. 2. wordt aldus gelezen: „De  
 vermelding van de son die moet  
 worden betaald“.

N. 3. De heer Tynappel vraagt  
 of wel van de firma is gedacht.  
 De heer Kist antwoordt dat  
 zijns inziens de firma is een  
 naam.

De heer van der Laeff  
 vraagt of het niet vermeldt  
 den „voornamen“ des wijfel doet  
 ophouden een wijfel te zijn? en  
 of niet met een wijfel mag  
 trekken van order van of op  
 den minister van Koloniën?  
 Het moet genoeg zijn indien er  
 in het verkeer geen twijfel over  
 den vermeldten persoon kan be-  
 staan.

De heer Hofer wil het ver-  
 wisste van „voornamen“ behou-  
 den. Men denke zich het geval  
 dat

dat een vader met een of meer  
zoons van geteert leeftijd in  
dezelfde plaats wonen. Het ver-  
reichte van het "naam" woord  
in alle wetten gevecht.

Het voorstel om het verzoek  
te van "het naam" te behouden,  
wordt met 4 tegen 1 stem, die  
van den heer van der Laeff, aan-  
genomen.

De heer van der Laeff stelt  
de volgende redactie voor:

"De verzecht van den wic-  
sel zijt:

- 1. dat hij als wicfel is aange-  
deind;
- 2. dat hij de som vermeldt die  
moet worden betaald;
- 3. dat hij aanvinkt van wien en  
door wien moet worden betaald;
- 4. dat hij vermeldt de plaats en  
den tijd, waarop hij is uitgege-  
ven en waarop de betaling moet  
geschieden;
- 5. dat hij onderkeekend is door

den

den uitgevee?

Die wijze van redactie  
wordt med 4 bevestigt hem bevestigd.

Na de opmerking van den  
Heer Boyer, dat de geendoufer  
„de geendoufer is, en dus niet  
altijd aan den nummer moet wor-  
den betaald, wordt het nummer  
aldus gelezen: „De aanvulling  
van hem aan wien of aan wien  
oeder moet worden betaald (me-  
ner)“.

N. 4. De Heer van der Laeff  
vindt de uitdrukking „die moet  
betalen“ te sterk, daar de betrek-  
king eerst door de acceptatie  
aan den wisselhouden kan ver-  
bonden worden. Op zijn voorstel  
wordt het nummer aldus gelezen:  
„die van hem die tot het doen  
der betaling wordt aangewezen  
hem (betrouwen)“.

N. 5 wordt aldus gelezen: „die  
van de plaats waar, en van den  
dag waarop de wissel wordt uit-  
gegeven“.

„gegeven“

gegeven".

N. 6 aldus: "die van de plaats, waar enj".

N. 7 aldus: "de onderbeekening van den uitgever (trekker)".

Art. 7. De Heer Synappel merkt op dat, naar dit artikel niet luid: "tatef is, de aanheflident moet: "de wifel kant ook getrokken worden".

Dit wordt aangenomen.

De Heer Royer merkt op dat. op looken voor rekening van een ander kant vervallen, naar dit ontwerp over "de fonds. bezorging" zal knijgen.

Dit wordt aangenomen.

De Heer van der Laeff stelt voor "aan de onder der trekker" te laten vervallen, en aan art. 6 N. 3 als slot toe te voegen: "op de vermelding dat hij getrok. kent wordt van de onder der uit. geven".

De Heer Kirk bevestigd het

Resoluciel

voorstel op grond dat het betrek is  
dat art. 6 slechts den regel bevat  
en dat de uitzonderingen in een  
afzonderlijk artikel komen.

Het voorstel wordt eekter  
met 41 tegen 1 stem, die van den  
Heer Kiob, aangenomen.

De Heer Truin stelt nu ook  
het overgebleven stuk van het ar-  
tikel te laten vernieuwen, als reeds  
begeerd in art. 6. W. G. Het voor-  
stel wordt met 41 tegen 1 stem,  
die van den Heer Kiob, aangenomen.

Art. 0. De Heer Truin onderscheidt tus-  
schen het mandaat op den wissel  
(mandatree) en het mandaat buiten  
den wissel out. Wil men in één  
bepaling beide erkennen, dan hoort  
het artikel bij "de betaling".  
Wil men het eerste afzonderlijk  
erkennen, dan acht hij de plaats-  
sing van dat artikel hier juist,  
daar hier de vorm van den wissel  
wel gereeld wordt.

De Heer Kofer geloofde dat

art.

ack. Dit artikel overbodig maakt.  
 In ieder geval wil hij de accep-  
 tant en avalgever niet het regt  
 van degenen laat begeven, de leening.  
 Bovendien heeft hij dit met het  
 idee van noodadres. De heet-  
 "ker en de endofoanten verbindt  
 zich voor de betaling voor een  
 ander, maar de acceptant en  
 de avalgever verbindt alleen  
 en onmiddelyk zich zelf. Ten  
 tweede danke men aan de geve-  
 ger welke het bevoins heeft voor  
 het betalen ter eere. Deze treedt  
 in de regten van den houder.  
 Dit is in strijd met de aard der  
 zaak indien die betalen ter eere  
 voor den acceptant of avalge-  
 ver bevoins heeft.

De Heer Niob Regt. dat een  
 noodadres bij een gedomicile-  
 eerde acceptatie een bege-  
 like intrenting hebben kan.

De Heer van der Sloff stelt  
 het volgende geval: Iemand

hand

komt in Mei ook A als den bes.  
 „brokkend met een wiefel, welke  
 over drie maanden eend betaald  
 „baad is. A voogt dat hij dan  
 niet de stad Gal tijt, en daer hij  
 soek gaame den wiefel betalen  
 wil, accepteert hij hem met den  
 naam van Hijl Summar als nood-  
 radere er op. Nu heeft hij aan een  
 domicilie niet genaeg, daer hij  
 alleen in geval hij niet de stad  
 Gal tijt, den wiefel daer tijt  
 Summar wil betaald hebben.

De Heer Rofer zegt dat dat  
 hulpmiddel niet tijt oock in geen  
 beoort, maar een conditioneel  
 domicilie.

Met 4 beger 1 stem, die van  
 den Heer Rofer, wordt de volgende  
 pedactie van den Heer Bruin,  
 met het oog op het beoog van  
 den Heer Rofer, eueief te drukken  
 pangenomen: „Eeder wiefelsoekend  
 „denaar kan op den wiefel in  
 „arrand aanvuyten, die in geval

van

van nood den wissel betalen zal.  
(noodadres).

Art. 9. De Heer van der Laeff meent dat „dezelvde” een vergelijking met iets anders veronderstelt. De Heer Bofer wil met het oog op de bankier het artikel hebben gelascht in art. 12; de andere leden vereenigen zich daar „mede” behalve de Heer Ronde Laeff, die het wil laschen in art. 6.

Het artikel wordt nu aldus gelezen: „De tijd der betaling moet een dezelvde zijn voor het geheele bedrag van den wissel.”

Art. 10. De Heer Trunt vraagt of op een eersten dag der Rotterdamse kermis, een „bepaalde” dag is. De Heer Bofer antwoordt dat dit daarvan afhangt, of die kermis op een vasten dag begint. De Heer Trunt stelt voor te lezen: „op een bepaalde zaterdag”.

Med



Het voorstel wordt met 11 te-  
gen 1 stem, die van den heer Tijm-  
rappel, aangenomen.

Het vinds goed van jaarmark-  
ten niet te spreken, omdat mis-  
wissels in ons land weinig voor-  
komen.

Het stelt voor art. 11 alinea  
1 het slot alinea van art. 10 te  
maken, aldus luidende: "Indien de  
wissel niet ontrent den tijd van  
behoeling inhoudt, is hi betaalbaar  
op zigt".

De heer Rofer zegt dat er  
nog vele bepalingen volgen ont-  
rent den wissel op zigt, welke  
ke hier niet zullen gelden. Daar-  
om stelt hij voor de alinea al-  
dus te lezen: "Indien de wissel...  
inhoudt, wordt hij gerekend op  
zigt te zijn getrokken".

Het voorstel wordt eveneens  
aangenomen.

Art. 11. Alinea 2. Aan het slot wordt  
voegevoegd: "(gedomicilieerde

wissel.

uifsel)

Alinea 3. Van den Heer Tynappel die zegt, dat niemens staat dat hij den naam van den betrog-  
kene eene woonplaats moet vol-  
den opgeeven, antwoordt de  
Heer Kiob, dat deze bepaling  
strekkt om den uifsel in stand  
te houden, te redder, ingeval hij  
niet precies van het voorschift  
van art. 6, w. 6, voldoet.

De Heer van der Laeff zegt  
dat art. 6, w. 6. dat mitgaab van  
iets wat nooit geschiedt; nooit  
wordt een uifsel getrokken met  
eene bepaalde schoolplaats;  
sintj bij het gedomicilieerd  
uifsel.

De beolijfing wordt aan-  
gehouden.

De voorzitter sluit de ver-  
gadering ten 3<sup>3/4</sup> ure.

De Secretaris:  
(voorget.) Beelaere van Bloklant.

De voorzitter,  
(voorget.) J. C. Kiob.

Zotte

35<sup>de</sup> Vergadering  
op Zaterdag 2 April 1881  
in de Raadkamer van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10<sup>1</sup>/<sub>4</sub> uur.

Alle leden, benevens de adjunct-Secretaris, zijn tegenwoordig.  
De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De Heer Beelaerts heeft eenige opmerkingen omtrent de in de vorige vergadering aangenomen artikelen.

Vooreerst heeft Speker het susphen haatjes pleatzen van uitdrukkingen in de wet of, hetgeen hier een veelvuldig geschied is. Speker betuyfelt of een Hoö ruime vermelding van handelskennent noodig is. Ook die kennent Deer adent. In ieder geval was het

g. i.

z. i. beken te in de doorlopende  
redactie der artikelen op te  
nemen, gelijk in onze uetgeving  
gebruikelijk is.

De overige leden beelen  
dit gevoelen niet.

Ten tweede vraagt spreken den  
voorn van het gemendeed artikel  
6, doch dit kan herzien worden  
bij de D. lezing.

Ten derde. Het juiste feitelijke  
begrip „plaats“; in art. 6, w. Ser 6,  
kan tot kwestie leiden ook in  
verband met de art. 11 en 12.

Is een woonruimte huis, b. v. de  
huizen Waffweg ook een plaats?  
Hij stelt voor het woord „gemeent-  
schap“.

De heer Synappel is be-  
rupt het voorstel. Men denke,  
zege hij, aan gemeenten die uit  
meer dan een plaats met ver-  
schillende namen bestaan, b. v.  
Meermeer. Daar zijn in ons  
land ook gemeenten op verscheid-

ende

„lende plaats met denzelfden naam.“ De knijze Wolfsrey is veel zegelyk een plaats, daar dat hier den vyfte bekendheid heeft.

De Mees Kist maakt nog op dat de Duitche en de Scand. Scandinavische taal het woord „plaats“ hebben.

Het voorstel van den Mees Beelaente wordt vernoopt met S. Regent / stem, die van den Voortelster

Eindelyk en job dezelfde opmerken er op, dat in art. 10 van een „kalenderdag“, in art. 6, W. S. van „dag“ de rede is.

De Mees Finis zegt dat het eerste den dag der uitgifte, het tweede den dag der betaling betreft. Hij was hem te doen genees ont nader aan te duiden, wat een „bepaalde“ dag is.

Het voorstel van den Mees Beelaente om in art. 10 de oude redactie te hervellen, wordt,

nadaat

nodak de Heer Finck er zich niet  
heeft tegen verklaard, door de ander-  
de leden goedgekeurd.

De Heer Hofer wil nog een  
woord zeggen over het in de vo-  
rige vergadering besprokene  
ontwerp het noodadres. (art. 9).

Spaker heeft sedert die verga-  
dering verscheidene theoretische  
en praktische boeken daaronder  
gelezen en allen zeggen dat een  
noodadres door acceptant of  
avalgeen gegeven ondenkbaar  
is. Zou Wächter § 54. Schmidts. Rech.  
selkunde bl. 10. Senigs. barriere,  
door Spaker geraadpleegd, spaa-  
kent in hetzelfde geest.

De Heer Finck zegt dat hij  
het met den Heer Hofer eens is. De  
Commentaar van Bauer en die van  
Kortman op de Duitsehe mit-  
telwet, door hem nader nog ge-  
raadpleegd. Hij ook van die  
meening.

De Heer Synappel acht het

boek

boek magelyk, dat de proklyt  
er aan behoeft heeft. Het  
„zelfde als een subsidiair bond-  
„citie.

De Heer Bofer bestijgt dit  
boek wil de kwestie nu niet op  
nieuw behandelen, maar bevest  
houdt aan de leden ten nadere  
overweging aan tegen de 2e le-  
zing van het eencief gedrukte  
artikel.

Men gaat over tot de voort-  
zetting der behandeling van  
Art. 11. alinea 3. De Heer Synappel  
heeft, in verband hiermede, tegen  
art. 6. n. 6, twee bezwaren:  
a. dat nooit op de misfel niet,  
„drukkelijkt staat waar hij moet  
worden betaald;  
b. wanneer op de wijze van dat  
artikel over de plaats gespro-  
ken wordt, dat misfel niet een  
„slag voor die artikelen, waar  
„in van een andere plaats sprake  
is. Hij stelt voor art. 6. n. 6. te

—  
—

het vervallen, achter art. 6, w. 4.  
 te voegen: "met bijvoeging van  
 eene plaatsaangelyking", en art. 11,  
 al. 3 aldus te lezen: "De plaats  
 bij het naam des betrokkenen  
 aangegeven, wordt geacht de  
 woonplaats van dezel te zijn,  
 en tevens de betalingsplaats van  
 het wissel indien daarin geen an-  
 dere plaats van betaling is an-  
 gegeven".

Onderscheidene leden ach-  
 ten het niet raadzaam hier een  
 presuntie van woonplaats aan  
 te nemen; hoe zal het gaan van  
 meer een andere woonplaats van  
 den betrokken op den wissel is  
 aangegeven? Zg. ook art. 17.

In art. 30 wordt de zijner woon-  
 plaats te vervangen door den  
 plaats in den wissel aangege-  
 ven".

De heer van der Laeff stelt  
 mitodien woord, veranderd in art.  
 11, al. 3. alleen van de accepta-

—  
 —  
 —





„tijd der artt. 10 en 12, de wissel, niet op een „bepaalden dag“ betaalbaar gesteld, nietig zijt in strijd met de d. olinea van art. 10. De nietigheid, in art. 12 bedoeld, moet behalve anders worden uitge-  
„drukt.“

De Meester van den Loeff wil dat ook de wissel, die ten tijde der betaling op eens anderse wijze dan naar art. 10 bepaald, op zijn taal betaalbaar zijt, en niet nietig zal zijt. Dit doch strookt meer met de bedoeling van den Meester, nemer, die in ieder geval een geldigen wissel heeft gewild. Ook volgt dit logisch uit de weglating van den „tijd der betaling“ in art. 6. Indien het van essentieel belang was op welke wijze de dag der betaling in den wissel wordt vermeld, dan had men de bepaling van den tijd der betaling in art. 6 moeten opnemen,  
betonden

behandens uiteenwerking in art. 10,  
wordt daaronder is te verstaan.

Spreekthelt voor de 2. afdeeling  
van art. 10 aldus de lezer:  
„Een wiefel die het tijd der  
betaling op andere wijze of in  
het geheel niet bepaald, wordt  
gerekend op vijf te zijn getrok-  
ken!”

Het voorstel wordt verwoord  
opent met 4 lezen 2 stemmen, die  
der leden van der Laeff en Pee-  
laerts.

Op voorstel van den heer  
Beelaerts wordt art. 12 aldus  
gelezen: „Dit een geschift, een  
der vereischten van den wiefel  
miffende, en niet voldoende aan  
de voorschriften der artikelen  
9 en 10, ontstaat geene wiefel-  
verbinding, enz.”

Op voorstel van den heer  
Trin wordt de volgende der  
artikelen aldus aangegeven: art.  
6, 9, 10, 12, 11, 8.

Art. 13

Art. 13. De Heer Kiok wijkt als de  
ratio van het artikel aan, dat  
de wissel moet bevatten een bepaald  
„de som.

„De belofte tot betaling wordt  
veranderd in: „De verbintenis  
tot betaling”.

Art. 14. De Heer Kofer stelt voor dat  
bij verschil steeds de minste som  
zal gelden. De Duitsehe wet  
huldigt het beginsel van den  
Heer Kiok omdat men docht aan  
de mogelijkheid van uervalsching.  
L'obligatio pro obligato. Zoo ook  
de Scandinavische wet.

De Heer Egnappell verdedigt  
de redactie. Men bejaagt  
lichter een onduidelijkheid in  
cijfers dan in schrift.

Het voorstel van den Heer  
Kofer wordt met B. tegen H. stem,  
die van den voorsteller, verworpen.

Art. 15. De Heer Kofer maakt een  
reserve over de plaatsing van  
het artikel.

Art. 16

Art. 16. De Heer Kick zegt dat de valsche-  
heid onder dit artikel valt.

De Heer van der Loeff meent  
dat er geen wisselverbinding is  
is zonder wissel, geen wissel  
zonder onderteekening, en dat  
eene valsche onderteekening  
geene onderteekening is.

Men meent dat met het oog  
op dit artikel de bedaefting van  
art. 12 duidelijker moet worden  
uitgedrukt.

De Heer Royer stelt voor  
de valscheheid in afzonderlijke  
artikelen te regelen, en in een  
band daarmede de artt. 12 en 16  
te revideren.

De andere leden vereen-  
igen zich daarmede.

Art. 17. De Heer Royer vraagt of  
wanneer iemand meer dan een  
kantoor heeft in dezelfde plaats,  
het genoeg is van een kantoor de  
betaling gevraagd te hebben.

Preker vernijgt hetloops naar

het

het Belgische Schiel van pro-  
 ced, volgens hetwelk, indien de  
 betrokkene zegt dat hij niet  
 wil betalen, alle verdere pro-  
 cederen overbodig zijn.

De Heer Juin merkt te-  
 gent de 2. alinea aan, dat vol-  
 gens het Wetboek van P. P. men  
 ook kan bagvaarden aan het  
 persoon.

De Heer Jynappel stelt  
 de volgende redactie voor:  
 „Het proces en alle ande-  
 re handelingen tegenover een  
 wisselschuldnaar geschiedt  
 indien hij ter plaatse waar de  
 handelingen waarden ver-  
 richt, een kantoor heeft, aldaar,  
 en hij gebruikt daarvan, aan de  
 woning, alles tenzij anders in  
 het wissel is bepaald. Bij  
 gebruik van kantoor en van  
 woning, ten dien plaatse, of  
 indien op het kantoor gebu-  
 ste de kantoor, of aan de  
 woning

evening gedurende den tijd voor  
het doen van exploitatie bepaald,  
niemand gevonden wordt, geschiedt  
den die handelingen aan het  
postkantoor van die plaats?

De Heer van der Laeff  
merkt tegen alinea 2 der de-  
claratie - Tijnsappel op, dat het  
gevoelsof is dat de notaris  
buiten de exploitatie niet van  
het W. v. B. R. procesverbaal op-  
maakt.

De Heer Smint merkt op dat  
een betrokkene die de accep-  
tatie weigert, nog geen twi-  
fel schuldens is.

De Heer Boyer stelt voor  
de eerste alinea aldus te be-  
worden: "De aanbidding van der  
twi-  
fel tot acceptatie of tot  
betaling, het protest en alle  
andere handelingen tegenover  
een persoon wiens naam op  
den twi-  
fel voorkomt, geschiedt  
indien hij ter plaatse waar

die

de handelingen moeten worden  
 verricht en handover heeft, aldus,  
 en bij gebreke daarvan aan de  
 woning, alles tenzij anders in den  
 wijfel is bepaald.

Bevolgens als tweede ali-  
 nea die der redactie-Synop-  
seel, en als derde alinea: "Dit  
 laatste geschiedt mede wanneer  
 de wijfel is betaalbaar gesteld  
 op een andere plaats dan  
 die welke bij den naam van  
 den betrockene is aangegeven  
 onder vermelding van het per-  
 soon, die de betaling moet  
 doen".

Het voorstel wordt monniken  
 aangenomen.

Art. 18. De Heer Soyer herinnert er  
 aan dat deze bepaling in het  
 Scandinavische ontwerp is op-  
 genomen naar aanleiding van  
 het beroude arrest van het Ober-  
 handelsgericht, dat bevestigde,  
 dat de Franche niet van 10/100 en

L



Is over de moratoria de handen  
 van mijns niet, verkiender had  
 op den gewonen dag betaling  
 aan de vragent en in Caspar Twe  
 „ging van naar betaling te pro  
 „keeren, en dat over de hand  
 „den die dat verzuimd hadden  
 zich tegenover hunne Duitche  
 „wifelschuldens niet op over  
 „magt hander bevoep.

Spreker acht die besliefing  
 juist. Het is echter mogelijk  
 dat dezelfde met die de be  
 „halingsstemming der wifels ree  
 „schrijft, aan de ambtenaren der  
 „bede tot vroeger protest hun  
 „ambt te beeren. Dat moet er over  
 „magt voor de wifelhander zijn.

Verder meent hij dat indien  
 de bepaling van dit artikel  
 internationaal naar omte wet  
 geldt, deze dat moet intrekken  
 De heer Synappel meent op  
 dat „algemeene” verbeeking van  
 gemeenschapsmiddelen te volge.

meer is. De verbodening behoeft  
alleen te betreffen de plaats  
over welke de reisfel  
loopt.

De Heer Kick antwoordt  
van de Heer vanderhoeff dat de  
bepaling van art. 202. H. d. g. en  
van dergelijke artikelen in dit  
artikel worden bevestigd.

De leden Thun en Beelaerts  
wenschen dat men hier het be-  
grip van overnaght op den Pool-  
grond plaats, en daaraan in  
een tweede Kammer bij uit-  
breiding geve, welke pool dit  
speciale geval noodig is. Laatst-  
gevende mecht nog op, dat al-  
leen van de biterlandche, niet  
van de nederlandche met be-  
hoort te worden gevoagd. Dienover-  
eenkomstig wordt met algeme-  
ne stemmen de volgende re-  
solutie gekozen: "Indien iemand  
tengevolge van overnaght bij  
het staak is geweest eenen hant-

"deling

„deling te verrichten enz. Hier werd  
 „de de redactie van het ge-  
 „drukte artikel; en als D. Alines  
 „te lezen: „Overnaght wordt ook  
 „gerkend aangezig te zijn, want  
 „meer door een in het buiten-  
 „land geldende wet een aldoo-  
 „de verricht handeling recht-  
 „deed of misdeed daarvan verleen-  
 „is“.

Art. 19. wordt aangenomen met 3 tegen  
 1 stem, die van den Heer Beelaert  
 die de bepaling wenschte te  
 „ten vervallen.

Art. 20. Het art. 4<sup>de</sup> regel wordt gelezen:  
 „ent int ieden van welke“.

Art. 21. De Heer Rofer wijst op de be-  
 „kekenis van dit artikel, dat  
 „de door onze wet het onrecht  
 „gevoerde Clauseule Confar-  
 „toria op den wijfel wegratt,  
 „die door de exemplaren  
 „prima“ reeds voldaan word  
 „aangediend.

Art. 22. Alines T. wordt gelezen: „Bepal-

ling

„ling van een exemplaar dat de  
kracht der andere te niet“.

Alinea 2. Op voorstel van de  
Heer Bofer wordt aethe. heeft  
geëndoorfeerd“ geleest: „of in blad  
„so geëndoorfeerde exemplaar  
van een brief van Newchilly,  
„de persoon heeft afgegeven,  
et de op die endoorfeerd vol-  
gende endoorfeerd staat in  
woord de onbetaalde exempla-  
ren, waerop hinnen handte-  
„kening voorkomt.“

De Heer Tynappel acht  
het in strijd met de eenheid van  
het in meerdere exemplaren uit-  
gegeven brief, dat de accep-  
tant na betaling van een niet-  
geaccepteerd exemplaar nog door  
zijn accept van andere exempla-  
ren verbonden blijft. Door zijn  
accept verbond hij zich niet om  
den brief juist op dat exem-  
plaar te betalen.

De Heer Bofer antwoorde

dat

dat de betrokken niet gebonden  
was het niet-geaccepteerde ex-  
emplaar te betalen. Hij wijkt het  
den Reek Help indien de hander  
van het geaccepteerde exem-  
plaar kent een tweede beta-  
ling vraagt.

Art. 23. De Heer Hoyer wil dit ar-  
tikel, als hander sanctie, la-  
ten vervallen. Alleen de ender  
fank zelf kan schade lijden,  
door het rembour.

Het artikel wordt met 8  
stemmen, die van den Heer  
Hoyer, aangenomen.

Art. 24. De Heer Hoyer wijkt op de  
independentie in Duitschland,  
volgens welke met reger kan  
nemen, wanneer blijft het met  
ook geen betaling kan hebbe  
relang indien met de prima  
vertoond had.

Het artikel wordt unaniem  
aangenomen.

De

De Voorzitter sluit de vergadering het 3 1/2 uur.

De Secretaris:

De Voorzitter:

(waarget.) Beelbaert van Blootland. (waarget.) J. G. Kist.

36<sup>ste</sup> vergadering  
op Zaterdag 9 April 1881,  
in de Raadhuis van  
den Hoogen Raad

De Voorzitter opent de vergadering het 10 1/4 uur.

Alle leden, behalve de heer  
Tynappel, afwezig wegens ziekte,  
zijn tegenwoordig, benevens  
de adjunct. Secretaris.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Ik heb de orde in de voorzetting van de beradslaging van de titel over de unifete.

Art. 28.

Art. 25. De Heer Hofes vindt het ar-  
 "tikel eigenlijk overbodig, maar  
 het een axioma is. Het zegt van  
 kopieën te maken wil zeggen,  
 het zegt van goederen kopieën  
 te maken die men kan laten  
 circuleren; dit laatste berok-  
 "telt niet in het artikel waar-  
 "de is medgedrukt.

De Heer Kies geeft hier  
 dat, absoluut gesproken, het  
 artikel niet aanvaard is. Hij  
 acht het echter systematisch  
 eerst het zegt van kopieën  
 erkennen, vóór dat men hare  
 vereischten en gevolgen mede-  
 "stelt.

De Heer van der Laeff  
 stelt voor "kopieën van mijfel-  
 "brieven" te veranderen in "Mij-  
 "felkopieën"; in dit woord ligt  
 niets dat maakt, dat men daar  
 "bij niet denkt aan afschriften van  
 mijfels gemaakt zonder oogmerk  
 om zich daarvan in den handel

te bedienen. Daarbij houdt het  
verband met het opschrift.

Het voorstel wordt unaniem  
aangenomen.

De Heer Deelvoets stelt  
voor dit artikel te laten woen.  
den de 1<sup>ste</sup> alinea van het vol.  
gend artikel.

Het voorstel wordt met 3 be.  
ngent 2 stemmen, die van den Heer  
Fruijnt en van den voorsteller, ver.  
worpen.

Art. 26. Alinea 1. Na eenige andere  
pogingen van redactie, wel.  
che, omdat de uitdrukking  
„het origineel“ in de meer hol.  
„landsche uitdrukking“ den  
oorspronkelijke misfel“ was  
veranderd, het bejuvor tete  
bestaat dat niet quidee werd  
uitgedrukt dat de kopie in  
gelijke mate een afschrift is  
van de endoofementen enz. als  
van den oorspronkelijke mis.  
fel, - hijs de commissie een.  
opzig



"pauze de volgende redactie:

"De kopie moet een letter-  
lijk afschrift bevatten van den  
uitsfel met de endofoementen  
en alle andere aanbeekening-  
gen, gevolgd door de woorden  
"den. kopie over de kopie" of  
andere woorden van gelijke  
betekenis, benevens de samen-  
stelling bij wien zich de uitsfel  
bevindt".

Alinea 2. "oorspronkelijk"  
woord met ook hier geschrapt.

De Heer Beelaerde roept  
de aandacht op de laatste  
alinea van art. 20 der Duitsch  
wet "Das Unterschrifteng".

De Heer Kooper stelt die  
alinea. niet overbodig, m.l. om  
niet te drukken dat de handte-  
van de kopie, als de uitge-  
verer verzuimd heeft de samen-  
stelling van art. 26 alinea 1. in  
er op te zetten, zijne regel-  
behoudt, indien hij toch niet vindt

— bij

Hij vindt zich de misfel beïndt.  
 De leden Smits en Deelaente  
 geven int overweging om dan  
 van de "aanwijzing" geheel te  
 teruggeen, wanneer de al dan  
 niet vermelding toch geen mis-  
 felregtelijke beteekenis heeft.

Op dien grand besluit men  
 eenstemmig, om de 1<sup>ste</sup> alinea  
 te laten eindigen met het woord  
 "beteekenis".

Na misfeling van gedach-  
 ten besloot de Voorzitter en  
 de leden van der Loeff en Smits  
 laas de Commissie alinea 2 te  
 vallen als overbodig.

Art. 24. De Mees Rofer merkt voor-  
 eerst op dat, als alle aanbe-  
 velingen op de kopie dezelf-  
 de kracht hebben als op de  
 misfel, de vermelding van de  
 "ceptatie en endoofement"  
 in de eerste alinea onvol-  
 ledig is. Maar hij verzoekt  
 het Stelligste dat de accep-

tatie

"statie op de kopie met wiefel  
 "regtelijk gevolg kan gebed  
 worden. Men kan hier wel in  
 het oog hoe de kopie in de  
 handet leeft. En in de praktijk  
 in in de wetboeken dankt de  
 wiefelkopie hoe ontstaat aan  
 de behoefte voor de handet  
 van het origineel wiefel and  
 aan een derde een titel te ver-  
 "schaffen tot behoring van het  
 op dat oogenblik niet onder  
 zijn beest zich bevindende  
 origineel, welke derde daan  
 "mede de bevoegdheid om de  
 "vangt zijn titel aan onder  
 "best te endofoeren. Zoo de  
 wet, op de wijze van het  
 "titel, aan de kopie de haet  
 geven van een wiefellessen plaan  
 dat kan met verrijgt een  
 "plaan handet dat waaboy  
 van een plaan, welke in de  
 exemplaarbenaming ligt, en kan  
 "der den invloed van de trefke

kan

tot stand gekomen.

De Heer Kist verdedigt het artikel. Het accept op de kopie gesteld verbindt den besop. "kenn" wisselrechtelijk, omdat elke wisselverklaring op Kist zelf staat. Dit beinael wordt in het minne recht God sterck voorgedruet, dat zelfs de acceptatie en elke andere ver. "klaring op een valschert wissel gesteld geldig sijt.

Zal men dan de accept. "latie op een kopie stellen beneden die op een valschert wissel?

Het merkt de Heer van der Laeff te recht op, dat als he. "den de betrokken de kopie acceptant, sijne weigering van moegen ont het voorpran. "helijke de acceptant, den hou. "der daarvan recht op proteet en regres geeft, maar die bened. "ting doet niet op aan de thet.

ling

ling, dat het eerste accept der  
betrokkenen bindt, welke staat  
en valt met het beginnel met  
het formele karakter der uit-  
felueverbindenissen voortvolgend  
nde; iedere uifelueklaining staat  
op zich zelf.

De Heer Soper blijft de  
acceptatie van een kopie met  
de natuur van deze in strijd  
achten. De acceptatie is een  
handeling waardoor de betrek-  
kene zich tot betaling van  
den uifel verbindt.

Hoe lookt zich die handelin-  
opzichten de kopie van den  
uifel denken?

Mij zou er echter toe kund-  
men komen in het algemeen  
in de wet te bepalen, dat als  
iemand zijne handteekening  
op endoofabel papier plaatst,  
hij verbonden wordt.

De Heer Kiob vindt dat  
beginnel veel te algemeen. God

acht

recht bij *jure constituenda* de acceptatie en de afwijking niet verbindend.

De Slotte wordt goedgevonden, de bevestiging over het artikel niet te stellen tot een volledige vergadering.

Art. 28. Op voorstel van de Heer Krich wordt het artikel aldus gelezen: "De trekken staan in voor de acceptatie en de bevestiging van den wissel door den Betrokkene".

Art. 29. De Heer Hofer wijst op de groote verbetering van dit artikel op onze wet, dat alleen het aual op den wissel wissel. "begrijpelijk" heeft.

De Heer Krich merkt op dat het moet worden bepaald wat gelden het indient en niet bij staat voor wie aual gegeven is. Gelof het aual van voor den trekker?

De Heer van den Laeff

acht

acht het woord "betaling" voor en  
 "daarfant niet juist, die het  
 ook anders dan het "betaling"  
 gehouden zijt.

De Heer Kiob bekrijgt dit  
 wanneer de aafgever boug  
 stelt voor de schadevergoeding  
 die een endoofant kan he sprac.  
 oeren hebben, dat verzekerd bij  
 deens de betaling van den mi-  
 nifel, omdat hij mede zich ver-  
 bindt de schade, niet niet-be-  
 taling ontstaat, te vergoeden.

De Heer van der Laeff  
 stelt deze redactie voor: "Doo  
 het plaatsen zijner handteekening  
 op den minifel, met bijvoeging  
 van de woorden: "per aaf" of  
 een uitdrukking van gelijke  
 betekenis, kan iemand zich ver-  
 binden of meer den minifelochul-  
 denaar boug stellen."

Zij wordt door de leden ge-  
 gehend.

Art. 30. Almed 1. " en het tot de beta-

ling  
 —

hing genoodzaakt worden door de  
"zelfde middelen" woord, als reeds  
in "op dezelfde wijze" begrepen,  
geschreeft.

Als 2. alinea woord op woord  
"stel van den Heer Truist gelezen:  
"Zoo hij dient niet op den misfel  
heeft aangevoerd, wordt hij ge-  
schiedt zich bou te hebben ge-  
"steld voor den Prekker".

alinea 2. Op een vraag van den  
Heer Roper op het wel juist is  
dat de bou die woord een den  
endorfanten betaald heeft, dient  
recht van verhaal tegen de vroe-  
gere endorfanten krijgt, daar  
deze laatste, toen zij dood hein  
endorfement zich verbonden, van  
het aual niet wisten, antwoordt  
de Heer Truist dat volgens het  
Burgerlijk Wetboek de betalen-  
de bou in al de regten van  
den schuldeischer heeft.

De Heer Roper verklaart  
dit afdoende te achten.

De



De Heer Kies zegt dat hetzelfde volgt uit het misfel. Zegt daarna de aalgevee zich verbindt: "op dezelfde wijze" als de misfel schuldenaar.

De eerste zin dezer alinea wordt, en wel om het nieuwe der "land gewijzigd, gelascht in de eerste alinea, welke nu aldus luidt: "De aalgevee is voor het geheel verbonden op dezelfde wijze en heeft hetzelfde recht van verhaal als de misfel schuldenaar voor wie hij zich heeft borg gesteld."

Met overige der voorproefelijke 2. alinea wordt geschrapt als een bepaling van niet wettelijkheid van, en als tacht van zelf sprekende.

De Heer van der Laeff neemt voort hierop de vergadering.

Men besluit tot een volge de vergadering uit te stellen de beantwoording der vragen.

Kan

Kant vaal gegeven worde voor de acceptant? Pgl. art. 132, D. v. N.; is in dat geval de aanopdracht „lykheid van den vaalgeveer of „bankelyk van protest tegen den acceptant? moet in dat geval val het recht van remboursof „bankelyk worden gesteld van protest tegen beiden?

Art. 31. De Heer Rofer merkt op dat het denkbeeld van dit artikel is dat ook de wissel, niet aan vorder gesteld, en dat fabel is. Daar de Betrokkene eigenlijk geen wisselverschuldenaar is, en dat al te keuzes te vermijden, word „dat de Heer laatste regel al „dus gelezen: „gelyk van wissel „Schuldenaar, die dat weder dat „gelyk zegt hebben“.

Art. 32. De Heer Rofer prijkt dat van het Winkboek stelsel bene „dat van ons Winkboek van koop „handel de docteren gegeven is. Dooral toch op dit punt is

aanwijzing

aanblikking met het buitenland  
verwantschap.

Op zijn voorstel wordt de  
redactie eene vertaling van het  
Duitsche artikel, aldus: "Indien  
de trekken in den wijfel  
zelf door de woorden, niet aan  
orden" of eene uitdrukking van  
gelijke betekenis verboden heeft  
den wijfel te endooseren, heeft  
het endoosement <sup>geen</sup> wijfelrechtelijk  
werking".

Art. 33. De Heer Bofer meent dat de  
"onderteekening" moet worden de  
"handteekening", daar men deze  
bij een blank endoosement juist  
niet anders iete plaatst.

De overige leden beaamen  
dit.

Spreekt meent verder op dat  
het ontwerp slechts twee endoos-  
ementen kent, die welke aan  
een ander, en die welke niet aan  
een ander luiden.

Indien de Heer Niet heeft, de

dit

"dit duidelyk uit de woorden "is  
 voldoende" van dit artikel blykt,  
 dat meent hij te moeten opmer-  
 ken, dat een endoofement dat  
 uit meer bestaat dan de hand-  
 tekening der endoofante, en  
 den handel niet een blank-  
 endoofement heet. Wij kon daar-  
 van het artikel willen lezen:  
 "Doe de geldigheid van het  
 endoofement wordt niet vereischt  
 dat de naam van den geendoc-  
 feerde is ingevuld".

De Heer Smunt wil niet heb-  
 ben bepaald over den vorm van  
 het endoofement. Daarom stelt  
 hij voor den vorm van art. 31.  
 te lezen: "De handtekening  
 wijfel met alle daarmede voort-  
 vloeiende tekens daarvan een  
 tekening op den rug des wijfels  
 (endoofement) overdragen, gelij-  
 keng.", en den vorm van dit ar-  
 tikel aldus: "De handteke-  
 ning der endoofante ook hand-  
 tekening"

bijaeging

bijvoeging van den naam des g.  
"endoorfeerde is voldoende en."

Het voorstel wordt door de  
andere leden goedgekeurd.

Op voorstel van den Heer  
Beelaert wordt art. 34 het twee  
de lid van dit artikel.

Art. 35. Het artikel wordt aldus ge.  
"legent: "Een endoofant staat  
jegens de latere handelen in  
de acceptatie en de beta.  
ling van den wissel, kortzij  
hij door aan zijn endoofement  
de woorden "Gonder aansprak  
"lykheid"; "Gonder schouw" of een  
uitdrukking van gelijke bete.  
"kenis heeft de wagen, hier van  
de aansprakelykheid ontolagen  
hette".

Art. 36 wordt aldus gelesent: "Indien  
een endoofant in zijn endoofe  
ment door de woorden "niet  
aansprakelyk" of een uitdrukking  
van gelijke betekenis, verboden  
heeft den wissel weder te  
endoofen"

endoofen, is hij niet aan spra-  
kelijk jegens de later hande-  
krachten een in strijd met dat  
verbod gedaan endoofement".

Art. 37. Op een deobtreffende vraag  
van den Heer Boyer antwoordt  
de Heer Kist dat de proema-  
handen steeds de reghe van het  
endoofent uitroefent hoeyen dan  
ook op eigen naam.

De Heer Boyer stelt juist  
het begendeel waan. Men moet  
op den uisfel alleen zetten het  
geen tot legitimeren bejave over  
derden strekken kan.

Op zijn voorstel wordt het  
begin van het artikel aldus ge-  
leyt: "Het endoofement draagt  
de reghe uit den uisfel niet  
over, maar magtig alleen de  
handen tot het verrichten op  
eigen naam van alle hande-  
lingen strekkende om de uit  
den uisfel enty".

De Heer Boyer vraagt ver-

ader

"de of de tweede proeua- en  
 "doofant begerover" zijn geendol-  
 "gende aansprakelijk wordd, en  
 of deze laatste in cas van non-  
 betaling tot de eerste proeua-  
 "antendoofant om vergoeding  
 gaan kan? z. i. staat de vraag  
 "de proeua-endoofant beger-  
 "over" het volgende alomte-  
 "nominant tot hem met wie  
 deze handelt.

Hij stelt de volgende B. al-  
 "mea voor: "Met het proeua-  
 "endofement ontstaat voor de  
 "endoofant geen aansprakelijke  
 "aansprakelijkheid".

Dit woord unaniem aan-  
 "genomen, en evenzo het voor-  
 "stel om hetzelfde om in al-  
 "mea t. h. te lezen: "om het  
 bedrag der wijfels van alle  
 "wijfelverschuldereen in regent  
 "te worden".

De Voorzitter sluit de  
 Vergadering

Vergadering best 8 1/2 uur.

De Secretaris:

De Voorzitter:

(waarget.) Peelaerde van Blokkland.

(waarget.) J. G. Kist.

37ste vergadering  
op Zaterdag 16 April 1801  
in de Raadhuis van  
den Haag en Raad.

De Voorzitter opent de  
Vergadering best 10 1/4 uur.

Alle leden, benevens de ad-  
junct. Secretaris, zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige  
Vergadering worden geleest en  
goedgekeurd.

De Commissie komt op  
eenige zeede behandelde arti-  
kelen van het ontwerp over de  
wifels tering.

Art. 24. Meest de acceptatie op een  
kopie wifelsregtelijke gevoel.

gent



agen.  
 De Heer Krieb bevond al de  
 door hem geraadpleegde autenti-  
 er tegen. De vraag is ook niet  
 van zulk groot belang, daar die  
 acceptatie niet gebruikelijk is.  
 De regter zal moeten uitspre-  
 ken welke de gevolgen zijn  
 van de acceptatie eener kopie  
 indien er eene of eene kopie op  
 plaats magt worden.

Daarop worden met goed  
 vinden van al de leden in den  
 aanhef van art. 24 de woorden  
 "acceptatie en de" geschrapt.

Art. 24. De Heer Krieb deelt mede dat  
 alle door hem geraadpleegde  
 schijven het aal voor den ac-  
 ceptant erkennen.

De Heer Hofen vraagt op,  
 wanneer ook het acceptant  
 aal gegeven is, de hander ook  
 zijn zegel tegen en doofenken  
 strekken en het protest bij de  
 aalgever moet gedaan hebben.

De

De Heer Tynappel ant.  
 "waardt ontkenning. Trekken en en.  
 "doofant hebben met den aal,  
 "geven, die Hij tijdens het aal.  
 "gaant hunner verbintenis niet  
 "kenden, niet te maken. Dat  
 "protest is ook niet noodig tegen.  
 "over den acceptant, want het  
 "geeft alleen een sege, het leyt  
 "geene verplichting op.

De Heer Boyer geeft te ken.  
 "nen dat hij in het aal voor  
 "den acceptant kan benuden van.  
 "meer bij de regeling van het  
 "sege door de Commissie geene  
 "verplichting zal worden aan.  
 "genomen tot protest bij den  
 "aalgave.

Art. 30. De Heer Nick stelt voor de  
 "de. alinea aldus te lezen: "Zoo  
 "hij niet niet op den uitsfel heeft  
 "aangewezen, wordt hij geacht  
 "Niek bouge hebben geobeld  
 "voor den trekken indien de uits.  
 "fel. niet is geaccepteerd of voor  
 "den  
 "—

den acceptant indien de wissel  
is geaccepteerd.

De Heer Lijnappel en  
andere leden eekten dat daar  
negen gulden het bezwaan van  
de benijlact wanneer bevestigd  
wordt dat het veel reeds vóór  
het accept op den wissel is ge-  
steld.

Art. 8. De Heer Hofen zegt dat al  
de andere door hem voorgedragen  
als Wächter, Fischer, Thöl, alleen  
kennen een noodadres door de  
trekker of een endorfant gege-  
ven. De franco's vordan.  
„want de Heer eenmaal heeft  
van het bezwaan, en hoort van de  
praktijk van dat de trekker een  
bezwaan kan geven. De (de defor-  
mation) spreekt in algemeene  
bewaardingen van het bezwaan  
en nu is in Frankrijk de prak-  
tijk, dat de hander vóór zijn  
regres alleen behoeft te gaan  
bij het bezwaan van de trekker.

Met

Met eenige kennis bij ons over  
deze zaak, een arrest van het Hof  
van Noordholland, leest voor ons  
Hetboek van Koophandel hetzelfde.  
Zoo ook int. Vets in de Themis van  
1843. Men moet de protestbloek van  
den houder niet nog verder dan  
tot de besoms van trekken en en  
„doofant uittrekken.

Zijn hoofdbegruaan blijft een  
„ter de zaak van het beoort, dat  
van het domicilie van een ge-  
„domicilieerde wijfel verschilt.

Wanneer de acceptant den  
wijfel een onder domicilie  
geeft, dan is begene die van  
dat domicilie te betalen heeft,  
laathet van den acceptant.

Weigert hij de betaling, en  
wordt er geprotesteerd, dan  
betaalt de acceptant, tenzij  
hij in cas van beoort vergoeden  
goud.

De Heer Kiob zegt dat  
sommige auteurs, o. a. Brauer,

met de gelijk het noodadres van  
 den acceptant erkennen. De  
 „kelfde reden bestaat daarvoor  
 als voor de andere noodadres-  
 sen. De geschiedenis van het  
 misfelsticht leert, dat men er  
 bij toewening naar streeft om  
 „hoewel mogelijk te doen be-  
 „halen en hoornit mogelijk te  
 „gros te behouven. Want dat die  
 „wert banken ook de noodadres-  
 „sen hant ontstaat, ingevoerd eest  
 „voor den banken, hoort ook voor  
 de endofanten en nu ook te  
 „breiden tot den acceptant. Ho-  
 „dien de door den acceptant ge-  
 „domicilieerde misfel aan het  
 „domicilie van non-betaling  
 is geprotesteerd, dan heeft de  
 „acceptant niet te betalen, maar  
 te vergaeden, eveneens als de  
 „banker.

De Heer van der Laeff  
 heeft bezwaard om den holder te  
 verplichten te protesteeren bij

de

de bevoins der endoofant. De  
 de bevoins boek kunnen zaligt  
 zijn, en daarbij zal de honden  
 de honden van het protest bij  
 een bevoins, alleen kunnen being.  
 vorderen van dien endoofant  
 die de bevoins heeft aangeve.  
 den, hoewel hij zijn regre.  
 being in twee of meer deelen  
 zal moeten splitzen.

Op het laatste antwoord  
 de heer Rofer dat die honden  
 den wijfel den maan niet zal  
 moeten aannemen. Er is hier te  
 vika converted. Dit kan men  
 echter niet zeggen met betrek-  
 king tot het bevoins van den  
 veeplant op den wijfel ge-  
 steld.

Spreekers merkt op, dat in ieder  
 geval moet worden mitgedenkt,  
 dat de bevoins evenwel moet op  
 de plaats van betaling, aldus.  
 Seder wijfelschuldernaar kan  
 op den wijfel iemand op de  
 plaats

plaats van betaling aanwijzen,  
 die enz.":

Dit laatste woord door de  
 andere leden beaamd.

De bevestiging der door de  
 Heer van der Hoff gestelde maat-  
 stant van de orde bij de be-  
 deling van de regtsgevolgen  
 van het noodadres bij art. 88.

Op voorstel van den Heer  
Beelaerts wordt besloten, over  
 de al dan niet wenschelijkheid  
 van noodadresen aan den re-  
 ceptant te bevestigen bij de be-  
 deling. Nevens het eerste  
 art. 88 zal, overeenkomstig het  
 voorstel - Hofer, eenig gebruik  
 worden: "De bevestiging of niet  
 der eindafmaken kan enz."

Art. 30. De Heer Hofer meent op dat  
 er vier schelsels zijn: dat het  
 endossement na het uvaldaad  
 ceptie is, dat de Duitche wet  
 volgens het uvaldaad  
 vóór het proces als gewoont  
 endossement

Hoofpunt, daarna als coffee  
 werkt, het Franche stelsel dat  
 het een proeven is, en het stelsel  
 Kohn, dat het ook na het protest  
 als een gewoont endoofement werkt.  
 Het Duitche stelsel vindt bij  
 den Amsterdamschen handel nog  
 al sympathie, al segen tegen het  
 stelsel van ons H. v. K. dat in  
 het ontwerp is overgenomen, wordt  
 bevestigd.

De Heer Kriek zegt dat hij  
 het stelsel van ons Wetboek heeft  
 overgenomen, omdat dit hem het  
 eenig juridisch juist en begreep-  
 nderige beschijnt. De heere heeft  
 zich verbonden voor de betaling  
 van den wissel op den vervaldag  
 aan den persoon die dien dag hou-  
 nder zal zijn. Die verbindtenis tot  
 op den vervaldag een Hoogenboom  
 de verbindtenis naar het publiek  
 wordt door het beschijnt van  
 den dag een verbindtenis aan  
 eenen persona certa. De schul-



„denaer kan legent dien perwaan  
 „exceptien hebben, die hij ook be-  
 „gent zijne rechtverrijgende maer  
 „kunnen doen gelden. Voor den ver-  
 „valdag gelden echter de excep-  
 „tionen en persona indicati niet.

Ook is het geen bevoor-  
 „dat de endoofant niet altijd  
 „den datum van het vorige en-  
 „doofement kan zien; want in de  
 „wijfel blijft hem dat de verval-  
 „dag steeds verschoven is.

De Heer Tynappel roept  
 hier aan toe, dat wel is waar de  
 „handel heer is vóór endoofement  
 „heit, maar dat een wijfel na de  
 „vervaldag geen gewild papier  
 „is, hoewel aan de Duitsehe on-  
 „deroeking geen behoefte be-  
 „staad.

De Heer van der Laeff ziet  
 „niet in welk rechtvaardig belang  
 „de hekker en hij heeft int wel van  
 „den hander b.v. van den W. B. B. B.  
 „maer niet van dien van den

Het Spil misfelochuldernaad te  
 zijn. Hij stelt voor dat het en-  
 doofement na den vernedding  
 gelijke werking als daarvoor  
 zal hebben.

Het voorstel wordt met 5 tegen  
 1 stem, die van den voorsteller,  
 verworpen.

Daarna wordt het begin-  
 sel van art. 30 en dat der Duit-  
 sche wet in stemming gebracht.

De Heer van de Schoeff stemt  
 voor het laatste, de andere le-  
 den voor het eerste.

De Heer van de Schoeff stelt  
 voor te schrappen „heeft geen mis-  
 felregtelijke werking“, naar de  
 copie niet voltooid is zonder de  
 bevestiging van art. 660 C. P. D.,  
 welke hier, juist omdat het een  
 misfel oord, overbodig wordt  
 verklaard.

Dit dit laatste duidelyk  
 niet te drukken, stelt de Heer Speijer  
 als D. plinea voor: Artikel 660,

Dlij,  
 —

De lid, Burgerlijk Wetboek is daarin  
 op niet toepasselijk.

Het eerste voorstel wordt  
 met 4 tegen 2 stemmen, die den  
 edel Kies en Sijnappel, het tweede  
 unanimiteit aangenomen.

De heer Boyer wil wisk, voor  
 dat de Commissie van het endo-  
 oofement afdoeft, nog eenige op-  
 merkingen veroorloven.

Art. 1, lid 1. W. v. N. Wetboek  
 art. 1917. B. W. op de dagtekening  
 van het endoofement toepasselijk.  
 Het kan van belang zijn  
 b.v. bij faillissement, dat het  
 van het endoofement te kennen,  
 was dat het veel kwestie zal  
 leiden. Daarom stelt hij de vol-  
 gende bepalingen voor:

Artikel 1917. B. W. is op het  
 wissel-endoofement niet toepasselijk.

Het endoofement wordt geschied  
 op den wissel geplaatst te zijn  
 op den daarbij vermeldde dag.

Boylan

zoolang niet de onjuistheid der  
dagbesteding blijkt.

Indien het endossement niet  
gedagtekend is, wordt het geacht  
voor den Revaldag op het wils-  
sel geplaatst te zijn, zoolang niet  
het tegendeel bewezen is.

De Heer Trent heeft bevestigd  
de eerste bepaling het bevestigen,  
dat indien men die bepaling  
in de wet zet, men er wils  
van dient aard zal moeten stellen,  
waaraan wij er licht een zullen  
vergeven.

Opzigten de tweede bepa-  
ling vraagt hij, wat het regt  
van dat zal zijn van een endossement  
door de failliet in dien toestand  
gedateerd met een dag boed hij nog  
niet failliet was.

De Heer Synappel vraagt,  
of de curator een wils maken  
behoefte antevoren van het  
faillissement volkomenlyk gedage-  
tekend, van den hand der Landen

Bevestiging

vergoeding kan opvoeren?

Men besluit de bepaling  
geest hier mede overweging aan  
te houden.

De Heer Synappel heeft be-  
swaar tegen art. 33, 2. lid, dat het  
algemeen liidts dat de hander  
ook het datum mag invullen.

Procees tot welke datum? Het  
hij ontvangt het wijfel den 20den,  
welke den 10den door de andere  
is geëndeferd; hij schrijft den 10den  
maar de andere is den 13den ge-  
schreeven, of wel de hander was den  
10den nog minder jong.

De Heer van de Schaep meent  
dat men de hander niet het sege  
geest mag van het datum in de  
vullen. Wanneer hij het datum  
onverschillig in het endeferment  
schrijft, beuyl de beuyl het  
van de hander van het datum  
kan afhangen.

De Heer Beelaente vraagt  
ook dat, indien de hander de

„het woord de datum in de vul.  
 „len. is gevolg het tijt, indien hij  
 in tijt daarmee handelt. Dit  
 is niet anderszins, want, gelijk  
 de heer van der Laeff reeds zeide,  
 de datum kan in sommige om-  
 standigheden word den houder  
 van belang tijt. In het tijt  
 volgens art. 33, eerste lid, een blanco-  
 endoofement wanneer de endoofant  
 daarop een datum heeft geteld.

De heer van der Laeff stelt  
 de volgende lezing van art. 33,  
 2e lid, <sup>oud</sup> art. 34 voor: „De houder  
 kan het blanco-endoofement, met  
 kracht waarvan hij houder gevor-  
 „den is, invullen met tijt naam  
 of met die van hem aan wie  
 hij het wijfel overdraagt.”

De heer Tjorppel wil het  
 woord blanco-endoofement niet  
 in het ontwerp, daar de handel  
 daaraan een engere beteekenis heeft  
 dan dit ontwerp, volgens hetwelk  
 het ook het onvolledig endoofe-

ment

ment onder beschaarde met and  
 .wat. Hij stelt daarom voor de  
 aanhef der Redactie - van der  
Lauff aldus te veranderen: "De  
 honden hat het niet op naam  
 luidende endossement, niet beack  
 enj."

Aldus gearmandeerd wordt  
 voorszende Redactie met B. de  
 agent stemt, die van der Booyt  
 aangenomen.

Mit het einde ligt de for  
 mifid het woord "blanco - endo  
 ssement" vervallen.

Art. 39. alinea 1. Het bevestigde seget  
 woord "getrokken" geschrapt.

De Heer Tynappel wil het wo  
 "honden" hier niet gebruikt heb  
 "ben, daar dat woord in het w  
 "felregt der eigenaar der wissel  
 beleden. Hij stelt daarom voor  
 lezen: "Beden die der wissel in  
 honden heeft, in bevoegd dient het  
 acceptatie aan te bieden enj".

De Heer Kick geeft dat

Doek meent dat de woorden „ook  
 zonder op hem toepasselijk en daer-  
 „ferment“ aanduiden in welken hier  
 „handen“ hier genomen wordt.

Met voorstel wordt unaniem  
 goedgekeurd.

De woorden „binnen het boek  
 de niet bepaalde hemijnt“ worden  
 geschrapt.

Stinea 2. De aanhef wordt ge-  
 „legd: „De acceptatie van een  
 gedomicilieerde wijfel wordt enj“.

Men vraagt of Clauules als  
 „hoof niet geaccepteerd de woorden“,  
 „niet her acceptatie aanbiede  
 als na dien tijd“, in de Scandin.  
 „vriethe niet erkend, naar ons ontwerp  
 zullen geldig zijn?“

De heer Tynappel meent  
 van niet. De wijfel is streng for-  
 „maal zegt. Voor elke bijzonderheid  
 is verlof noodig.

De heer Pick is van een  
 andere meening. Hij nam de  
 bepaling uit de Scandinavische

naar



met niet over, omdat hij berge-  
lyke clausules niet menschelyk  
acht.

Art. 40. Na misfeling van gedaakte,  
waary de menschelykheid word  
mitgeproket, ont, doos omzetting  
van bedactie, beidelyk de doos  
mitkome, doos hier en in het vol-  
gend artikel, in tegenstelling  
met artikel 39, sprake is van  
eene verplighe aanbieding ter  
acceptatie, word het artikel  
aldus gelesent: „Indien in een  
afel, betraalbaar op eene ander  
de plaats van die word de be-  
krokkene word, de bekker niet  
heeft aangewesen doos wie de  
betaling aldaar moet geschiedy  
maek de acceptatie voo den  
beuoldag wordet gevraagh. Zij  
moet aanvuyten by wie op de  
plaats de betaling te onhuang  
is.

„By gebreke van dege van  
anuyzing maek of stroffe voo de

honden

handen van verlies van verhoor  
op trekken en ondoofbaar protest  
wordt opgemaakt.

"De acceptatie die het  
"boort die behalve dat, niet heeft  
"aangenomen, wordt geacht, enz."

De Voorzitter sluit de  
vergadering ten 3<sup>3/4</sup> ure.

De Secretaris:  
(waarget.) Beelants van Stokland.

De Voorzitter:  
(waarget.) J. G. Nio.

38<sup>ste</sup> Vergadering  
op Zaterdag 23 April 1801  
in de Raadkamer van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-  
gadering ten 10 ure.

Alle leden, benevens de ad-  
junct. Secretaris, zijn tegenwoordig.  
De notulen der vorige

Vergadering

vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Na de orde zijn eenige nieuw artikelen over de dagbesteding van het endorffement van den Heer de fer (Stukken N. O. a.).

Art. a. alinea 1. De Heer Synappel meent dat de dagbesteding absoluut waar hij voor deeden, die aan hare valscheid geen schuld hebben. Die deeden kunnen niet onderzocht of werkelijk de dagbesteding, gelijk de misfel aangeeft, voor het faillissement van hem, die haan schelde, gekeeld is. De misfel is formeel papier.

De Heer van der Laeff wil het bevel van art. 205 W. v. N. behouden. Hij wil echter van de zaak hier zeggen, daar het gelooft frandes die bij deconfiteren en faillissementen pleger begaan te worden, maar dat die zich kunnen voordoen onder allerlei vorm, en dat er geen

aanleiding

aanleiding is ook met speciaal bij  
de regeling van den wissel bepa-  
„lingen vast te stellen.

De heer Rofen merkt op,  
dat hij het schielik heeft dat van  
de beide vorige sprekers is. Hij  
De kwestie raakt den wissel  
Kelf: na den vervaldag is het  
endaferment ceofoie, na het  
faillissement van den betrok-  
„kene is hiens acceptatie niet  
„hig.

De heer Pinnappel stelt  
voor art. R. van den heer Rofen  
te hiezen, aldus gemijzigd: „ De  
bij <sup>wissel</sup> verbintenissen gevraagde dag-  
„rekening geldt als waarheid.

„ Bedrog daarin mag echter te-  
„genover hen, die zich daaraan  
„schuldig of medeplichtig hebben  
„gemaakt, bevestigd worden.

Het voorstel wordt unaniem  
aangenomen, en beoloken de be-  
„paling te plaatsen achter art.  
„kel 10.

Art. 6.

Art. 6. wordt veranderd als menend art. 39  
veranderd.

De Heer Smid verhoort de  
zacht op art. 1190 bis P. R., waarin  
van verhoging van pandsrecht op  
„de papier door endoement spoken  
is. Spreeker vraagt of het onder  
meer daarin ook wijziging zal  
overgaan. De commissie besluit de  
siddemerp later in overweging  
te nemen.

Men gaat over tot de  
behandeling der artikelen.

Art. 41. alinea 1. Op voorstel van den  
Heer Royer worden de woorden „  
„holue Upland en de Faraer-eilan-  
den“ geschrapt.

Op voorstel van den Heer Bee-  
„laerts worden de woorden „op zijn  
of „en „der betaling of „geschrapt,  
als te huis behorende in art. 54  
al. 2., en wordt aan het slot de  
aanvang van den termijn aan-  
„vragt door de bijvoeging: „na  
de dagtekening der wijfels“.

Om

Over de terminologie van art. 10 wordt "op eenigen tijd na" tegenwoordig in "op zekeren tijd na" gezegd.

De heer Bofer acht het noodig duidelijker uit te drukken dat alleen bedoeld woorden wissels die Nederland tot punt van uitgang of van eindbestemming hebben, daar het artikel afwijkt van de regel van het internationaal privaatrecht, ook bij voorzicht.

De Voorzitter en de heer Synappel achten de woorden "rijen" "afgeleiden" bedoelde aanvulling onnodig.

Met 4 tegen 2 stemmen wordt voornamelijk besloten.

De heer Smits stelt daarop de volgende redactie voor van den tekst "indien de wissel getrokken is" na de toelichting "des wissels": "indien de wissel is getrokken uit Nederland op een land

land in Europa of uit een land in  
 Europa of Nederland, binnen twee  
 maanden, en indien hij uit Neder-  
 land of een land buiten Europa  
 of uit een land buiten Europa of  
 Nederland is getrokken, binnen  
 een jaar na de dagtekening de  
 wijfels."

Deze resolutie wordt aan-  
 genomen met 4 tegen 2 stemmen,  
 die der leden Rofer en Tijrappel.

De heer Rofer stelt met  
 het oog op het beginsel, dat voor  
 een verbintenis geldt de wet  
 onder hij, die haar aanging, niet  
 verbonden heeft, deze resolutie  
 van stinaat voor:

"Een wijfel op geteerd tijd na  
 tijd moet, hem hij een andere  
 hemijst bevat, het acceptatie  
 worden aangeboden binnen drie  
 maanden na de dagtekening.

Indien de wijfel is (behaalbaar  
 op een plaats in Europa buiten  
 het Nederland, moet de aanbied.

"ding  
 J

"ding binnen het maandel, en int.  
"deent hij op eenre plaats buiten  
Europa" (betoalbaar is, binnen een  
jaar geschieden".

De Commissie besluit de,  
"de redactie naar de andere  
cursief te denken voor de hand.  
"de lezing.

De overige alinea's van  
het artikel worden goedgekeurd  
gelijk zij door den heer Klot waren  
ontworpen.

Art. 42. "wiefels op of na tijd" wordt  
veranderd in: "wiefels op zekere  
tijd na tijd".

"hal maaken" worden aangebo-  
"den" wordt veranderd in "moed  
worden aangeboden".

Art. 43. "op straffe van een" wordt als  
pleonaam geschrapt, evenzoo  
de woorden "bij de wet".

Het laatste woord wordt ver-  
"anderd in "voorgescreven".

Art. 44. Het woord "getrokken" voor "wil-  
"fel" wordt hier, gelijk elders, ge-  
"schrapt"

Schrapt



„Schraff.

De heer van der Laeff zegt dat de derde alinea veronderstelt dat de houder verplicht is den wijfel van den betrekkenen af te geven en hem aan degen 24 uur te laten. Spreker heeft van de gebiedende noodzakelijkheid van deze verplichting begrepen, vooral daar de houder den betrekkenen weinig vertrouwbare kan achten. Bovendien stelt hij het onnaamkenning dezer verplichting, indien men het niet voorausdrukkelijk te vermelden!

De heer Kiek meent dat de houder kan weigeren den wijfel af te geven. Indien hij dien evenwel heeft afgegeven, moet hij dien binnen vier en twintig uur terugontvangen.

De heer Boer antwoordt den heer van der Laeff, dat het nu eenmaal in den handel een vast

gebruik

gebruik is, dat de honden het be-  
 „trokkend het wiel 24 uur af-  
 „staat. Deze laatste ondergaet  
 de uetigheid des wiels, en is  
 gewoon nooit eerder te accepte-  
 „ren, dan de trekker inmiddels  
 kan failleert.

Ten einde deze opvatting  
 duidelijker in de wet te doen  
 uitkomen, stelt de Heer Beelaerts  
 voor in de eerste alinea het woord  
 „verhooring“ in „aanbidding“ te  
 veranderen, welk voorstel una-  
 „niment wordt goedgekeurd.

De tweede alinea wordt  
 geschrapt, als wegens art. 40, ali-  
 „nea 1, overbodig.

De Heer Royer meent dat  
 de derde alinea kon kunnen  
 doen onderschellen dat de houn-  
 „den behalve de niet-berij-  
 „ging des wiels ook nog het  
 „doek van berijding kon ma-  
 „ken bewijzen. Op zijn voorstel  
 wordt de alinea aldus geleed

—  
 —  
 —

"Hent: " Indien de betrokkene den  
wissel binnen degen bevestig niet  
heeft bevestigd, is hij aan den  
houder tot vergoeding van alle  
schade verplicht."

Art. 145. alinea 1. Het woord "bevestigd"  
wordt met S bevestigd stem, die van  
de Heer van der Loeff, geschrapt.

De Heer van der Loeff maakt  
op, dat het woord "geschrapt" aan-  
druidt, dat indien de voor den  
tweede alinea voor het accept  
niet gekozen is, schrijft een versie  
"hele". Hij stelt voor om, even-  
als in ons Wetboek van Koop-  
handel, te lezen: "moet op de  
wissel gesteld worden".

Dit woord unaniem aange-  
nomen.

alinea 2. "Des acceptante" wordt  
met S bevestigd stem, die van den  
Heer Kist, veranderd in "des be-  
trokkene".

alinea 3. De Heer Boer aan-  
woordt op eene opmerking van

Hent

den Heer Stuif, dat de regel van  
 deze alinea voor de accepta-  
 tie, in tegenstelling met de re-  
 gelen voor het endossement, geldt,  
 omdat de beschikking, door zijn  
 acceptatie het misfel te zetten,  
 den eigendom van een ander  
 in waard heeft vermeerderd,  
 welke waarde hij daarna niet  
 weder vermindert mag, en om  
 de kwestie over de al. of niet  
 doorkaling af te snijden.

Spreek nu de zaak op, dat  
 de tegenwoordige wet behal-  
 ve „herroep“ meer uitdruk-  
 kingen gebruikt; daarom stelt  
 hij voor de laatste regel aldus  
 te lezen: „kan niet gevestigd  
 noch door doorkaling noch op  
 andere wijze te niet gedaan  
 worden“.

Het voorstel wordt aange-  
 nommen met 14 tegen 2 stemmen,  
 die des leden Kiob en Pestants.

Art. 46. alinea 1. De Heer Kiob zegt,

dat

dat hij in deze de Scandinavische  
verordening het aanzien der gevol-  
gen van een voorwaardelijke ac-  
ceptatie heeft gevolgd, maar het  
huifelt of het Duitche stelsel  
niet beter is hetgeen niet de ge-  
heele nietigheid der voorwa-  
delijke acceptatie aanneemt.

De Heer Synoppel zegt  
dat van Engelseh Kijde hem de  
menschelijkheid is te kennen ge-  
geven dat evenals in Engeland  
ook in Nederland een accepta-  
tie onder de mits dat de betrek-  
king de Cognosementen ontvang-  
worden toegelaten. Zoo dat het  
proceduur voor de junctie van  
"gadering van 1000 van m. van Nij-  
rop.

Spreeker begrijpt niet waar  
om een hander, die liever het  
een geclausuleerd accept. dan geen  
accept. behoudt, dat niet ontvang-  
mag.

De Heer van der Loeff  
wijst

en job, om het belang van de hand.  
 del bij een beugelijk voorwaar.  
 delijk accept van de bovent, of  
 het geval, dat iemand de St. Peters.  
 Burg van een koopman de Stollen.  
 dant granen verkooft voor Hoop.  
 veel beger accept. Dit credit de  
 bekomen, geeft de verkooper de  
 cognoscentien van een bankier  
 Hines Haag. Nu is het voor de  
 laatste, en dus ook indirect voor  
 den verkooper beter dan de koop.  
 per op bovengeregde wijze con.  
 ditioneel dan in het geheel niet,  
 acceptant.

De heer Kiob zegt, dat  
 het een vaak misfelregtelijk begin.  
 del is dat de hander zegt heeft  
 op een onvoorwaardelijke accep.  
 tatie. Gander beje is het cre.  
 dit de misfel. verlost.

De heer Bofer antwoordt  
 dat hij beje het Ingeloken stel.  
 del is, omdat hij de misfel  
 wil handhaue als heer nego.

tiabel

„hiabel papier, Goodat met mit de  
 „wifel met zekerheid Hijn segep  
 „hend. Good het geval van den Heer  
 „van der laeff acht hij briefwifels  
 „voldoende.

De Commissie besluit het  
 „Duitsche beginsel over te nemen,  
 „Goodat de alinea komt te luid  
 „den: „De betrokkene kan de  
 „acceptatie tot een deel der uit-  
 „selson beperken. Indien ander-  
 „se beperkingen of voorwaarden  
 „bij de acceptatie gevoegd wor-  
 „den, wordt de wifel geacht niet  
 „geaccepteerd te zijn, maar is  
 „de acceptant niettemin overeen-  
 „komstig der inhoud van Hijn ac-  
 „ceptatie wifelsrechtelijk verbon-  
 „den”.

De tweede en derde alinea  
 worden geschrapt.

Art. 47. Alinea 1. „Wifelsbrief” wordt ver-  
 „anderd in „wifel”.

Alinea 2. Deze wordt aldus  
 gelezen: Hij is ook aan den trek-  
 „ker

ker, doch deze niet aan hem uitsluitend verbonden.

De heer Bofer verhoort de aandacht op de Engelse gewoonten, dat de acceptant op het uitspel een bankier van zijne woonplaats aanmeldt, bij wien de betaling moet gevraagd worden. Iproken meent dat men in het ontwerp uitdrukkelijk moet zeggen, of dat zal geoorloofd zijn of niet.

Dit punt wordt tot de volgende vergadering aangehouden.

De Voorzitter sluit de vergadering ten 3<sup>de</sup> ure.

De Secretaris: (waarget.) Beelaerts van Blootland. De Voorzitter: (waarget.) J. G. Kios.



39<sup>de</sup> Vergadering  
op Zaterdag 30 April 1881  
in de Raadhuisen van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de  
vergadering het is nu.

Alle leden, benevens de af-  
gevecht. Secretaris. Zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige  
vergadering worden gelezen en ge-  
gekeurd.

Van de orde is de voort-  
zetting der beraadslagingen over  
de wiefels.

Art. 40. alinea 1. De Heer Beelaert  
antwoordt op eene opmerking van  
den Heer Truim, die in bedenking  
geeft het woord „wettigen“ te ver-  
vangen door „wettelijkheid“, dat  
„wettigen bemijnt“ juist is, dat  
deze uitdrukking ook het op  
den wiefel geplaatste bemijnt  
omvat.

alinea 2. De Heer Gynappel zegt

dat

dat de handel meer en meer be-  
 "hoefde voort aan het sege van  
 den hander van een van niet-de-  
 "ceptatie geprotesteerden wijfel  
 van van den trekken en endo-  
 "fonten intrekking van den wij-  
 "fel met schadevergoeding te  
 worden. Dit sege van den hou-  
 "der werd het eerst in de Bremer  
 Regelen erkend en die regeling  
 door de Scandinavische met  
 overgenomen. Zoo ook met dat  
 Hierop in bovengemeld praed-  
 "icier. Dat sege der hander steunt  
 op de overweging dat het den  
 laatste veeltijds te doen is om  
 door middel van disconto-beachit-  
 "ting over contact geld te ont-  
 "dangen.

De Heer Hoyer maakt op dat  
 het laatste goed waar is, dat het nu  
 reeds in onze handel waentid is,  
 om ingeval van not-accepta-  
 "tie den hander rembourse te geven.

De Heer Kiob zegt Hijl van  
 "Bontelijn

„wankeljk bezwaard tegen de Bre-  
 „med. Regeling, dat namelijk het  
 „keu en endoofant het Kisch verbod  
 „den hebben voor de betaling  
 „des wissels op den in den wissel  
 „beduiden dagen niet eerder, than  
 „te laten vaert.

Het algemeene stemmen  
 woordt daarop bevolen, het hoofd  
 „den het zegt hoe te kunnen bij  
 „acceptatie betaling van den  
 „wissel te vorderen.

De Heer Tynappel vraagt  
 of de hander ook het zegt zal  
 hebben contie te vorderen?

De Heer van der Laeff wil  
 de contie niet segelen, maar  
 de praktijk daaraan geen behoe-  
 „de heeft en het steeds een heel  
 „laakige regeling zal zijn.

De Heer Thuis zegt dat het  
 „rijgen over de contie den schijf  
 „zal geven alsof het ontwerp het  
 „afgechoft heeft door zijn out  
 „D. v. M. thans is vermetly, benijgt

het

het overlaken der cautie aan de libera conventio had veel consequenties in de praktijk zal leiden.

De Voorzitter brengt de vraag: of de cautie zal geregeld worden in stemming.

De Stemmen Staken. Voorkomen met de leden Kies, Ayer en Smith.

De behandeling der artikelen 40-51 wordt nagevolgd had. Het was over deze vraag zal hij herstemd.

Art. 52. De Heer Synappel wil naspreken het faillissement de stagnatie vermeld hebben. In tegen van de hier groote gevallen voorkomt de minnelijke regeling het faillissement. Het faillissement heeft een slecht naam: de failliet wordt als Goddankig in de Courant vermeld (hetgeen men God lang mogelijk wil vermijden) en in bijna ieder faillissement zijn verkeerdheden te vinden.

Het is het beuzje aan de

Stagnatie

stagnatie niet mogelijk. Het  
konink is geloken, de bevoegdheid  
niet meer bezocht, de crediteu-  
ren worden door een advocaat  
bijeengeroepen.

De heer van der Laeff ook  
wil de stagnatie in het artikel  
niet genoemd hebben. Het enkel  
naemen van het faillissement  
zou onder zekere omstandighe-  
den kunnen devingen tot het pro-  
cedure van een faillissement.  
Het houdt men in het oog dat  
de stagnatie door de Creditoren  
is in hun eigen belang verlaten  
wordt, teneinde, buiten den seque-  
strant, meeder te blijven in het  
adel.

De heer Rofer antwoordt  
aan de beide vorige sprekers dat  
de wet wil, dat hij die ophoud-  
de betalen, niet als failliet  
aangeeft. Mag dat diezelfde  
wet aan een bevoegd, welke door  
den niet-betalende koopman en

zijne schuldeischers in het leen  
 woord gevoepen om het faillissement  
 om niet te betetten, dezelfde regte  
 gevolgen als aan het faillissement  
 om niet toekennen?

Het kon verkeerd zijn, wanneer  
 de wet op die wijze het niet-  
 processeel van het faillissement  
 door de Creditoren bevoordelt.  
 Hij meent dat de praktijk een  
 bepaald vooroordeel tegen het fail-  
 lissement heeft. Failliet zijn  
 is niet schandelyk en dat found  
 zijn. Het faillissement open  
 bovendien uitzykt op een accord  
 by wettelijke meerderheid van  
 stemmen aan te nemen. De  
 verbeeringen in het faillissement  
 moet de brengen, zullen de be-  
 stuur van het praktisch tegen het  
 faillissement verminderen.

Wat geloof ik dat het bewijs  
 der Stagnatie dikwijls maeye  
 lyk zal zijn.

Ten slotte, indien hier de

Stagnatie

stagnatie met het faillissement  
 woord gelijkgesteld, dan zal het  
 logisch in vele andere gevallen  
 het ook moeten geschieden. Men  
 denke aan de openbaarheid van  
 den wijfel door het faillisse-  
 ment, aan het faillissement van  
 den veyersaar etc.

De Heer Kieck acht de moeg-  
 elijkheid van het bewijs der stag-  
 natie het hoofdberaad tegen  
 hanc gelijkstelling hier met het  
 faillissement.

Het voorstel om de stag-  
 natie in het artikel op te ne-  
 men wordt verworpen met 4 be-  
 rogen 2 stemmen, die des leden van  
 den Loeffen Synappel.

De Heer Synappel stelt  
 voor de executie in het artikel  
 te schrappen. Dergelyke execu-  
 tie komt weinig voor in de sta-  
 den bij welke wijfels in omloop  
 zijn.

De Heer Hofen zegt dat

by

by dergelyke essentie niet al  
 tijd blyft dat de geëssentieerde  
 niet onoverwogen is. My kan ook  
 alere gaederen hebben dat de  
 geëssentieerde.

Met voorschel der schrapping  
 woord aangenomen met S. hegen  
 1 stem. Die van den Mees Krot.

Op voorschel van den Mees Trinit  
 woords het. vragen van Surinam  
 in het artikel opgenomen. Het  
 artikel woords met aldus gele.  
 stem: Indien de acceptant van  
 een wissel verklaard is in staat  
 van faillissement of van kenne.  
 lyk onoverwogen de tijd of sur.  
 inance van betaling heeft van  
 gevraagd, enz.

De behandeling van het  
 slot van het artikel woords  
 uitgesteld tot de volgende ver.  
 gadering.

De Mees Trinit vestigt de  
 aandacht op de woorden, als  
 hierboven: Op art. 29 trinit met

woords  
 —



woordt door de B<sup>de</sup> Nouvelle bepaald  
dat de zekerheid ook van den ac-  
ceptant zelf kan gevraagd worden.

De Commissie besluit dit punt  
voor de volgende vergadering en  
overweging te nemen.

Wat de orde wordt gebeden  
de vraag, aan het einde der voor-  
ige vergadering door den Heer Hofer  
aangegeven, of de acceptant, even  
als in Engeland de gewoonte is,  
zijne woonplaats en ander kan  
aanwijzen voor de betaling des  
wissels.

De Heer Hofer meent dat de  
acceptant de bevoegdheid moet  
worden verleend in zijne woonplaats  
en ander voor de betaling des  
wissels op den wissel van de wij-  
den. Hij mag ook, wat den wissel  
betreft, in de plaats van betan-  
ting wonen waar hij wil. Het is  
het wettelijk domicilie. Het  
is de aangewezen woonplaats  
wordt hij het oprijt van den

wissel

misfel geacht te worden, daer moet  
hij houen op den uerualdag de  
misfelan beschikbaard te hebben,  
daer moet ook van wout-betaling  
worden geprotestand.

De Heer Kirk segt dat de ac-  
ceptant heeft te betalen en niet  
te vergoeden. Daerant maect. in-  
dien dat het aangeveeren huijs de  
misfel niet woord betaald, het pro-  
test niet daer, maar van de wout-  
plaatse van het acceptant geboort  
worden. Spreekt menk dat ook in  
Engeland niet bij het op den mis-  
fel aangeveeren bankier, maar  
alleen bij het acceptant zelf woord  
geprotestand.

De Heer Roper vraagh. of in-  
dien de aangeveeren persoon naot  
eldere verhuud, daerdoor de aan-  
wijking komt te uerualten, alle  
gechied onder de voorwaarde  
dat de aangeveeren in het zelf-  
de plaatse als de acceptant  
zal worden?

De

De leden zijn het over de  
 „verschillende beantwoording die  
 vragers. Hoewel in dat geval  
 het protest van mont-betaling  
 niet aan het postkantoor, maar  
 aan god bij den acceptant zelf  
 moet geschieden.

De Heer Kofer wijkt er op dat  
 in groote steden het Koeken naar  
 den aangewezen persoon veel tijd  
 kost koeken.

De Heer Synappel zegt daar  
 „niet meer te hebben van de aan-  
 wijzing van een huis dan van een  
 persoon ter zelfde plaats.

Unaniem wordt besloten de  
 nieuw bevestigde alinea van art.  
 46 te lezen: „Hij kan ook den wijfel  
 op de plaats van betaling bij  
 een ander betaalbaar stellen.”

De Heer Synappel stelt voor  
 in art. 17. alinea 1, te zetten „kantoor  
 heeft” te vragen: „of dat van een  
 ander daardoor op den wijfel  
 heeft aangewezen”, aldaar enz.”

De  
 —

De algemeene strekking van het  
 Heerscht deze vermelding. Bij de  
 vandoofant het niet het gevoel  
 veel niet waardaer; Spreek niet  
 echter geen redet om het van het  
 begrip uit te sluiten.

De stemmen over het voor-  
 stel staken; Voor stemmen de le-  
 der Boer, Wint en Tijppel.

Men vindt goed dat de voor-  
 gestelde bijvoeging is niet. Men  
 besluit voor de tweede lesing  
 het voorstel gedrukt.

De heer Kist beent in stem-  
 ming, of het protest bij den con-  
 ingesene of alleen bij den de-  
 ceptant het maeket geschiedt.

Voor het laatste gevoelen stemt  
 de heer Kist, de andere leden voor  
 het eerste.

Art. 53. De heer Kist zegt dat hij hier  
 kortaf spreekt van "de wijfel  
 op tijd" wegens de gewoonte  
 om de wijfels te verdeelen in  
 die op tijd en die op tijd.

De Heer Bofer meent dat ook de wijfel op Keeren tijd na Kijft, een wijfel op tijd is, en op den Reevoldag betaalbaar.

Dies woord met algemeene stemmen de volgende Redactie van den Heer Truist aangenomen.

"De wijfel op een bepaalden dag, op Keeren tijd na Kijft of op Keeren tijd na dagtekening getrokken, is betaalbaar op den Reevoldag."

Art. 54 alinea 1. De Heer Bofer stelt voor "by de vertooning" te veranderen in "op de vertooning", om duidelijker te doen uitkomen, dat de betrokkene niet oogenblikkelijk hoeft te betalen, terwijl de acceptant 24 uur tijd tot bedenken heeft.

Het voorstel wordt met 4 stemmen 2 stemmen, die der leden Pan der Laeff en Bofer, verworpen.

alinea 2. De Heer Truist vindt de uitdrukking "op Straffe van

Reevol

uerual "onduidelijk". Om aan te  
 toonen dat alleen bedoeld wordt  
 uerual van de seghen uit het  
 uisfel, en om de bedoeling  
 van de verwijzing naar art. 41  
 te verduidelijken, stelt hij voor  
 de alinea aldus te lezen: "De  
 houder moet Goodanigen uisfel  
 op straffe van uetico van Regres  
 den betaling aanbieden binnen den  
 termijn in het uisfel aangeve-  
 den, en bij gebreke van Goodani-  
 gen verwijzing binnen den termijn  
 by art. 41 gesteld".

Het voorstel werd unaniem  
 aangenomen.

Art. 55. Het voorstel van den Mevr Thun  
 worden de 3<sup>e</sup>, 5<sup>e</sup> en 6<sup>e</sup> alinea van  
 dit artikel naar het volgende  
 verplaatst.

alinea 2. De Mevr Reyer  
 wil "uervaldag" veranderen in  
 "uervalkijd", daer in het uisfel  
 geen bepaalden dag staat. Het  
 zij voorstel worden beide ali-

neal

neer in eene alinea aldus kan  
 worden gevat: "Het wiefel, betaalt  
 gebed op het begin van een  
 maand, vervalt de eerste dag  
 der maand, op het midden of de  
 helft der maand, den vijftienden  
 der maand, en op het einde, den  
 laatste dag daarvan".

alinea 4. De Heer van der Laeff  
 maakt tegen de betrekking op dat  
 de maanden der juliaansche tijt  
 rekening derzelfde tijt als die  
 der onth. Op tijt voorstel wordt  
 de alinea, med het oog op art. 86,  
 alinea 1 en art. 50, geschrapt.

Art. 86. alinea 1 (alinea 3 van art. 85)  
 Op eene beoetreffende vraag  
 van den Heer Koep antwoorde  
 den Heer Tynappel, dat in geval  
 van accept voor een gedeelte  
 of van voorwaardelijk accept,  
 de termijn begint van af der  
 acceptatie, omdat het daarop  
 aankomt, dat de wiefel door  
 den betrokken geriet is.

De

De Heer Declercq merkt op dat, indien men in cas van geheel stellig of voorwaardelijk accept den termijn laat aanvangen van af het accept, de woorden „pro. heb. van. non-acceptatie” hier een enger zin hebben dan in artikel 48. Dit was de voor. komst door de woorden „of het protest van non-acceptatie” de verandering in: „of bij gebreke van alle acceptatie”.

Op voorstel van den Heer Smid wordt de alinea aldus gelezen:

„Indien de wijfel betaalbaar is gesteld op een zeker aantal dagen na dagtekening of na sight, begint de termijn te loopen op den eersten dag na de dagtekening of na de acceptatie of, bij gebreke van alle acceptatie, na het protest van non-acceptatie”.

alinea 2 (alinea 1 van art. 56).  
De Heer Asper vraagt of het

met



niet beken is van deze bevestiging  
te krijgen of deze keus, ook  
ke ook elders, bij de acceptatie,  
bij de dechance voortant, alge  
uursen te behandelen.

De heer Kirk antwoordt  
dat alle wetten hier dezer plaats  
de voor het geval van dit ar-  
tikel der bevestiging regelen. Deze  
regeling is van belang om de  
geestigheid van het wilselrege.

De voorzitter brengt in the  
ning de vraag of het artikel  
zal behouden blijven. Alle be-  
antwoordt bevestigend, te  
halve de heer De lae.

De heer Boyer merkt op,  
dat voor maanden of jaren het  
getal niet gering is: de 4<sup>e</sup> Maart  
over 3 jaren, valt op de 4<sup>e</sup> Maart.

De volgende bedachtie van  
den heer Stuy wordt menig  
gehogen: "Indien de termijn is  
uitgedrukt bij weken, is de  
valdag de dag die voor het  
maand

naam, en indien hij bij maanden  
of jaren is mitgedukt, de dag  
die door zijn lijfen overeenstemt  
met dien waarop de mitgiftinge  
of de acceptatie of, bij gebre-  
ke van alle acceptatie, het  
protest van non-acceptatie  
heeft plaats gehad".

Alinea 3 (2. Alinea van art. 56).  
„geen overeenkomende dag voor-  
hand“ wordt veranderd in: „Kull  
en dag niet voorkomt“.

Als Alinea 4 en 5 geldt de  
Alinea 3 en 6 van art. 55.

Art. 57. De Doorzitter beoogt, wegens  
het ongeschied der eettijde feest-  
dagen, de waag in stemming, de-  
„te met het artikel de door Doorz.  
„vallen“.

Het voorstel wordt met 5 be-  
„gen 1 stem, die van den Heer  
„Beelaete, aangenomen“.

De redactie der tweede  
Alinea van dit artikel geeft  
moeijelijkheid, omdat de Comité

af

„wie er in civil begrijet de recht  
„aplichting der betrokkene van art.  
„artikel 44.

Ter Stotte wordt de volge  
„de redactie van het geheele  
„artikel van de leden Hofers en  
„Tjirappel inominant aangenomen.  
„ „ Open handelingen betrek  
„kelijk wijfels kunnen op een  
„Vondag gevoerd worden.

„ Indien de dag, waarop in  
„lijk een tot een wijfel betrek  
„kelijke handeling moet ge  
„schieden, op een Vondag valt, kan  
„die handeling op den Volgende  
„dag geschieden.

Daarna worden, eveneens  
„in art. 44 de woorden „Vond  
„den onderscheid tusschen de  
„Vond- en andere dagen“ geschrapt.

De Posttetter sluit de

„gadering ter 4 ure.

De Secretaris: De Posttetter  
(waarget.) Deelacht van Stokland. (waarget.) J. G. Kieft.

40<sup>ste</sup> Vergadering  
op Zaterdag Mei 1801  
in de Raadkamer van  
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de  
vergadering ten 10 ure.

Alle leden, benevens de ad-  
junck. Secretaris, zijn tegenwoordig.  
De resolutie der vorige ver-  
gadering wordt gelezen en goed-  
gekeurd.

Wat de orde is de behan-  
deling der artt. 40-52 van het  
ontwerp over de wijfel.

De Heer Boyer Regt. dat  
hij <sup>na</sup> raaden overmeiging zijne  
stem over de vraag, - of de Contie,  
door den Raad van den Raad van  
acceptatie geprobeerde wijfel  
van endorfant of trekken te  
worden, in de wet zal worden  
erkend en geregeld, - wijst. Dat  
Regt op contie volgt niet in den  
aanf der Raad; in de proclijft  
wordt

woord en Slechte bij uitzondering  
van gebruik gemaakt, Signa altijd  
woord door den hander senvou  
gevaagt. Wel de hander disloot  
ste, dan kan hij tot na den  
voldag of de gewone betaling  
des wifels waskten. Spreek wilt  
den alleen het regt van senvou  
den hander hier toegeken.

De Doogtten beugt than  
op nieuw de vraag: of de Cantie  
in het ontwerp zal worden eken  
en geregeld. in stemming; hij wordt  
met 4 tegen 2 stemmen, Die den  
den Riet en Wint, ontkennend be  
antwoord.

In het opschrift worden nu  
de woorden: "dat gebeurde" en  
geschrapt.

Art. 40. Alinea 1. Op roombel van de  
meer Beclac worden, om het  
verband met art. 46, de woorden  
"voorwaarde of bepaling" ongeschrapt,  
en de woorden "ten aanzien" van  
form: geschrapt.

De

De Commissie komt terug  
op art. 46.

De heer Kriebrecht het beten,  
gelijk in zijn oorspronkelijk  
bedacht was geschied, een de  
regel voor de wijke der accep-  
tatie moet te stellen, en daarna  
de afwijkingen van het regel  
te behandelen. Daarom stelt hij  
voor als eende alinea van het  
artikel te lezen: "De wijfel  
maakt ooverkomstig zijn inhoud  
geaccepteerd worden, zonder eenig  
voorbepaald of voorwaarde".

De heer Synappel is ook  
voor de bijvoeging van: "zonder  
eenige voorwaarde"; omdat de  
voorwaarde den inhoud der wij-  
fels in zijn geheel laat.

Andere leden achten de ge-  
heele bijvoeging "zonder eenig  
voorbepaald of voorwaarde" onge-  
schikt om de volgende alinea  
"av. Zij wordt met 4 tegen 2 stem-  
men, die den leden Kriebrecht en Synap-

appel

spel, verworpen.

Het overige gedeelte der voorgestelde nieuwe eerste alinea wordd unaniem aangenomen, en de aankop der tweede alinea aldus geleest: "De betrokkene kan eekker, enz."

Alinea 2 (art. 40). De waarden: "Heerheid te stellen - bevoogd" "de koker of" "voorde geschap"

De eerste zin wordd aldus geleest: "Teget of gifte van het protest en van den wijfel is de houder bevoegd, van het trekken en de endofant te vorderen onmiddelijke bequeding van de wijfelant of van het bedrag waaivoor niet is geaccepteert, almede van de koker door de not-acceptatie bevoogd en van de provisie, alle over eenkomstig de artt. 11 en 12."

Over een voorstel van den heer van der Laeffont in plaats van: "de wijfelant of - geaccepteert"

—

„beed te leen: „be hoofdsom; sta-  
 „ken de stemmen. Voor stemmen  
 de leden van den Raad, Princed  
Tijrappel.

De heer van der Laeff vraagt  
 of 5<sup>o</sup>. renten voor het disconto  
 nog niet te veel is. Het hoogen  
 met dit cijfer stelt, der te beten  
 voor hem die den houder te veel  
 goeder heeft en die dan toch en-  
 fante is, want zijne eerste obligo  
 was dat de wijfel behoofde  
 kon worden geaccepteerd. Daarom  
 geloofde hij dat het cijfer den voor-  
 der vergoeden of te trekken rent  
 het zoo laag mogelijk moet ge-  
 „steld worden ten veel of 3<sup>o</sup>.

De heer Boyer zegt het cij-  
 fer van 4<sup>o</sup>. beten. Hier moet men  
 vooral denken aan tijden van gele-  
 „krisis. Dan kan het voor trek-  
 „ken en endoofanten een kwade  
 zaak zijn om voor de boor hen  
 getrokken of geïndosseerde wijfel  
 vergoeding te geven. Men behou-

„dele



„dele hem liever was de Maacht  
in gewone tijden, dan de hard in  
tijden van krisis.

Het voorstel om het cijfer  
te stellen op 4% wordt met 3%  
aangenomen, hier van de Boorzitten  
aangenomen, welke laatste 5%  
blijft achter.

De tweede tijd wordt met  
nieuw plan aldus gelezen:

„De wijfel van op het bedrag  
waarvoor niet is geaccepteerd  
wordt vermindert met een  
de van 4% 1/2 jaars over den tijd  
die tot aan den vervaldag der  
wijfel nog moet verloopen.”

Art. 49

De Heer Kist wil na in  
het vorige artikel het regiel  
van den houder te hebben ge-  
regeld, in dit artikel het regiel  
regelen van den endorfant, die  
van eenbaemende vergaeding  
gegeven heeft.

Na eenige discussie wordt  
echter goed gevonden beide door

\_\_\_\_\_

den van Reges in art. 40 te seggen  
 den, en dienengevolge wordt  
 de van het van dit artikel al.  
 "Dus gelezen: " tegen afgifte van  
 het protest en van den wijfel in  
 de handen bevoegd van de maer.  
 "gere endoofant en den trekken  
 enj."

Nu worden de artt. 49 en 50 ge-  
 "schraapt.

Art. 51. N. 1. De leden Kieken Rofer  
 willen deze bepaling voor het  
 rembourso behouden evenals in de  
 Scandinavische wet. Men moet  
 het rembourso tegen gaan en de ac-  
 "ceptatie zoveel mogelijk be-  
 "houden.

De Heer Tynappel heeft  
 daar tegen bezwaar doen hij ge-  
 "looft dat de bepaling tot ver-  
 "warring zal leiden. Hoe zullen  
 trekken of endoofant Kieken het  
 benijde verschaffen dat de be-  
 "houden alom Kieken heeft be-  
 "keig verklaard te accepteren?

Tegenover

Tegenover het protest van non-acceptatie kon een even krachtig formeel bewijs op den wijfel vereischte zijn. Maar men verwacht dat het de honden zijn protest van non-acceptatie zal te niet doen voor zulk een bereidverklaring van den betrokkene?

De heer Boyer antwoordt dat in vele gevallen trekken en endoofanten, wanneer de honden om vergoeding tot het honden niet zullen weten dat de betrokkene na het protest de acceptatie heeft aangeboden; dat heeft deze bepaling geen effect; anders in de gevallen dat het het weten.

Het voorstel om de bepaling voor het reimburse te be-  
houden wordt met 4 tegen 2 stemmen, die den leden Krich en Boyer nieuwjaert.

Alzo vervalt het gehele artikel 51.

Art. 52.

Art. 32. De Heer Stun zegt dat, nu de cautie in het geheel niet wordt geregeld, zijne aanmerking in de vorige vergadering over het vragen van cautie van de ad. "Lephant" help vervalt.

Op voorstel van de Heer Dee laerte wordt "als hierboven" veranderd in "overeenkomstig art. 40 vergaeding vordere".

De Heer Boyer komt terug op zijne meening dat de susseance in dit artikel hoort.

Bij de susseance loech gaat men uit van het idee, dat de schuldenaar over eenige tijd al zijne schulden volledig zal betalen. Volgens dat idee is het gevolg alleen uitstel van betaling. Spreker heeft geen reden om het wille van trekken of endorfanent in dat geval den vernuldaghe te verzoegen op wie art. 921. K. hoepaafelijc is. In ieder geval was het niet

juist

juist dat gevolg reeds aan het  
aanvragen van Susiane te  
verbinden, daar die aanvraag  
kan worden ingetrokken of op  
andere wijze kan komen te  
wollen.

De Heer Tynappel stelt  
het antwoord aan den Heer Spee  
het geval dat de hande een  
afel heeft op een jaar, en Susiane  
een woord een half jaar is verleden.

Wordt behouden de woorden  
op Susiane heeft aangevraagd  
curseus te drukken voor de  
de lering.

Op dooetel aan den Heer Spee  
laete woord naar de aange-  
moment terminologie in art. 24  
alinea 1. het woord "behooring"  
veranderd in "aanbidding."

De Commissie neemt thans  
in behandeling

Art. 20. De Heer Spee wil voor de  
datums in viefels met landen  
van den oudst stijl getrokken,

Onderscheidet

onderscheiden. Leids de wijfel:  
 „behaalbaar op Hooveel dagen  
 na dato; dat Hal de dag der  
 trekking naar den ouden stijl  
 moeten berekend worden, maar  
 leids de wijfel „behaalbaar den  
 1<sup>ste</sup> Junij, dat Hal dit niet de  
 13<sup>de</sup>, maar de 1<sup>ste</sup> Junij zijt, want  
 „dat de trekker, een datum van  
 wijgende voor eene wijfelkan-  
 deling, welke in een land van  
 den nieuwen stijl geschieden  
 moet, geacht moet worden de  
 tijdsrekening van dat land be-  
 doeld te hebben.

De Heer Kieck is van eene  
 andere meening. De accepta-  
 tie is een soekredent tot de ver-  
 bindenis in den wijfel uitge-  
 drukt; deze laatste heeft zijn  
 oorsprong in een land van den  
 ouden stijl, de acceptatie moet  
 behoude naar de tijdsrekening  
 van den ouden stijl beoordeeld  
 worden.

Kadau

Nadat de Commissie heeft  
 heeft uitgeprokeent het gunde een  
 uitdrukkelijke beoefening over  
 dit punt in het ontwerp en het  
 beperkte voorschift van art.  
 34 der Duitche wet oangen.  
 Maan heeft geacht, brengt de  
 Doorgaaten de vraag in stemming  
 of een wijfel met een land van  
 den onder stijl op 1 Junij geteld  
 wien, den 13. op den 1<sup>de</sup> Junij hier  
 vervallen zal.

De stemming stakent; voor  
 den 13. Junij stemmen de leden  
Kiob, van der Loeffen Beelaert.  
 Men besluit een redactie  
 der vier laatste regels van den  
 Meer Synoppel, waarin de meening  
 van den Meer Bofer wordt uitge-  
 drukt, naas de redactie van  
 den Meer Kiob te drukken; die  
 redactie luidt: "Sal de dagten  
 stemming der stemming en de tijp-  
 bepalingen die daarvan op-  
 bankelicht zijn, volgen den onder-

Stijl

stijl gerekend worden, terwijl het  
 begrip deel niet den wijfel blijft:  
 "in een land" wordt veranderd  
 in "niet een land".

In het andere segeel wordt  
 gelezen: "in den wijfel Helvet".  
 De Heer Prestants wilde  
 de woorden "waar niet naar den  
 oude stijl rekent"; veranderd in  
 "waar niet niet naar het Opre-  
 "goischaasche stijl rekent", maar  
 de andere leden deelen dit ge-  
 waelen niet.

De Commissie acht het niet  
 noodig hetzelfde punt voor de  
 endoasementen te segeelen.

Art. 59. De Heer Spier maakt de uit-  
 drukking "geen wettelijke hoer-  
 heit". Dit bekeert de verhan-  
 ding voor de wet bepaald te  
 saken veerd geld en ons gelf. Maar  
 het artikel heeft het oog op een  
 munt welke niet tot de Neder-  
 landische munt behoort. Daarvoor  
 is de gebruikelijke uitdrukking

die



die van art. 1793 B. W. waaraan hij  
voorebeldt te lezen: "Indien dit ge-  
nieft gangbaar is".

Het voorbeeld wordt met 4 ke-  
ren 2 stemmen, die het leden Kie-  
zen Beelante, aangenomen.

De heer Beelaete stelt het  
geval dat de munt gangbaar was  
in het land der betaling tijden  
de trekking, maar dat niet meer  
is tijdens de betaling. Daarom  
wil hij lezen: "niet gangbaar is  
ten tijde wanneer en ter plaatse  
waar". - De andere leden stem-  
men dit goed.

Het woord "uitdrukkelijk" in  
den 8de. regel, wordt geschrapt, en  
in den volgende, in plaats van  
"dergelijke", gelezen: "begeel-  
de uitdrukkingen".

Het betoog op het be-  
geld van art. 1725. B. W. stelt de  
heer Spee voor, de uitdrukking  
"zal de betaling geschieden"  
te veranderen in: "kan de be-

betaling

"Koning geschieden. Dit woord  
med 4 begen 2 stemmen, die de  
leden Kiob en Synappel, aange-  
noemen.

De heer Befer vraagt of  
het wel juist is de kase te be-  
rekenen naar het oogenblik der  
betaling, en of het, med het oog  
op het volgende artikel, niet  
beten is, de kase van de des-  
voldag tot noema te nemen.  
Het kon een exceptie voor  
de moed van de honden van  
adig tijd.

De andere leden beamen  
dit, zoodat in de resolutie de  
regel van onder de woorden: "het  
oogenblik" worden veranderd in:  
"het vervoldag".

In de voortzetting regel  
worden de woorden: "de tweede  
mund" veranderd in: "het tweede  
geld".

De heer Befer richtigt de  
aandacht der leden op het ge-

vol

„val dat de munt getrokken is  
 in een munt die den naam draagt  
 van de munt op de plaats van  
 betaling gangbaar maar een  
 verschillend ken heeft; b.v. in  
 Nederland wordt een munt van  
 1000 gulden op Amsterdam ge-  
 trokken onder de bijvoeging  
 „Ned. Cour.“. Men krijgt hier de  
 „zelfde kwestie“ als boven met  
 de benijning van het oorspronk-  
 elijk stijl.

De Commissie besluit over  
 dit punt, als de muntiers, in  
 het ontwerp te knijpen.

De D. a. l. i. n. e. a. van het re-  
 „tikel luidt nu aldus: „Indien  
 dit geld niet gangbaar is ten  
 tijde wanneer en het plaatsen  
 waar de betaling geschiedt  
 moet, en de trekken den naam  
 daarvan niet heeft geëgeld of  
 niet door het woord „effectief“ of  
 andere dergelijke uitdrukkingen  
 gescheft bepaald, dat de be-  
 „betaling

„betaling in het vreemde geld zal geschieden, kan de wissel betaald worden in het geld der lande tegen den koers, waarvoor op den uuralen dag en op de plaats der betaling of op de meest nabij zijnde wisselplaats, wissels op High en betaalbaar in het vreemde geld kunnen geboekt worden.“

Art. 60. Alinea 1. wordt aangehouden tot aan de behandeling van art. 63, waar het mede samenhangt.

Alinea 2. Deze bepaling wordt noodig geacht opdat na de acceptatie de betrokkenen niet met tegen den houder of compensatie kon kunnen beroepen.

Art. 61. Over het voorstel om dit artikel te schrappen, staat de stemmen. Voor stemmen de leden van de Lauff. Koper en Banklaerb.

Art. 62. Wordt geleest: „De houder mag een gedeeltelijke betaling niet weigeren.“

Art. 63

Art. 63. alinea 1. De worder: "Indien de betrokkene" wordt veranderd in: "indien de acceptant".

Op voorstel van den Heer Ponthe Laeff wordt deze alinea aldus verhoord: "De acceptant is te So. rente per jaar verschuldigd over het bedrag van den wissel van den dag van het pro. "bet van wisselbetaling af".

Op voorstel van den Heer Rofer wordt er nog bijgevoegd: "de andere vergoeding van de protestkosten en andere wettige protestkosten door Hout Verzuim bevoor. "Maakt".

alinea 2 en 3. De Heer Rofer stelt de volgende redactie voor:

"De betaling van den wissel, die tegen wisselkoers moet plaats hebben, geschiedt:

1. Volgens den koers van den dag der betaling:

a. indien de wissel door verzuim van den acceptant eerst na den

vervaldag

vervaldag wordt betaald en de  
 koers na dien dag is geweest.  
 C. indien de wijfel na den ver-  
 valdag ter betaling aange-  
 boden onmiddellijk door den  
 acceptant wordt betaald, en  
 de koers na den vervaldag is  
 gedaald.

D. Volgens den koers van den dag  
 der aanbidding: indien de wij-  
 fel na den vervaldag aange-  
 boden door verzuim van den  
 acceptant eerst later wordt be-  
 taald, en de koers sedert de aan-  
 biding is gedaald.

Men besluit de bevestiging  
 over deze redactie aan de hou-  
 deren tot de volgende vergadering.

Art. 64. Het woord „ander“ wordt geschrapt.

De Heer van der Laeff stelt  
 op dat wanneer een bendorfent  
 den wijfel betaald, de kwitantie  
 niet op den wijfel gezet wordt.  
 Daarom worden op zijn voorstel  
 de woorden: „van behoorlijke

Kwitantie

kwitantie noozien; veranderd in  
 een bevestig van kuyking.

alinca 2. Op voorstel van den  
 heer Boyer wordt met 4 tegen 2  
 stemmen, die den leden Kist en  
Pan de laeff, het woord "kopie" ver-  
 anderd in "afschrift"; om de  
 eerste benaming misleitend te be-  
 houden voor het papier, dat onder  
 die benaming boven geregeld is.

De Voorzitter sluit de ver-  
 gadering ten 3<sup>de</sup> ure.

De Secretaris: (waaget) Peelaent van Blootland. De Voorzitter: (waaget) J. G. Kist.

41<sup>ste</sup> Vergadering  
 op Zaterdag 21 Mei 1801  
 in de Stadhuis van  
 den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de ver-  
 gadering

vergadering ten ure.

Alle leden, benevens de ad-  
junct. Secretaris, zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige  
vergadering worden gelezen en  
goedgekeurd.

Van de orde zijn in de eerste  
plaats de artikelen, omtrent wel-  
ke in de vorige vergadering  
stating van stemmen heeft plaats  
gehad.

Art. 48. al. 2. Het voorstel van de heer  
van der Hoeff ont in plaats van:  
"de wijfelant-geaccepteerd"; te  
lezen "de hoofsom" wordt met med  
4 tegen 2 stemmen, bij de leden  
van der Hoeff en Prins, aangenomen.

Art. 61. Het voorstel om dit artikel  
te doen vervallen wordt met 4 te-  
gen 2 stemmen, bij de leden Riet  
en Prins, aangenomen.

Het is aan de orde een  
nieuwe redactie van:

Art. 63. alinea 2 en 3, ingetrokken door  
de heer Agter (Stuk n. O. C.), waarin

hij



by Nijme in de vorige vergadering medegedeelde begrippen omtrent het koersverschil tusschen den vervoldag en den betaaldag der wissels handhaaft.

De Heer Kist zegt dat nadere overweging hem heeft doen terugkomen van de aendandering in art. 59, waardoor de koers, in plaats van naar den betaaldag der wissels, naar Nijme vervoldag zal worden berekend. Het onrecht Nijme wij bij die aendandering van de Juedische wet tot de Duitische en omgekeerd teruggekeerd. Laat men toch de koers afhangen van den vervoldag, dan is de koers altijd dezelfde, nl. die van den vervoldag; de onderscheidingen van den Heer Kist komen dan niet te pas. De Juedische wet heeft de onbillijkheid hiervan ingekien, en voor den koers het normaal gekozen den dag van de betaling

betaling des wissels. Om te weten  
 de speculatie op lager koers van  
 den acceptant, en die op hooger  
 koers van den houder te worden  
 genomen, heeft die uitgever eeni-  
 gige overeenbepalingen vastgesteld,  
 waardoor het koersverschil nooit  
 voordelig kan zijn voor hem  
 aan wien de schulde betaling  
 na den vervaldag te wijten is.

Spreekende van de twee ali-  
 enas aldus willellesent: "Indien  
 indien de betaling tegen het  
 des wisselkoers moet geschied  
 inden volgens de bepaling van  
 art. 39, en de betaling door een  
 wissel van den acceptant na  
 den vervaldag geschiedt, moet  
 de betaling plaats hebben naar  
 den koers van den vervaldag, in  
 indien de koers na den vervaldag  
 is gedaald."

Indien de houder echter  
 des wissel na den vervaldag  
 ten betaling heeft aangeboden

en

en de kous is gereken, dan kan  
 hij geen hooger kous dan dien  
 van den bevaldag in rekening  
 brengen.

De Heer Boyer geeft sub-  
 sidiair nog de volgende be-  
 waarting van: "Indien de betaling  
 van een wijfel, tegen wijfelkous  
 betaalbaar, is geschied na den  
 bevaldag, en inmiddels zijner  
 op daling van den kous heeft  
 plaats gehad, komt dit kousver-  
 schil het nadeel van den hou-  
 der of van den acceptant, naar  
 gelang de verhouding door ver-  
 mindering van den kous of van den  
 laatste is veroorzaakt".

De Heer van der Laeff  
 meent dat indien de houder  
 na den bevaldag betaling heeft  
 bevestigd sedert den bevaldag  
 de kous is gedaald, hij toch re-  
 keeft op den kous van den be-  
 valdag, omdat de acceptant  
 door zijn accept niet had behou-

ding

„ling op den veenvaldag en dus  
in het geval van de art. 89 en  
63 het den hoven van dienst veenv-  
voldag heeft verbonden. Wil de  
honden later betaling vragen  
dan hij mag, dan in geheel zijn  
naak. Bovendien kan de veenv-  
vraging in het hier betaling  
aanbieden van den wijfel aan  
een derde te wijten zijn.

De Voorzitter brengt te ge-  
slijk in stemming het behoud van  
de wijziging in art. 89 en de  
door den heer Boyer ingebrachte  
redactie van de 2 laatste ali-  
nea's van art. 63, en zijn eigen  
woordel van hetzelfde in art. 89  
der woorden: „in het oogenblik met  
zijn redactie. Zoo noodig was  
inder gezigheid.

Zoo het eerste stemmen de  
leden Boyer, van der Laeff en  
Prins.

Met besluit in art. 89 boven  
elkander te drukken de woorden

„den  
—

„den:“ het oogenblik „den den  
 „voldag;“ en evenzoo de door  
 den Heer Boyer ingetrokken Sedo-  
 stid en de nader door hem be-  
 „ven aangegeven Redactie van  
 de Heer Laatde alinea van  
 art. 63, de laatste eekter op  
 „het van den Heer Boer al-  
 „dus gezigt: „Indien een Heer  
 „gen eiufoelkous beoalbare  
 „sel woold beoald na den den  
 „voldag, komt het kareverschil  
 „het nadeete van hem die de  
 „aekraging vooaygaak heeft“.

De Commissie gaat over  
 tot de behandeling van het  
 vervolg der artikelen.

Art. 68. Om het verband dat er is  
 tusschen dit artikel en art. 16 be-  
 „staad, woold beoald een de  
 „behandelen het door den Heer  
 „Kist ingetrokken artideep van  
 art. 16, vol. 2-4, over de verdrich-  
 „ting en volckheid in euifels.  
 W. D. G.

De

De Mees Kied mekt op dat  
 in het gedrukte art. 16 het woord  
 "gebeeten" verduistering en valsch-  
 heid omvat, maar dat de be-  
 nder der Commissie de verduis-  
 tingen en valschheid uitdrukkelijk  
 wilden hebben geregeld. Hieruit  
 volgt dat in het bij-ontwerp van  
 art. 16 geen sprake is van een wij-  
 aftekening die niet sui juris  
 is, als blijvende dit onder het  
 woord "gebeeten" begrepen.

alinea 1 van het bij-ontwerp  
 wordt unaniem aangenomen.

alinea 2. De Mees afes acht  
 het onnodig van het valsch  
 accept te spreken. Dit hoek  
 is geheel in de andere dan de  
 valschheid van de handte-  
 ming der ketten. Door de  
 laatste valschheid misfer eigen-  
 slijk alle latere verklaringen  
 op den euefel haren grondslag.  
 Het is als het woord een product  
 zonder producent. Maar gene

enkele

enkele misfeuchtlaring stent  
op de acceptatie.

De Heer van der Loeff  
mecht begen dit laatste op, dat  
de acceptatie iemand leidt  
tot het eenden ~~instrument~~ van de  
misfel. Spraken wil de heer  
alinea in eenen Notennotte,  
bood in de eerste alinea  
"de woonplaat" te lezen, of  
die volochte of versvolachte  
handtekeningen van de trekke  
of van andere misfelshulden  
"te bevatten, Nijnt geldig".

Het woordel wordt manant  
aangenomen.

Op een de betreffende manant  
wordt opgemerkt dat het blant  
co. endossement onder. bood.  
lopende endossement in de  
regeert, omdat het te worden  
ingevuld.

Na eenige discussie over  
de heer van een ander word  
uithoren alle leden hiel not

red

het bevoegd van het woord "voor  
lopende".

Op voorstel van den Heer De  
laeck wordt de wetlige eigen-  
"naam" veranderd in "de eigenaar".

De leden Bojer en Smid vinden  
dat het de bevoegdheid tot on-  
derzoek, welke de bevoegd ali-  
nea geeft, om de uitdrukking:  
"is verplicht te behalen" van de  
eerste alinea, niet duidelyk  
genoeg is.

De Heer van der Laeff  
stelt daaraan deze redactie  
voor: "De wisselbehooldenaar is,  
indien er geen verzet heeft plaats  
gehad, bevestigd voor behaling  
van den houder, die voor den  
inhoud..... wordt aangehouden,  
houder verplicht te zijn onder-  
staak te doen naar de eestheid  
des endossement".

Men besluit de 3e alinea van  
het hi. ontwerp van den Heer Smid  
over art. 16, alinea 2-4, te laten

ver.



neuvallen.

De derde alinea van art. 65 wordt geacht met 5 bezet stent, die van den heer Kieck.

De heer Bofer merkt op dat de redactie van den Loeff, evenals de oorspronkelijke, eigenlijk den betrokkene over het hoofd ziet, daar deze geen wijfelachtig denaai is.

De heer Synappel stelt daarom deze redactie voor: "Indien er geen verzet heeft plaats gehad in de betaling van den wijfel aan den horder..... van .. geweest, geldig, worden dat hij die de betaling doet, verplicht is onderzoek te doen naar de eektheid der endossementen."

Men besluit dat artikel 60. alinea 1, de tweede alinea wordt van art. 65.

De heer Bofer wil de bepaling, dat betaling van den wijfel op zijn tijd aan den  
 formeel

forniel gelegitimeerde handen  
den betaler bevestigd, alleen  
toepassen op den betrokkene,  
en niet door gelden voor het  
reque. Ten opzichte van den be-  
trokkene heeft de benadeelde  
gelegenheid tot verzet tot aan  
den vervaldag; maar het op-  
recht van endoofament en be-  
heer behoort dien waarborg niet.

Spreeker maakt de leden  
opmerkzaam, dat art. 150. W.v.W.  
alleen bij blanco-endoofment  
betreffende kunnen werken, om-  
dat naar ons recht een valsch  
endoofment geen recht over-  
draagt.

De Heer van der Loeff  
merkt op dat, wanneer alleen  
gelet wordt op den wijfel, het  
geen de formidie in art. 65.  
niet vaststellen alleen te pas  
komt voor den acceptant niet  
voor den betrokkene. De laad-  
ste kan veel schulden aan den

den

den trekken uit het paltum de  
Cambiana, b.v. als koper. Hij  
maakt of die schuld door zijn  
betaling der wijfel gedeelt  
wordt. Is er een geheel andere  
vraag, dan of de acceptant  
door zijn accept een wijfel  
verbindenis heeft aangegaan.

De Commissie heeft de  
eindbeslissing over art. 65,  
aliné 1. De verdagen tot  
de volgende vergadering.

Art. 66. De leden Agas en Trinit schen-  
ken het onnoodig de mitom-  
sing "trekken en endoofant"  
uit te brengen, daar hij  
"de wijfel schulden met  
mitsluit."

De heer van der Sloep  
maakt op dat indien er  
ger endoofant door een  
"het honder tot sambans is  
aangeoproten en betaald heeft  
hij "honder" word. Om de  
woord te vermijden, word de

Volgende

volgende redactie aangenomen:  
 "met: " Tot uitoefening van  
 het <sup>recht van</sup> Regres wegens non-besaling  
 beginsel heten en endoc-fantent  
 wordt bevestigd: dat  
 door een protest, opgemaakt  
 daags na den vervaldag, 100,  
 wel de aanbieding van de  
 wijfel. ter betaling als de  
 niet-of niet volledige beta-  
 ling bevestigt zij."

De laatste alinea van  
 artik. 56.

De heer Nick vestigt  
 de aandacht op het slot van  
 § 41 der Scandinavische wet  
 en vraagt of het niet noodig  
 kande zijn dergelijke bepa-  
 ling op te nemen: " Deze  
 aanbieding en dit protest zijn  
 niet noodig, indien de wijfel  
 reeds van Prot-acceptatie  
 is geprotesteerd en overeen-  
 komstig het slot van art. 40  
 is betaald of regsvaardigen

brachten

krachten dat artikel zijn in-  
gevoeld?

De heer van der Hoeft  
vraagt of de honden die een  
protest van non-acceptatie  
heeft, en van art. 40 geen ge-  
bruik heeft gemaakt, den  
zelf met de betaling zal be-  
houden van de bide?

Spreek meub van uel, en  
dat de honden en belang  
heeft dat de wijfel op den  
vervaldag de betaling is  
gepresenteerd.

De heer Steen is van  
een ander gevoelen. De wij-  
fel, welke acceptatie gevein-  
ged is, wordt beschouwd als  
niet te nullen worden. Het  
dik is het idee dat aan art.  
40 het grondslag ligt, en de  
honden van den wijfel met het  
protest van non-acceptatie  
heeft daarin reeds een titel tot  
remboerse. De vraag is of

allem

leent of het ontwerp, evenals de Scandinavische wet, uitdrukkelijk aan de handen van een vast vast-acceptatie gepronke. Heeden misfel verstelling van de aanbidding en het protest van dit artikel moet geven.

De Voorzitter brengt in stemming de vraag, of over de verijdeling is de in het ontwerp het woord gezegd.

De Stemmen Staten. Voor stemmen de leden Nick, Smith en Beelaerts.

De vraag wordt aangehouden tot de volgende vergadering.

Art. 67. Alinea 1. Naar aanleiding van de opmerking, dat de uitdrukking "verwach" te zwak is, dat de Raad van de Staten, in de misfelclausule geopenbaard, de hande bindt, en dat het beted is van de endofante afhandeldijk te geveagen, wordt

de

de eerste alinea aldus gele-  
 den: "De uitdrukking "Hand-  
 protest", "Hander noot", of een  
 ander van gelijke bete-  
 utenis, door den Krediet op  
 den wissel geplaatst, ontlaad  
 den hander van de verplig-  
 ting art. 1", en als tweede alinea  
 "Goedartige uitdrukking door  
 een endorfant op den wissel  
 geplaatst, geldt tegenover dien  
 endorfant en diens opvolger".  
 Alinea 2. De woorden "op de  
 gewone wijze" worden ver-  
 vanderd in: "op de wijze en bij-  
 zonder de bevestiging in de art.  
 10 en 11 bepaald". (gedrukt). De  
 laatste twee regels worden op-  
 "bevat: "..... dat de wissel niet  
 op niet tijdigheid betaling is  
 aangeboden, maar daarvan  
 bevestiging levert".  
 Alinea 3. Het slot woord al-  
 dus gelezen: "Door bevestiging  
 van hem den wissel verstaakt

het

het gedaan is:

De Heer van der Laeff  
 stelt voor om de nieuwe tweede  
 alinea te schrappen. Het is waar,  
 een endofant die de clau-  
 sule op den wijfel kan zetten,  
 kan het doen omdat hij voor  
 zich de betaling des wijfels  
 bekunfelt en bij het regere tie-  
 uer geen protesthoeden te be-  
 halen heeft; maar door het  
 effect van de clausule stelt  
 hij zich bloot aan het recht van  
 zijn regere tegen zijne vroegere  
 endofantent en het kietken.  
 Maar het groote bezwaar is dat  
 de hander niet zal weten welke  
 der endofant de clausule  
 op den wijfel heeft geplaatst.  
 Het voorstel wordt unaniem  
 aangenomen.

De Heer van der Laeff  
 wil dat de clausule des hou-  
 der niet zal binden, in die-  
 zin, dat, indien hij hoek van

not.  
 \_\_\_\_\_



voor-betaling protesteerde, de  
 trekken de protestanten zal  
 te vergaeden hebben. Immers  
 de houder heeft geen tekenen  
 dat de trekken, en niet een  
 endorfant, de waarde of let-  
 teid op de wijfel geplaatst heeft,  
 en in dat geval vastwijfel  
 moet hij wel protesteerde.

De heer Boyer vraegt ook  
 nog bij dat, al heeft de houder  
 tekenen dat de trekken de  
 clausule op de wijfel heeft  
 gesteld, hij toch bij het protest  
 belang kan hebben, indien hij het  
 beuys der trekken der 2. ste  
 maal door middel van getuigen  
 die niet de waarde spreken,  
 weerd.

De heer Pied verzet zich  
 ten stelligste tegen het voorstel,  
 omdat het de kracht aan de  
 clausule: "houder houder" be-  
 neemt, wat ten gevolge heeft  
 dat de trekken niet zich alleen

Rebord

verbonden heeft onder de voorwaarde van geen koopt he betalen noch gedwongen wordt tot betaling daarvan.

Het voorstel wordt eekter met B. tegen A. stemt, die van den voorzitter, aangenomen, en even. "Hooft in de eerste alinea de uitdrukking: "het verschoet" te hersellen.

Het begint de eerste alinea wordt nu aldus gelezen: "Het verschoet door den trekken op den mifel geplaatst, ont geen protest te doen opmaken (Hooft. der protest: "Hooft koopt" of een uitdrukking van gelijke beteekenis), ontslaat den hooft eng."

De laatste alinea wordt aldus gelezen: "De verplichting tot vergoeding des koopt blijft, niettegenstaande het verschoet, in alinea 1 bedoeld, bestaan, indien het protest noch is opgemacht."



De Voorzitter sluit de vergadering ten 3½ uur.

De Secretaris: (waarget.) Beelaerts van Blokland. De Voorzitter: (waarget.) J. G. Nieuwenhuis.

42<sup>de</sup> Vergadering  
op Zaterdag 20 Mei 1881  
in de Raadhuis van  
den Hoogen Raad

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 uur.

Alle leden, benevens de adjunct-Secretaris, zijn tegenwoordig.  
De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De Commissie komt terug op de artt. 65 en 66, waaraan de beslissing in de vorige vergadering tot deze vergadering werd aangehouden.

Art. 65.

Art. 65. De Heer Krieb wijkt op de reeds  
 schillende stof van art. 65 en van  
 dit artikel. Het eerste beschouwt  
 het endossement als borg; dit noopt  
 welke regten door het endossement  
 overgaan.

Spreekers wil terugkeeren tot  
 het Duitche stelsel: "Elke hand  
 ader is gerechtigd, enz."

De Heer Boyer maakt voor  
 een oord op het Duitche wet,  
 evenals ook hij voor ons oord.  
 een oord verlangt, alleen het accep-  
 tant van de verplichting en het  
 de eektheid van de endossement.  
 het te onderzoeken; en het ander  
 oord, dat het Duitche autenue het  
 en Heer orens over kijkt, of de  
 acceptant behaling weiscent mag,  
 indien hij de volaktheid van  
 een endossement bevestiget  
 kan.

Na nog eenige discussie  
 wordt unaniem besloten de be-  
 doelste Synappel van de vorige

Bezadening

vergadering van te nemen.

Art. 66. Na eenige discussie wordt de  
„Stok de nieuwe alinea van  
den Heer Kist Cuicif te drukken  
de tweede lesing.

Thans wordt overgegaan tot  
de behandeling van het vervolg  
der artikelen.

Art. 60. Alinea 2. Met 4 begint 2 stemmen,  
die den leden Kist en Beelaers,  
„den de woorden „en Koo baar  
geen „behuur“ geschraapt.

De Heer Beelaers stelt voor  
in art. 4 van het stok der tweede  
alinea te schrappen de woorden  
„van deze plaats; en van de twee-  
de alinea van dit artikel te  
doen vervallen. Het spreekt dan  
van zelf, dat, indien op de plaats  
geen postkantoor is, beduidt  
het postkantoor waaraan de  
plaats behoort.

Het voorstel wordt unaniem  
aangenomen.

Alinea 1. Op voorstel van den Heer

Tynappel

Signappell wordt de betoekenis al-  
"duo: " Het aankien van gebouwen  
"cilieerde wijfels geschiedt de  
aanbieding en het protest aan de  
aangeverent woonplaats of aan  
den aangeverent persoon".

De artikelen 67 en 68 wild  
afelent ont.

Art. 69. De heer Bofer komt op tegen  
het beginnel van het slot van  
het artikel. De acceptant moet  
onder alle omstandigheden tot  
de betaling verplicht zijn. Het  
wil hij hem een tegt boekennen  
tot vergoeding der schade,  
welke hij tengevolge van het  
niet-protesteren door den hou-  
der lijdt.

De heer van der Laeff is  
het med de heer Bofer eers. De  
acceptant heeft med het domici-  
lieven der wijfels alleet in de  
gedachte, dat hij in plaats van  
aan zijn eigen woning, aan een  
andere woning eodent lood be-

waakt

talent hal. Het heeft een voortge-  
 „lijk karakter als de afgifte van  
 een hoofdbriefje.

De heer Klot zegt dat. in  
 „dien de acceptant den wijfel  
 domicilieert, hij gelijk staat  
 met den trekker. Hij behoeft niet  
 te zorgen voor dubbelfonds.

Evenals de trekker moet hij ook  
 het niet-presenteren van den  
 wijfel aan de woonplaats en  
 het niet tijdig protesteren gelide  
 „rekenen.

Het beginsel van het artikel  
 wordt met 4 tegen 2 stemmen, die  
 den leden Slofer en van der Laeff  
 aangenomen.

Het besluit dat niet te be-  
 „kenen als tweede termijn van artikel  
 „kel 60 in dezer wijze: „Bijge-  
 „breke daarvan is ook de accep-  
 „tant ontbonden” en dat ook bij  
 te laten vervallen.

Art. 70. Alinea 1. De heer Klot zegt  
 „wordt aan den heer Slofer, die

er op enjot dat de honden ont-  
 "der ons Wetboek vijf dagen voor  
 de notificatie heeft, dat "twee  
 dagen" zich aanluit bij de men-  
 "ue wifelwetent.

Alinea 2. De woorden "bin-  
 "net het bij de wet, eng." worden  
 geschrapt.

Art. 11. De Heer van der Laeff heeft  
 tegen den Raadten de van het  
 artikel aan, dat de acceptant  
 bij een gedomicilieerd wifel  
 het meest belang heeft bij spoed-  
 edige kennisgeving der not. de  
 "kaling. Daarent stelt hij voor  
 den Raadten de van dit arti-  
 "kel weg te laten en aan het slot  
 van Alinea 1 van artikel 10  
 toe te voegen: "en indien de  
 wifel is gedomicilieerd, ook  
 aan den acceptant".

De Heer Synappel meent  
 dat die dubbele verplichte  
 kennisgeving van den honden  
 in de praktijk mogelijk zal

Syn



lijkt in de waerheit.

Het voorstel wordt met 4 stemmen 2 stemmen, bij het ledem Kieck en Sijnaappel, aangenomen.

Het artikel wordt nu, op voorstel van den heer Beelaerte, aldus gelezen: "Lidende endofoont  
... dat het protest, is verplicht, binnen gelijke termijn na ontvangst der kennisgeving, voortaan op gelijke wijze kennis te geven aan zijne raaden voorzitter, wiens naam van een plaatsaanneming verzekerd is, en eindelijk van het trekken".

Art. 12. De heer Kieck verduidelijkt het begin van het tweede lid aldus: "Ook kan hij van begeren". De heer De Weert wijst op het verband met art. 11. Het is het niet duidelijk of "ontkoken" ook de "provincie" omvat.

De tweede lid wordt nu aldus gelezen: "Ook kan hij van begeren, bij het gevolg

van

van zijn vertuim geene hemil-  
geving ontvanger hebben, al-  
sleent vordert de wijfelaan  
met de wettelijke interesse,  
de bekenen van den dag waarop  
de begroevende is ingekelt:

Art. 73. Na eenige discussie over de  
uitdrukking „Beveling van de  
poet”, gedurende welke de  
Heer Beelaerts het woord „poet-  
administratie” in overweging  
geeft, wordt met 3 tegen 1 stem  
die van den Heer Beelaerts, de  
volgend het woord „poet” hier te  
land.

Alinea 2. In het eerste regel  
wordt de twee laatste „des” ge-  
schreeft.

Art. 74. De Heer Agter wil in het  
vankef lezen: „Behoudens de be-  
spalingen van art. 73. v. Deel,  
wie ledent echter verklant hier  
bevestiget.

De Heer Agter wijt er op  
dat het woord hem die vergaet,

van

van belang is een huwling, of gescheiden van den wijfel, te hebben.

Het artikel wordt aldus aldus gelezen: "Hij bevestigt niet reger genomen wordt, behaest niet te betalen dan tegen overzichte van den geprotecteerden wijfel met het protect als een bevestig van huwling".

Art. 15. Alinea 1. Op voorstel van den Heer Pruis worden overeenkomstig het verdrag van den 10. April 1818 gedaan voorstel in art. 66 de woorden: "tegen betrekken en endofoeren" geschrapt.

Men besluit van den "overgeven" niet te spreken, omdat het huwfelachtig voorkomt op die met "vergoed".

Het einde van deze alinea wordt aldus gelezen: "en indien de wijfel is gedomicilieerd; van den acceptand".

Alinea 2. Het woord "te" wordt veranderd in "het".

Alinea 4

alinca 4. Tenige leden opperen  
 tegen deze alinea bevaand,  
 op grond dat het beuys dat de  
 doorkaling door den houder of  
 niet zyne toestemming is ge-  
 schied, tot maegelijkheden zal  
 leiden.

De alinea wordt geuekraft  
 met 8' tegen 1 stem, bij het den  
 Voorzitter.

Art. 76. N. 1. De Heer Wijer stelt voor  
 de tenten te laten loopen van den  
 protestdag af, omdat het secht  
 de mora onttoad.

Het voorstel wordt met 4'  
 tegen 2 stemmen, bij den leden  
Wijer en Beilants, beuwoert.

Art. 2. "Wettige onkooden" wordt  
 veranderd in "noodzakelijke  
 kooden".

N. 3. Als statia voor het in de  
 skening brengen van de provi-  
 die, wordt opgegeuen, dat in  
 den handel niemand iets voor  
 niet behoeft te doen. De ver-  
 uoeder

„goeder had den honden de maats  
 maar maaken bespaent, aan de  
 het door het endoosement van  
 en later niet betaalde snijfel  
 veroorzaakt.

De Meer kiel geeft in de  
 „denking of hier niet maar de  
 hoer maet geskend woorden  
 stelt voor de Duitsche wet in  
 deze te volgen; daartoe wordt  
 bevolen. Goodat aan het artikel  
 „het de twee volgende alinea  
 woorden toegevoegd:

„Dit bedrag moet, voor de  
 snijfel schuldenaar op een en  
 „den plaats van die der be-  
 staling woont, betaald worden  
 tegen den hoer van een snijfel  
 op sigt uit de plaats der be-  
 staling of de woonplaats van den  
 snijfel schuldenaar getrokken.

„Indien het plaats van de  
 „staling geen hoer op die woon-  
 „plaats betaald, wordt de hoer  
 genomen van de meest nabij  
 gelegen

gelegen wiefelplaat:

In art. 89 woort in het woord  
"naby zijnde" in "naby gelegen"  
veranderd.

Art. 90. Op voorstel van den heer Roos  
wordt in den aanhef de woord  
"den endoofant" veranderd in "hem".  
§. 2. "Wettige" woort ook hier  
veranderd in "noodzakelijke".

Ook in dit artikel worden  
de volgende twee alinea's vóór  
de laatste alinea ingevoegd:

"Dit bedrag moet, zoo de  
wiefel schulden aan op een o.  
andere plaats woont dan de schulde-  
nischer, behaald worden tegen  
den naam van een wiefel op zijn  
getrokken uit de woonplaats  
der schuldechers op die der  
schuldenaar.

Het laatste lid van art.  
"het is op die naam te open-  
stellen".

Art. 91. De heer Beelaert stelt voor  
van den wiefel, als ongebruikt

stellen

„belijkt en overbodig, geheel te  
ruijgen.“

Het woordel wordt echter  
door de andere leden aan  
open.

alinea 2. De woorden „op  
getrokken“ worden geschrapt, en  
in de eerste regel de woorden  
„op lijst“ geplaatst voor het  
woord „getrokken“.

De leden van den Lauff  
en depen meenen dat de sentent  
niet afzonderlijk mogen wor-  
den genoemd, als in de hoofd  
begrepen.

De heer Stich wijkt doore-  
ngeloven op de sentent die afge-  
den vervaldag en den dag den  
betaling vervallet.

Het laatste gedeelte der  
alinea wordt aldus gelezen:  
„voor het bedrag der vergoeding  
volgens art. 16 of 17 verplichting  
verrekenend met de kosten van  
den verwijfel helue volgens  
art. 16 of 17“

alinea 3.

alinea 3 wordt aldus gelezen:  
"..... behaald, op de voorplaats  
des trekkers; het rangiert van nu  
af de misfleschhuldenaant, die  
aan de plaats waar de houder  
woont, op de voorplaats des  
misfleschhuldenaant".

Als 4<sup>e</sup> alinea wordt gelezen:  
"Het laatste lid van Art. 7 is  
op die manier te wijzigen".

Art. 79. alinea 1 wordt geschrapt, en de  
aanhef der volgende alinea  
gelezen aldus: "De persoon op  
wie de hemingel getrokken is".

Het woord "overgave" wordt  
veranderd in "overgifte".

Het slot wordt aldus gelezen:  
"en de door boldaan ge-  
schekende schakelrekening".

Art. 80. Het woord "kan" wordt veran-  
derd in "is bevoegd".

De leden Printet Dee  
laerts willen dit artikel doen  
vervallen.

Het 4<sup>e</sup> tegen 2 stemmen wordt

gelezen



echter tot de handhaving bevolken  
en wel als algemeene bepaling  
voor het reges te rangschikken  
als artikel 78 bis.

De Heer Soyer meukt op  
dat Koral het ontwerp met luid-  
heid op elkander stapelen van  
„wijfels goetloofde is.

De Heer Kiel wil dit niet.

Het voorstel om het artikel  
in het ontwerp te plaatsen, wordt  
echter met 4 tegen 2 stemmen,  
niet door leden van de Loeffen  
Beleete, aangenomen.

De Voorzitter sluit de  
vergadering ten 3<sup>de</sup> ure.

De Secretaris:

(voorget.) Beleete van Stokland.

De Voorzitter:

(voorget.) J. G. Kiel.

413<sup>de</sup> vergadering  
op Zaterdag 3 Junij 1881  
in de Raadhkamer van  
den Hoogenraad.

De Voorzitter spreekt de vergadering toe 10 ure.

Alle leden, benevens de afz. junck. Secretaris, zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Van de orde is het gevolg der artikelen over de wijfelo.

Art. 81 wordt aanvankelijk aldus gelezen:  
"Art. 81. De wijfel die niet wordt acceptatie of wegens een der redenen in artikel 82 vermeld, is geprotesteerd, kan geaccepteerd worden ten eere der best. hers of mij."

Art. 82. alinea 1. De heer Prin merkt op dat de beoogde wet ten aanzien der acceptatie ten eere ingevolge een noodadres, ingevolge

ingevolgd ook buiten den wils  
 "del om, of zonder eenigen last.  
 In de artt. 01-03 mist hij de  
 tweede wijze.

De Heer Klop antwoordt, dat  
 volgens de bedoeling der ar-  
 "tikelen de last tot accepta-  
 "tie ten eere op den mijfel moet  
 zijn gesteld.

Op voorstel van den Heer  
Beelaerts wordt de eerste helft  
 der alinea aldus gelezen:

"Indien op dien mijfel een nood-  
 "adres gevonden wordt in de  
 plaats waar de betaling moet  
 geschieden, of in het geval van  
 art. 40, in de plaats waar de mij-  
 "fel ten acceptatie moet worden  
 aangeboden".

De leden zijn het er over  
 eens dat de uitdrukking: "op  
 straffe van verlies van het  
 reges" te streng is; dit woord  
 "stellen dat het protest van nood-  
 "acceptatie evenals dat van

nouw-betaling van een hemijer p.  
 „bonden is; maar de vraag, of de  
 houder, die aan het noodaktes  
 door een endorfant op den mid-  
 „fel geplaatst, geen acceptatie  
 vraagt en in cas van weigering  
 niet protestant zijn regereert  
 tegen alle endorfanten en den  
 houder, dan wel alleen tegen  
 dien endorfant, die het noodaktes  
 op den midfel gesteld heeft, en  
 diens opvolgers, voorloopig niet  
 kan uittoefenen, beantwoordt de  
 heer Synappel in de eerste  
 punt, de meerderheid in het twee-  
 de punt.

Na eenige discussie  
 over voornoemde vraag, gedur-  
 „rende welke de heer Synappel  
 wijst op het belang dat door  
 de acceptatie hier een het regel-  
 „matigheid wordt voortkomen, de  
 heer Kist daarentegen opmerkt,  
 dat de houder en de endor-  
 „fanten, welke voorlieden zijn  
 van

van

van den endoofant-antem van  
 het noodake, van dit laatste  
 dat hij bij het aangaan kunnen  
 verbindtenissen niet kende, niet  
 het zegt kunnen ontlenen van  
 den hander tembouw te weige-  
 ren, woeds op voorstel van den  
 Heer van der Laeff beoloten wegen  
 het naauwe verband der vraag  
 met het beginnel van art. 85. dit  
 artikel eerst te behandelen.

Art. 85. De Heer Kiob meent dat de  
 acceptant hier eene niet den ge-  
 wonen acceptant in Hooverre  
 gelijk staat, dat hij niet wijfel-  
 regelmatig aan den Trekker ver-  
 bonden is.

De Heer Sijer acht het  
 noodig dit verschil niet te druk-  
 ken, Daar andere art. 44 ook ook  
 den acceptant hier eene hal mee-  
 ster geacht worden te gelden.

De Heer Kiob wil het reges  
 opheffen, wanneer de betrokkene  
 hier eene van den Trekker acceptant.

De

De Meer Bofer wil dat de acceptatie der eene het regrecht van den hander opheffe wanneer de hekker het noodadee op den wijfel gebedt heeft, en wanneer de behokkene der eene van een des wijfelachulden aen acceptent; in het eerste geval, omdat dan de nemer en zijn opvolger vermoed machet worden bij het nemen van den wijfel sich stil-  
 • stuygend verbonden te hekke genoege de hullen nemen met de acceptatie van het noodadee; in het tweede geval, omdat dan ook de acceptatie der eene van den hander tegen den behokkene een wijfelactie geeft; meer kon hij niet beto-  
 uunen hebben door de gewone acceptatie.

De Meer Pinis wil het eerste geval uittrekken tot ieder geval dat de hander een wijfel heeft overgenomen waarop

een noodadres door een verspreide  
 en doofant gezet was.

Wat de woorden "het  
 onderzocht" oecanderd zijn in  
 "wegens een der sedent in art  
 82 vermeld", wordt op voorstel  
 van de Heer Klob aan het artikel  
 het de volgende nieuwe  
 alinea toegevoegd: "Het recht  
 van regeren gaat echter te niet  
 door een acceptatie van een  
 door den betrokken Gelovde  
 gedaan."

De Commissie heeft met  
 instemming

Art. 82. alinea 1. De Heer van der  
Lauff stelt voor hetgeen op.  
 "geboden" volgt, aldus te lezen:  
 "kan tegen hem die dat nood-  
 adres op den brief gesteld  
 heeft en zijne opvolgers geen  
 regerecht worden uitgeoefend  
 vóór dat de brief aan dat  
 adres aangeboden is in geval  
 van non-acceptatie geprotest."

cheer

keerd it?

De Heer Kofer meent dat de  
 in art. 85 aangenomen segeel conve-  
 nient woude, dat de houder  
 door het niet gaan bij het noodadres  
 niet in het minst zijn segeer  
 verliest. Immers indien de hou-  
 der, nadat de wijfel ter eere  
 geaccepteerd is, toch nog zijn segeer  
 niet kan behoeden, en dit wel  
 omdat hij niet verplicht is in den  
 acceptant ter eere vertrouwen  
 te stellen, dan moet hij het segeer  
 niet meer behouden wanneer  
 hij goed weinig vertrouwen in het  
 noodadres stelt. Dat hij het zelf  
 niet de meeste waard acht de ac-  
 ceptatie ter eere te vragen.

De Heer Kies antwoordt  
 den vorigen sprekende dat de ac-  
 ceptatie ter eere den doel heeft  
 het segeer nemen te keeren, op-  
 schoort hij het segeer daartoe niet  
 ontneemt. Het is dus in het be-  
 lang der segeerplighen, dat

de



de wijfel aan het noodadres wor-  
de aangeboden.

De Heer van der Laeff  
voegt daaraan toe, dat indien de  
tweede endofant een noodadres  
op den wijfel gezeld heeft, en de  
vijfde endofant laatste hander  
is, de derde en vierde endof-  
ant belang hebben bij de aan-  
bieding des wijfels aan het nood-  
adres, omdat de acceptatie  
ker een wanneer de hander  
toch segen neemt, en doortoe  
die derde of vierde endofant  
worden aangeproken, deze een  
wijfel bekommt geaccepteerd  
door den acceptant ker een,  
en die een actie tegen hem.

De Heer Wijer ontstent die  
actie. Wanneer spreken echter  
overneemt dat de strekking van  
de acceptatie ker een is de  
betaling van den door den be-  
trokken niet geaccepteerde  
wijfel te waarborgen, en dan

bedenkt

bedenkt dat het ontweef aan den  
 hander in cas van non-accepta-  
 tie het regt van zekerheidsbe-  
 ding van krediet en endorfanten  
 te vragen, heeft ontvomen, dan  
 vraagt hij zich op of in het stel-  
 sel van het ontweef de hander,  
 in plaats van acceptatie, niet  
 badelijk betaling aan het nood-  
 raden vragen moet. De accep-  
 tatie hier een moet dan ver-  
 vallen, tenzij mischien voor  
 den wijfel op Nederland getrok-  
 ken uit een land, waan het stel-  
 sel van het ontweef niet geldt.

De nieuwe gedachte  
 van den Heer Hofen laakt aan  
 de andere leden wel toe, maar  
 men acht het minder ver-  
 schikkelijk daaronder te doek-  
 delijk een beoefening te  
 nemen.

De Heer Hofen neemt op  
 zich tegen de volgende ver-  
 gadering de volgende stel-  
 ling

—  
 —  
 —

„ling in artikelent mit de werken:

In geval van non-acceptatie des wissels is de hander verplicht aan het noodadres de „baling te vragen op straffe van niet-ontvankelijkheid van zijn reges tegen trekken en endoofanten.

De redactie van den Mees van den Loeff woort thans voorloopig aangenomen.

alinie 2. De Mees Rofer vindt het verkeerd dat de hander, in dien het noodadres voor den trekken een onvolledig persoon aanrijgt, en het noodadres voor den trekken endoofant een solid „bet persoon aandriest, — verplicht is hiich tot den eerste te wenden.

De Mees Krich zegt dat hij geloofde dat de handel bij de regeling Karals in deze alinea belang heeft, omdat overal dit punt thoo geregeld is.

Arb. Pö.

Art. 83. Alinea 1. Op een vraag van den  
 Heer Truini, of in het ontwerp het  
 woordt overgenomen de beboord  
 in de regeling dat wanneer niet  
 bij den houder voor de accep-  
 tatie een eene persoon van-  
 meldt, waarvan de een voor-  
 staer in het geheel geen last, de  
 ander last buiten den wijfel on-  
 heeft, de laatste de voorkeur  
 heeft, antwoorde de leden. Niet  
 en doper dat zij die hand voor  
 den houder niet veracht.

Men besluit in art. 81 de  
 slotwoorden „met of zonder last  
 van deze“ te laten vervallen.

De woorden „die laatste  
 geen last heeft“ worden veran-  
 dert in: „wie naam niet als  
 noodzaak op den wijfel voortand.“

Na eenige discussie over  
 de slotwoorden der alinea,  
 wordt besloten de amsie te  
 drukken voor de tweede  
 lesing.

Art. 84

Art. 04. art. 2. De drie laatste re-  
 "gelo worden aldus gelezen: kan  
 daarop ook de acceptatie door  
 het noodadres of ten een of  
 ander endorfant geteld worden?  
 De Heer Hofen verzet niet  
 tegen het beginsel van deze arti-  
 "kel. De copie is alleen een  
 titel van het origineel en niet  
 de behouder, welke titel door  
 endorfement kan worden over-  
 "gebragen. Anders kent de kon-  
 "del de copie niet. Praeger heeft  
 de Commissie, nadat die laatste  
 twifelen sprak en de Doorgittel-  
 "uitvoering was behandeld, met  
 algemeen stemmen dat het  
 "ginsel aangenomen, en weder  
 daaron in den aanhef van art.  
 24 de woorden "acceptatie en  
 "de" geschrapt. Men kwam dan  
 tot het besluit dat de copie  
 voor acceptatie niet vatbaar  
 is. Gal met de Commissie dat  
 alles weder ongedaan maken.

of tegenwoordig brengen in het ont-  
 weef? Immers de acceptatie  
 ten eene veronderstelt dat  
 vooraf acceptatie is gevraagd,  
 hoewel deze alinea veronder-  
 stelt dat met de copie de  
 acceptatie is gevraagd, iede dat  
 lijnrecht in strijd is met het voor  
 de commissie gevestigde arti-  
 kel 24.

De Heer Kidd heeft ook  
 bij de copie ook voor de ac-  
 ceptatie bruikbaar acht. Dat  
 hij alleen de schrapping van het  
 woord "acceptatie" in art. 24  
 heeft toegegeven omdat de ac-  
 ceptatie eener kopie nog niet  
 gebruikelijk is. Hij blijft echter  
 van meening dat de accepta-  
 tie eener kopie den acceptant  
 verbindt. Hier is echter geen spra-  
 ke van de gewone accepta-  
 tie, maar van acceptatie ten  
 eene van een endorfant eener  
 kopie. Er behoort geen enkele

Redent

bedenkend, indien men de bestin-  
dende kracht van het endoap-  
ment eener kopie erkent, van  
de acceptatie hier eene van  
Hoodanigen endoasent gedaan  
kracht te ontzeggen.

De Commissie vindt geen  
de alinea euseiphe dusken  
voor de tweede lesing.

Art. 06. wordt goedgekeurd. Zie verder  
ad art. 00.

Art. 07. wordt aldus gelezen: "De re-  
ceptant ter eere in jagers al-  
le opvolgers,....., tot vergr-  
ding des wijfels verbonden,  
mits deze, met het protest  
van not. betaling, etc."

De Heer Royer wijkt er  
op dat " twee dagen" te weinig  
is. Het de wijfel bevalt op  
Zaterdag, dan moet het pro-  
test van not. betaling op woens-  
dag geschieden, maar diezelfde  
dag is de laatste dag voor het  
vragen van betaling bij den  
acceptant

acceptant te eene. Onke regitua  
 tiereet moakt dit onmogelijk;  
 de handen heeft. God spoedig  
 het protest van non - behaling  
 van de registratie niet terug.

De Heer Kist wil ons  
 ontveep niet naar eene ver-  
 keerde registratie wet inrichten.  
 Men wijzige dan die wet.  
 Hij maekt ons ook hier naar  
 het stelaet der Duitsche wet.  
 selschap gedragen. Spreek het  
 voor twee werkdagen.

De stemming worden gebrag  
 het voorstel van den Voorzitter,  
 en dat om de stemming op 3 werk-  
 dagen te stellen.

Voor het eerste stemmen de  
 leden Kist en Beelaerte; de an-  
 dere leden voor het tweede, dat  
 alhoewel is aangenomen.

De Heer Beyer komt terug  
 op art. 52. Hij kan Kist voorstel  
 den een protest, wanneer men  
 iets vraagt en het niet verkiijpt,

maas



maar in art. 82 is de grond van  
het regree het faillissement, enki;  
waarvan het men dan probeert.

De leden van den Lauffen  
Synoppel antwoorde dat het in  
enkele gevallen mogelijk is dat  
de Curator betaalt. Het protest  
beuigt niet den faillietent be-  
stand; deze moet van elders be-  
wezen worden.

Het artikel blijft onver-  
anderd.

„deed“.

Art. 88. Alinea 1. De woorden „vergeten  
van“ worden veranderd in „met“  
en het woord „tweeden“ in „derde“.  
Alinea 2. De woorden „behoort  
op“ worden veranderd in „legt van  
regree tegen“.

Art. 89. Alinea 1. De dankwoordt de  
„dus gelezen“: „De wijfel die  
van trout-betaling is gesproke-  
„deed, kan. en“.

Alinea 2. Het woord „behoort  
wordt veranderd in „legt van regree“.

Art. 90. Alinea 1. Op voorstel van den

\_\_\_\_\_

Meer hoer worden de woorden:  
 „met renten en protestkosten” ge-  
 schraapt, en in de tweede ali-  
 nea van het vorige artikel  
 de aanhef aldus gelezen: „De  
 houder is verplicht Goodanige  
 betaling met bijvoeging van  
 de renten overeenkomstig art. 76.  
 W. 1. en de protestkosten aan de  
 Inrentant”.

De woorden „heeft betaald”  
 veranderd in: „betaald”:  
 „overgave” wordt veranderd  
 in: „overgift”.

In den vierde regel wordt  
 gelezen: „waarin of waaraan  
 de betaling”.

De Meer van den Loeff niet  
 er op dat „waarin” mogelijk is  
 bij betaling te zien door den  
 Betrokkene.

Aan art. 06 wordt deze nieuwe  
 alinea toegevoegd: „De bepa-  
 ling van het tweede lid van  
 art. 70 en die van art. 73 zijn of

deze

deze heringevening saepaafelijk:  
 Het artikel 90 wordt als  
 nieuwe alinea ingelooed: "Pou  
 kent geldt het in Art. 86 het op  
 "Hijde van den acceptant het  
 een bepaalde".

Art. 91. De woorden "verhaal op" wor  
 den veranderd in "legt van Reges  
 Reges".

Art. 92. De Heer Truist stelt voor  
 het artikel te laten vervallen.

Het voorstel wordt met 4<sup>te</sup>  
 tegen 2 stemmen, bij de leden  
Truist en Delectate, verworpen.

De slotwoorden worden  
 "1/3 Lo. van de wijfelaan te  
 ideren".

Art. 93. De Heer Tynappel, wijzend  
 op de franche wet van 15 Junij  
 1872, vraagt of het niet beter ware  
 dit onderwerp algemeen voor  
 papier van onderdienst van trouw  
 "den te regelen.

Sanvankelijk vindt die  
 gedachte bij de andere leden

byval

bijval; intusschen gaat men over tot de behandeling der artikelen.

Discussie wordt gevoerd over de vraag hoe het woord uitgedrukt het begrip, in het gedrukte artikel door „verloofwijfel“ aangeduid. Men vindt „vermied“ algemeen door „te loven“; en om daarbij nog te omschrijven wat het wijfel waarvan bevestigd wordt dat hij niet vermied gegaan, wordt de zaak gelezen: „een wijfel die bevestigd wordt te zijn vermied of te loven gegaan“. Het opschijft wordt nu ook: „Vermiede of te loven gegane Wijfels“.

Art. 94. Alinea 1 wordt aldus gelezen. De President der rechtbank van het arrondissement hienent hevetelt de wijfel moet worden bevestigd, bevestigd op verzoek van belanghebbenden, die summielijc doen blijken dat een wijfel is vermied of te loven gegaan,

de

de openbaarmaking . . . . . beschi-  
 uing van den wijfel, en . . . . . ieder  
 die hem in zijn bezit mogt heb-  
 ben, om hem te verschoonen entb.  
 Zie verder ad art. 95.

De Voorzitter sluit de  
 vergadering ten 3<sup>de</sup> ure.

De Secretaris: (waarget.) Deelacht van Holland. (waarget.) J. G. Kist

244<sup>de</sup> Vergadering  
 op Zaterdag 11 Junij 1801  
 in de Raadhuis van  
 den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de  
 vergadering ten 10 ure.  
 Afwezig zijn de leden  
van des Looffers Hofes.

De notulen der vorige  
 vergadering worden gelezen en

goed.

goedgekeurd.

Kant de orde is het bevolg  
 der artikelen over de Bijsels.  
Art. 94. Alinea 2. De Heer Synoppel  
 merkt tegen deze alinea op  
 dat het mogelijk is dat de  
 honden van den wiefel op tijd  
 of van dien op eenigen tijd na  
 tijd hem eerder ter acceptatie  
 aanbiedt dan hij volgens art.  
 41 moet doen. Dan wordt de  
 vervalldag zoo veel vervoegd  
 en dus ook de aanvang van den  
 termijn van 40 dagen. Dit wil  
 spreken duidelijker hebben uitge-  
 drukt. Daarom stelt hij voor  
 in alinea 1. den beelden regel  
 van onderen, de woorden "bin-  
 "nen Keeren termijn" te veran-  
 "deren in: "binnen een termijn  
 van veertig dagen", en alinea  
 2 aldus te lezen: "Indien een  
 wiefel op tijd of op Keeren tijd  
 na tijd getrokken, nog niet  
 is aangeboden, vangt de ter-

min  
 I

„mijl, in de vorige Minuete be-  
 „paald, voor dien op High eest en  
 na afloop van den termijn voor  
 de aanbidding der wijfel, toe-  
 „gehoort, en voor den wijfel op  
 „keeren tijd na High, na afloop  
 van denzelfden termijn ver-  
 „meerdert met den tijd in den  
 wijfel genoemd“.

Het voorstel wordt mede  
 unaniem aangenomen.

Alinea 3. De laatste Minuete  
 de wordt aldus gelezen: „in-  
 „dien de wijfel niet binnen den  
 gebedden termijn is aangeboden“.

Alinea 4. De woorden: „en  
 aan het Hoofden - moet ge-  
 „schieden“ worden geschrapt.

Op voorstel van den Heer  
Beelaerts wordt de aanhef  
 aldus veranderd: „Het moet  
 worden aangeplakt aan de  
 hoofden van de Gekoogde  
 der Regtbank“.

Het woord „dagbladen“ wordt

veranderd in „nieuwebladen“.  
Art. 95. alinea 1. De Heer Tjunnappel  
 vreesd dat het woord „eigenaar“  
 tot Chicaneer Hal leidt; dat  
 namelijk de betrokkenen tot  
 den verzochten, die bij hem ten  
 betaling van den vermisten  
 wijfel komt, zeggen Hal: „gij  
 moet bewijzen dat gij „eigenaar“  
 van den wijfel zijt. Gij bewijst  
 dat niet door den wijfel, be-  
 wijst dat nu op een andere  
 wijze“. Dienengevolge wor-  
 dent in alinea 1 van art. 95  
 de woorden: „de eigenaar  
 des wijfels“ veranderd in: „hij  
 ten wiens verzochten het beurt  
 van den President verleend is“.

De slootwoorden worden  
 aldus gelezen: „tegen het oel-  
 den van Heerheid betaling  
 vragen“.

De Heer Beelaerts ver-  
 richt thans de aandacht der le-  
 den op het woord „belangheb-  
 benden“



"benden" in den vierden regel van art. 94. en vraagt of dat woord meer personeel dan de eigenaar des wiefels omvat. Op het ontkenmend antwoord van den Voorzitter wordt het gedeelte van art. 94 aldus gelezen: "op verzoek van hem die summierlijk daer blykt. enz."

De Heer Pruis wijkt er op dat art. 93 van "nietig" de artt. 94 en 95 van "krachteloos" spreken. En der leden geeft het woord "vervallen" in overeenkomst. Men besluit de woorden "nietig" en "krachteloos" boven elkander te drukken.

Art. 96. De Heer Synappel stelt het geval dat iemand ten goeder trouw geïndooferde wordt van een verloof wiefel in blanco. De verlijer is bij de rechtbank gelegitimeerd en heeft geld ontvangen. De eedopruimende leest de nieuwvsta-

den niet en komt het gaeder  
 trouw bij den betrokkenen om  
 betaling, die deze weigert.  
 Nu wil spreken dat hij aan  
 hem die betaling van den uit-  
 sel kreeg, de betaling van  
 den wijfel hal kunnen worden  
 „ren. Daarom wil spreken <sup>in</sup> art.  
 98. al. 2. voegen de woorden:  
 „behoudens de vordering van  
 deze tegen hem die de beta-  
 ling ontvangen heeft, indien  
 daartoe grond is.”

De Heer Kiek antwoordt  
 dat bedoelde endofoort zijn  
 verhaal maakt waer bij het  
 onrecht vinden der wijfels.

De bijvoeging wordt niet  
 aangenomen.

Art. 98. Alinea 2. De aanhef wordt  
 gelezen: „Indien de wijfel op-  
 richt of op eenigen tijd niet  
 is getrokken”.

Het laatste woord wordt  
 veranderd in: „bedoeld”. Zie ad

art.

art. 90.

Art. 90. De woorden: „met uitzondering van Ysland en de Faroer eilanden“ worden geschrapt.

Het besluit de tweede alinea van art. 97 te schrappen en als art. 90 te lezen: „dat de uitsluiting op Hight is gebroken begint de termijn in de artikelen 97 en 90 vermeld op den dag van de aanbidding der uitsluiting te bepalen en voor de uitsluiting met de bepalen is aangeboden, na het loop van de termijn in art. 48 bedoeld.“

Het laatste is ook het geval met de uitsluiting op Hight na Hight gebroken, die niet te acceptatie is aangeboden.

Art. 99. De woorden: „met uitzondering van Ysland en de Faroer eilanden“ worden geschrapt.

Art. 100. alinea 2. Het woord: „voorgaand“

„geen“

„gevo“ wordt veranderd in „voor-  
„mannen“.

De Heer Tynappel meent  
op dat, vooral het artikel liid,  
de onafschuldigheid al Hij  
and voormanen moet daarvoor  
„den, wil hij zeker zijn.

Men besluit het artikel en  
„eijf te drukken voor de beves-  
de lering.

Art. 101. Op een Vraag van den Voorzitter  
„ter of in het ontwerp een bijvoeg-  
„den tijd voor alle protected  
„al worden vastgesteld, wordt  
door de leden ontkennend ge-  
antwoord.

Op voorstel van den Heer De  
„laete wordt besloten dat de  
Commissie aan den Minister  
„enige wijzigingen zal voor-  
„stellen in het B. v. D. R., waar-  
„onder van art. 13 van dat Wet-  
boek.

In het tweede deel wordt  
gelezen: „worden, gedurende

de

de wet tot het doen van exploitatie bepaald, gedaan".

De Heer Dijnappel heeft dat het slot van het artikel den schijn geeft, alsof de niet-invoering het project niet bij maakt. Dientengevolge wordt het artikel met het woord "denwaarden" bevolen, en bepaald dat het overige zal worden overgebracht naar artikel 103.

Art. 102. N. 2. De woorden "vermeld" van de "woorden" geschrapt.

N. 3. De woorden "kunnen" in "den" veranderd in "aan" "getroffen".

N. 5. Het woord "opmaakt" wordt veranderd in "heeft opgemaakt".

Art. 103. De tweede regel wordt gelezen: "laet daarvan afschrijven" en maakt van dit afschrijven "melding" etc.

Als alinea 2 wordt gelezen: "Hij schrijft elk project naar

orde der tijds in een bijzonder  
 register in, waarvan de blad-  
 tijden door het Kantou-regter  
 zijner woonplaats gemiddeld  
 en gemiddeld tijl".

Art. 104. wordt aangenomen en  
Art. 105. geschrapt.

Thans tijl van de orde  
 de artikelen over het or-  
 derbrieffje, ontworpen door  
 den Mees Kist. (Stukken N. 12).

Art. 105. In den aanhef wordt het woord  
 „op van“ voor „de acceptatie“  
 geschrapt.

N. 1. Het begin wordt aldus  
 gelezen: „De aanduiding  
 daarvan als Goodanig“, en in  
 het vervolg van het nummer:  
 „wanneer het papier in een  
 vreemde taal geteld is“.

Art. 106. Op voorstel van den Mees Dee  
laerte, wordt met het oog op  
financiële wetten, die de mis-  
 plo magten betreffen, het begin  
 aldus gelezen: „De bepalingen  
 „geel“

gent van den vorigen titel Nij  
 ook toepasselijk op het oude  
 „binnen of de acceptatie“.

De nu volgende voor  
 den: „waarbij - of niet neemt  
 worden geschrapt, en het over  
 ge gedeelte van het artikel  
 wordt aldus gelezen: „met  
 dit verschil dat de uitgever  
 als acceptant wordt aange  
 merkt, en dat Hoofding pa  
 pier niet in meerdere exempl  
 ares wordt uitgegeven“.

De Heer Synappel  
 stelt voor om de woorden „met  
 dit verschil“ te veranderen  
 in: „met dien verstande“.

De Stemmen Staten: Poot  
 stemmen de leden Sminder  
Synappel.

Daar in de eevol  
 gende Zaterdag het  
 een der leden verhinderd is,  
 wordt voorloopig beloten  
 dat de President vóór de

vacantie

vacantie nog eens vergadering  
 opening tegen den 9<sup>den</sup> July tot  
 bijeenroepen.

De voorzitter sluit de  
 vergadering ten 3<sup>1/4</sup> uur.

De Secretaris:  
 (waarget.) M. J. Timappel.  
 l. s.

De voorzitter  
 (waarget.) J. G. Kink.

45<sup>de</sup> vergadering  
 der Commissie op  
 16 July 1881.

Afwezig de leden van  
 de Loeffen Beclaste en de  
 adjunct-secretaris. Voorzitter m<sup>te</sup>  
Kink.

De President doet medede-  
 ling van een adres door de Kamer  
 van Koophandel te Dordrecht aan  
 den minister van Binnenlandsche  
 Zaken gericht betreffende art. 348

Kink.



Wett. v. Kooph. en door den Minister  
van Justitie van deze Commissie  
begevoerd.

Van de oude tijd der voor-  
„stelt van den Mevr Kofer a. om-  
„kent de Commanditaire vennoot-  
schappen met aandelen en b. om-  
„kent de wederkerige Waarborg-  
maatschappijen.

A. Commanditaire vennoot-  
schap met aandelen.

Art. I. Verscheiden leden openen de  
„keuren tegen de intrekking  
„het bedrag der deelneming“, en  
vragen of het niet beter is van  
„het Commanditair kapitaal  
te spreken.

De Mevr Kofer, hoewel de  
„gen die laatste intrekking be-  
„keuren hebbende, omdat hij nog  
niet is voorgekomen in de ver-  
„genomen artikelen, vereenigt  
„sich ten slotte daarmede.

De verandering wordt  
„dien tengevolge met algeme-  
„ne

and stemmen aangenomen.

Art. II. „Zoo de aandeelen of een deel daarvan aan boorden zijn gesteld“ wordt veranderd in „Indien aandeelen aan boorden zijn gesteld“.

Overigens wordt het artikel goedgekeurd.

De vraag wordt gedaan of niet de gehele akte zal maan-  
skent worden gepubliceerd. Pol-  
icensheid voorstel van den Heer  
Hofen zal men geen andere open-  
baarsheid hebben dan die uit  
de algemeene bepaling van art.  
29 en uit art. I en II voortvloeit.

De Heer Hofen liest dit  
sue door de opmerking dat er  
geen straf kan worden bepaald  
op het niet inschrijven der akte  
daar de beoogden toch reeds  
hoofdelijk aansprakelijk zijn.  
Nuisigheid als straf te stellen  
kan gevaarlijk zijn.

Art. III. Deze bepaling kan bij de

over

overeenkomst van vennootschap  
ook hoofdelijk worden beklon-  
op wijziging in die overeenkomst  
en op de ontbinding der ven-  
nootschap. enz.

Art. IV. De eerste alinea wordt ge-  
schrapd, daar het woord Bestuur  
ders, tot welke inleiding het art.  
het eigenlijk betrekking is, juridisch  
minder juist is, en de Hoek in  
de artt. 32 en 13 voldoende ge-  
regeld is.

De tweede alinea van  
art. IV wordt een nieuw art. II  
van dezer inhoud: "Ook de voor-  
het geheel en met hun ganse  
vermogen aansprakelijke ver-  
nooten kunnen aandeelhouders  
zijn".

Art. II wordt III.

Art. III wordt IV.

Het oorspronkelijke art. IV  
vervalt.

Art. V. De Heer de Wijer maakt op, dat  
nu het oude art. IV met het

woord

woord bestuurders vervallen is,  
 art. V moet worden aangevuld  
 met het slot met deze bepaling:  
 „en dat hetgeen omtrent het  
 bestuur bepaald is geldt van  
 de bekeerende vennooten“.

Art. VI. In de plaats van het woord  
bestuurders wordt gezegd bekeer-  
ende vennooten.

Art. VII. „over de handelingen der be-  
stuurders“ wordt op de bekeer-  
ende vennooten“.

Weggelaten wordt de bepe-  
 tiging der keno mit de aandeel-  
houders.

Tweede alinea:

„in de bepaling van art. 32 op  
 het hoofdzakelijk“ wordt „moet  
 daarvan de bij art. 32 voorgescre-  
 ven openbaarmaking geschieden“.

Art. VIII. In het woord bijgaant wordt in  
 art. 33 achter faillissement het  
afchengevoegd of van kennelijk  
overmogen.

In art. VIII wordt bestuurders



volgt aldus luidt:

„Art. 30, 1<sup>ste</sup> lid, is op deze wett.  
„nootschap toepasselijk“.

Maar de Heer Steen meent  
bij deze gelegenheid op, dat de  
Redactie van art. 30, 1<sup>ste</sup> lid, zelf  
nog eenige wijziging zal moe-  
ten ondergaan. De Redactie  
daarvan is deze, dat de  
duur 30 jaren zal zijn, indien  
daaromtrent niet is bepaald. Maar  
dat staat er niet.

Art. XI. In de plaats van „wordt bij  
de vereffening nagelief“  
wordt gezegd „zijn op de ver-  
effening toepasselijk“; met dien  
verstande dat het woord toe-  
apasselijk alleen eenmaal, aan  
het slot van het artikel, zal  
voorkomen.

Doorkomst het artikel toe te  
waagen, met inachtneming van  
de slotbepaling van art. V.

Art. XII wordt goedgekeurd.

B.

B. Wederkeeringe Maatschappij  
Maatschappij.

De Meer sofen merkt op, dat  
 onderlinge verzekering moge-  
 lijk is, zonder dat dit tegen  
 over betent werkt. Die ver-  
zekering behoeft hier niet ge-  
 regeld te worden. Alleen, want  
 "meer met als eenheid naar be-  
 kent optreedt, wordt het een Ma-  
schappij, en deze alleen is in  
 het voortel geregeld.

art. 100. De Meer kiot kan niet nie-  
vereenigen met de verbinten-  
den maatschappij jegens hare  
 leden; maar wenscht wederkeeri-  
ge verbinten- den leden.

De andere leden keuen  
 het ontwerp goed.

art. 100. Alinea 2. De woorden in de  
het gevolle woorden geschraff

De Alinea hal aldus aan-  
vangen : " De akte vermeldt "

art. 110. Wordt goed gekeurd.

art. 111. De woorden " in de plaats

part

van het in art. 34 vermelde beest  
 hetgeen in het laatste lid van  
 art. 109 vermeld is "wordt per  
 "vanger dood:" met dien ver-  
 stande dat het in het tweede  
 lid bedoelde uitdrukkel. in de  
 plaats van het in art. 34 ver-  
 melde, inhoudt hetgeen in het  
 2. lid van art. 109 vermeld is.

art. 112. Wordt goedgekeurd, behoudens  
 de hierboven vermelde wijzi-  
 ging van de redactie van art.  
 39 Help.

art. 113. Wordt goedgekeurd.

De Heer Boyer licht het  
 slot aldus toe, dat toetreding  
 tot een verlangde Maatschap  
 "zij niet mogelijk is, zonder  
 dat daarin de wetenschap is  
 opgevolgt, dat de Maatschap  
 "zij verlangd is.

art. 114. Wordt goedgekeurd.

art. 115. De Heer Truist wenst in den  
 aanvang van het artikel te laten  
indien, in de plaats van voor

Hoover



Hoover. De andere leden niet  
 eenigen Nick hierrde.

De Heer Bofer heeft mede  
 de D. stineu niet geheel mede  
 Hij heeft eenvoudig gevolgd  
 wat bij de bespreking der  
 vraagpunt is aangenomen.

Hij wenscht de geheele D. stineu  
 te doen vervallen op grond, dat  
 het lidmaatschap alleen door op-  
 "legging behoort te eindigen, God  
 "dat het lid wel geen aanspraak  
 op vergoeding zal kunnen maken,  
 indien hij geen belang meer heeft  
 maar wel zijnerzijds verplicht  
 zal zijn tot betaling der bijdra-  
 "gen zoolang hij het lidmaat-  
 "schap niet heeft opgezegd.

Dienovereenkomstig wordt  
 besloten.

De Heer Bofer merkt op,  
 dat hetzij hier hetzij in het T.  
 "het van de afzantie een  
 bepaling moet worden opgege-  
 "ven, dat de waarschijfer van

shend

„krent verzekerijng tegen premie  
ook op andere tinge verzeker-  
ing koepaafelyk tijt. Wordt  
bevolen een dergelyke bepa-  
ling in den Titel over de as-  
surance voor te stellen.

art. 116. Het eerste lid wordt aldus ge-  
„lesen: „ Het lidmaatschap gaat  
by overlijden over op de erf-  
„genamen en eindigt niet door  
„ondercuratelestelling“.

art. 117. Voor Maart wordt voor den  
eersten Maart.

art. 118. al. 2. Hal omcief gedrukt worden.  
De leden Hofen en Kieck wa-  
„den voor het schrappen, de le-  
„den Synappel en Stuim voor het  
„behoed van die alinea.

art. 119. In het midden van het arti-  
„kel te lezen: „ behalve die  
„tot wijziging der akte van  
„oprigting, tot ontbinding  
„der Maatschappij of tot hare  
„ voortzetting na den bepaal-  
„ den tijt“.

art. 120. 121 worden goedgekeurd.

De Heer Hofen stelt nog een nieuw artikel voor van den volgenden inhoud:

„De artt. 103 en 104 en de 1. en 2. al. van art. 105 zijn ook op wederkerige waarborgmaatschappijen toepasselijk.”

Dienovereenkomstig wordt besloten.

De vergadering besluit weer bijeen te komen op 1 October.

Voorts hetgeen men omtrent de Verootschapping in raad genomen te laten drukken voor de tweede lezing.

Op 1 October gaat de vergadering met de eerste lezing van de Daden van Koophandel en vervolgens in tweede lezing de Verootschapping te behandelen.

De Heer Hofen brengt de vraag ter sprake, of geen

over.

overgangsbepalingen noodig  
zijn, speciaal voor de hand-  
"deelenmaatschappij.

De heer Koep neemt op  
zich die te redigeren. Zij  
kullen met de andere thans  
samen genomen bepalingen ge-  
drukt worden, zonder dat esch-  
"ken bij vertaling in de in-  
"diening dezer overgangsbepalingen,  
het drukken van  
de teeds samen genomen artikelen  
alst het worden opgehouden.

Hierin wordt de ver-  
gadering gescheiden ten on-  
"geveer 3 ure.

De Secretaris:  
(waarget.) M. J. Pijnappel.  
l. s.

De Voorzitter  
(waarget.) J. G. Kist.

*[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]*

